

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

There's nothing wrong
with wanting it all.

selfish

BESTSELLING AUTHOR
SHANTEL TESSIER

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

İçindekiler

Bencil

TELİF HAKKI

ADANMIŞLIK BÖLÜM

BİRİ BÖLÜM İKİ

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BEŞİNCİ BÖLÜM

ALTINCI BÖLÜM

BÖLÜM YEDİ

BÖLÜM BÖLÜM

DOKUZ SEKİZ ON

ON BÖLÜM BİRİNCİ ON

İKİNCİ BÖLÜM

BÖLÜM ON ÜÇ ON

BÖLÜMDÖRT BÖLÜM

ON BEŞ

ON ALTINCI BÖLÜM

BÖLÜM ON YEDİ ON

BÖLÜM BÖLÜM ON

DOKUZ SEKİZ BÖLÜM

YIRMI

YIRMI BİRİNCİ BÖLÜM

BÖLÜM YIRMI İKİ YIRMI ÜÇ
BÖLÜM YIRMI YIRMI DÖRT BEŞ
BÖLÜM YIRMI ALTI
YIRMI YEDİNCİ BÖLÜM YAZAR
HAKKINDA TEŞEKKÜR

Bencil

SHANTEL TESSIER

Gerçek aşkın rotası hiçbir zaman düzgün olmadı. William Shakespeare

Bencil

Copyright© 2016 by Shantel Tessier
Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan kullanılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle herhangi bir benzerlik yoktur, olaylar ya da yerler tamamen tesadüfidir.

Yazar ve kitapları hakkında daha fazla bilgi için şu adresi ziyaret edebilirsiniz

web sitesi- www.shanteltessierauthor.com. Web sitesinden haber bültenine kaydolabilir veya aşağıdaki bağlantıya tıklayabilirsiniz.

Haber bülteni, özel tanıtımlar alabileceğiniz, güncel projeler ve yayın tarihleri hakkında ilk bilgi sahibi olabileceğiniz tek yerdir. Ve ayrıca bazı harika hediyeler kazanma şansına sahip olun-

<http://goo.gl/4wd9CV>

Editör: Jenny Sims

Kapak Fotoğrafçısı: FuriousFotog Kapak Modeli ile Golden

Czermak: Ripp Baker

Kapak Tasarımcısı: Perfect Pear Creative Covers ile Sommer Stein.

Biçimlendirici: [CP Smith](#)

DEDİKASYON

Sonsuza dek mutlu sonlara ve peri masallarına inananlar, bu tam size göre.

Her şeyi istemekte yanlış bir şey yok.

BİRİNCİ BÖLÜM

RYDER

Manhattan şehir merkezine bakan bir konferans salonunda on beş erkekle birlikte otururken, siyah pantolonumun cebinde telefonumun titrediğini hissediyorum. Telefonu çıkarıyorum ve iPhone'umun ekranındaki koyu kahverengi gözlere ve parlak dudaklara bakıyorum. Ama gülümsemek yerine, sanki onları öpmemi bekliyormuş gibi büzüşmüşlerdi. Resmi büyütmek için telefonumu belli bir açıyla çeviriyorum. Çıplak bir kadın koyu renk çarşafların üzerinde yatıyor ve bana en güzel yerlerinden birkaçını gösteriyor. Gözlerim yuvarlak yüzünden çıplak göğsüne doğru kayıyor. Karnı üzerinde yatarken bir koluyla kendini desteklediği için bir çift aşırı büyük göğüs güzelce sarkıyor. Bakışlarım bronzlaşmış sırtında ve ardından yuvarlak kıkırda gezinirken saldırıma devam ediyorum.

Boğazımı temizliyorum ve cebime geri koyuyorum. Tekrar vızıldadığını hissettiğimde ağzımı açmak üzereydim. İç çekerek bir kez daha çıkardım. Başka bir fotoğraf; açıyorum ve bu sefer bana tam cepheden gösteriyor. Kamerayı üzerinde tutuyor ve bana büyük göğüslerini çok daha iyi gösteriyor. Şimdi sırtüstü yatarken bacaklarını hafifçe açmış. *En azından öncekinden daha iyi bir fotoğraf.*

Ona hızlı bir mesaj gönderdim.

Ben: *Toplantıdayım.*

Leslie: *Sert misin?* diye soruyor, mesajımı görmezden gelerek.

Gözlerimi telefonumdan ayırıp siyah elbise pantolonuma bakıyorum. Hiçbir şey yok. O kadını daha önce de yaptım. Birkaç kez,

Aslında sadece seksti ve herhangi bir erkek onun fotoğraflarını almak istese de şu anda meşgulüm.

Konferansın kapısı açılıyor ve sanki ailem beni porno izlerken yakalamış gibi telefonumu kucağıma bırakıyorum. Biraz öyleydim ama kimse bunu bilmiyor. Bir yetişkin olsam da hâlâ isteyim! Ve babama göre *özel hayatınızı işyerine taşımamalısınız*. Üç hafta önce asistanını tam da bu konferans masasının üzerine yatırdığımı, kemerimi boynuna doladığımı ve inlemelerini ve nefes alışlarını susturmak için elimle ağzını kapattığımı bilseydi, beni çıplak elleriyle öldürürdü.

O kişi odaya girdiğinde sırtıyıyorum. Benimle göz teması kurmaktan kaçınıyor. Sanırım onunla bir ilişki yaşamak istememenin açtığı yara hâlâ taze. Tam olarak ne yaptığımızı biliyordu -seviştığımızı ve daha fazlasını değil. "Özür dilerim beyler. Bay O'Kane'in işi biraz uzun sürecek. Beklerken size getirebileceğim bir şey var mı?"

Yanımdaki adam, az önce çıplak resimlerine baktığım kızın babası olan Luke Hahn, masadaki yerinden kalkarken sinirli bir şekilde ofluyor. "Zaten otuz dakikadır bekliyoruz." Kaşlarımı çattım. *O kadar uzun mu oldu?*

"Özür dilerim efendim, çok uzun sürmeyecek," diye tekrarlıyor siyah topuklu ayakkabılarının üzerinde bir o yana bir bu yana kayarken.

Konuşurken pahalı beyaz takım elbise ceketinin düğmelerini iliklemeye başlıyor. "Başka tekliflerim var ve beni bekletmeyeceklerini biliyorum." *Öyle mi?*

Jessica açık pembe alt dudağını kemirmeye başlarken ellerinin avuç içlerini siyah kalem eteğine sürtüyor, bu gergin bir alışkanlık. Burada çalıştığı üç ay boyunca baskı altında hiç iyi çalışmadı ve bu yüzden uzun süre dayanamayacak. Kahverengi gözlerindeki belirsizliği ve solgun yüzündeki şaşkınlığı görebiliyorsunuz. Ne yapacağını bilmiyor. Kalmalarını nasıl sağlayacağını.

Babam bir çeşit yatırımcı. Bir Fortune 500 şirketinin sahibi. Ve Bay Hahn'da babamın istediği bir şey var. Bu yüzden buluştuk. Yani bir şeyin onu tutması için, çok korkunç olmalı.

Ayağa kalktım ve meseleyi kendi ellerime almaya karar verdim. "Bay Hahn."

Başını sola çevirip bana bakıyor; siyah gözleri sert ve çenesi keskin. Telefonumu ön cebime yerleştiriyorum, kızının bana gönderdiği fotoğrafları bir kez daha görmezden geliyorum. "Rica etsem beni bir saniyeliğine aydınlatır mısınız?" Kırışmış kaşları kalkıyor. "Kaç tane teklifiniz var?" Şimdi ona meydan okuyorum; bakalım kabul edecek mi?

"Bay O'Kane," diye tıslıyor babamın asistanı Jessica, ama onu duymazdan geliyorum. Burada ondan daha üstünüm ve açıkça görülüyor ki söyleyecekleri umurumda değil.

"Tam olarak dört," diye sertçe cevap veriyor, omuzlarını dikleştirerek.

Saatime baktığımda dokuza on beş olduğunu görüyorum. "Ve bugün dördüyle de mi buluşacaksın?" Benimle kafa bulduğunu bildiğim halde açıklığa kavuşturmak için soruyorum. Saçmalayan biriyle saçmalayamazsın diye bir söz yok mu? Evet, benimle dişe diş mücadele etmek istemiyor.

Başını salladı.

"Yine de biz sizin ilkinizdik. Bu neden böyle?"

Jessica' koşarak odadan çıkışını yakalamak için gözlerini benden kaçırıyor; şüphesiz babama onun işini benim yaptığımı söylemeye gidiyor. *Bir şey değil!*

Bana bakıyor ama soruma cevap vermiyor. Tekrar işaret ediyorum. "Lütfen, ederseniz. Bana on dakika verin." *Sadece beş dakikaya ihtiyacım olacak.*

Sanki kalmak ya da gitmek için onaylarını almak odadaki diğer on üç adama bakıyor. Ama o da ben de biliyoruz ki onlar sadece koltukları doldurmak için buradalar. Sizin deyiminizle hayranları, kendisinden bir parça kopardığında sırtını sıvazlamak için. Sanki onların onayı gururuna vurulan darbeyi yumuşatacakmış gibi.

Orada bulunmaya değer tek kişi olan avukatı oturduğu yerden . Müvekkiliyle konuşurken koyu mavi gözlerini benden ayırmıyor. "Bay Hahn. Size tavsiyem..."

Bay Hahn elini kaldırır ve hemen durur. "Çocuğun ne söyleyeceğini duymak istiyorum."

Hırlamaktan kaçınıyorum. *Çocuk mu?* Seninle işim bittiğinde beni küçük bir çocuk olarak görmeyeceksin. Onun yerine, yavaşça yerine otururken avukatına sıkı bir gülümseme veriyorum. Hahn'ın avukatı formalite icabı burada. Kimse yanında avukatı olmadan bir parçasını satmaya çalışmaz. Yine de avukatının söyleyeceklerini umursamadığı çok açık ve ben de bunu kendi yararına kullanacağım.

Bay Hahn'ın büyükbabası 1930 yılında Beşinci Cadde'de bir mülk satın almıştı. Yıllar boyunca el değiştirmiş, ancak küçük bir kuş bana iflasın eşiğinde olduğunu ve onu kurtarmak için her şeyi yapabileceğini söyledi. Küçük kuş derken kızını kastediyorum. Birkaç ay önce onu yatağında çıplak yatırdım. Onunla işim bittikten sonra, özel hayatı hakkında konuşmadan duramadı.

Adamları gitmek için hiçbir hareket yapmazken sonunda oturuyor. Telefonum cebimde titrerken derin bir nefes alıyorum. Sanırım başka bir çıplak resim.

"Luke. Sana Luke diyebilir miyim?" Kızı bana *baba demeyi* tercih ediyor. Bana küçük sırrını söylemesinin nedenini anlayabiliyor musunuz? Sonuna kadar baba sorunları.

Soruma cevap veremeden devam ettim. "O'Kane Enterprises'a gelmekle neden doğru bir karar verdiğinizi anlatmama izin verin." Ellerimi kaldırarak arkasındaki on iki yüz metrelik konferans salonunun duvarını boydan boya kaplayan tavandan tabana pencereleri işaret ediyorum. Siyah mermer konferans masasının onun tarafında oturanların hepsi döner sandalyelerinde dönerek yetmişinci kattan Manhattan şehir merkezine bakıyorlar.

Hızla dönüp bana bakıyor, siyah gözleri kısık ve dudakları ince. "Burası Manhattan. Binlerce bina var. Buraya manzara için geldiğimi mi ima ediyorsun?" diye soruyor, sesi kırılgan geliyor.

"Tam olarak altmış binden biraz fazla." Aşağı yukarı. Bu şehirde o kadar çok inşaat yapıyorlar ki takip etmek zor. Yorumum gözlerini daha da kışmasına neden oldu. *Demek istediğim...* "O'Kane Enterprises bunların yüzde elli beşinden fazlasına sahip." Bu büyük bir şey!

Şimdi, babamın bir dahi olduğunu ve sıfırdan gelip bir şekilde New York Krallığına yükseldiğini düşünmeyin. Tam olarak öyle değil! Tıpkı karşımda oturan adam gibi, babama da bir miras bırakıldı. Elli iki yıl içinde bir imparatorluğa dönüştürdüğü bir miras. O imparatorluğu devralmak ve Luke Hahn'dan başlayarak her yönden kendi kaltağım yapmak niyetindeyim. Tıpkı kızına yaptığım gibi.

Homurdanırken elini siyah mermer masaya vuruyor. Hayranlarının hepsi zıplıyor ve nefes nefese kalıyor ama ben gözlerimi devirmekten kendimi alıkoyuyorum. Leslie'nin aşırı dramatik tavrını nereden aldığını görebiliyorum. "Buraya gelip zaten bildiğim gerçekleri öğrenmek için otuz dakika beklemedim," diye tersliyor.

Telefonum bir kez daha titriyor ve kızının meşgul olduğumu anlamadığı gerçeğiyle inliyorum. "O zaman ." İkimizin de iyiliği için.

"Haydi!" diye tıslıyor, kelimeyi çimenlerin arasında saldırmak üzere olan bir yılan gibi çıkarıyor. Oysa kabul edelim ki ikimiz de biliyoruz ki onun dişleri bile yok. Havlayan ama ısırmayan bir köpek gibi.

"O'Kane Enterprises, Lexon Hill Beşinci Cadde'deki mülkünüz için size yedi haneli bir meblağ teklif etmekten mutluluk duyar." Babam burada olsaydı oturacağı masanın başına doğru yürüyüp belgeleri ve üzerinde babamın adı yazılı olan kalemi alıyorum -*Timothy O'Kane CEO*. Masanın dolaşarak arkasında duruyorum ve uzanıp belgeleri önüne koyuyorum. Belgeyi eline alıyor ve hemen okumaya başlıyor. Koltuğuma doğru ilerliyorum ve oturuyorum; arkama yaslanıp rahatladığımda deri vınıyor.

"Bir dakika bekle." Masaya bırakıyor. "Mülkü bir bütün olarak teklif etmiyorum. Bir ortak getirmek istiyorum..."

"Yatırımcı," düzeltiyorum. "Ortak, şirketinizi paylaşmaya istekli olduğunuz anlamına gelir. Yatırımcı ise bunu tek başına yapamayacağın anlamına gelir," diyorum kesin bir ifadeyle. Kontrol hisselerini ya da paylarını vermeye istekli değil. Sadece birinin ona biraz para vermesini istiyor. Tam olarak sessiz bir ortak.

Çenesi sıkıştı ve yutkundu. "Bir yatırımcı," diyor dişlerini sıkarak, "restoranın yeniden faaliyete geçmesine yardımcı olabilecek biri." Sanki bu yutulması zor bir hapmiş gibi derin bir nefes alıyor. Aile restoranı *Hahn*, devraldığından beri son yirmi yıldır yokuş aşağı gidiyor. Sonunda seçeneklerinin tükendiği noktaya ulaşmıştır.

"Luke," diyorum ve çenesi keskinleşiyor. "Gerçekçi olalım." Ağzını açacak gibi oldu ama ben elimi kaldırdım. Öne doğru eğilip kollarımı konferans masasının üzerine koyuyorum ve parmaklarımı birbirine kenetliyorum. "Yedi yüz bin istiyorsunuz ve şirketin sadece yüzde yirmi beşini vermeye hazırsınız. Son beş yılın PNL'lerini inceledim ve zararınız kârınızdan yüz binlerce kat daha fazla."

"Ne dediklerini biliyorum. Bu yüzden buradayım," diye .

Dürüstçe, "Arazinin üzerindeki binanın size ait olması bir bonus ama anlaşma yapmanızı sağlayacak bir şey değil," diyorum.

Avukatına kısık gözlerle bakıyor ama sessiz kalıyor. Söylediğim her şey doğru. Rakamlar yalan söylemez. Ve eğer bu anlaşmayı kabul edersek, sadece yüzde yirmi beşine sahip olacağız, bu da bize kontrol vermeyecek. "Ayrıca likit varlıklar da yok," diyorum ve gözleri tekrar benimkilere kayıyor.

Göğsünü şişiriyor ve gözleri belgelerin üzerine düşüyor.

"Size yedi haneli bir meblağ teklif ediyoruz," diye ekliyorum, onu zorlamaya çalışarak. Tekrar konuşmaya başladı ama ben devam ettim. "Bu anlaşma bugün size teklif edilecek diğer tüm anlaşmalardan daha iyi." *Özellikle de var olmadıkları için.* "Bu teklifle yeni bir restoran açabilirsin. Ve dünyanın herhangi bir yerinde olabilir." Belki de uzaklaşın çünkü kızınız ateşli bir ilişkiden *sapıklığa* geçmeye başladı.

Evet, seks iyi ama kız yapışkanlaşmaya başladı. "Ya da tamamen yeni bir iş kur." Orada oturup sözlerimi düşünürken masaların dönmeye başladığını görüyorum. "Birkaç yeni parlak masa ve yeni bir kat boya ile mekânının gerçekten de tercih edilen restoran olarak öne çıkacağını mı düşünüyorsun?" Kollarımı iki yana açarak ve yüzümde *hiç de zor olmayan* bir ifadeyle soruyorum. Babamın o nokta için zaten bir planı var. Luke'un orada açabileceği herhangi bir restorandan daha iyi olacak. Orası en iyi . Orayı yerle bir etmesi bizim suçumuz değil.

Ağzını açıyor ve sonra kapatıyor. Sudan çıkmış balık gibi hareketi birkaç kez tekrarlıyor. "Ama bu büyükbabamın ..." diye düşüncelere dalmış bir halde yumuşak bir sesle devam ediyor.

Avukatı ayağa fırlar. "Buraya satmaya gelmedik..." "Otur yerine!" Bay Hahn ona bağıyor.

Avukatını görmezden gelip tekrar Luke'a odaklanıyorum. Büyükbabasından bahsetmişti... "Aileden bahsetmişken" -döner koltuğumda arkama yaslanırken dudaklarımı yalıyorum- "Karin Genevieve nasıl?" Soruyorum ve o da yüzünde şaşkın bir ifadeyle bana bakıyor. "Geçen yılki yardım balosunda bahsettiği gemi seyahatine çıkabildiniz mi?" Başını sallıyor ama ben bunu zaten biliyordum. Genevieve'in kırkıncı evlilik yıldönümleri için istediği gemi seyahati için biriktirdiği parayı restorana harcamıştı. Kızının bana söylediği başka bir şey. *Ağzına yarak almayı ne kadar sevse de, yine de bilgi dökmeyi başarıyor.*

Tam teklifi kabul edeceğini düşündüğüm anda elini kâğıtların üzerine vuruyor ve bana bakıyor. "Satmayacağım! Yüzde yirmi beş için yedi yüz bin istiyorum. Bana yardım edecek misin, etmeyecek misin?"

Hiç düşünmeden başımı salladım. Babamı tanırım, milyon yıl geçse de bunu kabul etmez. Babam bu milyar dolarlık şirketi aptal olduğu için yönetmiyor.

"İyi!" Hayranlarına bakıyor. "Burada işimiz bitti." Hepsi ayağa kalkar ve kapıya yönelirler.

Takım elbise ceketimin tek düğmesini iliklerken yavaşça ayağa kalkıyorum. "Teklifimizi tekrar gözden geçirmenizi rica ediyorum," diyorum sakince.

"Teklifiniz tam bir rezalet," diye .

Adama bunu yapmaktan nefret ederek iç geçiriyorum ama seçeneklerim tükendi ve bu işi bitirmem gerekiyor. "Babam imar komisyonunun başkanıdır," diyorum ve hepsi oldukları yerde donup kalıyorlar. Luke'un eli cam kapının üzerinde, yavaşça başını çevirip bana bakıyor.

"Ve?" Kelimeyi uzatıyor.

"Ve mülkünüzün yeniden imar edilmesi için başvuruda bulunuyor. Onaylandığında, artık o mülk üzerinde işinizi yürütme olanağınız ortadan kalkacak."

ASHLYN

Saç kurutma makinesini kapatıyorum ve oldukça küçük ve dağınık banyo tezgahımın üzerine koyuyorum. Kordon, büyük boy bir saç spreyi kutusuna takılıyor ve bir şangırtıyla fayans zemine çarpmasına neden oluyor. "Özür dilerim," diyorum usulca, tuvalet kapağının üzerinde yatan kedime bakarak. Sırtında *belalı bir adam olduğumu* yazan tişört benzeri bir şeyle tuvaletin üzerinde uyumaya çalışırken iri yeşil gözleri sıkıntıyla bana bakıyor. Beni kolayca affederken gözleri kapanmaya başlıyor. Uykusuna devam etmek için başını tekrar yere koyuyor.

Saç spreyini yere bırakarak banyo aynasında kendime bakıyorum ve ellerimi boyalı, uzun sarı saçlarımda gezdirerek düzeltmeye çalışıyorum. Saç diplerime gerçekten rötuş yaptırmam gerekiyor. Neyse ki saçlarım açık kahverengi, bu yüzden berbat görünecek bir noktaya gelmedi; sadece beni rahatsız ediyor. Kapıyı kapalı tuttuğum için duştan çıkan buhar hala banyoda kalıyor ve saçlarımda bükülmesine neden oluyor. Doğal kıvrıkcık saçlara sahipseniz böyle olur. Elimi uzatıp düzleştiricimi açıyorum ve ısınması için lavaboya koyarken köşede duran makyaj çantamı alıyorum. Üstünden boklar dökülüyor; o kadar dolu ki, ayağıma bir şey batmamasını umarak etrafta zıplarken birkaç şey de yere düşüyor. Eşyaların dökülmesi durduktan sonra çıkıyorum

verde saç spreyinin yanında. Onları sonra alırım. Dibi görünmeyen bir çantada aradığım şeyi bulmak için etrafı karıştırdıktan sonra biraz fondöten, pudra ve biraz maskara sürüyorum. Geri çekilip banyo aynasında kendime iyice bakıyorum. Mavi gözlerim uykusuzluktan kan çanağına dönmüştü ve makyaj sadece gözlerimin altındaki koyu halkaların bir kısmını kapatıyordu. Bugün o kadar makyaj yapmak içimden gelmedi, bu yüzden görünüşümü yarı yarıya önemsiyormuşum gibi görünecek kadar makyaj yaptım. Günümü ya uçaklarda ya da havaalanlarında geçireceğim. O yüzden şık görünmeye gerek yok. Çıplak dudaklarıma biraz nude parlaticı sürüyorum ve ardından artık ısınmış olan düzleştiricimi alıyorum.

Saçımı düzeltmeyi bitirdiğimde banyodan çıkıp bitişikteki yatak odama giriyorum. Harry de havasız banyomdan çıkıp karanlık yatak odama girerken bir miyavlama sesi çıkarıyor. Sabahın erken saatleri olduğu için güneş henüz doğmamıştı. Ayak parmağımı sert bir şeye çarptığımda karanlık odamda parmak uçlarımla dolaşıyorum ve keskin bir acı ayak parmağıma ve ayağıma doğru ilerliyor. "Kahretsin!" Diğer ayağımın üzerinde zıplarken tıslıyorum. Bir hırıltıyla, ışık düğmesini bulana kadar etrafıma bakındım. Açıyorum ve hala devam eden acıdan dolayı bir nefes daha tıslıyorum. Yatağıma dönüp kollarımı göğsümün üzerine koyuyorum ve adama bakıyorum. Bradley çırılçıplaktı ve hâlâ . Bu sabah saat üç civarında tökezleyerek geldi. Üç saat önce. Tam anlamıyla. Kapıya vurduğu yumruk gözlerimin açılmasına ve yataktan fırlamama neden oldu. Ön kapıyı açtığımda, dairemin içine düştü. Sarhoş kıçının uykuya dalması uzun sürmedi; daha doğrusu bayıldı. Kendinden geçtikten sonra horlamaya başladı ve ben kendimi tamamen uyanık ve tavana bakarken buldum. On beş dakika sonra bir çift yoga pantolonu, Nike'lar ve kapüşonlu bir tişört giydim ve sabah koşusuna çıktım. Daireye döndüğümde, onu bıraktığım yerdeydi. Yatak davetkâr görünse de banyoya girdim ve hazırlanmak için duşa girdim. Uçağı bu sabah dokuz on beşte Panama City'ye kalkıyor, bu yüzden tekrar için zamanım yoktu.

Sırt üstü yatmış, bir eli geniş göğsünde ona bakıyorum. Beyaz yorganım yerde, ama mavi çarşafım kalçalarının üzerinde iki büküm duruyor. Diğer elini yorganın altında ve sikinin üzerinde görebiliyorum. Zavallı şey bu sabah sevişeceğini sanıyordu. Başka bir gece olsa onunla yatardım ama beni kızdırmıştı. Bu yüzden onu sevmiyorum.

Kedim Harry'nin şimdi başının üstünde uyuduğunu görünce gözlerimi deviriyorum. Harry bir Sphynx. Uzaylı gibi görünen tüysüz bir tür. Yaklaşık üç aylık ve şimdiden sivri kulakları kafasına göre çok büyük ve koyu yeşil gözleri çeyreklikten daha büyük. Derisi yaşlı bir adam gibi kırışmış ve bacakları gerçekten kısa; yürürken büyük karnı neredeyse yere sürtünüyor.

Bradley derin derin nefes alırken bir kez daha horluyor ve ben de gözlerimi ona dikiyorum. Uykunun tadını çıkarmamalıydı; sarhoş kıcı habersizce ortaya çıktığında bana izin vermediği kesin. Eğilip siyah botunu -az önce ayak parmağımı soktuğum botu- kapıyorum ve ona doğru fırlatıyorum. Göğsünün ortasına isabet ettiğinde memnuniyetle gülümsedim.

"Bu da ne...?" diye homurdanıyor, hızla doğruluyor, amaçsızca odaya bakıyor ve eminim hâlâ sarhoş. Çizme güm diye yere çarpıyor ve Harry tıslayarak dolabıma doğru koşmaya başlıyor. Bradley'nin kendine gelmesi için birkaç saniye öylece duruyorum. "Ashlyn?" diye soruyor, ağır kahverengi gözleri nihayet bana dikildiğinde. Gözlerini ovuşturuyor ve birkaç kez göz kırpmıyor. "Az önce bana vurdun mu?" Çizmenin temas ettiği çıplak göğsünü ovuşturuyor. "Yoksa rüya mı gördüm?" diye kendi kendine mırıldanıyor.

"Ben yaptım," diye cevap veriyorum.

"Neden?" Kolunu göğsünden kaldırıyor ve başını kaşımaya başlıyor. Sanki bütün gece ellerimi saçlarında gezdirmişim gibi siyah saçları dimdik duruyor. Sonra esnerken gözlerini kapatıyor.

"Acıdı mı?" Sorusunu duymazdan gelerek soruyorum.

"Evet," diyor yavaşça başını sallarken. "Başım da öyle." İnlerken başını ellerinin arasına alarak eğiliyor.

Gülümsüyorum. "Güzel."

Başını kaldırıyor ve kan çanağına dönmüş kahverengi gözlerini bana diyor. "Ne oluyor Ash...?"

"Ayak parmağımı senin aptal botuna çarptım, ben de onu sana fırlattım. Ödeşmeyi hak ettin," diyorum basitçe.

Elleri kucağına düşüyor ve şimdi bana bakıp yarım bir gülümseme veriyor. Seattle'da meşhur olan gülümsemesi. "Neden buraya gelmiyorsun, ben öperim," diye teklif ediyor ve yanındaki boş alanı okşuyor.

Başımı sallıyorum ve ondan uzaklaşıp banyoya doğru yürüyorum, ayağımın bir şeye takılmamasına dikkat ederek. Taşınma sürecindeyim ve konu yerdeki eşyalarımı toplamaya geldiğinde de pek temiz biri sayılmam.

Bir kol beni geriye doğru çektiğinde şaşkınlıkla irkildim. Ben onu durduramadan beni sırtüstü yatırdı ve ben ona bakarken beni yatağıma sabitledi. "Fikrini değiştirmeme izin ver," diye fısıldıyor eğilip burnunun ucunu boynumda gezdirirken. Vücudum onun dokunuşuyla otomatik olarak gevşiyor. Tırnaklarımı sırtında gezdirirken bir iç çekiyorum. Kollarımı tutup başımın üzerine itiyor ve parmaklarımızı birbirine bağlıyor.

Neden yine bu kadar erken kalkmıştım? Doğru- "Brad, yapamam ..."

Elleri benimkilerin etrafında sıkılaşıyor ve kulağıma fısıldamak için daha da eğiliyor. "Bahse girerim seni ters çevirir ve kışın havada olacak şekilde pozisyon alırsam..." Bu düşünceyle bedenim daha da yumuşuyor. "Saçlarından bir avuç al..." Ellerimi bırakıyor ve iki eliyle saçlarımı kavrayıp başımı geriye çekerek boynumu ortaya çıkarıyor. Dudaklarım aralanıyor ve kalçalarımı onun bedenine doğru kaldırırken derin bir nefes çekiyorum. "Ve yüzünü yastığa göm," diye homurdanıyor, şimdi sertleşmiş olan siki şortumun üzerinden seksime doğru bastırırken. "Bu senin fikrini değiştirir." Kulağımdan çekiliyor ve boynumdan köprücük kemiğime doğru öpmeye başlıyor. Vücudum tüylerim diken diken oluyor ve ben

Kendini gömme düşüncesi zihnimi doldururken kalçalarımı ihtiyaçla kaldırıyorum. Kıkırdıyor. "Gördün mü Ash, benim için hazırsın."

Onun küstahça yorumu beni transımdan çıkardı. Onu geri itiyorum ve neyse ki bana karşı koymuyor. Doğrulup bana sarılır sarılmaz göğsüne bir yumruk indiriyorum.

Elini üzerine koyarken "Ah," diye bağıyor. "Bu ne içindi?" Hafifçe ovalıyor. "Bugün çok agresifsin." Yüzüne yavaş bir gülümseme yayılıyor. "Hoşuma gitti," diye mırıldanıyor gözleri göğsümde gezinirken.

Onu itiyorum ve yatağın üzerine düşüyor. Hızla ayağa kalkıp ona bakıyorum. Gözlerim yardım edemiyor ama düz karnından aşağı iniyor ve sonra sert horozuna gidiyor. Bradley iri bir adam. Boyu iki metre ve spor salonunda çok zaman geçiriyor. Gerçi hafta sonları aldığı alkolü atmak için buna mecbur.

Ve spor salonunda geçirdiğim onca saatin karşılığını dayanıklılık konusunda alıyorum. Özlemle sikine bakıyorum. Sanki beni çağırıyormuş gibi bana bakıyor. Hızlı bir sevişme yapabiliriz. Yani bir yirmi dakika daha ne ki? Biraz geç kalabilirim. Uçağım dokuz buçuktan önce kalkmıyor.

"Hayır!" Yüksek sesle söyledim.

"Neye hayır?" sordu şaşkınlıkla. "Geri çekildim."

Başımı sallıyorum; takılmayalı birkaç hafta oldu ve bu beni rahatsız ediyor. Üniversite finalleri, dün gece olan mezuniyet ve gelecek hafta taşınma ile meşguldüm. "Hayır, bu sabah seninle seks yapmayacağım. Sana kızgıyım," diyorum kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak.

Elini saçlarında gezdirirken kıkırdıyor ama soruyor: "Neden? Prensesi kızdıracak ne yaptım ben?"

Gözlerimi ona diktim. Bu benim lakabım. Üç yıl önce tanıştığımız gecedен beri bana böyle sesleniyor. "Bir. Bu sabah saat üçte kapıma vurmaya başladığında sarhoş kığın beni uyandırdı." Normalde bu beni rahatsız etmezdi. Bradley ve ben iki insanın yaşayabileceği en iyi ilişkiye sahibiz.

var. Sadece en iyi arkadaş değiliz, aynı zamanda birlikte uyuyoruz! En iyi derken ne demek istediğimi anladınız mı? Birbirimize ihtiyacımız olanı karşılıksız veriyoruz.

"Dün sana Jensen'in partisinden ayrıldıktan sonra buraya geleceğimi söylemiştim," diyor. Dün gece mezuniyet kutlamaları nedeniyle her yerde partiler vardı. Uçağımıza yetişmek için bu sabah erken kalkmak zorunda olduğumdan hiçbirine gitmek istemedim.

". Ama sana yapmamamı söylemiştim," diye hatırlatıyorum ona. "Sana bu sabah erkenden uçağa bineceğimi söyledim ve daha toparlanmam bile bitmemişti." Odamın içinden hortum geçmiş gibi görünmesinin bir başka nedeni de bu. Kıyafetlerim her yere saçılmış durumda ve zamanım tükeniyor.

"Yarına kadar gitmiyorsun." Endişemi geçiştirdi.

"Bugün gidiyorum!" Ayağımı yere vurarak söylüyorum. Benim küçük öfke nöbetim karşısında gülümsediğinde gözlerim ona dikiliyor. "Bunu sana iki hafta önce uçuşumuzu değiştirdiğimizde söylemiştim." Becca, en iyi kız arkadaşım/oda arkadaşım ve ben küçük bir tatil için Panama City'ye gitmeye karar vermiştik. Ailemin sık uçuş milleri vardı ve mezuniyet hediyemiz olarak bize vermişlerdi. Ailem Becca'yı neredeyse kendi çocukları gibi görüyor. Yarına kadar yola çıkmamamız gerekiyordu ama iki hafta önce bunu değiştirmeye karar verdik. *Neden bir gün erken gitmiyoruz?*

Yatağın ucuna doğru ilerliyor ve ayağa kalkıyor. Bana doğru bir adım atıyor, ben de bir adım geri çekiliyorum. "Brad, sana söyledim. Seks için zamanım yok." Adamın uzun süre devam edebilecek gücü var. Ve bunu en iyi şekilde söylüyorum, ama zaten zamanım azalıyor.

"Bacağını becermeyeceğim." Kıkırdıyor. "Sadece üzgün olduğumu söyleyeceğim." Sıkı bir sarılma için beni kendine çekti. "Sanırım dün dinlemiyordum ama şimdi dinliyorum ve özür dilerim." Ben de ona sarılıyorum ve sıcak bedenini bedenimde hissetmenin tadını çıkarıyorum. Bu adam benim kişisel fırınım. Sırf ona sarılabileyim diye birkaç kez gelip yatağımda uyudu. İç çekiyorum; onun gibi bir arkadaşına sahip olmak çok güzel. Tüm sırlarınızı anlatabileceğiniz ve yatağınızda birlikte uzanabileceğiniz biri. Çıplak. Adam tam olarak neyi sevdiğimi biliyor.

ama arkadaşlığımız bu kadar. Ve ikimiz de bundan çok memnunuz. O adamla asla çıkamam. Onun hakkında çok fazla şey biliyorum. O da benim hakkımda çok şey biliyor.

Geri çekiliyorum ve hâlâ sert olan aletini işaret ediyorum. "Üzerine şeyler giy."

Ben yerdeki kıyafetlerini almaya başlarken yüzünde kendini beğenmiş bir gülümsemeyle banyoma doğru yürüyor. Lavabomdaki suyun akmaya başladığını duyuyorum ve o konuşuyor. "Dün gece seks yaptık mı?"

"Hayır! Sen seks yapabilecek durumda değildin. Ayrıca, bunu hatırlaman gerekirdi," diyorum.

Banyomdan gelen boğuk bir kıkırdama duyuyorum. Benim diş fırçamla dişlerini fırçalıyor olmalı. Kelimenin tam anlamıyla her şeyi paylaşıyoruz, plakları bile. "Doğru..." Tükürdüğünü duyduğumda duraksıyor. "Ama neden çıplağım?" diye soruyor banyodan çıkıp yatağın kenarına otururken. "Beni havaya mı çalıştın?" Kaşlarını soru sorar gibi kaldırıyor. "Viski siki miydi? O piçin ortaya çıkmasından nefret ediyorum." İç çekiyor.

Gülmekten kendimi alamıyorum. "Hayır. Sanırım şansının yaver gitmesini planladın ama kıyafetlerini çıkarır çıkarmaz kendinden geçtin. Yatağa zar zor ulaştın," diyorum, boxer'ını ve tişörtünü ona doğru fırlatarak. Göğsüne çarpınca onları yakalıyor. Sonra çantama atmam gereken birkaç çift şortumu toplamaya başlıyorum.

"Sen buna yatak mı diyorsun?" diye soruyor kaşlarını çatarak. Dürüst olmak gerekirse, öyle değil. Sahip olduğum tek şey metal bir karyola ve şilte. İki hafta içinde Becca ve ben mezuniyet sonrası hayatımıza başlamak üzere New York'a taşınıyoruz; orada iş bulup birer yetişkin olacağız, ya da bana öyle söylendi. O ve ben geçtiğimiz ayı eşyalarımızın çoğunu satarak geçirdik çünkü taşıma maliyeti ödemek istediğimden fazlaydı. Ayrıca, New York'taki yeni dairemiz zaten tamamen mobilyalı. Bu da bir bonus, çünkü üniversite öğrencilerinin pek fazla eşyası yok.

"Kıçını koridorda bırakabilirdim," diyorum omuz silkerek.

Elini saçlarının arasında gezdirirken gülüyor. Odam sessizleştğinde eğilip çantama daha fazla kıyafet atmaya başlıyorum.

"Ashlyn?" Birkaç saniye sonra sessizliği bozuyor.

Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve gülümsüyorum.

"Evet?"

"Benimle ilgilendiğiniz için teşekkürler," diyor ciddi bir şekilde.

. "Tek yaptığım yatağa ulaştığından emin olma. Gerisini sen hallettin."

"Sen taşındıktan sonra ben ne yapacağım?" diye soruyor, o koyu kahverengi gözleriyle bana bakarak. Neredeyse gerçekten üzgün görünüyor ama öyle olmadığını biliyorum. Beni özleyecek, evet, ama iyi olacak.

Yerdeki diğer botunu yatağın üzerine fırlatıyorum. "Sevişecek birini bulacaksın." Alay ediyorum.

Tişörtü başının üzerine yerleştirmeden önce bana gülümsüyor. "Şey, evet. Ama senin bana izin verdiğin kadar kirli olmayacaklar."

Gözlerimi deviriyorum ama ona hak veriyorum. "O zaman kızlara gitmeyi bırak ve kendine gerçek bir kadın bul." Teklif ediyorum.

Boxerlarını giymek için ayağa kalkarken gülüyor. "Gerçek olanlar konuşmak istiyor ve benim söyleyecek bir şeyim yok." Dürüstçe söylüyor. Boxer'ı şişkinliği gizlemek için hiçbir şey yapmıyor.

Konuşacaktım ama odamın kapısı açıldı. Brad arkasını dönüyor ve kapı iç duvara çarptığında başımı kaldırıp oda arkadaşımın erkek arkadaşının kapımın önünde durduğunu görüyorum. Bir centilmen gibi arkasını dönüp gitmek yerine omzunu kapının pervazına yaslıyor, kollarını göğsünde kavuşturuyor ve bize gülümsüyor. "Benim yüzümden durmayın. Lütfen devam edin." Tabii ki seks yapmayı yeni bitirdiğimizi sanıyor. Brad sadece yarı giyinikti, ben de öyle.

Bana yukarıdan aşağıya bakıyor, atletimi ve kısa şortumu inceliyor. Duştan sonra giymiştim. Sütyenim ya da iç çamaşırım yok.

"Çık dışarı!" Brad, Conner'ı işaret ederek emrediyor.

"Senin özel bir tip olmanı beklemiyordum Bradley," diye düşünüyor. "Tanrı biliyor ya, sizi birçok kez sevişirken duydum. Ben olsam eminim

"Buz kraliçesini eriten şeye bir bakış atmayı seviyorum." Bana göz kırıyor ve ben dudaklarımı geri çekiyorum. Dairemizin duvarlarının bu kadar ince olmasından nefret ediyorum ama yatakta hiçbir zaman sessiz kalmayı sevmedim. Ve Conner'dan ne kadar hoşlanmasam da, ona uyum sağlamak için seks hayatımı yumuşatmayacağımdan eminim.

Brad bir hırıltı çıkardı ve kapıma doğru koşmaya başladı. Conner sefil hayatında ilk kez gerçekten korkmuş görünüyordu. Gözleri fal taşı gibi açılmış ve yumrukları Brad'le dövülecekmiş gibi havaya kalkmış bir halde kapının pervazından geri çekiliyor. Memnuniyetle gülümsüyorum. Sonunda biri ona haddini bildirecekti. Brad kapıyı suratına çarpınca heyecanım azalıyor ve hayal kırıklığından başka bir şey hissetmiyorum.

Dönüyor ve ellerini iki yanında yumruk yapıyor. "O adamdan nefret ediyorum," diye tersliyor.

"Hepimiz öyle değil miyiz?" Mırıldanıyorum, arkamı dönüp dolabıma doğru yürüyorum. Atletimin eteklerini tutup yukarı çekiyorum ve başımın üzerine geçiriyorum. Sağ tarafımdaki kirli çamaşır sepetine atıyorum ve ardından elbise yanındaki kancada asılı duran sütyenimi alıyorum. "Bu adam tam bir pislik. Becca'nın neden onunla birlikte olduğunu anlamıyorum!" Öfkelendim. Oda arkadaşım tanıdığım en tatlı ve en şefkatli insandır. Bir keresinde derse gidiyorduk ve arabamdan inip bir kaplumbağanın karşıdan karşıya geçmesine yardım için beni kalabalık bir kavşağın ortasında durdurdu. O bunu yüzünde bir gülümsemeyle yaparken ben de korna çalan ve çekilmemiz için bağırarak arabaları tersledim. Bu, onunla dört yıl önce tanıştığımdan beri yaptığı pek çok şeyden sadece biri. Başkaları izin alıp ailelerini görebilsin diye tatil günlerinde çalışmayı teklif ediyor. Kahvaltı için McDonald's'a uğruyor ve yol kenarında evsiz bir adam ya da kadın görürse diye her zaman daha fazla sipariş veriyor. O tam da bu dünyanın ihtiyacı olan kişi. Ama insanların ondan faydalandığını görmek beni hasta ediyor, ki o dangalağın yaptığı da tam olarak bu!

Sütyenimi bağladıktan sonra şortumu bacaklarımdan aşağı itiyorum. İki el beni durdurduğunda hâlâ Conner'dan ne kadar nefret ettiğimi düşünüyordum. Kafamı kaldırdığımda Brad'in küçük bir gülümsemeyle karşımda durduğunu görüyorum.

dudaklarını çekiştiriyor. "Hayır," diyorum, ondan uzaklaşmaya çalışıyorum ama çıplak kalçalarımıdaki elleri beni durduruyor. "Zamanım olmadığını söyledim..."

Dudakları dudaklarıma yapıştı ve her türlü itirazımı durdurdu. Dili dudaklarıma doğru ilerliyor ve beni derinden öpmesine izin verdiğimde kollarında eriyorum. Naneli diş macununun tadı ağzımı dolduruyor ve kollarımı boynuna dolayıp onu kendime çekerken iniltimi yutuyor. Hâlâ sert olan siki karnımın alt kısmına baskı yapıyor ve artık şort giymediğim için ona o boxer'ları giymesini söylediğimden nefret ediyorum. Ona ihtiyacım var. En son seks yapmamızın üzerinden üç hafta geçti. Beni burada, dolabın içinde becerebilir, umurumda bile değil.

Bir yumruk yatak odamın kapısını yumrukluyor, bu da nefesimin kesilmesine ve kalbimin çarpmasına neden oluyor. Bradley beni sıkıca kavriyor, Conner'ın tekrar içeri girme ihtimaline karşı beni koruyor. "On dakika içinde çıkıyoruz," diye sesleniyor Becca'nın yumuşak sesi diğer taraftan.

Brad'in iri kahverengi gözlerine bakarken derin bir iç çekiyorum. Sağ elimi kaldırıyorum ve öpüşmemizden kalan dudak parlaticımı dudaklarından hafifçe siliyorum. "Denediği için bir erkeği suçlayamazsın," diyor usulca.

Göğsüne şakacı bir tokat atarken gülümsedim. Başarmak üzereydi. "Kes şunu!"

"Cidden," diyor bana bakarken. renk gözleri kalçalarımın arasında geziniyor ve amım geriliyor. "Denemeyen erkek değildir." Parmak uçları az önce sütyenimin içine tıktırdığım göğüslerimin üstünde geziniyor. Sonra bir parmağını karnımın üzerinde gezdiriyor. Göbek deliğimin üzerinde gezdirirken derin bir nefes alıyorum. Ellerini üzerimden çekip geri adım attığında hayal kırıklığıyla dolup taşıyorum. En azından birimiz sorumlu davranıyor ve bunun ben olmadığım kesin. Üstüne kendim atlamadan önce sadece birkaç kez hayır diyebilirim.

Ellerini tekrar kalçalarımın koyarak beni . Bir kolu belime dolanırken, diğeri yukarı çıkıp boynuma sarılıyor. Sırtımı kamburlaştırıyorum ve havamı kesmeden önce derin bir nefes çekiyorum. Gözlerimi kapatıyorum, keşke böyle yapmasaydı diyorum.

Dün gece sarhoştı. Dudaklarını kulağıma doğru indirdi. "Döndüğünde benimsin." Sonra beni serbest bırakıyor ve kıcıma sert bir tokat attığında inliyorum. Ses, oldukça küçük olan dolabımın duvarlarında yankılanıyor.

Dönüyorum, tamamen tahrik olmuş ve ıslanmış bir şekilde çünkü *benimkiyle* tam olarak ne demek istediğini biliyorum. Kalbim küt küt atmasına ve sıırıslıklam olmama rağmen ona tatlı tatlı gülümsüyorum. "Hazır olsan iyi olur." geçerken sertleşmiş sikine hafifçe vuruyorum.

"Siktir," diye tıslıyor, eğilip kendini tutuyor.

Birçok bavuldan birine gidip bir çift külot çıkarırken gülüyorum ve sonra bir çift yoga pantolonu için dolabıma geri dönüyorum. Bütün gün uçakta olacaksam rahat giyiniyorum.

"Tanrım, bu yolculuktan korkuyorum," diyorum saçlarımı yüzümden savururken.

"Neden?" diye soruyor kot pantolonunu giyerken. "Bir plajda oturup deli gibi margarita içeceksin. Sevmeyecek ne var?"

"Conner," diyorum basitçe.

"Seni etkilemesine izin verme. Onsuz tam beş günün var." Yatağın kenarından bana bakıyor ve gülümsüyor.

Derin bir iç çektim. Asıl plan buydu. Ama Becca'nın Teksas büyüklüğünde bir kalbi olduğunu söylediğimi hatırlıyor musun? "Onu davet etti. O sahilde benimle birlikte oturacak." Dehşetle ifade ediyorum.

"Ne oluyor lan?"

İKİNCİ BÖLÜM

RYDER

"Ne dedin sen?" Luke cam kapıyı bırakıp yüzünü bana dönerken homurdanıyor. Omuzları geriye çekilmiş ve göğsü kabarmıştı.

"Yapamaz-"

Olmam gereken başka bir yer varmış gibi saatime bakıyorum. "Yapabilir," diye sözünü kesiyorum avukatının, sinirli bir iç çekişle. "Birkaç gün içinde size haber verilecek," diyorum ona.

"Seni küçük pislik!" Luke tıslayarak bana doğru geliyor. "Bana şantaj yapabileceğini mi sanıyorsun?" Sesi öfkeyle kükrüyordu.

"Sana şantaj yapmıyorum Luke. Sana teklif ettiğimiz çok cömert anlaşmayı kabul etmen için sebep veriyorum. Hepsi bu."

Önümde durmak için geliyor, ondan daha yüksekte olmama rağmen yüzü benimkinden birkaç santim uzakta. Gözlerimi devirmemeye çalışarak ona bakıyorum. . Onu köşeye sıkıştırdım ve bundan hoşlanmıyor. Ama bu olmasının tek sebebi . Sadece kendini suçlayabilir. "Aramızda kalsın," diyorum sesimi alçaltarak, "ikimiz de diğer tekliflerin var olmadığını biliyoruz. Bu yüzden"- eğilip masadan kağıtları alıyorum ve ona uzatıyorum-"anlaşmayı kabul et Luke. Parayı al ve baştan başla."

"Geciktiğim için çok üzgünüm!" diyor babam beş dakika sonra, asistanı Jessica peşinde olduğu halde cam konferans kapısından içeri dalarken. Ona gülümsüyorum ve o da burnunu havaya kaldırırken siyah çerçeveli gözlüklerini düzeltiyor.

"O'Kane," Luke onun adını nefretle söylüyor.

"Bay Hahn. Bana beş dakikanızı ayırabilerseniz ..." "Gerek yok," diyerek sözünü kesiyor. "İyi iş çıkardığını . onunla," dedi, bana bakarak. Bu bir hakaretti, ama ben

bunu bir iltifat olarak kabul et.

"Burada birilerinin beni takdir edebilmesine sevindim." Babama sert bir bakış attım.

Luke imzalanmış kâğıtları konferans masasına fırlatmadan önce odadakilere, "Biz gidiyoruz," diye seslenir. Kâğıtlar siyah mermer üzerinde kayıyor ve yan tarafa düşmeden hemen önce duruyorlar.

Arkasını dönüp kapıya doğru yürümeden önce bana şeytani bir bakış fırlattı ve avukatı da bana "siktir git" der gibi bakmayı *ihmal* etmedi.

Babam bana dönüyor, kendi kızgın bakışını takınıyor. Çocukken ona itaatsizlik ettiğimde her zamanki gibi. Koyu yeşil gözleri kısılıyor ve dudakları büzülüyor. "Ryder," diye ve bana göbek adımla sesleniyor. Bugünlerde cevap verdiğim tek isim. "Az önce ne oldu öyle?" diye soruyor.

Babam hakkında bir şeyi bilmelisiniz. Bu iş onun hayatı. En sevdiği çocuğu! Kız kardeşimi, Becca'yı ve beni seviyor ama işi onu asla yarı yolda bırakmıyor. İsteddiği her şeyi alabilecek kadar para kazandı. Onu bir Tanrı yaptı. Ve bu onun için yaşayan herhangi bir ruhtan daha değerli.

Uzanıp masadaki kâğıtları topladım ve göğsüne yapıştırdım. "Düşündüğüm şey, birkaç saat içinde yetişmem gereken bir uçağım olduğu ve kapatmam gereken bir anlaşma olduğuydu. Bir şey değil." Yere düşmeden önce uzanıp kâğıtları kapıyor. "Bir de baba, bazen işle zevki karıştırmak sana fayda sağlar." *Birden fazla şekilde*. Yanından geçip Jessica'ya göz kırpyorum. Orada durmuş bana nefret dolu bir bakışla bakıyor, ama gözlerinin pantolonuma kaydığını gördüğümde bu bakışlar sıcaklığa dönüşüyor.

Uzun koridorda ilerliyorum, bekleme alanına gelmeden önce orada burada bir ofisin önünden geçiyorum. Asistanım masasının arkasında oturmuş telefonla konuşuyor. Yanından geçip ofisime girdiğimde başını kaldırıp bana bakma zahmetine bile girmiyor.

"Ryder." Babamın beni takip edip kapımı arkasından çarparak kapatmasına şaşırmadım.

"Elbette," diyorum ofis koltuğuma otururken. Arkamdaki Manhattan'ı gösteren pencereden yüzüne vuran sabah güneşi, yeşil gözlerinin normalden daha parlak görünmesine neden oluyor.

Öfkeyle gözlerini kısıyor. Durdu ve masamın önünde durdu. Bir eli koyu gri pantolonunun cebinde, diğer eli hâlâ imzalanmış sözleşmeyi tutuyor. "İflasın eşiğinde olduğunu nereden biliyordun?" diye soruyor.

"Fark eder mi?" Umursamazca soruyorum.

"Lanet olsun, Ryder. Lanet soruya cevap ver!" Tersledi.

Gözlerinin içine bakarken koltuğumda arkama yaslanıyorum. Kız kardeşim de ben de koyu yeşil gözlerimizi ondan almışız. Annemizin gözleri morumsu bir maviydi. "Neredeyse bir yıldır kızıyla takılıyorum. Birkaç ay önce bir şişe şarap içerken bana iflasın eşiğinde olduğunu ve restoran için yardıma ihtiyacı olduğunu söyledi."

Kafası karışmış bir şekilde başını sallar. "Sen..." Duraklıyor ve elini siyah saçlarının arasında gezdiriyor. Ne kadar çok çalışır ve stres yaparsa yapsın, babam yaşına göre hâlâ çok genç görünüyor. Sanırım bunun için anneme teşekkür edebilir; tüm o yağlara ve yüzle ilgili tüm düşkün. Babam kariyerine ne kadar önem veriyorsa o da görünüşüne o kadar önem veriyor. Ama tıbbi prosedürler konusunda sınırı var. Öte yandan annemin genç kalmak konusunda hiçbir sınırı yok. "Bana sokaklarda duyduğunu söylemiştin."

"Sokaklarda. Yatağımda. Fark etmez, baba."

Dönüp ofisimin kapısına doğru yürümeden önce birkaç saniye daha orada duruyor. Hayır, *teşekkürler Ryder, harika bir iş çıkardın*. Bu bilgiyi almak için ne kadar çok çalıştığımı biliyor mu? Kapımı açmaya gidiyor ama durup bana . "Paris'e gitmem gerekiyor."

"Ne? Ne zaman? Ne zaman?"

"Şimdi! Bu yüzden Hahn toplantısına geç kaldım. William anlaşmayı imzalatamadı ve gidip kendim yapmam gerekiyor. Güvende ol.

ve Panama City'de mutlu yıllar." Başımı salladım. Çıplak kızlar. Alkol. Kız kardeşim. Sevilmecek ne var? "Oh ve Ryder?"

"Evet, efendim?"

"Kız kardeşine iyi bak. Dışarıda bazı sapık pislikler var." Sonra geldiği gibi çıkıyor -sissy ve aceleyle. Normal hali.

Uzanıp asistanımın düğmesine basıyorum. "Evet, Bay. O'Kane?"

"Milton'ı arayıp 10 dakika içinde hazır olacağımı söyler misin?"

Lütfen!" "Evet, efendim." Mutlu bir şekilde cevap verir.

Kapım açıldığında bilgisayarımda son dakika e-postalarımı kontrol ediyordum. "N'aber dostum?" En iyi arkadaşım ofisime girerken soruyorum.

Sanki buranın sahibiymiş gibi içeri girdi. Çiçek desenli gömleği ve delikli kot pantolonu kaşlarımı kaldırıp sorgulamama neden oluyor. Yirmi dokuz yaşında orta yaş krizine girmesi için vaktim yok. Gümüş Rolex saatini kontrol ederken, "Hey, dostum, gitmeliyiz," diyor. Dikkatsiz kıyafetinin bileğindeki yirmi bin dolarla uyuşmadığını söylemekten nefret ediyorum. "On beş dakika önce yola çıkmış olmalıydık. New York trafiğinin berbat olduğunu biliyorsun."

"Biliyorum. Biliyorum." Her şeyi kapatarak söylüyorum. Elimde olmadan esnedim. Tanrım, çok yorgunum.

"Kaliforniya nasıldı?" O soruyor.

"İyi geçti." İş seyahatimden tam anlamıyla bu sabah saat üçte döndümKaliforniya'da işim olduğu için dün kız kardeşimin üniversite mezuniyetini kaçırmak zorunda kaldım. Babam da gidecekti ama annem çok kızdı ve işinin tek kızının üniversite mezuniyetini gölgede bırakamayacağını söyledi, ben de onun yerine gitmeye gönüllü oldum. Bunu istemiyordu ama başka ne seçeneği vardı ki? Annem onu öldürebilirdi ve Becca için gerçekten orada olmak istiyordu. Annemin önemseydiği pek bir şey yok, ama görünüş açısından onun bir fotoğraf çekimini kaçırmasına izin vermezdi. Onun yerine iki günlüğüne Kaliforniya'ya gittim ve kız kardeşimin sahnede yürüyüşünü izledim.

babam da beni FaceTimedan izledi. Planladığım şey bu değildi ama en azından onun yürüyüşünü izleyebildim.

Bu sabah özel jetimizle indim ve eve gidip havaalanında olmam gerekene kadar biraz dinlenecektim ama sonra babamın bu sabahki toplantısını hatırladım ve bunu kaçıramazdım.

Jaycent ayağını yere vurur ve tekrar saatine bakar. "Dostum..."

Eşyalarımı toplarken, "Toplantım gecikti," diye bilgi verdim. "Neden böyle giyindin?" Onun için gerçekten endişelenerek soruyorum. Hayatım boyunca arkadaşım oldu ve onu üzerinde çiçek desenleri olan bir şey giyerken hiç görmemiştim. "Gömleğin duvar kâğıdı giymişsin gibi, pantolonun da makasla kavga etmişsin gibi duruyor."

"Ne?" Gömleğine bakıp elini kumaşın ön kısmında gezdirerek soruyor. *İpek mi bu?* "Tatile çıkıyoruz. Uygun giyinmek istedim." Gülümseyerek söylüyor.

"En iyi arkadaşın olarak sana söylemem gerektiğini hissediyorum... Aptal gibi görünüyorsun!" Çok sık tatile çıkamıyor.

sallıyor. "Nasıl giyinmeyi tercih ettiğim konusunda endişelenmeyi bırak da gidelim buradan! Sahilde bizi bekleyen alkol ve kadınlar var." Ellerini heyecanla birbirine sürtüyor. "Ve yarın birinin doğum günü var."

Buna gülümsüyorum. Bu seyahati iki haftadır planlıyorduk. Birkaç ay önce küçük kız kardeşim aradı ve doğum günümde beni görmek için New York'a gelmek istediğini söyledi. Ama o sırada benim iş için Paris'te olmam gerekiyordu. Babam onun yerine William'ı gönderdi. William'ın bu işi halledememesi çok kötü oldu. Ben yapardım.

Ertesi hafta Becca ile konuştum ve bana ben şehir dışında olacağım için arkadaşıyla birlikte Panama City'ye küçük bir tatile gideceklerini söyledi. On bir yıl önce liseden mezun olup üniversiteye gittiğimden beri onu pek görmedim. Fakat

Birimiz Seattle'da, diğërimiz New York'ta yaşarken bu beklenen bir şey.

En son çıktığım tatili düşünmeye başladım ama o kadar uzun zaman olmuştu ki hatırlayamadım bile. Sadece çalışıyordum. Ve biraz daha çalışıyorum. Bu iş benim hayatım. Babam oldum, sadece evde karım ve çocuklarım yok. Böyle iyiyim. Bir gün bu şirketi ben yöneteceğim ama babamın bilmesini isterim ki bu sadece soyadım O'Kane olduğu için olmayacak.

"! Gidelim!" Sandalyemden kalkarak söylüyorum. Görmek için sabırsızlanıyorum

Becca. Son zamanlarda zor bir dönemden geçiyor ve artık konuşmuyor olmamızdan nefret ediyorum. Ama aynı zamanda bu yüzden onunla Panama City'de buluşacağımı hiç söylemedim. Ona Paris'e gitmediğimi hiç söylemedim. Programımın ne kadar yoğun olduğunu ve bazen haftanın sadece bir günü evde olduğumu biliyor. Sürekli buraya uçuyorum ya da oraya gidiyorum. Florida seyahatimin tamamen sürpriz olmasını istedim.

Bir erkek ve kız kardeşin yakın olmasının farklı olduğunu biliyorum, ama biz hep öyleydik. Aramızda yedi yaş olabilir ama sonuçta ben onun ağabeyiyim. Ona bakacak birine ihtiyacı var. Sahip olduğu tek şey benim; babamın onun yanında olmayacağı kesin ve annem de durum kendisine fayda sağlamadıkça durup onun için endişelenmeyecek kadar kendini kaptırmış durumda.

Ofisimden çıktık ve asistanımın masasına doğru ilerledim. "Kelly?"

Bilgisayarından başını kaldırıp bana bakıyor ve gülümsüyor. Ağartılmış sarı saçları sıkı ve mükemmel bir topuzla toplanmış. Dudaklarını bu renge boyadığına yemin ettiğim kırmızı ruju her zamanki gibi mükemmel. Koyu mavi gözleri bir an için benden Jaycent'e bakıyor ve gözleri tekrar bana önce yanakları da dudakları kadar kızarıyor. bir şeyler var. Sadece bir aptal bunu kaçırabilir.

"Sizin için ne yapabilirim Bay O'Kane?" diye soruyor tatlı tatlı, kollarını masasının üzerine koyarken.

"Babam Paris'e gitti mi?" Masasının üzerindeki tel sepette duran mektupları karıştırırken ona soruyorum.

"Evet. Helikopter onu havaalanına götürmek üzere ayrıldı. Sen de mi çıktın?" New York trafiği berbat olabiliyor ve onun böyle saçmalıklara tahammülü yok. Ya da o öyle derdi.

Başımı sallayarak önceki sorusunu yanıtlıyorum. "Pazartesiye kadar dönmeyeceğim. Tüm aramaları cep telefonuma yönlendir."

Neşeyle gülümsüyor. ", efendim."

Masasından uzaklaşıp paslanmaz çelik asansör kapılarına doğru yürüyorum, ayakkabılarımda topukları beyaz fayans zemine çarpıyor. Yanımda duran Jaycent'e bakıyorum ama o hâlâ omzunun üzerinden Kelly'ye bakıyor. "Daha açık olabilir misin?" Fısıldıyorum. Neden ona bakmak istediğini anlayabiliyorum. Barbie'nin bir kopyası -saçları, vücudunun şekli ve hatta gözleri- eğer bu tür kadınlardan hoşlanıyorsanız. Bir asistan için mülakat yaparken o içeri girdiğinde ilk düşüncem onun benim için çalışmasını becermek oldu. Onu burada ve şimdi becereceğim ve sonra onu neşeli yoluna göndereceğim. Ama sol parmağındaki büyük taş bu fikri dile getirmemi engelledi. Ve görüşme bittiğinde, onun benim için bir asistan olarak ayaküstü sevişmekten çok daha güvenilir olacağını fark ettim. Ama benim için çalıştığı üç yıl içinde nişanlısı kalbini kırdı. Ve şimdi, Jaycent onun geri dönüşü olmak istiyor.

Başını çevirip bana bakıyor, açık kahverengi gözleri muziplikle dolu. "Ona nasıl vurmadın hala anlamıyorum." Hayranlıkla fısıldayarak ifade ediyor.

Nişanlısı onu terk ettikten sonra bu düşünce aklımdan geçti ama sonra onu bir asistan olarak kaybetmek istemediğimi fark ettim. Yani cevap kolaydı! "*Seni besleyen eli ısırma sözünü duymadın mı?*" Bana hiç asılmaya çalışmadı ve ben de onu rahatsız etmek istemedim.

"İş ikramiyesi diye bir şey duymadın mı?" Kapılar açılırken soruyor. "Babanın asistanıyla yattın." Bana hatırlatıyor.

"Evet, hatırlıyorum. Sadece haftalar önceydi. Ama o *benim* çalışanım da değil. Henüz." Ekliyorum. İşi devraldığımda, gitmesine izin vereceğim. Kelly her zaman benim asistanım olacak. Ama Jessica'nın o dayanabileceğinden şüpheliyim.

Asansöre girip lobi için düğmeye basıyorum. Kapılar kapanırken ekliyorum. "Ve senin nerede olduğunu öğrenmeyeceğimden eminim."

Yüzünde şok olmuş bir ifadeyle bana dönüyor. "Ben onunla yatmadım!" Sanki bu hakaretmiş gibi açıkladı.

Bingo! Tam olarak bilmek istediğim şey buydu. "Henüz!" Konuyu değiştiriyorum.

Kapıya doğru dönerken omuz silkiyor. "Bir kez yemek yedik ama o kadar."

"Vay canına!" Etkilendiğimi söyledim. "Bir kadınla yemek yiyebildin ve aletini pantolonunun içinde tutabildin." Gülümseyerek ekliyorum.

"Bebek adımları." O cevap verir.

"Yürümeden önce emeklemelisin." Sırıtiyorum.

"Onun bir parçası için her yere sürünürdüm." Huşu dolu bir sesle söylüyor.

"Aşağı oğlum," diye emrediyorum, gülerek. "Noel için sana bir yürüyüş tasmacı alacağımdan emin olabilirsin." Alay ediyorum.

"Çivili olduğundan emin olun," diyor kocaman bir gülümsemeyle. "Onlar benim favorim."

I gülmekve sonra değişim ve Konu. "I var koşmak tarafından önce benim dairem."

Asansör durduğunda, "Neden? Daha toplanmadın mı?" diye sorar.

"Hayır." Kabul ediyorum.

"Ciddi misin sen?" Lobide yürürken ağır ağır iç geçiriyor. Ön büroda çalışan güvenlik görevlisi Mason'a el sallayıp veda ediyorum.

Cam ön kapıyı itip açıyorum ve gürültülü Manhattan'a adım atıyorum. Burayı seviyorum. Koşuşturmayı. Trafiği. Gürültü. Bu benim

evim ve başka bir yerde yaşamayı hayal bile edemiyorum. "Dün gece biraz meşguldüm."

"Biriyle takılmak için nasıl zamanın oldu? California'dan bu sabah dörde kadar dönmedin."

Parmağımı havaya kaldırıyorum. "Üçtü. Buna alındım. İş dışında da bir hayatım var." Gözlerimi deviriyorum.

Homurdanıyor. "Kendine ne söylemek istiyorsan." Yalan söylediğimi o da biliyor. "Neden Kaliforniya'dan getirdiğin çantayı almıyorsun? Henüz açmadığını biliyorum."

"İş içindi. Yanıma sadece iki takım elbise aldım. Yeni bir tane almam gerekiyor." Açıkladım.

Kaldırım kenarına park edilmiş siyah Cadillac Escalade'e doğru yürüyoruz. Taksiler ve diğer araçlar işlek caddeleri doldururken insanlar kaldırımda yanımızdan geçiyor.

"Merhaba, efendim." Şoförüm kapıyı benim için açtığını söyledi.

"Merhaba Milton." Cipin arka koltuğuna bindim ve Jaycent de arkamdan geldi. "Buraya nasıl geldin?" Ona bakarak sordum.

"Beni bir araba bıraktı. Seni birkaç kez aradım ve sonra buraya gelmeye ve gerekirse seni ofisten dışarı çıkarmaya karar verdim."

Anlamak için başımı sallıyorum. "Evet, telefonum titreşimde..." Sözümü bitirdiğimde kaşlarını çattı. Telefonumu cebimden çıkarıyorum, Jaycent'ten gelen üç cevapsız arama ve Hahn'ın kızından gelen birkaç kısa mesaj var. Onları görmezden gelerek iç çekiyorum ve telefonumu cebime geri koyuyorum.

ASHLYN

Daracık koltuğumda otururken kulaklarımda muhteşem Guns N' Roses'ın "November Rain" şarkısı çınlıyor. Günün ilk uçağında uçarken ... şey, şu anda nereye uçtuğumuzu bilmiyorum.

Önümdeki sehpayı yere ve üzerine bir kitap koyarak gelmiş geçmiş en büyük aşk hikâyelerinden birini okudum. *Romeo ve Juliet!* Bunu inanılmaz buluyorum! Bugünlerde artık insanların inandıkları şeyler için mücadele ettiklerini göremiyorsunuz. Sadece kendilerine göre nasıl olması gerektiği konusunda sızlanıp duruyorlar ama aslında bunun için savaşıyorlar. Aşk için. Vazgeçmeyi ve pes etmeyi tercih ediyorlar. İnsanlar, her şeyin kendilerine verilmesi gerektiği gibi bir zihniyete sahip. Eğer için gerçekten çalışmak zorunda kalırlarsa, çekip giderler.

Romeo ve Juliet sonuna kadar savaşırlar. Ve ne son ama. Hiç birini, onun öldüğünü bile bile yaşadığınızı düşünemeyecek kadar çok sevdiniz mi? Ben sevmedim. Çiftlerin bunu her söylediğini duyarsınız. *Ben öldüğümde, hayatına etmeni, mutlu olmanı istiyorum. Kalan günlerini birlikte geçireceğin başka birini bul.* Siktir et onu! Birini bu kadar çok seviyorsan, başka biriyle birlikte olmasını nasıl hayal edebilirsin ki? Bana bencil diyebilirsiniz ama ben aşık olursam böyle hissedeceğimi hayal ediyorum. Ama bu başka bir soruyu gündeme getiriyor. Böyle bir aşk var mıdır? O ruh parçalayıcı, kalp parçalayıcı ıstırap? Emin değilim. Görünüşe göre insanlar her gün aşka düşüp çıkıyor. Acınası bir durum.

Dangalak dirseğini yan tarafıma sokup sağ kulaklığımı çıkardığında bir küfür savuruyorum. "Ne?" Conner'a bakmak için dönerken soruyorum. Her nasılsa o orta , Becca da pencere kenarını kapmıştı. Bana da koridor kalmıştı. Koridorda gözlerini gezdiren adam fıstığındaki tuzu yalarken bana bakmayı bıraksa o kadar da kötü . Rahatsız edici ve görmezden gelinmesi zor. Hızlıca bir göz attığımda Becca'nın uyuduğunu fark ediyorum, başını pencereye yaslamış, perdeyi indirmiş.

"Aynı anda hem müzik dinleyip hem de nasıl okuyabiliyorsun?" Conner merakla soruyor.

Homurdanıyorum. "Çoklu görev yapabilirim. Aynı anda üç kadınla hokkabazlık yapabildiğine göre bunun nasıl işlediğini biliyor olmalısın." Becca onun gerçekte nasıl biri olduğunu bilmeli. Kampüsteki diğer kadınlara nasıl baktığını ve bir haftalığına ayrıldıklarında nasıl

gidip birkaçıyla takılıyor. Conner'ı bir proje olarak aldığına yemin edebilirim. Onu kurtarmak istiyor ama artık çok geç olduğunu söylemekten nefret ediyorum. Her şeyin kendilerine verilmesi gerektiğini düşündükleri kategoriye giriyor - hak sahibi. Conner için buna kadınlar da dahil.

Önce gücenmiş gibi görünüyor ama sonra yüzüne onu Cheshire Kedisi'ne benzeten sinsi bir gülümseme yayılıyor. "Dördüncü olmak ister misin?" Derin sesi baştan çıkarıcı bir tona dönüştü. Her zaman onun üzerinde kullandığını duyduğum ton. İçimde kusma isteği uyandırıyor.

Sorusu beni şaşırtmalı. Bunun yerine, "Hayır, teşekkürler. Duyduğun gibi Brad tüm ihtiyaçlarımı karşılıyor." Başka bir şey söylemeden kulaklığımı yerine takıp kitabıma bakıyorum. Dangalak uzanıp kitabı üzerime kapatıyor. Olgunlaşmamışlığına güldüğümü gizlemeye çalışıyorum ama onun yerine bir homurtu çıkıyor. Kitabı elime alıp tepsi masamı kaldırıyorum. Florida'ya giderken ilk aktarmamız için birazdan iniyor olmalıyız. Önümdeki koltuğun altından sırt çantamı almak için eğildim ve kitabı koydum. Bu akşam odamda yalnız kaldığımda okumak için saklayacağım. Kitabı kaldırırken sırt çantamda bir paket Double Bubble olduğunu fark ediyorum. Gülümseyerek uzanıp açıyorum ve ağızma bir parça atıyorum. Sakızımı olabildiğince yüksek sesle şapırdatarak telefonumun sesini açıyorum. O bir pislik olmak istiyor. Ben daha da büyük bir kaltak olabilirim! Sakızı çok pişmiş bir biftek parçası gibi çiğnerken kulaklarımda bir heavy metal grubu bangır bangır çalıyor, bir yandan da gazoz kutusu büyüklüğünde baloncuklar patlatıyorum.

Ona bakıyorum; neredeyse siyah gözleri benimkilere dikilmiş ve çenesi gergin. "Bir parça ister misin?" diye sordum. Sesim yüksek çıkmış olmalı çünkü tıka basa dolu uçağın etrafına hızlıca bir göz attı. Ağızını açacak gibi oluyor ama ondan önce ben konuşuyorum. "Üzgünüm, bu sonuncusuydu." Şaplağıma geri dönüyorum ve kahkahalarımı tutarken boğulmamaya çalışıyorum. Bu dangalağın bu dünyada benim gibi bir kadınla çıkması gerekiyor; bir haftadan fazla hayatta kalamaz.

Bir keresinde ona benzeyen bir adamla çıkmıştım. Açıkçası başka kadınlarla yatması umurumda değildi çünkü özel bir ilişkimiz yoktu.

yattığın umurumda değil, yine de bana saygılı davran. Öyle yapmadı, ben de ona bir ders verdim.

"Mutlu yıllar." Onu çekerek söyledim.

"Nereye gidiyoruz?" Gözleri bağılyken soruyor. Sokağımnda park etmiş arabaları görmesine izin veremezdım.

"Neredeyse . Söz veriyorum." Kahkahalarımı tutmaya çalışarak söylüyorum.

Arkamda tökezliyor ve taşlara ve bir çim sandalyeye takılıp düşerken birkaç kelime söylüyor. Onu durduruyorum ve göz bağıını çekiyorum. Birkaç kez göz kırptı ve arka bahçeme baktı. "Senin arka bahçendeyiz." Biraz hayal kırıklığı ile bariz olanı ifade ediyor.

Başımı salladım. "Ailem şehir dışında. Gece geç saatte yüzmeye gideriz diye düşündüm," diyorum yaramaz bir gülümsemeye. Buna karşı koyamayacağını biliyorum.

Gülümseyerek yüzümü tutuyor ve öpüyor. "Sen en iyisisin."

Yalancı! Ama kabul ediyorum. "Bir sonraki sürprizi görene kadar bekle." "Dahası mı var?" Diye soruyor, yüzü .

Başımı salladım. "Hadi gel." Uzanıp gömleğimi başımın üzerinden yukarı kaldırıyorum ve beni çıplak renkli bir sütyenle bırakıyorum. Ben daha şortumu çıkaramadan o ayakkabılarını, şortunu ve boxer'ını çıkardı. Sonunda tişörtünü çıkarıp suya atlıyor ve her yere su sıçratıyor.

Uzanıp tüm kıyafetlerini alırken gülümsüyorum. Döndüm ve uzaklaşmaya başladım. "Nereye gidiyorsun? Benim için başka bir sürprizin olduğunu sanıyordum?" Gülüyor.

"Evet, ." Evin ve arka bahçenin ışıkları yanıyor, etrafı o kadar parlak aydınlatıyor ki gözlerini kısmak zorunda kalıyor.

"SÜRPRİZ!" Bazıları arka sürgülü cam kapıdan çıkarken elli kişi birden bağılıyor. Bazıları yatak odamın dışındaki ikinci kattaki balkondan sarkıyor. Hatta bazıları yan kapıdan arka bahçeye giriyor. Sosyal medyayı sevmek lazım.

"Ne? Bu da ne...?"

"Mutlu yıllar bebeğim," diyorum ve ona bir öpücük konduruyorum.

"Ne oluyor Ash? Ne yapıyorsun?" Sığlıkta durarak talep ediyor.

Derin bir nefes alıyorum ve tatmin olmuş bir şekilde iç çekiyorum. "Kokuyu aldın mı Dave? Bu karma. Ve çok lezzetli kokuyor." Bu ona arkamdan seks yaparken bizi kaydetmesini öğretecek. Bir arkadaşım erkek arkadaşının kaset hakkında konuşmasına kulak misafiri olduğunu söyledi. Görünüşe göre, sadece üç arkadaşına göstermiş. Tüm okula göstermediği için şükretsem de, ona borcumu ödemek için bir şeyler yapmalıyım. Ve şimdi, şortunun cebinde telefonu var. Kaydı içeren elektronik cihaz. Ben kazandım!

Herkes onu işaret ediyor ve gülüyor. Suyun içine doğru eğiliyor ve derin uca doğru ilerliyor. "Hava soğuk." Savunmacı bir şekilde söylüyor.

"Hayır. Sadece küçük." Eve doğruca garaja yöneldiğimi söylüyorum. Bu telefona bir çekiç indirmek üzereyim. İşte bu kaydedilmesine aldırmayacağım bir sahne.

Evet, Conner bir hafta bile dayanamaz.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

RYDER

"Leslie," diyorum şaşırmış bir halde yüksek bir ses tonuyla. "Burada ne yapıyorsun?" Yüksek dairemin kapısını kapattım ve Jaycent mutfak masamda oturan yarı giyinik kadının yanından geçerek oturma odasına doğru yürüdü. Bize mahremiyet sağlıyor.

"Ne demek burada ne işim var?" Alt dudağını dışarı çıkarır. "Ben de seni bekliyordum."

"İçeri nasıl girdin?" Q'da yaşıyorum. Manhattan'ın merkezinde lüks bir apartman. Bu daireler milyonlarca dolara satılıyor. Bir tane satın aldığınızda size kapınızı açan bir anahtar kart veriyorlar, ama asansörün hareket etmesi için de taranması gerekiyor. Ve ben kesinlikle ona bir tane vermedim. Annemde bile yok. Sürprizlerden hoşlanmam, özellikle de habersiz ziyaretçilerden.

"Kapıcıya sizinle burada buluşacağımı ve bana yukarı çıkmamı söylediğinizi söyledim."

"Bunu neden yaptın?" Talep ediyorum.

Kaşlarını çattı. "Bebeğim, doğum günün için sana sürpriz yapmak istedim. Senin için sorun olacağını düşünmedim."

Saatime bakıyorum ve iç çekiyorum. Bunun için zamanım yok. Çantasını almak için Jaycent'in dairesine uğramamız gerekiyor. En azından o çoktan toparlandı ama o da şehrin diğer ucunda. Neyse ki havaalanına giderken yolumuzun üzerinde.

Ona uçağa yetişmem gerektiği için fazla kalamayacağımı açıklarken odama doğru hışımla ilerliyorum.

"Seninle gelebilirim." Nereye gittiğimi bile bilmiyor.

Şimdi size kadınlarla ilgili en çok neyi sevdiğimi söyleyeyim: kokuları bir numara. Size dokunma şekilleri ise ikinci sırada. Hatta önemsiz şeyler hakkında konuşup durmalarını bile seviyorum. Ama beni çıldırtan şey, yapışkan olmalarıdır. Kendini tamamlanmış hissetmek için yanında bir erkek olması gerekiyormuş gibi davranan bir kadın. Yani yirmi birinci yüzyıldaız. Kendi değerlerinin, küçük bir kucak köpeği gibi peşinden koşmak istedikleri erkekten daha fazla olduğunu bilmiyorlar mı? Sorumluluk alabilen kadınları severim. Ne istediğini bilen ve bunu elde etmek için çok çalışan bir kadın. Ve bu ifadelerin hiçbirinin seksle ilgisi yok. Yatak odasında ne sevdiğim tamamen farklı bir konu. Ama bugünlerde tanıdığım kadınlar yatakta itaatkâr olmakla günlük hayatta erkeklere itaatkâr olmak arasında bir ayrım yapamıyor.

Babam bir milyarder. Kız kardeşim ve ben Le`man Manhattan'da okuduk. Ülkenin en prestijli okullarından biri olan bu okulun elliden fazla farklı ülkeden öğrenciyi barındıran iki farklı kampüsü var. On iki yaşıma geldiğimde annem beni, benimle aynı okula giden arkadaşının kızlarından biriyle evlendirmeye çalıştı. Eminim ki babam izin verseydi, beni görücü usulüyle evlendirecekti.

Annem hala beni sürekli arayıp *aradığım kişiyi* bulup bulmadığımı soruyor. Ve ona her hayır dediğimde, bana Vicki'nin hala müsait olduğunu hatırlattığında sesindeki hayal kırıklığını duyuyorum.

İnan bana, istediğim kişi o değil. Hiçbir isteği olmayan kadınlar kategorisine giriyor. Babası tıpkı benimki gibi zengin ve annem gibi onun da kariyeri ya da kendini geliştirme arzusu yok. Eğer bir gün yuva kuracak olursam, azimli ve hırslı birini istiyorum. Yani sırt üstü yatıp bacaklarını açmaktan daha fazlasını yapmaya istekli birini. Yani, evet, bu tek gecelik bir ilişki için eğlenceli olabilir ya da bir süreliğine oynanacak bir şey olabilir, ama ondan sonra ne olacak? Benim gibi hedef odaklı bir kadın istiyorum. Kalabalık bir toplantı odasında durabilen ve

"Memelerim ve kığım olduğunu biliyorum ama tüm ilginizi bana vereceksiniz çünkü ben burada olmayı hak ediyorum!" diyen bir açıklama yapın.

"Ryder...?" Ben çekmecelerimden bir şeyler çıkarırken Leslie bir kez daha sızlanıyor. Onları yatağın üzerine fırlatıp banyoya doğru yürürken Leslie'nin beni takip ettiğini duyuyorum. "Lütfen."

"Hayır!" Sonunda patlıyorum ve Kaliforniya'ya yaptığım yolculuktan kalma, hala dolu olan ve banyo tezgahımın üzerinde duran banyo çantamı kapıyorum. Yanında duran ve bu sabahtan kalma diş fırçamı alıp içine atıyorum. Aynada kendime hızlıca bir göz atıyorum ve yüzümdeki tüyleri görünce kaşlarımı çatıyorum. Birkaç gündür tıraş olmamışım. Göğsümde tek bir kıl bile çıkmıyor ama yüzümü bir gün tıraş etmezsem gorile dönerim. Ama beklemek zorunda çünkü zamanım yok.

"Neden olmasın?" Ben dönüp yatak odama geri dönerken o da "Neden olmasın?" diyor. Onu nazikçe yolumdan çekmek için ellerimi omuzlarına koyarken derin bir iç çekiyorum. Sadece yalvarmakla kalmıyor, aynı zamanda beni sıkıştırıyor. Ne zaman arkamı dönsem, hemen orada. "Eğlenceli olacak." O yüksek perdeden kadın sesiyle söylüyor.

"Erkek erkeğe bir geziye çıkıyoruz." Ona söyledim. Kız kardeşimi görmeye gittiğimi bilmiyor ve ben de kalmasını istiyorum. Leslie gibi kızlara -yatak odamda elinde ayıcığıyla duran, kız kardeşim ve benim gibi büyümüş olan kıza- her şey verilirdi. Babası Luke Hahn'ın işleri kötüye gittiğinde bile onun hayat standardını korumak için elinden geleni yaptı. Bu yüzden istediklerini elde edemediklerinde ağlıyorlar ve bu beni deli ediyor. Benim onların babası olmadığımı ve ne kadar yalvardıklarının umurunda olmadığını ne zaman anlayacaklar? Tabii benim sikim için değilse. . .

"Ben de erkeklerden biri olabilirim," diyor, her beş ayda bir enjekte ettirdiğini bildiğim alt dudağını dışarı çıkararak. Beni yanlış anlamayın, etmiyorum. Hâlâ sikimi çok iyi emiyorlar; sadece dizlerinin üzerinde olmadığı sürece üzerimde başka bir etkileri yok.

"Bunlarla olmaz, yapamazsın." Geceliğinin üstünden dışarı fırlayan aşırı büyük göğüs implantlarını tutuyorum ve sanki tek bir dokunuş bile onu boşaltmak istiyormuş gibi bir nefesle tıslıyor. Bu bir yalan - onu boşaltmak için ne kadar çok çalışmam gerektiğini biliyorum.

Odanın diğer ucuna bakıyorum ve gönderdiği tüm bu fotoğrafların yatağında uzanırken çekildiğini fark ediyorum. "Bunu ne zamandır planlıyordun?" Ellerini kalçalarının üzerine koyarak soruyor.

"Son dakika kararıydı." Ona yalan söyledim.

"Peki ya doğum günün? Yarın olduğunu unuttun mu?" Büyük boy yatağımı çevreleyen platforma doğru yürüyüp yere otururken soruyor.

"Hayır. Farkındayım." Herkes bana hatırlatıp dururken nasıl unutabilirim? Hepsi yirmi dokuzun sihirli bir sayı olduğunu düşünüyor gibi.

Sırt üstü dönüyor ve bana bakıyor. "Bu gece burada kalıp sana bir doğum günü kahvaltısı hazırlayacaktım. Üzerimden yiyebileceğin bir kahvaltı." Pembe dudakları yaramaz bir gülümsemeyle genişlerken usulca söylüyor.

"Başka bir zaman alabilir miyim?" diye sordum. "İstersen gelecek hafta sonu kutlayabiliriz." İptal edeceğim ama en azından bu onu şimdilik yatıştırır.

Dizlerinin üzerine sıçırıyor ve hızla başını sallıyor. "Sen nasıl istersen."

Telefonunun çaldığını duyuyorum ve o cevap verirken dolabıma doğru yürüyorum. Askılardan birkaç tişört çekiyorum ve ardından birkaç kot pantolonu da çantaya dolduruyorum. Çantayı hızlıca hazırlıyorum.

Siyah pantolonumu çıkarıp bacaklarıma geçirdikten sonra mavi bir kot pantolon . Bir gömlek almak için arkamı döndüğümde onu dolabımın girişinde dururken gördüğümde fermuarım açık kalıyor. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, gözlerinde yaşların parlamaya başladığını görüyorum. Yumuşak, *kalbimi kırdın* gözyaşları değil, içinde nefret barındıran türden.

"Sorun nedir?" Ona doğru bir adım atarak soruyorum ama beni durdurmak için elini kaldırıyor.

"Neyin var?" Bağırıyor. "Sorun babamın beni araması."

"Leslie..."

"Bana Leslie deme, seni orospu çocuğu!" diye bağırıyor. Çok mu dramatik? "Açıklayabilirim..."

"Babamın restoranını satın aldınız. Açıklayacak ne var?" Ağlıyor. "Bunu sana sır olarak söyledim, Ryder!"

"Bu sadece iş," diyorum omuz silkerek. "Baban yeni milyoner oldu." Sanırım ona anlaşılmadan ne kadar kazandığını söylemedi.

"Ve sen sadece lanet bir pisliksin!" Bağırıyor ve dolabımın kapısını çarparak kapatıyor. Sonra ışıklar söndü ve ortalık zifiri karanlık oldu.

"Bu gerçekten olgunca." Ağır ağır iç çektim. Kapiya doğru ilerledim, kapıyı açtım ve onun peşinden ön kapiya doğru fırladım. Jaycent gülümsemesini gizlemeye çalışarak kanepeden beni keyifle izliyor. Berbat bir şekilde başarısız oluyor.

"Sana bulaşmakla aptallık ettim." Mutfak masamdan çantasını çekerken burnunu çekiyor.

Dahil olmak mı? Bu daha çok bir bağlılığa benziyor. Konuşmadan önce bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Bana aileni ne kadar söyledin. Bana ayrılmak istediğini söyledin. Evliliklerini mahvettiğini söyledin. Ona reddedemeyeceği bir teklif yapmanın nesi kadar kötü?"

"Ona şantaj yaptın."

Gözlerimi deviriyorum. "Ben . Tamamen işti. Para.."

"İşte hepinizin sorunu bu." Benden Jaycent'e ve sonra tekrar bana baktı. "Tek önemsedığınız satın alabilecekleriniz. Sizin için hiçbir şeyin değeri yok." Üzerini örtmek için aceleyle uzun bir ceket giydi.

Üzgün olduğumu söylemeliyim. Babana beni aramasını söylemeliyim. Restoranını buldozerle yıkmayacağımız yeni bir anlaşma yapabiliriz.

ve lüks bir otele dönüştüreceğim. Ama ben özür dilemem. Özellikle de bana para kazandıracak bir şey için. Onun yerine, benim hakkımdaki varsayımına uyan şey söylüyorum. "Bu, gelecek hafta sonu kahvaltımı bozduramayacağım anlamına mı geliyor?"

Bana dişlerini gösteriyor, ön kapıyı çarpmadan hemen önce bir hırıltı çıkarıyor.

ASHLYN

Plajın ne kadar rahatlatıcı olduğunu hiç fark ettiniz mi? Bir zamanlar gergin olan kaslarınızın nasıl gevşediğini ve zihninizin size sürekli hatırlattığı tüm o sinir bozucu sorumlulukların nasıl eriyip gittiğini? Temiz okyanus havası mı? Kıyıya vuran dalgaların sesi mi? Ayaklarınızın kuma batma şekli mi? Hangisi bana iyi geliyor bilmiyorum ama son derece terapötik.

Hayatım boyunca Seattle'da yaşadım ve her ne kadar etrafı su ve feribotlarla çevrili olsa da Panama City'ye hiç benzemiyor.

"Buraya taşınmak istiyorum!" Becca özlemle mavi sulara bakarken derin bir iç çekiyor. Buraya geleli üç saatten fazla olmadı ama şimdiden burası evimmiş gibi geliyor. Sanki ait olduğum yer burasıymış gibi.

"Hadi !" Hiç düşünmeden söyledim.

Yüzünde bir gülümsemeyle bana bakıyor; yumuşak rüzgâr açık kahverengi saçlarını . "Kulağa çok kolaymış gibi geliyor." Kumda otururken yüzünü bir kez daha okyanusa dönüyor. Etrafta tökezleyip gülen sarhoş aptalları görmezden gelmekte bir sakınca görmüyorum. "Biliyorsun hayatlarımız bizi asla Florida'ya getirmeyecek. En azından kalıcı olarak." Hüzünle söylüyor.

Bellerine kadar okyanusa gömülmüş genç bir çiftin öpüşmesini izlerken omuz silkiyorum. Arka planda güneş batmaya başlıyor. "Florida'ya taşınmamız gerektiğini kim söyledi? Mezuniyet bittiğine göre artık her yere gidebiliriz." Heyecandan avuçlarımı birbirine sürtüyorum. Dalgaların arasındaki çift dikkatimi çekiyor, zıplıyor ve

bacaklarını onun beline sarıyor. Sonra ıslak saçlarından tutup başını geriye çekiyor ve öpüşmeyi derinleştiriyor. Keşke bu ben olsaydım diye özlemle izliyorum. Biraz okyanus seksi kesinlikle işime yarardı. Bunu daha önce hiç yapmamıştım.

"Peki ya New York?" Dikkatimi çekerek soruyor. Ona planların değişebileceğini söylemek için ağzımı açıyorum ama cevap vermeden başını sallıyor. Dalgalara bakmaya devam ediyor ya da belki de sonuna kadar gitmek üzere olan ve onları kimin izlediğini umursamayan çifte bakıyor. "Ayrıca, Conner okyanustan nefret eder," diyor gerçekçi bir ifadeyle. "Ölü balık kokusundan nefret ediyor. Kumun elbiselerine yapışmasından nefret ediyor. Nefret ediyor _."

"Conner'dan nefret ediyoruz," diye sözünü kesiyorum. Gülüyor ama genelde yaptığı gibi beni azarlamıyor. "Neyse, nerede o?" Kalabalık sahile bakarak soruyorum. O dangalağı özlediğimden değil ama hangi cehenneme gittiğini merak ediyorum. Sahile iner inmez bizi terk etti.

Bu hafta ne kadar eğleneceğimizi düşünmeye çalışıyorum ama Conner'dan bahsetmesi ruh halimi değiştiriyor. Kumsaldan nefret ettiği gerçeği, kışını ağzına kadar kuma gömüp yengeçlerin onu çimdiklemesini istememe neden oluyor. Ya da onu bir bıçaklayıp köpekbalıklarının yemesi için okyanusa atasım geliyor. *İşte bu, sahilden nefret etmek için meşru bir neden olurdu.* Onun küçük bir sürtük gibi çılgılık attığını hayal ettikçe gülümsüyorum.

"Tuvalete gitmesi gerektiğini söyledi." Önceki soruma cevap veriyor. "Ama gideli uzun zaman oldu." Sanki bunu yeni fark etmiş gibi başını yana eğiyor. Sahilde otururken zaman sizden uzaklaşabilir.

Ayağa kalktım ve kot şortumdaki kumların tozunu aldım. "Hadi gidip bir şeyler içelim." Onu meşgul etmek ve adamın cehenneme gittiğini merak etmesini önlemek için teklif ediyorum. İşemesinin neden bu kadar uzun sürdüğünü anlamaya çalışırken zihninin çalkalandığını şimdiden görebiliyorum. Yani tek gereken çişlerini yapmak, ellerini yıkamak ve gitmek.

Eğildim ve elini tuttum. " gel." Gülümseyerek söylüyorum. Onu ayağa kaldırıyorum ve sırtımızı okyanusa dönüyoruz. Bar haline getirilmiş küçük derme çatma kulübeler kilometrelerce sahili kaplıyor. Bazı yerlerde sudan sadece birkaç metre uzaktalar. Bana sorarsanız burası cennet. Plaj ve alkol tek bir yerde; bundan daha iyisi olamaz. Tabii plaj seksini de eklemesiniz. "Size ne ikram edebilirim?" Dreadlocks ile gömleksiz bir adam sorar

küçük dairesel bara kadar yürüyün.

Ona yaslanıyoruz, ben de el çantamı ve cep telefonumu üzerine koyuyorum. "Bir shot tekilaya ne dersin?" Becca'ya gülümseyerek soruyorum. İşleri koymaya hazırım. Zaten bir saattir sahildeyiz, henüz bir damla bile alkol almadım ve güneş batmaya başladı bile. Buraya gelmek için günümüzün neredeyse yedi saatini harcadık, buna bir de değişikliği eklendi. Bu tatile başlamaya hazırım.

Şimdi başlamak için en iyi zaman. Conner'a katlanabilmek için alkole ihtiyacım olacak. Odamıza gider gitmez şikayet etmeye başladı ki bu deliliğin de ötesinde. Odamız için bir dolar bile ödemek zorunda değiliz çünkü Becca'nın babası okyanus manzaramızın parasını ödeyecek kadar nazikti. Ailem bize uçak biletlerini verdiği için en azından otelimizin parasını ödeyebileceğini söylemişti. Ama hayır, beş yıldızlı bir tatil köyündeki odamız şeytan için yeterince iyi değildi. *Belki bodrum katını tercih ederdi. . . ?*

"Bilmiyorum." Becca derin bir iç çekerek söylüyor.

Bir kolumu omzuna doladım ve onu kendime çektim. "Eğlenmeye ne oldu? Hmm? Parti mi?" Gülümsemesini sağlamaya çalışırken kalçamı onunkine çarpıyorum. "Sarhoş olalım ve sabahın üçüne kadar bekleyelim ve yangın var diye bağırırken bizim kattaki herkesin otel odasının kapısını çalalım." Teklif ediyorum ve o da buna gülüyor.

"Başımız çok büyük belaya girer." Ben ondan uzaklaşırken söylüyor.

"Biz olduğumuzu asla anlayamazlar." Alay ediyorum. Kim olduğumu sanıyor? Amatör mü? Lisedeyken hep böyle şeyler yapardım.

Dönüp bana bakıyor. Gözlerini bana dikti ama dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Hapse girecek gibi hissetmiyorum."

Ondan uzaklaşıp hâlâ siparişimi bekleyen barmene bakıyorum. İki shot tekila için başımı sallıyorum. "Hapishane, Conner'la beş gün parti yapmaktan daha iyi ." Kendi kendime mırıldanıyorum.

Küçük bir el üst kolumu sarıyor ve yüzümü ona dönüyorum. Bu kez gözleri yumuşak ve dudakları çatık. "Ondan hoşlanmadığın için üzgünüm." Bu onun için ilk özür dileyişi değil. "Ama onu Seattle'da öylece bırakamazdım." Okul için onu New York'tan Seattle'a kadar takip etmiş. Sanırım nereden geldiğini anlayabiliyorum ama bu hoşuma gitmesi gerektiği anlamına gelmiyor.

"Özür dileme. Ben de erkek arkadaşımı geride bırakmazdım." Dürüstçe söylüyorum. Ama bu da sevgilim olmamasının bir başka nedeni -yüksek bakım.

"Pekâlâ. Buyurun hanımlar." Barmen iki shot tekila ile döndü. Barın üzerine koydu ve ben de ona biraz para uzattım.

Ben kadehimi kaldırıyorum, o da kendi kadehini kaldırıyor. "Muhtemelen bir süre daha geçireceğimiz son tatilin şerefine."

Limonu alıp ona uzatmadan önce sıvıyı geri çarpıyorum. Benim misket limonuna ihtiyacım yok ama onun fazladan bir taneye ihtiyacı olacak. Yutkunurken boğazımdan aşağıya doğru inen yanma hissinin tadını çıkarmayı tercih . Ne diyebilirim ki; ben her zaman bir şeyler hissetmeyi seven biri olmuştumdur. Bu his rahatsızlık ya da acı anlamına gelse bile.

"Tanrım." Becca sanki nefesini tutuyormuş gibi soluk soluğa kalıyor. Kirecini ısıyor ve sonra benimkini elimden kapıp . "Bu şey çok sertti." Derin bir nefes çekti ve yüzünü buruşturdu.

"Bu tekila." Ona bakarken, o ahmak sesimle "Tekila" diyorum. "Sek tekiladan daha sert bir şey olamaz, aptal." Barmene bakıyorum ve iki tane daha istemek için elimi kaldırıyorum. Bana göz kırptıyor ve sonra başını sallıyor.

"Sanırım senden hoşlanıyor." Becca kıkırdayarak bize arkasını döndüğünü söylüyor.

"Hayır!" Başımı sallıyorum. "Onun işi flört etmek ve bahşış toplamak."

"Hadi gel." Dirseğiyle yan tarafımı dürtüyor. "Tatildeyiz ve sen bekarsın. Biraz yaşa. Conner'ın yanımda olması senin de bir şeyler yapamayacağın anlamına gelmez."

"O değil." Başımı sallıyorum.

"Bradley yüzünden mi?" Yüzünde yaramaz bir gülümsemeyle soruyor.

Gözlerimi ona dikiyorum. "Orada hiçbir şey olmadığını biliyorsun. Bradley sadece benim seks arkadaşım." Ben de öyle diyorum.

Kıkırdıyor. "Sen ne dersen Ash. Sunakta seni beklerken baş nedimen olacağımı unutmaya yeter."

Başımı hızlıca sallıyorum. "Bradley harika bir adam ve bir gün birine çok iyi bir koca olacak ama bu benim kocam olmayacak." Onu geleceğimde görüyorum. Ama onu karısı ve çocuklarıyla birlikte gelirken görüyorum. Kendimi onunla uyanırken görmüyorum. Bana sıkıca sarıldığını ve beni sevdiğini söylediğini görmüyorum. Ve ikimiz de bunu sorun etmiyoruz. Bazen iki insan duyguları olmadan da seksin dahil olduğu bir arkadaşlığa sahip olabilir-Bradley ve ben bu istisnayız.

"Kendini Conner'la evlenirken görüyor musun?" Bu soru bir süredir aklımdaydı. İkisi de New Yorklu. Lise birinci sınıfta tanışmışlar ve o mezun olduktan sonra Conner onun için Seattle'a taşınmış. Onlarla tanıştığımdan beri tek konuştuğı şey geri dönmek için nasıl sabırsızlandığı. Ve yanından geçen her kadınla göz göze gelmesi, neden onunla birlikte olduğunu merak etmeme neden oluyor.

"Bilmiyorum." Yumuşakça söylüyor.

Sözleri karşısında irkilmemeye çalışıyorum. "Becca..." Elini tuttum ve bana bakmasını bekledim. "Neden onunla birliktesin? Bradley ile neden daha fazlasını istemediğimi çok iyi biliyorum. Ama senin neden bir gelecek görmediğın biriyle birlikte olduğunu anlamıyorum."

Onunla bir gelecek düşünebiliyor olması, küçük bedenini gözleri yuvalarından fırlayana kadar sarsmak istememe neden oluyor. Hiçbir kadın bir erkeğe ihtiyaç duymamalı, ama eğer bir erkeğe sahip olmayı seçerseniz, o sizi yükseltmeli. Seni aşağı   ekmemeli.

"Onunla evlenmek istiyorum," diye fısıldıyor ve ben i   çekmekten kendimi alıkoyuyorum. "Ve dürüst olmak gerekirse" -gergin bir şekilde yutkunuyor- "her Sevgililer Günü'nde, doğum gününde ve Noel'de" -alt dudağını ısırırken duraksıyor- "bir yüzük almayı bekliyorum, ama asla olmuyor." Son cümleyi zar zor duyuyorum çünkü etrafımızdaki sarhoşların sesi çok yüksek.

Dişlerimi gıcırdatıyorum. Onun resmen beynini yıkamış. "nerede?" Konuyu değiştirerek homurdandım.

"Bir tane daha yapamam. Kusaca  ım," diyor başını sallayarak ve pembe renkli dudaklarını tiksintiyle geri çekerek.

"Tamam. İkisini de içerim," diyorum umursamaz bir omuz silkmeye. Konu içki içmeye gelince, en iyilerine ayak uydurabilirim. Genelde berbat olan alkole kar  şı yüksek bir toleransım var.

"Belki de bira içmeye devam etmeliyim." Kollarını barın tezg  hına koyuyor ve sonra ba  ı kollarının arasına düşüyor, koyu renk saçları barın üzerinde dalgalanıyor.

"Ugh, Becca." Onu omuzlarından tutup yukarı çekiyorum. "Bu iğrenç. Sarhoşlar oraya kusmu  tur." Burası bahar ve yaz tatili için en uygun yer. Üniversiteli   ocuklar burada kumda sürünüyor. Bazıları liseyi bitirecek yaşta bile görünmüyor.

"Yani? Daha önce de kendi sa  ıma kusmu  tum," diyor, koyu yeşil gözlerini benim endişem kar  sısında devirerek. Özellikle bir olay aklıma geliyor - ilk yılımızda bir Cadılar Bayramı partisinde. Tüm kusmu  u yıkamam sonsuza kadar sürmüştü. Votka içip bira pong oynayınca böyle oluyor işte.

Gözleri kaybolmuş gibi sahilde ve bar alanında derin bir i   çekiyor. "  z  r dilerim," diyorum. "Bu a  mamalıydım." İşleri onun için hep daha kötü hale getiriyorum. O kendi küçük Conner baloncu  unda yaşamaktan memnun, ama ben her zaman onu patlatıyor gibiyim.

"Bu senin hatan değil." Özüümü elinin tersiyle itti. "Conner sadece beni kızdırıyor." Telefonundaki saate baktı. "Bir erkeğin işemesi neden bu kadar uzun sürer?"

Kafamı kaldırıp sahildeki yüzlerce insanı tarıyorum. Sonunda onu dairesel barın karşısında, on beş yaşından büyük olmayan sarışın bir kaltakla konuşurken . Parlak bir şekilde gülümsediğinde gözlerim ona kayıyor. Kız saçma sapan şeyler gevelerken onun göğüslerini dikizlediğinden eminim. İlk tekilamı içtiğim boş shot bardağına bakıyorum barın öbür ucuna fırlatıp kafasına vurmayı düşünüyorum ama bunu seğiyorum. şansıma, rastgele birine vurabilirdim ve Panama City'de hapse girmek istemiyorum. Her şey mümkün ama Conner'ın peşinden gitmem.

"Tam ." Onun yerine onu işaret ederek söylüyorum.

"Ne yapıyor orada?" diye homurdanıyor. "O kim? Tuvalete gitmesi gerektiğini söyledi."

"Peki, oraya git ve onu getir," diye talep ediyorum, ona karşı öfkem artıyor. "O senin erkek arkadaşın ve davranmayacaksa kıcını arkada bırak," diyorum umursamazca. Erkekler hakkında bir teorim var. Sadece tek bir şey için iyidirler, seks! Kadınların daha iyi olduğunu söylemiyorum. İnsanlar genel olarak yalan söyler. Bugünlerde insanlar hep bir sonraki en iyi şeyi istiyor. Ve bir kez size sahip olduklarında, artık o kişi için bir sonraki en iyi şey değilsiniz. Çimenler her zaman daha yeşildir sağmalığı!

Açıkçası ben sıradan sekse varım. En iyi arkadaşımla yatarım. Ama Conner tamamen farklı bir seviyede ve ondan nefret ediyorum! Bu kelimeyi kolay kolay kullanmam ama söz konusu o olunca kullanıyorum. Daha önce onun kadar kötü bir adam tanımamıştım. şeytanın yeğeni gibi. Ya da muhtemelen oğlu. Kesinlikle soy ağacında asılı duruyor ve akşam yemeğinde küçük yavru köpekleri yiyor.

Ben sadece kötü yanlarını görüyorum, ama o bütün iyi yanlarını görüyor. Nasıl tek bir iyi şey sayabiliyor bilmiyorum. Tek söyleyebileceğim seksin dünyayı sarsacak kadar harika olması gerektiği, ama onun kendini sevmekten başka bir şeyde iyi olduğunu göremiyorum.

"İşte geliyor," diyor kaşlarını çatarak.

Bikinili iç çamaşırları giyen kızların oluşturduğu kalabalığın arasından ilerleyişini izliyorum. Tanrım, atletim ve şortumla kendimi fazla şık hissediyorum. Omuzlarını geriye çekiyor, sanki o kaslar için çok çalışıyormuş gibi göğsünü öne doğru bastırıyor. Kendi kendime gülüyorum. Tam bir ibne.

"İşte çocuklar," diyor yüzünde kocaman bir gülümsemeyle yanımıza gelirken. Kollarını ona doluyor ve eğilip dudaklarına derin bir öpücük konduruyor. Gözlerimi devirirken onlara sırtımı vermek için dönüyorum. Tatilimizi tamamen mahvedecek. Sanki ellerini kızın üzerine koyar koymaz, kız ayaklarının dibinde bir su birikintisine dönüşüyor. "Nerelerdeydiniz kızlar?" Sanki gerçekten bizi arıyormuş gibi soruyor.

"Hey," diye bağıriyorum sırtı bana dönük olan barmene. Bana doğru dönüyor. "Tekila shot?" Beş dakika önce iki tane daha sipariş ettiğimi bilerek soruyorum.

Başını sallıyor ve unuttuğu belli olan içmelerimi yapmak için acele ediyor.

"Hey, iskelede bir konser var. Yedi grup falan var. Bir saat içinde başlayacağını söylediler. Daha sonra herkes yakındaki bir kulüpte köpük partisine gidecekmiş. Gitmek ister misiniz?" diye soruyor dudaklarından çekildikten sonra.

"Hayır!" Ona *cehenneme git* bakışımı atarken kesin bir dille "Hayır!" dedim.

"Neden olmasın?" Becca usulca soruyor. "Kulağa çok eğlenceli geliyor." Uzanıp elini koluma koyuyor. "Hadi Ash. Tatildeyiz."

Konuşacağım ama o benden önce davrandı. "Beceriksiz olmak istiyorsa bırak burada kalsın." Gözlerimi onun bok rengi kahverengi dikiyorum.

"Conner-" diye tersledi, dönüp ona baktı.

"Hayır, o haklı," diye sözünü kesiyorum ona söylemek üzere olduğu şeyi. Eğer benim için ayağa kalkarsa, ona kızacak ve sonra onu burada benimle bırakıp konsere ve kulüpteki partiye başına gidecek. Nasıl çalıştığını çok iyi biliyorum. Ve biliyorum ki gizliden gizliye

tam olarak bu, ama bu olmayacak. Bu geziye gelmesine izin verdi çünkü onunla vakit geçirmek istiyor ve ben bunu mahvetmek istemiyorum. "Siz gidin. Ben burada birkaç kadeh daha içeceğim ve sonra sizinle orada buluşacağım. Tamam mı?"

Kaşlarını çatıyor ve uzun bir bana bakıyor. "Emin misin? İstemiyorsan gitmek zorunda değiliz. Ben burada kalmaktan memnunum."

"Ne dediğimi duydun mu?" sorar. "Bir saat içinde başlıyor. İyi bir yer bulmak için hemen oraya gitmemiz gerekiyor."

Talebini görmezden ve sadece başımı sallıyorum. Onun istediği de bu. Onu burada tutmayacağım, böylece o zavallı kıcı gidip başka kadınlarla dans edebilir ve onları taciz edebilir. "gidin. Ben hemen geliyorum."

"Tamam," diyor yavaşça, gerçekten gitmek istemiyor ama ne söylemesi gerektiği konusunda kararsız. Beni sıkı bir sarılmanın içine çekiyor. *Başımı* kaldırıp Conner'a bir *siktir* git bakışı atıyorum ve o da kolaylıkla karşılık veriyor.

Bardan uzaklaşıyorlar ve ben kalabalığın arasından onları artık göremeyene kadar adamın onu sahile doğru götürmesini izlemeye devam ediyorum. "Bunun için çok üzgünüm."

Bara bakıyorum ve adam önümdeki barın üzerine iki tekila koyuyor. "Sorun değil," diyorum el sallayarak. Bu gece çok yoğun olduklarını biliyorum. Binlerce kişilik denizde ben sadece bir kişiyim. Muhtemelen ben de unutturdum.

"Müesseseden," diyor bana tekrar göz kırpmadan önce.

"Hayır, değil. Ben öderim." Beni görmezden geliyor, başka bir müşteriye yardım etmek için uzaklaşıyor. İlkini kaldırıp aşağı indiriyorum. Sonra aynısını yapıyorum. Kalanını dudaklarımdan yalıyorum ve sonra boğazım yanarken ve göğsüm kalabalığı izlemek için dönüyorum. Herkes çok eğleniyor gibi görünüyor. Çiftler öpüşüyor; hatta bazıları kumların üzerinde birbirleriyle sevişirken bir odaya ihtiyaçları varmış gibi görünüyor. Sahilin hemen aşağısında birkaç çift voleybol oynarken, parlak kırmızı ve mavi şemsiyeler kıyı şeridi boyunca göz alabildiğine sıralanıyor. Yarı batmış olan büyük güneşe özlemle bakıyorum.

ufkun ötesinde kayboldu. Burası çok güzel. Huzurlu. Tüm sarhoşlara rağmen.

Benden birkaç sıra aşağıda lise çağında genç bir çift bara doğru yürüyor. Kız bara doğru eğilirken adam kollarını arkadan kıza doluyor. Gülüşüyorlar ve yaşlarının küçük olduğuna eminim, ama barmen siparişini alıyor ve yapmaya başlıyor. Adam onu kendine çekiyor ve derinden öpüyor. Bu iki çok genç çocuğun öpüşmesini bir sapık gibi izliyorum. Bu beni üzüyor; şimdi keşke Bradley'i de yanımda getirseydim diyorum. Conner'ın bu sabah peşime takıldığını öğrenince o da gelmek istedi. Çabucak giyinip toparlanmak için eve gideceğini ve bu gece daha sonra burada olacağını söyledi. Ona olmayacağını söyledim. Conner'ı her gün idare ediyorum; bir plajda beş gün o kadar da kötü . Keşke gelmesine izin verseydim.

Gözlerimi aşık genç çiftten ayırarak telefonuma bakıyorum ve onun numarasını buluyorum.

Ben: *Bensiz eğleniyor musun?*

Mesaj hemen okundu olarak görünür ve ardından üç nokta zıplayarak yazdığını gösterir.

Conner'la eğlendiğin kadar değil.

Gözlerimi deviriyorum ama cevap yazıyorum.

Ben: *Oh, lütfen! Kafasına boş bir shot bardağı fırlatmayı düşündüm bile.*

Düşündün mü? Bunu yapmalıydın. Dürüst olmak gerekirse, en iyi arkadaşın olarak söylemeliyim ki, eğer bundan daha iyi olduğunu düşünüyorsan, değilsin.

Kırıldım. Gülümseyerek cevap yazıyorum.

Şimdi de yalan söylüyorsun.

Keşke benimle gelseydin yazıyorum ama sonra siliyorum. Bu beni muhtaç gösteriyor. Ayrıca sanki çiftmişiz gibi bir izlenim yaratıyor ama değiliz. Hiçbir zaman olmadık.

Dirseklerimi barın üzerine koyarak çenemi ellerimin arasına alıyorum ve iç çekiyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve sarhoşları ve biraz aşağıda sahneye kurulmuş bir DJ'den gelen yüksek sesli müziği duymamaya çalışıyorum. Arkamdaki okyanusa odaklanıyorum ve ayaklarımın altındaki kumu hissetmek için parmak arası terliklerimi çıkarıyorum, ta ki telefonumun araya girene kadar.

Brad: *Yine de en kötü mavi top vakasına sahibim. Bunun için teşekkürler bu arada.*

Ona bakarken bir kahkaha patlattım. "Hey,

gülünecek bir şey yok."

Başımı kaldırıp bir çift koyu kahverengi göze bakıyorum ve soruyorum,

"Annen sana birinin omzunun üzerinden kitap okumanın ayıp olduğunu söylemedi mi?" Telefonumu bardan kaptım.

Şimdi elimde tuttuğum şeyi işaret ediyor. "Annen sana başladığın şeyleri bitirmeni söylemedi mi?" *Pislik!* "Git ve ona iyi bak," diye emrediyor komik olduğunu düşünüyormuş gibi gülerek.

Bu adam gerçek mi? "İki eli var," . Muhtemelen böyle bir dangalağın kurtulmasının tek yolu bu. Üzerinde Baby Gap'ten alınmış gibi görünen bir eş kazağı var. Yani yetişkin gömleği alacak parası yok mu? Koyu renk saçları geriye taranmış ve kulağının arkasına bir sigara sıkıştırmış. Kötü çocuk görüntüsü var ama öyle *"kemiklerini kırmak istiyorum"* tarzında değil.

"Soğuk." Başını sallayarak kıkırdamaya devam ediyor. "Çok soğuk. Şimdi zavallı adamın neden taşaklarının morardığını anlıyorum."

Yüzümü tamamen ona dönüyorum ve kahverengi gözleri benimkilere bakıyor. "Bir erkek sevişmek istediğine karar verdiğinde kadınlar sırt üstü yatmaktan ya da dizlerinin üzerine çökmekten daha fazlasını yapabilir" diyorum.

Sırıttıyor. "böyle mi yapıyorsun?"

Ağzım açık kaldı. Bu ne cüret. "Affedersiniz?" Şak diye söyledim.

"Kendin mi hallediyorsun? Bundan oldukça şüpheliyim." Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor ve bikininin üzerine atlet ve jean şort giydiğim için şükrediyorum. Bradley ve benim ne yaptığımızı biliyormuş gibi, "Dur tahmin edeyim" diyor -düşünceli bir ifadeyle başını kaldırırken parmağını çenesine koyuyor- "Zavallı piç kurusuna bir parça verdin ve sonra ikinci bir parça için geri geldiğinde onu öylece bıraktın". "Senin standartlarına uygun değil miydi?" diye pervasızca soruyor. Ağzımı açacak oluyorum ama o devam ediyor. "Şimdiye kadar sahip olduğun en büyüğü değil miydi?" Şaşkınlıkla ona bakıyorum. Ne tür bir salak birine bu tür sorular sorar? Tek bir cevabım var, Conner. Bu adam Conner'ın ikizi olabilir. Bu adamdan şimdiden nefret ediyorum. "Belki de göğüslerinin küçüklüğünden hoşlanmamıştır." Göğsümü işaret ediyor.

"Seni orospu çocuğu!" Bağırıyorum. Yine o aptal sırtışını yapıyor, uzanıp onu itiyorum.

Dengesini korumaya çalışırken kolları havada sallanırken "Orospu!" diye alay ediyor. Adam belli ki sarhoş.

Ayakta kalmayı başarıyor ve bana doğru bir adım atıyor. Göğsümü onunkine bastırıyorum ve ona bakıyorum. Kimseden korkmuyorum, steroidle şişirilmiş bir sarhoş olsa bile. "Benimle böyle cüret etme!" diye bağırdım. "Sen kim olduğunu sanıyorsun?" Talep ediyorum.

Ellerini omuzlarıma koyuyor, tam dizimi kaldırıp taşaklarına vuracakken bir el aramıza giriyor ve geriye doğru itiliyorum. "Vay canına," diyor bir adam, vücudu da onu takip ederken.

"Ne oluyor be?" Parmağımı kaslı sırtına sokarken soruyorum. "Siz Floridalılar hepiniz bu kadar kaba mısınız?" Talep ediyorum. Öfkeyle ellerimi kalçalarıma koyuyorum ve bir kadınla yaptığım çılgın sohbeti kabaca bölen adamın sırtına bakıyorum.

tamamen yabancı. "İnanılmaz," mırıldanıyorum kendi kendime, başımı kaldırıp siyah beyzbol şapkasını ters taktığını gördüğümde. Faturanın uçları aşınmış, bu da siyahın daha çok koyu gri renkte görünmesine neden oluyor.

"Sanırım başka bir yere gitme zamanın geldi," diye homurdandı önümde duran adam, taşaklarına diz çökmek üzere olduğum adama.

"Sen de kimsin be? Erkek arkadaşı mı?" diye adamın suratına tersliyor. "O kaltak..."

Ahmağı görebilmek için sağa doğru eğildim. Ve önümdeki adam, bizi engelleyen adam, uzanıp adamın eş dövücüsünü yakalıyor ve onu kendisine doğru çekiyor. Zaten gerilmiş olan malzeme adamın gücüyle biraz yırtıldı. "Eğer şimdi çekip gitmezsen seni döven adam ben olacağım!" Sözleri bela anlamına geliyor ama sesi sakın. Sanki sarhoş aptal kendisine söylenenleri algılayamıyormuş gibi yavaş konuşuyor. Şapkalı adam yumruklarını sıkıdığı salaktan hiç korkmuyor.

Memnuniyetle gülümsüyorum. Belki de beyefendiler hâlâ dışarıdadır. Adam kendini diğerinin elinden kurtarmaya çalışıyor ama kurtulamıyor. Yine de gömleği biraz daha yırtılıyor. Adamın yüzü öfkeden itaate dönüşür, beyzbol şapkasının kıcına tekme basacağını bilmektedir. Ellerini havaya kaldırıyor ve tekrar sırtıyor. Beyzbol şapkalı adamın yüzünü yumruklamasını istiyorum. "Pekala, dostum. Sorun çıkarmak istemiyorum." Tabii ki istiyor. Adamın yüzüne doğru eğiliyor. "O tamamen senin," diyor ve dudaklarını yalıyor. Tiksintiyle dudaklarımı geri çekiyorum.

Koruyucum gitmesine izin verirken onu itti. Dangalak, uzaklaşmaya başlamadan önce kan çanağına dönmüş kahverengi gözleriyle bana son bir kez bakıyor. Kalabalığın içine doğru yürümeye başladığında ona "Biraz terbiye öğren," diye bağıriyorum. Arkasını dönüp yüzüme bakmıyor ama sağ elini kaldırıp bana ters ters bakıyor.

"Dangalak!" İnsanlar beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor. Yüzümü bara dönüyorum.

"Bunun için üzgünüm," diyor beyzbol şapkalı adam şimdi yanımda.

"Onu indirmek üzereydim." Sıkıntı içindeki genç kız durumlarından pek hoşlanmam. Barmeni çağırmak için elimi kaldırdım. Beni görmezden geldi.

"Bir şey değil demek yeterli olurdu," diyor gülerek.

. "Yardıma ihtiyacım yoktu." Titreyen ellerimi barın üzerinde yumrukluyorum. Adrenalinden mi yoksa üç kadeh tekiladan mı bilmiyorum ama kalbim göğsümde çarpıyor ve ağır ağır nefes alıyorum.

Derin bir kahkaha atıyor ve sonunda yüzümü ona dönüyorum, son salak gibi ona *siktirip gitmesini* söylemeyi planlıyorum. Ama adama baktığımda kelimeler kifayetsiz kalıyor. Gözlerini benden koruyan bir çift siyah havacı gözlüğü takıyor. Ama seksi olduğunu anlamak için onları görmeme gerek yok. Belirgin çenesi bir ya da iki günlük kirli sakalla kaplı ve ilk düşüncem, bacaklarıma sürdüğünde nasıl bir his vereceği. Gözlerimi dudaklarına indiriyorum; sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi yavaş ve seksi bir gülümseme yayılıyor dudaklarına. Ve okuyabilmesi için dua ediyorum. "görünmüyordu." Derin sesi kahkahalarla gürlüyor.

Hiç birine baktığınızda ilk düşündüğünüz şey "*siktir*" oluyor mu?

Çünkü şu an düşündüğüm şey bu. *Sikeyim beni!* Birdenbire, parlak zırlı şövalyem tarafından kurtarılmak ve götürülmek kulağa o kadar da kötü gelmemeye başladı. Ama o zırh falan giymiyor; beyaz bir atlet giyiyor. Hani şu eskiden tişörtmüş gibi görünen ama kolları kesilmiş ve yan tarafının yarısı gitmiş olanlardan. Bence doğru terim kas gömleği. Yan tarafları ve yontulmuş karın kasları sergileniyor. Beni istediği yere taşıyabilir. "Erkek arkadaşıyla kavga eden bir kadın gibi görünüyordu," diyor.

"Erkek arkadaşım yok," diye cevap veriyorum yüzümde aptal bir gülümsemeye. İşte tam da bu . Ne zaman ateşli bir adamın ortaya çıkıp sizi asla bilemezsiniz.

Dolgun dudakları gülümsemek için geriye çekilirken başını bir kez sallıyor. Mükemmel beyaz dişleri bana bir diş macunu reklamını hatırlatıyor. Acaba onları nasıl bu kadar beyaz yapıyor? "Bildiğim iyi oldu." Sesi derinden geliyor.

Ve o ahmakla konuşma şeklini hatırladıkça beni tekrar kurtarmasını istiyorum. Hmm. Eğer çekip giderse, başka biriyle kavga etmek zorunda kalabilirim.

"Belli ki pek dikkat etmemişsin." Gözlerini görememekten nefret ediyorum. Bana mı bakıyor? Göğsüme mi? Bacaklarıma mı? Nefes alıp verirken göğsümün hızla inip görebiliyor mu? Ya da kafasının bacaklarımin arasındaki görüntüsünü aklımdan çıkaramadığım için kolumu kaplayan tüylerimi? Şapka takıyor olsa da koyu renk saçları olduğunu biliyorum; favorileri bunu ele veriyor ve kirli sakalı da bir o kadar koyu.

Güneş arkamda batıyor ve gözlüklerini çekip çıkarmamak için ellerimi yanıma indiriyorum.

"Yine de teşekkürler," diyorum çünkü söylenmesi gereken doğru şey bu.

Ne de annem beni terbiyeli yetiştirdi.

"Yardım edebildiğime sevindim. Senin gibi bir kadın burada tek başına biraz daha dikkatli olabilir." Bilgi arıyor. Bu oyunu nasıl bilecek kadar oynadım. Adama o kadarını da verebilirim.

Uzanıp elini yüzünde gezdiriyor ve kirli sakalının avucuna değme sesini duyunca dizlerimin bağı çözülüyor. Durduğum yerde ayaklarımin üzerinde kayıyorum ve dili yavaşça dudaklarını yalıyor. Birden onu öpme isteği duyuyorum. O adama yaptığı gibi gömleğini kapmak ve onu kendime çekmek için. O da beni öper miydi? Beni barın üstüne atıp herkesin önünde becerir miydi? Bu beni neden bu kadar tahrik ediyor?

, *Ash*. Derin nefes al. Hamlemi yapmak yerine "Bir kadın bir erkeğe sahip olmak zorunda değildir," demeye karar verdim. Bırak o bana gelsin.

Bara yaslanıp bir bileğini diğerinin üzerinden geçirirken gülümsüyor. *Evet, rahat ol.* "Yaptıklarını söylemedim."

Siyah mayosunun üzerinden bakıyorum ve bacaklarımin da vücudunun geri kalanı kadar kaslı olduğunu görebiliyorum. Sağ elini yukarı uzatıyor ve ben de gözlüklerini çıkarmasını bekleyerek onu izliyorum. Onun yerine gözlüğünü ayarlıyor.

ve bu hareket kollarındaki kasların şişmesine neden oluyor. İnlememek için yanağımın içini ısıyorum.

"Yanımda beni koruyacak bir erkek olmadığı için dikkatli olmam gerektiğini ima ettin," diye itiraz ediyorum vücudum ona dokunmak için çığlık atsa da.

"Acıtmaz, değil mi?" Az da olsa esen rüzgâr tişörtünü yana savuruyor ve belirgin karın kaslarına hızlıca bir göz atıyorum. Dilimi çizgiler boyunca gezdirdiğimi hayal ederken ağzım sulanmaya başlıyor. Beni yakaladığında gülüyor ve kahkahası yüzünden kaslarının esnemesini izliyorum. Sıkı bir vücudu var ama kapıdan zor sığan spor salonu farelerinden değil. Gerçekten uzun boylu görünüyor, ama yine de ben sadece 1.80'im.

"Sanırım az önce bunu kanıtladın." Kendimi tanıtmak için sağ elimi uzatıyorum. "Sasha," diye yalan söylüyorum. Barda tanıştığım erkeklere gerçek adımı vermeyi sevmiyorum. Bir bakmışsınız, sizi tüm sosyal medya sitelerinde bulmuşlar ve onlardan kurtulamıyorsunuz.

"Bana Ry de," diyor barı iterek ve elini benimkinin içine koyarak. Beklediğimden çok daha büyük ama bir erkeğe göre yumuşak. Dışarıda ya da inşaatta çalışmadığı kesin. Uzun parmakları elimin etrafında kıvrılıyor ve elimi sıkıca kavıyor. İç çekmemek için dudaklarımı büzüyorum.

"Yardımanın için minnettarım Ry," diyorum, sesimi soluksuz çıkarmamaya çalışarak. "Benim için zevkti." Elimi bırakıyor ve benimki anında soğuyor.

Tam boyuna doğru doğruldu ve ben de başımı eğmek zorunda kaldım. Başını biraz geriye atıp ona bak. *Ona kalması için bir sebep verin!*

"Sana bir içki ısmarlayayım," diye teklif ediyorum. Ağzını açacak gibi oldu ama ben devam ettim. "Beni kurtardıktan sonra en azından yapabilirim." Daha çaresiz görünebilir miyim? Ne diyebilirim ki? Bu gece için istediğim kişi o.

Hiç alışverişe çıktığınızda mutlaka sahip olmanız gereken bir çift ayakkabı gördünüz mü? Sanki elinizdeki son o ayakkabı için harcayacakmışsınız gibi? Ben de onun hakkında böyle hissediyorum. Onu istiyorum.

Altımda. Bu gece onu giymek istiyorum ve bana neye mal olursa olsun yapacağım. *Gözlüklerini çıkar.*

"Hayır, teşekkürler," diyor ve reddine karşı gülümsememi korumaya çalışıyorum. "Ama sana bir içki ısmarlayacağım." Ben daha bir şey söyleyemeden dönüp "Ne ?" diye soruyor.

Sen! "Tekila. Lütfen."

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

RYDER

Jaycent ve ben birkaç saat önce Florida'ya vardık. Daha sonra akşam yemeği yemeden önce otelin barında biraz vakit geçirdik. Yaklaşık bir saat önce plaja gitmeye karar vermiştik çünkü tesisin resepsiyonunda çalışan kadın bize bu gece orada bir konser olduğunu söylemişti. İskeleyle doğru yürürken bir kadının bir adama bağırdığını duydum. Kavga eden bir çift olduğunu düşündüm ve peşini bıraktım. Eminim bu tür şeyler burada her oluyordur, ama adamın kadına el kaldırdığını görünce müdahale etmek zorunda kaldım. Birinin yardıma ihtiyacı olduğunda öylece durmak için yetiştirilmedim. Şansa bakın ki birbirlerini tanımıyorlardı bile.

Sasha barmenin ona uzattığı tekila shotlarından birini bana uzatıyor, ben de . "Şerefe."

"Şerefe." Kadehini benimkiyle tokuşturuyor. Orada güzel kadına bakıyorum, sadece onu içime çekiyorum. Açık mavi gözleri neredeyse okyanusla aynı renkte. Bana gerçekten baktığından beri üçüncü kez yüzümden ayrılıp vücudumda geziniyorlar. Şortuma geliyorlar ve tuzu toplamak için dilini yavaşça shot bardağının kenarında gezdiriyor. Pembe saten dudaklarını açıyor ve kadehi bir dikişte geri fırlatıyor. Dizlerinin üzerindeyken sikimdeki tuzu yaladığını, ellerimin uzun sarı saçlarında olduğunu ve gözlerinin bana baktığını hayal ettiğimde sikimin büyümeye başladığını hissediyorum. Onu almam için bana yalvarıyor. Artık boş olan shot bardağını barın üstüne çarpıyor ve ben de el değmemiş bardağımı ona uzatıyorum.

Hâlâ havada duran tekila shot'ıma şüpheyle bakıyor. Teklif etmek için ona doğru itiyorum. "Sana bir içki borçluyum," diye hatırlatıyor bana, sanki beş dakika önce bir adamdan neredeyse dayak yediğini hatırlamıyormuşum gibi.

"Centilmenlik yapıyorum." Gerçekten, sadece o diliyle tuzu yalamasını ve sonra benim sikim olduğunu hayal ederken onu yutmasını izlemek istiyorum. Bunda centilmenlik yok ama kulağa hoş geliyor.

Onu benden alıyor, ama gözleri bana biraz daralıyor. "Bil diye söylüyorum, iki tek beni seninle yatağa sokmaz."

Yani benimle seks yapmak şimdiden aklında mı? Gülümsememi saklamaya çalışıyorum ama başaramıyorum. "Bu bir meydan okuma mı?" *Şu anda onu öpsem ne yapardı?*

Gülümsüyor, mavi gözleri daha da parlıyor ve yanaklarında iki küçük gamze belirliyor. Genç ama benim için yeterince yaşlı görünüyor, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa. "Bana meydan okumak istemezsin," diyor gülerek.

Oh, ama ben biliyorum! "Peki, burada neyle uğraştığımı bileyim diye soruyorum" -kolumu barın üzerine koyup üzerine eğiliyorum- "Biri ilgileniyorsa kaç shot alır?" Sanki alkole ihtiyacı varmış gibi. Bana nasıl baktığını görüyorum. Onu ayıkken becerebileceğime dair hayatım üzerine bahse girerim.

Başını geriye atıyor ve sanki ona şimdiye kadar duyduğu en komik fıkrayı anlatmışım gibi gülüyor. Hipnotize edici gözleri artık benimkilere bakmadığından, fırsattan istifade hızlıca vücuduna bakıyorum. Üzerinde dar beyaz bir atlet ve bir çift daisy duke şort var. Üstünün altından iki ince parlak pembe askı çıkıyor ve boynunu sarıyor. Mavi jean şortu kalçalarının üzerinde son derece düşük duruyor ve acaba altında bikini altı var mı diye merak ediyorum.

"Seni masanın altından içebilirim."

Gözlerim tekrar onunkilere kaydı. Ona hangi soruyu sorduğumu hatırlayamadan. Shot bardağının kenarını ona doğru kaydırdı.

Dudaklarını bükerken bir öncekinde olduğu gibi aŗaėı indirmeden önce elinde çeviriyor.

Doğru! Mücadelemiz. Benimle odama dönecek kadar beni çekici bulana kadar içmek. "Bunu göreceğiz," diyorum barmene bir tur daha içmesini işaret .

"Ve bu arada..." Elinin tersiyle dudaklarındaki tekiladan kalanları siliyor. Kahretsin, keşke ben de bunu dilimle yapabilseydim. "Bu benim be incimdi."

"Bir shot tekila mı?"  a ırarak sordum. Neden olduğundan emin değilim. Bu, birkaç saniye içinde içtiğini gördüğüm ikinci tekilaydı.

Başını salladı. "Demek arayı gerekiyor."

Ona yukarıdan aŗaėıya bakarken ukala bir gülümseme veriyorum. Ayaklarının üzerinde sallanmıyor ve beş kadeh tekila içtikten sonra çoğu kişi gibi gözleri kapanmıyor. Bu bana tek bir şey söylüyor; bu kadın içkiyle başa çıkabiliyor, ki boyunun ne kadar küçük olduğunu düşünürsek bu beni şaşırtıyor. "Bahse girmek ister misin?" Bunu biraz daha ilginç hale getirelim.

Koyu renk bir ka ını kaldırıyor ve sağ kalçasını dışarı itiyor. Çok sevimli ve alıngan. Alı tığım New York kadınlarından çok farklı. Pahalı şaraplarını burunlarını havaya yudumlayanlardan. Yüzlerine enjekte edilen botoks nedeniyle g lemiyor, hatta g l msemyemiyorlar. "Kesinlikle," diyor çenesini kaldırarak. "Kazandığımda sana ne yaptıracağımı şimdiden biliyorum."

Umarım sensindir. Kıkırdıyorum ama hiç  a ırmıyorum. Barmen sipariş ettiğim iki shot'ı bırakıyor, ben de birkaç tane daha getirmesini söylüyorum. Tekrar ona bakıyorum. "Ya yalan söylüyorsan?" diye sordum. "Yani, beş shot mı? Ya benden faydalanmak için beni sarhoş etmeye  alı ıyorsan?" Alay ediyorum. İkimiz de bunun sonunda üst kattaki odama çıkacağımızı, kıyafetlerinin yerde, ağzının da sikimin etrafında olacağını zaten biliyoruz. Bunu düşünmek bile sikimin sabırsızlıkla seğirmesine neden oluyor.

 ne doğru eğilip g ğ n  g ğ me bastırıyor. Onun yakınlığı ensemi ısıtıyor. "Bu adil olurdu çünkü

Bana ne yapmaya çalışıyorsun?" soruyor.

Bir an için söyledikleri kafamı karıştırdı. Ellerimi teslimiyetle kaldırıyorum. "İddiaya girdiğimizi biliyorum ama iş o noktaya gelirse ve sen yürüyemeyecek kadar sarhoş olursan, seni temin ederim ki odama geri dönmeni sağlarım ve güvende olursun. Senden faydalanmazdım." Durum ne olsun.

Şaşkınlıkla gömleğimi tutup beni kendine doğru çekti, güneş gözlüklerim neredeyse yüzümden düşüyordu. Parmak uçlarına doğru eğilerek dudaklarını kulağımın yanına yerleştiriyor. Çilek kokusu burnuma çarpıyor ve şortunun hemen üzerinde açıkta kalan tenini avuçluyorum. Onun için ne kadar sert olduğumu hissedince gülümsüyor. "Bu çok kötü." Nefesi kulağıma çarptığında ve sesi baştan çıkarıcı bir tona düştüğünde sıkılıyorlar. Benim için soyunurken sahip olduğunu hayal ettiğim bir ton. "Bu gece tam da aradığım tipte bir erkek."

İnlememek ve aptal gibi görünmemek için çenemi kapatıyorum. Onun gibi kadınlar -ne istediklerini ve nasıl istediklerini ifade edebilenler- bir erkeği en çok tahrik eden şeydir. Onunla ne yapacağımı adım adım anlatırken yatağında uzandığını hayal ediyorum... birden geri çekiliyor, kendini tuttuğum yerden koparıyor ve uzaklaşmak için dönüyor.

Hemen uzanıp kolunu tuttum ve onu kendime çektim. Onu tekrar bara doğru itip sabitlediğimde nefesi kesiliyor. Ellerim onun dar kalçalarına gidiyor. Mavi gözleri bana bakıyor, istekle dolup taşıyor. Ağır nefes almaktan göğsü hızla inip kalkıyor. Dudaklarında bir gülümseme beliriyor. Yüzümü ona doğru eğiyorum ve fısıldıyorum, "Sevgilim, bu gece benden istediğin her şey !"

"Benim olmanı istiyorum!" diyor duraksamadan.

Başka bir şey söylemeden, onun etrafına uzanıp birini geri attım. Ve sonra diğeri. "Şu bahis hakkında.."

"Unut gitsin!" Ellerini gömleğimin içine yerleştiriyor. Karın kaslarımın üzerinde gezdiriyor ve içgüdüsel olarak sıkılıyorlar. Yavaşça göğsüme doğru ilerliyor. Gözlerim onunkilere bakıyor ve saf bir zevkle iç geçiriyor. "Sen ne zaman ben gitmeye hazırım," diyor önce.

Tırnakları derimi sıyrıyor, aşağı doğru çekerken derimi ateşe veriyor. Cebimden biraz para çıkarıp elini tutuyorum, onunla geceye başlamaya hazırım.

ASHLYN

Daha ağır gözlerimi açmadan dudaklarımdan bir inilti kaçıyor. Kaslarım ağrıyor ve tenim hâlâ karıncalanıyor. Dün gece bardaki adamın beni odasına götürmesine izin verdim. Ve adamım, bu uzun zamandır verdiğim en iyi karardı. Adam haklıydı. Tam istediğim gibiydi ve bir centilmenle uzaktan yakından alakası yoktu. Ve sadece harika olmakla kalmadı, aynı zamanda birkaç kez performans sergilemeyi de başardı! Kazanmak diyebilir misiniz?

Bana sürtük, fahişe ya da kolay diyebilirsin. Umurumda değil! Gerçek şu ki, biz hayvanız. Ve başkalarından etkilenmek için yaratılmışız. Koku, görüntü ve tat, bize vahşi ve çılgınca şeyler yaptırır. Şimdi, her zaman barda bir adam seçip beni eve götürmesine izin vermiyorum, ama evet, daha önce de oldu. Ama bu adam pastayı alıyor!

Tam bir memnuniyetle iç çekerek diğer tarafıma dönüyorum. Gözlerimi yavaşça açtığımda onu uyurken görüyorum. Evet, uyuyakalmışım. Bırakın otel odama gitmeyi, yataktan kalkacak kadar bile gücüm yoktu. Ama neyse ki o da Becca ve benimle aynı otelde kalıyor.

Sırt üstü yatıyor, bir kolu başının üzerinde, diğeri sert, pürüzsüz göğsünde. Ve ben tekrar gitmek için ani bir dürtü duyuyorum. Bu çılgınca çünkü sadece birkaç saattir uyuyorduk. Ama amım kasılıyor ve bana onun ne kadar harika hissettirdiğini hatırlatıyor. Ellerinin beni sahiplenişini. Boynumu ısırması ve vücudumun titremesi. Beni doyamıyormuş gibi sikmesi. Tanrım, nefesim ihtiyaçtan daha hızlı geliyor.

Kalkıp, giyinip, kapısından çıkıp gidebilirdim. Onu bir daha görmek zorunda kalmamak. İkimizi de o garip

Ertesi sabah. Bu sadece bir sevişmeydi. Numaramı istiyormuş gibi davranmana gerek yok, ben de seninkini istemiyorum. Beni yanlış anlama. Böyle seksi ve nasıl sikileceğini bilen bir adam bulmak zor ama eminim Seattle'dan çok çok uzakta yaşıyordur. Ayrıca, bir hafta içinde New York'a taşınıyorum, yani onu bir daha görme ihtimalim nedir ki? Ama bunu daha tatlı yapan da bu. *Onu bir daha asla görmeyeceğim!*

Kararımı verip kalın, kabarık beyaz yorganı ve bol beyaz çarşafı yavaşça yatağın ayakucuna itiyorum. Oturup onun çıplak vücuduna bakıyorum. Geniş, pürüzsüz göğsü yükseliyor ve sonra derin nefes alırken düşüyor. Sağ eli göğsünün duruyor. Aleti de kaslı arasında gevşek duruyor. Ağzım anında başlıyor.

Daha fazla beklemek istemediğim için uzanıp elime alıyorum. Tek bir hareket bile yapmayınca ayağa kalkıp bacaklarının üzerine oturuyorum. Boşta kalan elimle, gözlerimin önüne düşen karışık saçlarımı tutuyorum ve yoldan çekmek için bir tarafa doğru çeviriyorum.

Yavaşça, sol elimle onu okşuyorum. Birkaç dakika sürüyor ama kalçaları da onunla birlikte hareket etmeye başlayınca sertleşmeye başlıyor. Vücudunu kaydırırken karnı esnediğinde dudaklarından küçük bir inilti kaçıyor. Elim hızını artırıyor.

"Günaydın," diye fısıldıyorum dudaklarımı yalarken. Tekrar inliyor ama gözleri kapalı kalıyor. Bu şovu yola çıkarmak isteyerek başımı eğiyorum. Dudaklarımı sikinin başının etrafına sararak, elimi yavaşça shaftında yukarı ve aşağı gezdirmeye devam ediyorum. Kalçaları yukarı doğru itiliyor ve daha fazlasını almamı istediğini bana bildiriyor.

Ağzımı daha geniş açıyorum ve biraz daha içine alıyorum. Takdir eder gibi bir ses çıkarıyor ve başını yastıktan kaldırıp bana bakan koyu yeşil gözlerini görmek için vücudunun üzerinden yukarı bakıyorum. Dün gece otele girdiğimizde güneş gözlüklerini çıkardıktan sonra ne kadar güzel olduklarını düşündüğümü hatırlıyorum. O zaman da aynı sıcaklık vardı gözlerinde. Kesik kesik nefesler alırken dudakları aralanıyor ve eğer yapabilseydim ona gülümserdim.

Elini başının üstünden kaldırıyor, aynı anda diğer elini de göğsüne koyuyor. İkisi de saçlarımı yüzümden geriye doğru itiyor.

Sıkıca kavradığı gibi. Vücudum tüylerim diken diken oluyor ve bacaklarımın arasında ıslaklık birikirken dizlerimin üzerinde kayıyorum. Erkeklerin almaktan daha çok kafa vermeyi sevdiğime eminim. Burası kontrolün bende olduğu yer. Onların çözüldüğünü duymaya bayılıyorum.

Bana bakarken dudaklarının sağ köşesi ukala bir sırıtışla yavaşça kalkıyor. "Bir türlü doyamıyorsun, değil mi?" Sesi yeni uyandığı için hırçın ve içime bir ürperti gönderiyor. *Ukala piç!* Ama buna itiraz edemem. Adam bir seks tanrısı. Ve gitmeden önce son bir kez tatmak istedim.

Başının ucuna kadar emiyorum, nefes almak için dudaklarımı kaldırmaya gidiyorum ama başımı tekrar aşağı itiyor. "Oh, hayır," diye gürliyor derin sesi; bu sefer hala bana bakıyor, gösterinin tadını çıkarıyor. "Sikimi mi istiyorsun? Onu alacaksın!" Başımı daha da aşağı iterken gerçek bir mesele olarak söylüyor.

Boğazımın arkasına vurdukça sikinde boğuluyorum ve kıcımlı havaya kaldırırken gözlerimi kapatıyorum, ona orada ihtiyacım var. "Kahretsin, bir adamı nasıl uyandıracağını kesinlikle biliyorsun!" Başımın yukarı çıkmasına izin verirken iç çekiyor. Kalçaları tekrar itiyor ve başımı tekrar aşağı itiyor. Ağzımı sikerken kalbim hızla atıyor ve amım zonkluyor. Her itişte daha sert ve daha hızlı. Beni kendi kişisel fahişesi olarak kullanmasına izin verdiğim için inleme ve öğürme sesim sessiz otel odasını dolduruyor. Ama ben buyum, değil mi? Sevişmiyoruz ve bu sorun değil çünkü istediğim şey aşk değil. Ben duyguların seksle geldiğine inanan aptal bir kız değilim. Birini çekici bulmalısın, evet, ama hayatının en iyi seksini yapabilirsin ve birine karşı bir şey hissetmeyebilirsin.

Ben onun üzerinde gezinirken tırnaklarım kalçalarına batıyor. Yanaklarım yanıyor ve büyük siki ağzımı doldururken çenem protesto çığlıkları atıyor. Alkol hala damarlarımda dolaşıyor ve başımı saçlarımdan kontrol etmeye devam ederken oda biraz sallanıyor.

Birden saçımı çekerek ağzımı ondan uzaklaştırdı. Gözyaşlarıyla dolu gözlerle ona bakarken nefesimi tıslıyorum. Hızla ayağa kalkıyor ve beni bırakıyor. Bedenim yatağın yüzüne düşüyor.

Önce nefesimi tutmaya çalışırken kendimi tutamadım. Kollarımdan tutuyor ve beni yatak başlığına doğru çekiyor. istediği yere yerleştirirken konuşmıyor ve hareket edemiyorum.

"Bacaklarını aç!" Emrediyor ve sonra sert eli kıcımlı tokatlıyor.

"Fu ... ck." Ellerim beyaz lastikli çarşafı sıkarken inliyorum. Hassas tenimdeki acı devam ediyor.

Dizlerimi birbirinden ayırdığını hissettiğimde yatak kayıyor ve o dizlerimin arasına yerleşiyor. Kıcım ve amım onun incelemesi tam görünümde. Pozisyonunu aldıktan sonra elini bacaklarımın arasında hissediyorum. İki parmağını ıslak dudaklarımda gezdirirken amım kasılıyor. "Bu kadar ıslak mı uyandın yoksa bunu sana ağzındaki sikim mi yaptı?" diye soruyor derin sesi huşu içinde. Bana yaptığı şeyin aynısını yaptığım için gülümsüyorum.

"Bu şekilde uyandım," diye cevap veriyorum, yüzümü çarşafa bastırırken, dün gece yaptıklarını tekrarlamaya hazır olduğumu ona bildiriyorum.

"Anlıyorum," diyor parmaklarından birini içeri iterken. Ona doğru iterken derin bir nefes çekiyorum. *Daha fazlasına ihtiyacım var!* "Becerilmeyi mi hayal ediyordun?" Parmağını kaldırıp bu sefer iki tane eklerken soruyor.

"Evet!" Kalçalarımı ileri geri sallarken nefes nefese kalıyorum. Kahretsin, yemin ederim birkaç dakika içinde boşalacağım. "Sik beni!" Talep ediyorum.

Parmakları amımdan ayrılıyor ve sırtıma doğru eğilerek beni yatağa daha çok bastırıyor. "Dün geceki kadar sert mi olsun istiyorsun, tatlım?" Diye soruyor, ağzını kulağımın yanına yerleştirerek.

Başımı sallıyorum ama beni yatağa bastırdığı için zorlanıyorum. Altında kıvranırken "Evet," demeyi başarıyorum. Aletini kıcımda hissedebiliyorum ve inliyorum.

"Yalvarışını duymak istiyorum," diye fısıldıyor kabaca. "Benim için ne kadar ıslandığını ve bana ne kadar ihtiyacın olduğunu söylemeni istiyorum."

Kıvrınmaya devam ederken "Lütfen," diye nefes nefese kalıyorum. Derin sesi ve sözleri meme uçlarımı sertleştiriyor.

"Bunu sana açıklamama izin ver." Bileklerimi kavırıyor ve ellerimi çekerek çarşafa tutunma yeteneğimi kaybetmeme neden oluyor. Onları arkamdan çekerken çığlık atıyorum. Onları çaprazlayarak, dizlerinin üzerine otururken büyük bir eliyle kavırıyor. "Bana yalvarana kadar sana hiçbir şey yapmayacağım," diyor kesin bir ifadeyle.

Onları ayırmaya çalışıyorum ama o çok güçlü. istediği yerde tutuyor. Ya da iyisi, onun olmasını istediğim yerde. "Amin sırlıslık olmuş, tatlım." Ona tamamen açık olduğumu bilerek kıcımlı havaya kaldırıyorum. "Bana ne yapmamı istediğini söyle."

Nefes almaya çalışırken yutkunuyorum. Kollarıma o kadar çok bastırıyor ki göğsümü yatağa bastırıyor ve nefes almamı zorlaştırıyor.

"Onu becermeni istiyorum!" Kollarımı tekrar serbest bırakmaya çalışırken söylüyorum. O sadece kıkırdıyor. "Nasıl becermeliyim?" Diye soruyor ve sonra serbest eliyle kıcımlı tekrar tokatlıyor. İleri geri sallanırken inliyorum.

Çarşafın meme uçlarıma verdiği his, bacaklarımla arasında hissettiğim gerginliğin bir kısmını hafifletmeye yardımcı oluyor.

"Nasıl istersen," diyorum dürüstçe.

Serbest elini bir kez kalçalarımla arasında hissettiğimde irkiliyorum. "Bunun sesini sevdim." Birden iki parmağını sırlıslık olmuş amıma sokuyor ve ben çığlık atıyorum. Ardından yatakta kaymaya çalışırken bir acı çığılı geliyor. Dün gece beni becerdiği için o kadar hassasım ki, kelimenin tam anlamıyla acıyor. Ama en iyi şekilde. Çok az erkek zevk verirken aynı zamanda acı hissi verebilir. Onda bu yetenek var.

Onları çekip çıkarıyor ve ben rahatlıyorum. Kollarımı bırakıyor ve ben onları hareket ettirmek, uzatmak üzereyken konuşuyor. "Hareket etme! Kolların olduğu yerde kalsın." İyi bir kız gibi dediğini yapıyorum.

Etrafta dolaştığını duyuyorum ve sonra tanıdık bir paket sesi duyuyorum. Gülümsüyorum, istediğimi almak üzere olduğumu biliyorum.

Kendini bir kez arkama yerleştirirken yatak tekrar alçalıyor. Metal gibi bir şeyin çınlama sesini duyuyorum ve bakmaya gidiyorum.

etrafta. Bir el başımın yan tarafına bastırarak yatağa itiyor. "Nasıl istersem," diye hatırlatıyor ve ben de geldiğince başımı sallıyorum.

"Nasıl istersen," diye sızlanarak tekrarlıyorum.

Kollarımı kavradıktan sonra derinin kollarımı sardığını hissediyorum. Şimdi bir kemer olduğunu hissettiğim şeyi sıkıca çekip ağlamamak için yanağımın içini ısıyorum. Gözlerimi kapatırken derin nefesler alıyorum ve beni hareketsiz tutan kemerden kurtulmaya çalışıyorum ama nafile. Elinden daha acımasız.

Uzanıp saçlarımı yumruklarından birine doluyor. Dizleri bacaklarımı daha da ayırırken başımı yataktan yukarı çekiyor. Her yöne doğru çekiliyorum ve vücudum acı içinde çığlık atsa da, amım beklentiyle zonkluyor.

"Seni böyle istiyorum," diye homurdanıyor. "Bağlı ve çaresiz." Yavaşça ve aşırı yumuşaklıkla, zonklayan amımı sert horozuyla açmaya devam ediyor. Tamamen içeri girene kadar vücudumun onun büyük bedenine uyum sağlamasına izin verdiği için birkaç saniye boyunca istediği gibi orada yatıyorum. "Şimdi bana ne kadar hoşuna gittiğini söyle!" Geri çekilip öne doğru çarparken talep ediyor ve odanın çığlıklarıyla dolmasına neden oluyor.

Uzun koridorda ilerliyorum. Saçlarım karmakarışık, mayomun üst kısmı çantamdan yarıya kadar sarkıyor ve utanç yürüyüşü dediğiniz şeyi yaparken elimde parmak arası terliklerimi taşıyorum.

Kendi ayaklarımın üzerinde tökezliyorum ve elimi duvara koymak zorunda kalıyorum. Duvar kağıdının yoğun deseni kendimi dik tutmamı zorlaştırıyor. Ama sonunda otel odamızın kapısına ulaşıyorum. Anahtar kartımı çantamdan çıkarıp yuvasına yerleştiriyorum ve çok ağır olan kapıyı zayıf kollarımla iterek açmayı başarıyorum. Odaya girer girmez debriyajımı yere atıyorum.

parmak arası terliklerimi bırakıp serin duvara yaslanıyorum. Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum. *Kahretsin, nefes nefese kaldım.*

"Vay canına! Birileri bok gibi görünüyor!"

Yüzüme dökülen yeni sikilmiş sarı saçlarımın arasından başımı kaldırıyorum. Saçlarımı geriye ittikten sonra ağırlaşan gözlerimi Conner'a dikiyorum. "Git kendini becer." Bu cümlelerin "*benimle uğraşma*" anlamına gelmesi gerekiyordu ama onun yerine nefes nefese kaldım. Geceyi birlikte geçirdiğim adam kelimenin tam anlamıyla tüm tüketti ve vücudumu pelteye çevirdi. Bu sabah o benimle uğraşırken çoğunlukla orada yattığımı düşünürsek, bu çok şey söylüyor. İki kere.

Bana öylece bakıyor ve siyah gözleri yargı dolu. "Görünüşe göre ikimize de yetecek kadar sikilmişsin," diyor.

Duvarı itip yanından geçiyorum ve odama doğru ilerlerken omzumu onun omzuna attığımdan emin oluyorum. İçeri girdiğimde kapıyı arkamdan çarparak kapattım. Sonra da yüzüstü yatağa düşüyorum. Başımı sola çevirip pencereden dingin okyanusa bakıyorum. Bugün her saniyemi dışarıda güneşi içime çekerek geçirmeye niyetliydim ama şimdi kendimi gözlerimi kapatırken buluyorum.

Tam kapanırken, yatak odasının kapısının açıldığını duyuyorum. Eğer bu Conner'sa, ben de ... "Ash, dün gece konsere gelmeyeceğine dair mesajını aldım. Eğlendin mi?" Becca kapıyı kapatarak bana soruyor. Evet, ! Ry'la asansöre bindiğimiz anda ona mesaj atıp daha sonra görüşeceğimizi bildirdim. Bütün geceyi bir yabancıyla geçireceğimi kim bilebilirdi ki? "Ash?"

"Ha?" Becca'nın adımı tekrar söylediğini duyunca inliyorum. Sırt üstü dönmeyi ve o yanıma oturmaya geldiğinde tavana bakıyorum.

"Dün gece ne kadar içtin?" Kaşlarını çatarak soruyor. "Hastalanmak üzereymişsin gibi görünüyorsun."

Yavaşça başımı sallıyorum. "Bunun alkolle hiçbir ilgisi olmadığını söylesem bana inanır mıydın?" Dün gece içkiler etkisini gösterdiğinde kendimi çok iyi hissettim ama evet, bunun şu anki görüntümle hiçbir ilgisi yok.

" zaman neydi?" Uzanıp karmakarışık saçlarıma dokunuyor. Saçlarımı taramaya kalktığımda düğümler yüzünden çoğunu eminim. Şu anda umurumda değil.

Başımı yana eğiyorum ve ona bakıyorum. Koyu yeşil gözleri önce yüzümde, sonra da kollarımın üst kısmında geziniyor. Ry'ın kemerinden kalan izleri görünce gözleri açılıyor. Eğer umursasaydım, onları kapatırdım. Bunun yerine, kollarımı sanki uçmak üzereymişim gibi avuç içlerim yukarı bakacak şekilde iki yana açıyorum. "Bir erkek," diyorum ve gözleri daha da büyüyor. "Şey, hayır, bir erkek değil. Daha çok bir seks tanrısı gibi," diye düzeltiyorum kendimi. "Tanrım, o... inanılmazdı!" Mırıldanıyorum.

Bundan sonra kendi kendine kıkırdıyor. "Anladığım kadarıyla iyi vakit geçirmişsin?"

Gözlerimi kapatıyorum. "En iyisi!" Dudaklarımda bir gülümseme hayaleti yayılıyor. "Ama şimdi biraz uyumam lazım." Muhtemelen yolculuğun geri kalanında.

Elinin usulca başımı okşadığını hissediyorum. "Tamam. Biraz dinlen. Biraz dinlen."

Her şey kararmadan önce duyduğum son şey yatak odamın kapısını kapatması oluyor.

BEŞİNCİ BÖLÜM

RYDER

"Mutlu yıllar bana!" Otel odamdaki büyük banyo aynasının önünde dururken gülümseyerek şarkı söyleyen bir sesle söylüyorum. Sonunda yüzümü tıraş ederken beyaz bir havlu kalçalarımın üzerinde duruyor. Üç gün çok uzun bir süre. Yaptığım işe konsantre olmaya çalışıyorum ama zihnim fişekle ilgili anılarla dolup taşıyor. Kadın yanıyordu! Daha önce bir kadınla bu kadar kısa sürede bu kadar çok seks yaşadığımı sanmıyorum. İnemelerine, sikimin etrafını saran daracık amının hissine ya da vücudunun benimkiyle birlikte hareket edişine doyamıyordum. Eğer bu sabah beni her şeyi tekrar yapmak için uyandırmıyorsa, rüya gördüğümü düşünebilirdim. Çünkü o tam olarak buydu, bir rüya. Ona ucuz bir fahişe gibi davranmış olabilirim, ama kesinlikle öyle bir şey değildi. O sadece seksten hoşlanıyordu. Ve bunun için onu suçlayamam. Eğer hala burada olsaydı, şu anda banyo lavabosunun üzerine eğilmiş, ona gömülmüş olurdum. Beni şaşırtan şey bu sabah işimiz bittikten sonra oldu. İşimiz bittiğinde gitmeye hazırды. Garip bir vedalaşma ya da sonra beni arama yoktu. Bacakları titreyerek yataktan kalktı ve kışımı bile öpmeden giyindi. Ki dün gece bunu kesinlikle yaptım. Birkaç kez. O garip ertesi sabahı yaşamak zorunda olmamak güzeldi ama yine de şaşırtıcıydı. Ben tek gecelik ilişkilerden yanayım.

Tıraş bıçağımı tezgâhın üzerine koyuyorum ve yüzümdeki fazla tıraş kremi temizlemek için eğilip yüzüme su sıçratıyorum. Ayağa kalktığımda, kalçalarıma sarılı havluyu çözüyorum ve onunla yüzümü siliyorum. Sertleşmiş sikime bakıyorum. Evet, sadece onu düşünmek bile beni yeniden sertleştirdi. Bununla daha sonra ilgilenmem gerekecek.

Banyodan çıkıp yatak odama giriyorum. Komodinin üzerinden telefonumu aldığımda üç cevapsız arama olduğunu fark ettim. Hepsi de kız kardeşimden. Numarasını *kabul* ederken gülümsüyorum.

"Mutlu yıllar sana..." diye şarkı söyleyerek beni selamlamaya başlıyor. Hoparlörü ona veriyorum ve telefonumu hâlâ dağınık olan yatağın üzerine atıyorum. Odanın içinde dolaşıp bir boxer, kot pantolon ve beyaz pamuklu bir tişört alıyorum. "Mutlu Yıllar" şarkısını bitirdiğinde giyinmişim.

"Teşekkür ederim," diyorum, hoparlörü çıkarıp kulağıma götürerek.

"Peki nasıl? Kendini hâlâ yaşlı hissediyor musun?" Sorusuna gülüyor.

Gülümsüyorum. "Hiç de bile." Yaşadığım geceden sonra dünya için ölü olduğumu düşünebilirsiniz, ama tamamen uyanık ve enerji doluyum.

"Dün gece Paris'te çok eğlendin mi?" İş seyahatimin iptal olduğunu ona hiç söylemedim. Bu yüzden bugün ona sürpriz yaptım.

" gibi bir şey." Kıkırdıyorum.

"Dün gece seni aramaya çalıştım. Paris'in altı saat ileride olduğunu biliyorum. Doğum gününü kaçırmak istemedim ama cevap vermedin."

"Üzgünüm, bir şeyin ortasındaydım." Gerçek bu. "Ama kendim hakkında konuşmak istemiyorum. Senin hakkında konuşmak istiyorum. Panama City' mi?" Cüzdanımı arka cebime ön kapıya yönelirken soruyorum. Geceyi birlikte geçirdiğim kadın beni aç bıraktı. Biraz kahvaltıya ihtiyacım var. Ön kapıya doğru ilerlerken otel süitimizin etrafına hızlıca bir göz atıyorum ve Jaycent'in burada olmadığını ve odasının kapısının ardına kadar açık olduğunu fark ediyorum. Dün gece de şansı yaver gitmiş olmalı.

"Evet. Aslında dün geldik."

Olduğum durdum. Ne? "Bugüne kadar uçmayacağınızı söylediğinizi sanıyordum." Sanırım öğlen varmaları gerekiyordu.

"Aslında planımız buydu ama birkaç hafta önce değiştirdik."

Kaşlarımı çatıyorum ama tekrar odadan çıkmaya başlıyorum. Kahvaltı bekleyebilir. Ona sürpriz yapmaya hazırım. "Babam sana çatı katı süitini mi aldı?" Odalarının parasını onun ödediğini bilerek soruyorum. Ve ben de

O odayı onun için almadığını biliyorum çünkü o oda benim.

"Hayır. Ama on birinci katta güzel bir odamız var." "On birinci kat, ha?" *Tam sayıyı bilmem gerek.*

Asansörün düğmesine basıyorum. "Tam olarak on bir otuz dört," diye cevap veriyor ve ben de memnuniyetle gülümsüyorum. "Harika bir okyanus manzarası var. Çok güzel! Ama uzakta bulutlar görüyorum. Sanırım bir fırtına geliyor."

"Güzel. Tatilinizin tadını çıkarmanıza sevindim. Bunu hak ediyorsun." Benim için açılan asansöre bindim ve on bire bastım.

"Seni tutmak istemiyorum. Sadece doğum gününü kutlamak ve seni sevdiğimi söylemek istedim." Sesi yumuşak ve kulağa üzgün gelmesinden nefret ediyorum. Ama neyse ki önümüzdeki hafta New York'a dönüyor. Onu her gün için sabırsızlanıyorum.

"Teşekkür ederim," diyorum yüzümde kocaman bir gülümsemeyle. "Ben de seni seviyorum. Umarım Panama City'de harika vakit geçirirsiniz."

"Paris'te doğum gününü kutlarken iyi eğlenceler, Ry. Yakında görüşürüz." Vedalaşıyoruz ve kapatıyoruz. Telefonumu kot pantolonumun ön cebine yerleştiriyorum, tam o sırada asansör çalışıyor ve kapılar açılıyor.

Koridorda ilerleyip oda numarasını arıyorum. Elimi kaldırıp iki kez vuruyorum.

"Kim o?" Bir adamın seslendiğini duydum.

Kaşlarımı çatıyorum. kim olabilir ki? Doğru oda olduğundan emin olmak için baktım. Evet. Belki de arkadaşının erkek arkadaşıdır.

"Oda servisi," diyorum yüksek perdeden bir sesle ve bunu gizlemeye çalışıyorum.

Kilit sesini duymadan önce birkaç sesin birbiriyle usulca konuştuğunu duyuyorum. Kapı açılıyor ve koyu kahverengi gözlere bakarken yüzümdeki gülümseme kayboluyor. Söküp atmak istediğim aynı koyu kahverengi gözlere.

"Ne oluyor lan? Ryder?" Conner, kız kardeşimin çok sinir bozucu, sözde *eski erkek arkadaşı*, kapının diğer tarafında durmuş bana şaşkın şaşkın bakıyor. İçimden onu yumruklamak geliyor.

ama odanın diğerk tarafından gelen tiz çığlık dikkatimi çekiyor. Kız kardeşim kollarını açmış bana doğru koşuyor ve atladığında birkaç adım geri çekiliyorum.

"OhmyGod," diye ciyaklıyor. Ayaklarının üzerine koymadan önce onu bir kez döndürürken sıkıca sarılıyorum. "Ryder! Ryder!" Heyecanla bir aşağı bir yukarı zıplıyor. "Ne yapıyorsun burada? Aman Tanrım, Ryder!" Bana bir kez daha sarılıyor ve çekildiğinde beni elimden tutup otel odasına götürüyor. Biz içeri girene kadar kapıyı açık tutan serseri sürtüğe bakıyorum. Sonra kapıyı çarparak kapatıyor.

"Kafam çok karışık!" Becca yüzünü kaplayan kocaman bir gülümsemeyle başını sallarken şöyle diyor. "Burada ne yapıyorsun?"

Ona gülümsedim. "Sana sürpriz yapmaya geldim." Conner'a bakıyorum, inanmadığını belli eden bir homurtu çıkarıyor. "Onun burada ne işi var?" Sanki odada başka *biri* varmış gibi onu işaret ederek soruyorum. "sanıyordum?"

"Tekrar bir araya geldik," diye cevap veriyor, gülümsemesi soluyor.

"Burada neler oluyor? Tanrı aşkına, uyumaya çalışıyorum!"

Arkamdan bir kadın sesi duyuyorum. Becca etrafıma bakıyor ve o eski gülümsemesi yüzüne geri dönüyor. "Kardeşim bana sürpriz yaptı." Elimi tutuyor ve aşağı yukarı zıplamaya başlıyor.

Elimi onunkinden çekip merhaba demek ve arkadaşıyla tanışmak için arkamı döndüğümde duruyorum. Daha birkaç saat önce becerdiğim aynı kadın karşımda duruyordu. Başını öne eğmiş, bir elini uzun sarı saçlarına atmış, diğerk eliyle de yüzünü kapatıyor. Ama kim olduğunu anlamak için mavi gözlerini görmeme gerek yok. Kollarının üst kısmındaki izler ve kısa şortunun zar zor kapattığı uylğunun iç kısmındaki ısıruk izi onu veriyor. Ve sikim anında sertleşiyor. Sik beni! Bugün benim şanslı günüm olmalı! Mutlu yıllar bana gerçekten!

"Bu harika!" Ağır ağır iç geçiriyor. "Ama biraz sessiz olabilir misin...?" Elini yüzünden indirirken başını kaldırıyor ve gözleri benimkilere takılıyor. Beni hemen tanıdı. Kan çanağı ama yine de güzel

Mavi gözleri açılıyor ve keskin bir şekilde nefes alırken ağzı gevşiyor. "Burada ne halt ediyorsun?" diye soruyor.

"Komik! Ben de aynı şeyi söylemiştim," diye homurdanıyor Conner. "Ne...?" Kız kardeşim söze başlıyor ama ben onun sözünü kesiyorum.

"Sasha!" Gülümseyerek söylüyorum. "Seni burada gördüğüme sevindim." Heyecanla ellerimi çırpıyorum. *İhtimaller nedir?*

"Sasha?" Kız kardeşim kaşlarını çatarak kelimeyi tekrarlıyor.

"Uh..." Güzel kadın odasına doğru bir adım geri atar.

"Ona neden Sasha dedin?" Conner açıkça kafası karışmış bir şekilde sorar. "Sasha. Bu isim neden tanıdık geliyor?" Kendi kendine soruyor ve sonra kıkırdarken gözleri açılıyor.

kadını işaret ediyorum. "Çünkü onun adı bu," diye belirtiyorum bu aptala zaten sinirlenmişken.

"O Ashlyn," diye düzeltti beni.

Başımı salladım. "Sanırım onun adını biliyorum. Bütün geceyi ve sabahı onunla geçirdim." Bunun üzerine yüzü soldu.

"Ne?" Conner ve kız kardeşim aynı anda sordular.

Odayı garip bir sessizlik kaplıyor ve ben de şaşkın şaşkın etrafıma bakıp birinin bana odadaki fili açıklamasını bekliyorum. "Bekle bir saniye." Sessizliği kız kardeşim bozuyor. "Seks Tanrısı bu mu?" Kız kardeşim gülmek için kendini zor tutarken soruyor. Beni işaret ediyor. "Bu benim kardeşim Ashlyn," diye bilgilendiriyor onu.

Ben de gülümsüyorum. "Seks Tanrısı, ha?" Gideli birkaç saat bile olmamıştı ve şimdiden benim hakkımda konuşmaya başlamıştı.

Conner elini karnına götürürken gülmeye başlar. "Bu paha biçilemez. Ryder'ı becereceğini kim bilebilirdi?"

"Ryder?" Ashlyn tersledi. "Adının Ry olduğunu söylemiştin."

"Ry'ı kullanıyorum," diyorum umursamaz bir omuz silkmeye. "Ama Sasha'yı Ashlyn'den nasıl çıkardığını anlamakta zorlanıyorum."

Conner bana "Sasha barlarda erkeklerle tanışırken kullandığı sahte isim," diye bilgi verdi.

Ashlyn gözlerini onunkilere diyor. "Kapa çeneni Conner. Bugün senin saçmalıklarına katlanamayacak kadar yorgunum," diye bağıyor, mavi gözleri

daralmış ve elleri yanında yumruk olmuştu. Yorgun olmasına rağmen, dün gece onu bardaki adamdan kurtardığım zamanki ateşi hâlâ içinde taşıyor.

"Belli ki," diyor kollarını göğsünün üzerinde kavuşturup ona yukarıdan aşağıya bakarak. Geceyi onunla değil de benimle geçirdiği için tiksinti mi yoksa kıskançlık mı duyduğunu anlayamıyorum. Çenemi sıkıyorum. Bırak Ashlyn'i, kız kardeşime bakışından bile hoşlanmıyorum. "Artık geceyi Ryder'ı becererek geçirdiğin için olduğunu biliyoruz." Ashlyn'in bedeni öfkeyle titremeye başlıyor, gözleri Ashlyn'in üzerinde delikler açıyor. "Bunu Bradley'e anlatmak için sabırsızlanıyorum," diye ekliyor.

Ona doğru koşarken bir hırıltı çıkarıyor. Hızla önüne geçip bir kolumu beline doluyorum ve üzerine atlamadan hemen önce onu yakalıyorum. Onu açık yatak odası kapısına geri götürüyorum ve tekmeleyerek kapatıyorum. Onu geriye doğru iterken tökezleyerek yatağa düşüyor. Orada nefes nefese yatıyor ve mavi gözlerinde nefretle bana bakarken kız kardeşimle Conner'ın tartışmaya başladığını duyuyorum.

"Yirmi dört saat içinde seni ikinci kez kurtarıyorum," diyorum kollarımı göğsümde kavuşturup kapısını tutarken. Dışarı çıkmıyor. "Sanırım bu sık karşılaşılan bir durum?"

"Oh, lütfen," diye tersliyor ve yataktan yavaşça yuvarlanıyor. "O lanet bir amcık." Kelimeleri ve eğer yapabilseydim, alkışlardım. Nihayet başka biri de onun hakkında gibi düşünüyor. Ama bu kız kardeşimi incitebilir, bu yüzden onları göğsümün üzerinde çapraz tutuyorum.

Arkasını dönüp bitişikteki banyoya doğru yürürken oflayıp pufluyor. Onu takip etmeyi seçtim. İç çamaşırsız şortunu bacaklarından aşağı iterken küfürler mırıldanıyor. Kaşlarım havaya kalktı. "Gerçekten mi? Bir tur daha atmak ister misin... beş mi altı mı?" Çoktan kemerime uzanarak sordum. Bu sabah onun üzerinde kullandığım kemere.

Mavi gözlerini bana diyor ve bir of çekiyor. "Ben duş alacağım," diyor.

"Sana katılmamı ister misin?" Sevimli bir gülümsemeyle soruyorum.

"Hayır! Bence birlikte yeterince çıplak zaman geçirdik!"

Beyaz tezgahın önünde durmak için hareket ediyorum ve o atletini yukarı ve başının üzerine çekerken ona yaslanıyorum. Sanki bunu yıllardır yapıyormuşuz gibi soyunmasını izliyorum. Kesinlikle utangaç değil ve bunu dün gece çok çabuk anladım. Ve bir kadında bunu seviyorum. Cam duş kapısını açtı. İçeri girdi, çalıştırdı ve duş almaya başladı. Cam kapıdan onu net bir şekilde görebiliyordum. Püskürtücünün altına giriyor ve saçlarını ıslatırken başını arkaya yaslıyor. Suyun mükemmel göğüslerinin üzerinden ve düz karnından aşağı akmasını izliyorum ...

Boğazımı temizliyorum. "Bradley kim?" Conner ondan bahsetmişti.

Derin bir iç çekti. "Önemli değil. Peki sen neden hâlâ buradasın?"

Farklı düşünmek için yalvarıyorum ve sorusunu görmezden geliyorum. "Erkek arkadaş," diye tahmin ediyorum.

"Dün gece sana erkek arkadaşım olmadığını söylemiştim," diyor duşun zemininden bir şey almak için eğilirken. Onun arkasında durduğumu hayal ediyorum. Ellerim saçlarında ve sikim içinde...

Boğazımı tekrar temizliyorum ve dar kotumu düzeltiyorum. "Evet ama bana adının Sasha olduğunu da söylemiştin. Yani bana bir erkek arkadaş hakkında yalan söylediğine inanmam çok da zor değil."

Gözlerimin içine bakmak için cam duş kapısını iterek açıyor. Onun sıılsıklam ve muhteşem vücuduna bakarken boğazımın derinliklerinde bir hırıltı oluşuyor. Gözlerim memelerine odaklanıyor; dokunduğum en büyük ya da en küçük memeler değiller. Tahmin etmem gerekirse, B diyebilirim. Ellerimin sıkması için mükemmel. Her iki pembe meme ucu da soğuk havanın etkisiyle sertleşmiş. Tek bir su damlası dikkatimi çekiyor, düz karnından aşağı akıyor ve traşlı amına doğru devam ediyor. Düşünmeden dudaklarımı yalıyorum, onu tekrar tatmak istiyorum.

"Bradley benim en iyi arkadaşım. Siktiğim kişi!" Sadece bu kelimeyi söylemesi bile dün gece yaptığı gibi onu becermem için bana yalvardığını düşünmeme neden oldu. Boynunu öperken ve göğüslerini emerken dokunuşum altında kıvrandı. Tanrım, kaya gibi sertleşmişim. "O benim erkek arkadaşım değil. Erkek arkadaşım değil."

erkek arkadaşım yok, sizi temin ederim." Ardından cam kapıyı çekerek tekrar kapatır.

Zevk için kullanmasına izin verdiği arkadaşlarından biri olmak istiyorum. Kapıyı tekrar iterek açıp dışarı çıkmadan önce su kesiliyor. Sarı saçları ıslak bir şekilde göğsüne ve omuzlarına yapışmış, ona birkaç kez bakmaktan kendimi alamıyorum. "Bak, dün gece hakkında. Unutalım gitsin. Belli ki Becca için buradasın ve yaptığımız şeyin bunu mahvetmesini istemiyorum." Orada sıırsıklam duruyor ve tek düşünebildiğim *hayır*. Bunu unutamam. Unutacak kadar vasat mıydı? Eğer öyleyse, onun yanıldığını kanıtlamalıyım. "Ne de olsa kurallarımız vardı," diye hatırlatıyor bana ve sonra beni ve bu durum hakkındaki fikrimi reddediyormuş gibi tezgâha doğru yürüyor. Erişimine izin vermek için uzaklaşıyorum.

"Kural." Onu düzeltiyorum; sadece bir gece. Ama arkasında dururken, gözlerimi onun yuvarlak kışından alamıyorum. Dün geceki anılarımız zihnimde canlanırken, bir geceden fazlasına ihtiyacım olacağını biliyorum. Ne diyebilirim ki, ben her zaman kuralları çiğneyen biri olmuşumdur.

ASHLYN

Ry'in önünde duruyorum ve hiç umurumda değil. Sanki zaten her santimetrekaresi görmemiş gibi. Zaten hiç kimsenin önünde utangaç biri olmadım.

Dişlerimi fırçalıyorum ve banyo aynasında onu izliyorum. Gözleri kışımnda, bacaklarımda ve aynada göğüslerimi kontrol ediyor. Ve gözlerinin kararmasını izlerken, yardım edemem ama pantolonundaki şişkinliği fark ediyorum. Kot pantolonu bile benim için ne kadar sert olduğunu gizleyemiyor. Bir tur daha o kadar da kötü olmazdı. . .

Otel kapısı kapanır kapanmaz sırtımı kapıya yaslıyor, ben de şortumu tekmelemeye başlıyorum. "Kurallar," demeyi başarıyorum ki elleri atletimi başımın üzerinden çekip alıyor. Sonra bikinimin iplerini çekiyor ve bikinim ayağıma düşüyor.

"Güvenli bir kelime gibi mi?" Dudakları göğsümün her yerini hevesle öperken soruyor. Dudakları boynuma doğru ilerlerken elleri benimkileri kavlıyor ve başımın üzerinde sabitliyor. "Taco'ya ne dersin?"

Buna gülmekten kendimi alamıyorum. "Hayır. Kurallar."

Beni öpmeyi bırakıyor ve yüzünü boynumdan çekip bana bakıyor, elleri hâlâ başımın üstünde sabit duruyor. "Bu yapacağın ve yapmayacağın şeylerin bir listesi mi olacak?"

Gülümsüyorum. İstediğin her şeyi yaparım. Onun yerine, "Hayır. Bir konuda açık olmalıyız." diyorum.

Derin bir nefes alarak başını sallıyor. " söyle."

Burada ne yaptığımız konusunda çok net olmak istiyorum. İşler böyle çığırından çıkıyor ve şu anda ne kadar ıslak olursam olayım ya da o beni ne kadar çok isterse istesin, aynı olduğumuzdan emin olmalıyız. "Benim seni tanımama gerek yok, senin de beni tanımana gerek yok. Bu sadece seks. Sadece bir gece..."

"Tamam." Düşünmeden cevap veriyor ve sonra dudakları dudaklarıma değiyor, ama son anda duraklıyor. "Senin bir kuralın var. Bana da bir soru."

"Ne oldu?" Şu anda her şeye cevap veririm.

"Üst mü alt mı?"

Gülümsüyorum. "Ya öyle ya böyle."

O gülümsüyor. "Bu bir testti ve sen geçtin." Ellerini bıraktı ve kıcımlı kavradı. Beni ayaklarımdan çekerek odasına götürüyor.

Dün gece ve bu sabah takıldığım adamın Becca'nın kardeşi olduğuna inanamıyorum. Onu otel odamda gördüğümde ilk aklıma gelen beni odama kadar takip ettiği oldu. İkinci düşüncem polisleri aramaktı ve sonra Becca kardeşinin burada olduğunu söylediğinde yatağın altına girip saklanmak istedim. Kardeşinin beni becermesine izin vermiştim. Sonra geri geldim ve ona onun bir seks tanrısı olduğunu söyledim. Beni öldürecek! Her ne kadar gözlerinde gördüğüm ateşi sevsem de

elini sırtıma koyup beni bu tezgaha doğru eğmesinden başka bir şey istemiyordu...

Derin bir nefes alıyorum. Bir kuralımız vardı. Sadece bir gece, ayrıca Becca'yla olan arkadaşlığım benim için bir yatmadan çok daha önemli. Diş macunumu tükürdüm ve ağzımı çalkaladım. Arkamı döndüm ve askıdan bir havlu aldım. Ben onunla kurulanamadan uzanıp elimden çekip alıyor. "Ver şunu bana," diyorum kalçamı dışarı iterek.

"Yap beni," diyor yüzünde bir sırıtişla. Bu kadar çekici olmasından nefret ediyorum. Ve bundan bu kadar zevk almasından da nefret ediyorum. O on iki saat uyumuş gibi görünüyor ve ben hâlâ bok gibi görünüyorum ve bitkinim.

Kot pantolonuna baktım ve gülümsedim. Uzanıp sertleşmiş sikini kavıyorum. Öne doğru eğilirken nefes nefese tıslıyor ve havlu yere düşüyor.

Onu için eğildiğimde gülümsüyorum. "Çok soğuktu," diyor ama gülümsüyor.

Geri . "Kirli oynayabilirim."

"Kirliliği severim," diyor gözleri tekrar üzerimde gezinirken; dili yavaşça dudaklarını yalarken amım kasılıyor. Kendimi çabucak kurulum, buradan çıkmam gerekiyor. Bir dakika sonra beni alması için ona yalvarıyor olacağım. Arkama bakmadan banyodan çıkıyorum.

Üzerime bir kot pantolon ve tişört geçirip odamdan fırladığımda Becca ve Conner'ı hâlâ oturma odasında tartışırken buluyorum.

"Özür dilemeyeceğim Conner," diye tersliyor.

"Seninle konuşmam gerek," diyorum aralarına girerek. Becca bana bakıyor ve gözlerindeki akmayan yaşları görmek kalbimi kırıyor. Gözyaşlarının düşmemesi için çok çaba sarf ediyor. Başını bir kez sallıyor ve ben de elinden tutup yalnız kalmamız için onu yatak odasına çekiyorum. Kapıyı kapattıktan sonra yüzümü ona dönüyorum. "Çok üzgünüm Becca! Ryder'ın kardeşin olduğunu bilmiyordum. İhtimaller nedir ki? Bil diye söylüyorum, eğer bilseydim

kim olduğunu bilseydim, aramızda hiçbir şey olmazdı. Ve söz veriyorum bir daha olmayacak."

Ben nefesimi tutarken o bana birkaç uzun saniye bakıyor. Becca benim için dünyalara bedel. O benim sadece en iyi arkadaşım değil, aynı zamanda kız kardeşim. Ve yanağından bir damla yaş süzüldüğünde kalbim sıkışıyor. Onu incittim ve bunu düzeltmek için ne yapabileceğimi bilmiyorum. "Becca. Lütfen bana inanın," diye yalvarıyorum sanki hayatım tehlikeydeymiş gibi. "Ben çok..."

Ellerini dizlerinin üzerine koyarken belini büküyor. Ağlıyor ve ben de elimi omzuna koyuyorum. "Becca?" Panik içinde sordum. O iyi mi? Sinir krizi mi geçiriyor?

Birden doğruldu ve ağlamadığını, güldüğünü fark ettim. Histerik bir şekilde. "Becca?" Şimdi daha da endişeliyim. Neler oluyor? "Konuş benimle, Becca."

Uzanıp kızarmış yanaklarındaki gözyaşlarını silerken gülmeye devam ediyor. "Sana kızgın değilim." Başını hızla sallıyor. "Cidden, onunla yatmış olman sorun değil."

"Ne?" Kafam karışmış bir şekilde sordum. "Onunla yattığımı öğrendiğinde yüzündeki ifade-"

Sözümü kesiyor ve beni kucaklamak için kendine çekerek şaşırtıyor. Kollarımı yavaşça ona doluyorum ve neler olduğunu merak ederek nazikçe sarılıyorum. Geri çekildiğinde yüzünde bir gülümseme vardı ama birkaç damla gözyaşı hala yüzünden aşağı akıyordu. Onları siliyor ve konuşuyor. "Kaç arkadaşımın kardeşimle yattığını biliyor musun?" Tahmin etmeme izin vermiyor. ". Bunu yaptığın için kızgın değilim. Yani şok oldum. Otel odamızda olduğu için ben de şok olmuştum. Ama sana kızgın değilim." Başını sallıyor. "Onu çekici bulmanın iğrenç olduğunu düşünüyorum." Başını hızla sallıyor ve bu beni gülümsetiyor. "Ama sana kızgın değilim. Sen benim en iyi arkadaşımsın Ash. Arkadaşlığımızın arasına bir erkeğin girmesine asla izin vermem. Kardeşimin bile."

Bu sefer sarılmak için onu kendime çektim. "Orada neden ağlıyordun?" Hâlâ onun için endişeleniyorum.

Benden uzaklaşıyor. Gülümsemesi kayboluyor ve uzun bir iç çekişle yüzü düşüyor. "Sadece... Conner," diye fısıldıyor. "Ryder burada olduğu için çok kızgın."

"Neden?"

". Aslında birbirlerinden nefret ediyorlar." Bir elini siyah saçlarında gezdiriyor. "Ve sonra dün gece..." Kendini durduruyor.

İçimi çektim. "Ne oldu?" Soruyorum; belli ki bir şeyleri kaçırmışım. Hepimiz oturma odasındaiken tam bir pislikti ama bu yeni bir şey değil.

Sadece başını sallıyor. Bu konuda konuşmak istemediğini biliyorum, o yüzden konuyu kapatıyorum. Şimdilik.

Elimi omzuna koyuyorum. "Her şey yoluna girecek. Ağabeyin burada ve biz Panama City'deyiz." Kollarımı iki yana açıyorum. "Ne yanlış gidebilir ki?"

Ücretsiz açık büfede kahvaltı yapmak için birinci kata iniyoruz. Neyse ki Ryder'la aramızda garip bir durum yok. Becca'nın onunla yatmış olmamı umursamadığına gerçekten inanıyorum ama Conner ve Becca arasındaki gerilimi hissedebiliyorum. Ryder da öyle. Conner'a sanki onu yumruklamak istiyormuş gibi bakıp duruyor. Asansördeyken Conner'ı arkadan yakalamak ve Ryder'a onu için avantaj sağlamak için onu hareketsiz tutmak istedim. Ryder'ın yardıma ihtiyacı olmayacağından hiç şüphem olmasa da. Kas ve boy olarak ondan daha ağır basıyor.

Ryder ve Becca açık büfe sırasına doğru ilerlerken konuşuyorlar. Ryder Becca'ya New York'tan ve ailelerinin nasıl olduğundan bahsediyor, daha çok da babaları hakkında. Ryder annelerine Becca kadar yakın görünüyor. Conner'ı Ryder'ın hissedebileceğini bildiğim ölüm bakışları atarken yakalıyorum ama şu anda onu görmezden geliyor.

Kız kardeşi onun ilgi odağı. Bunca yolu ona sürpriz yapmak için gelmiş olması çok tatlı.

Tabağıımı yere bıraktım. Conner'dan uzaklaşıp arka cebimden telefonumu çıkarırken titreştiğini hissediyorum.

Brad: *Hala hayatta mısın?*

Ben: *Evet. Bunun için üzgünüm.* Bradley'e mesaj attım. Dün gece ona hiç cevap yazmadım.

Ryder'ın bizim için seçtiğı masaya oturduğumda cevap veriyor.

Sorun değil. Partide olduğunu biliyorum. Ama döndüğünde özrünü dizlerinin üzerinde dileyebilirsin.

Tipik bir adam.

Ben: *Başka bir yolu var mı? Şaka yapıyorum.*

Lanet olsun, keşke her kadın senin gibi pis .

Ben: *Ne diyebilirim ki? Ben türümün tek örneğiyim.*

İşte bu yüzden sen benim en iyi arkadaşımsın. Beni sonra ara.

Telefonumu masaya, tabağıımın yanına koyuyorum ve Becca'nın masadan kalkışını izlerken çırpılmış yumurtamı yemeye başlıyorum. "Nereye gidiyor?" Özel olarak kimseye sormadım. Daha yeni oturmuştuk ...

Ryder bana "Ketçabı unutmuş," diye cevap veriyor.

Ben bir şey söyleyemeden Conner konuştu. "Konuştuğun Bradley miydi?"

Gözlerimi deviriyorum. "Bu seni ilgilendirmez." Ona ters ters bakmak için başımı çevirdim. Tabii ki, piç kurusu oturdu. Çünkü

Benden ne kadar nefret etse de, beni kızdırmayı seviyor.

"Ah, özür dilerim." Samimiyet gösterisinde bulunmak için elini göğsüne koydu. "Seks maceralarını herkesin bilmesinden hoşlandığın izlenimine kapılmıştım." Ryder'a bakıyor; bu kez yüzünde bir gülümseme var.

"Dikkat !" Ryder, Conner'ı hırlayarak uyarır.

Uzun bir iç geçirdim ve sonra patladım. "Senin saçmalıklarından gerçekten bıktım, Conner."

"Belki de senin lanet bir fahişe olduğunu duymaktan bıkmışımdır," diye karşılık veriyor.

"Conner..." Ryder sandalyesinden hızla kalkıyor; sandalye yere sürtünürken gıcırıyor.

"Ryder!" Ona bakıyorum ve başımı sallıyorum. Conner'a bakmadan önce ona "Buna değmez," diyorum.

Conner beni görmezden gelerek Ryder'a, "Zaten bana dokunmayacaksın," diye çıkışıyor. "Prensesi incitmek istemezsin." Tanrım, Conner genelde götün tekidir ama bugün işi iyice abarttı. Dün gece Becca'yla aralarında ne oldu da ben kaçırdım?

Ryder masadan uzaklaşıyor ve etrafta dolaşmaya başlıyor. Hemen etrafıma bakındım. Kahretsin! Ryder'ın Conner'a dokunmasına izin veremem. Bunu görmeyi ne kadar istesem de, bu Becca'yı mahveder ve o zaten üzgün. Burada herkesin önünde ortalık karışmadan önce, Ryder pişman olacağı bir şey yapmadan önce hızlıca bir karar veriyorum. Yani benim dışımda.

Buzlu çay bardağımı alıp Conner'ın kucağına bırakıyorum. "Ne oluyor lan...?"

Sandalyesinden kalktı. Kollarını iki yana açmış, şok içinde ağzı açık kalmıştır. Ryder durur. Hâlâ masanın kendi tarafında, kolunun ulaşamayacağı bir yerde.

"Altına işemişsin," diyorum haki şortunun tüm çayımı emmesini izlerken. "Gidip bunun icabına bakmalısın."

Şimdi bana bakarken hırlıyor. Siyah gözleri zar zor görebileceğim kadar kısılıyor; o kadar kızgın ki. Nefesini içine çekiyor

dişlerini sıkarak. "Ne diyorsa yap Conner," diye emrediyor Ryder.

Ryder'a bakıyor. "Ne yani? Dün gece senin için bacaklarını açtı ve şimdi birdenbire onun orospu çocuğu mu oldun?"

Becca nerede? Belki kaybolmuştur. İçimden bir ses buzlu çay numaramın Ryder'ın onu dövmesini engelleyecek kadar caydırıcı olmayacağını söylüyor. "Hayır! Ama o benim kız kardeşimin en iyi arkadaşı ve onu nasıl öyle savunurum," diye cevap veriyor Ryder.

Aww, bu çok tatlı. Çok seksi görünüyor. Koyu yeşil gözleri alev alev yanıyor ve yumruk yaptığı elleri kollarındaki kasları şişiriyor. Beyaz tişörtü sert göğsüne doğru çekiliyor. Gülümsememi gizlemeye çalışırken alt dudağımı ısıyorum. *Kıçını tekmele, Ry!* Bu beni tahrik edecek.

Ağır ağır nefes alıp verirken ve her an saldırmaya hazırken ikisi arasında bir ileri bir geri bakıyorum. Sonunda Conner sessizliği bozdu. "Siktir et bu boku." Sonra da fırlayıp gitti.

Ryder derin bir iç çekerek yerine oturuyor ve ben yumurtamdan bir ısırık daha alırken yüzümdeki gülümsemeye engel olamıyorum. Bir elini koyu renk dikenli saçlarında gezdiriyor. Tedirgin görünüyor ama birkaç saniye sonra kıkırdıyor. "Buzlu çay güzeldi."

Gergin bedenim bu sesle gevşiyor. "Ben de öyle düşünmüştüm," diyorum başımı kaldırıp ona göz kırparak. Yüzünde bir gülümsemeyle başını sallıyor ve sonra tabağına bakıp kreplerini yemeye devam ediyor.

"Conner nereye gitti?"

İkimiz de başımızı kaldırıp Becca'nın kaşlarını çatmış oturduğunu görüyoruz. "Altına işedi," diyorum omuz silkerek, sanki bunun nasıl mümkün olduğunu bilmiyormuşum gibi.

"Evet," diye onaylıyor Ryder. "Üstünü değiştirmek için odaya geri dönmek zorunda kaldı."

Birkaç saniye aramızda gidip geldikten sonra ketçap şişesini açıyor ve yumurtalarını içine batırmaya başlıyor. Ryder ve ben masanın diğer tarafına bir kez daha bakıyoruz. İkimiz de onun ne biliyoruz. Conner döndüğünde ona bilgi verir. Ve benim

zafer kısa sürecektir çünkü bunun aralarında yeni bir kavgaya neden olacağını biliyorum. Kahretsin, bu adamdan ne kadar nefret ettiğimi söylemiş miydim?

Bir cep telefonu çalmaya başlar ve Ryder koltuğunda kayarak telefonu kot pantolonunun cebinden çıkarır. "Hey, dostum." Duraklıyor. "Evet, burada kahvaltı ediyoruz." Bir duraklama daha. "Tamam. Bir dakika sonra görüşürüz." Telefonunu kapatır ve cebine geri koyar.

"Burada seninle birlikte kim var?" Becca yavaşça sorar.

Ryder'ın cevabını beklerken kaşlarını çatarak ona bakıyorum.

"Jaycent benimle geldi," diyor tabağından başını kaldırmadan ve ağzına bir parça pastırma tıktırarak.

Becca'nın gözleri yuvalarından fırlıyor ve dudakları aralanıyor. Nefes aldığını duyduğuma yemin edebilirim. Gözleri benimkilerle buluştuğunda ona neyin yanlış olduğunu sormak için ağzımı açıyorum. Yavaşça başını bana doğru sallıyor ve sonra tekrar yemeğine bakıyor. *Bu da neydi böyle?* Başka bir pislik belki? Sadece benim şansım.

Sonraki birkaç dakikayı yemeğimizi yerken sessizlik içinde geçiriyoruz. Aslında bu güzel bir değişiklik. Ancak Jaycent olduğunu tahmin ettiğim bir adam masaya doğru yürüdüğünde bu sessizlik hemen bozuluyor. "Herkese merhaba!" diyor yüzünde bir gülümsemeyle. O da Ryder gibi beyaz bir tişört giyiyor ama üzerinde gri bir şort var.

Elimi kaldırıyorum ve ona el sallıyorum. "Selam," diyorum tanımadığım bir adama.

Becca gerçekten ayağa kalkıyor ve adam onu sıkı bir sarılma için kendine çekiyor. Tamam, belki de hıyarın teki değildir. "Nasılsın güzelim?" diye soruyor ve Becca'nın yanakları yumurtalarını kaplayan ketçap kadar kızarıyor.

"Dikkat et!" Ryder emrediyor ama sesinde tehdit yok ve yüzünü bir gülümseme kaplıyor.

Jaycent ve Becca'ya bakmaktan kendimi alamıyorum. Onun yaptığı her hareketi izliyor ve nedenini anlayabiliyorum; adam çok seksi. Geniş omuzlar, koyu renk saçlar ve açık kahverengi gözler. Aslında Ryder'ın kardeşi olarak geçebilir. Bu onu daha da ateşli yapıyor. İkisile de akraba olmadığımı göre.

"Dün gece sana ne oldu dostum?" Ryder'ın yanına otururken sırtına tokat atıyor. "Konser için iskeleye gitmemiz gerekiyordu. Sen gittin ve bir daha dönmedin. Sonra bu sabah odaya döndüğümde gömleğini kapının önünde, pantolonunu da koridorda gördüm. Ee, dökül bakalım, ne kadar ateşliydi?"

Soruları yüzünden krepimden bir parça boğazıma kaçarken elimi ağzıma götürüyorum. Herkes dönüp bana bakıyor. Boynumu işaret ediyorum. "Özür dilerim." Biraz daha boğulurken elimi havada sallıyorum. Gözlerim yaşarmaya başlıyor. "Boğazıma bir şey takıldı."

Gözlerim Ryder'a kilitleniyor ve dün geceye atıfta bulunarak *sikimi* ağzına alıyor. Eğer hâlâ tatlı çayım olsaydı, şimdi ona fırlatırdım. "Al. Benim suyumdan biraz iç." Suyunu tabağımın önüne koyuyor ve ben de açgözlülükle bir yudum alıyorum. İnerken yanan göğsümü sıvazlıyorum.

"Yani..." Becca konuşmaya başlar ancak Jaycent onun sözünü keser.

"ama. Kim olduğunu bilmek istiyorum. Onunla daha sonra mı buluşacaksın?" Kaşlarını oynatıyor.

Ryder ve Becca bana bakıyor ve ben kurdeşen dökmeye başlıyorum. Kahretsin! Bu beni bir süre takip edecek. Derin bir nefes alıyorum. "İzin ver seni hızlandırayım." Jaycent bana bakıyor, kahverengi gözleri şaşkınlıkla dolu. "Ryder'ın dün gece yattığı kişi bendim." Gözleri genişliyor ve kaşları saç çizgisine doğru fırlıyor. "Diğerinin kim olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yoktu. Gerisini biliyorsun."

"Oh." İki harfi çıkardı.

Başımı sallıyorum ve ağzıma bir parça daha krep tikiştiriyorum. Bu gün daha aşağılayıcı olabilir mi? Masanın altına sürünmek istiyorum.

"Bugünkü planımız nedir?" Becca yüzüne bir gülümseme yerleştirerek ve garipliğin üstesinden gelmeye çalışarak soruyor. Ryder bana tam olarak açıklayamadığım bir bakışla bakıyor. Gözleri dikkatle beni izliyor ama yüzünde herhangi bir duygu yok. *Ne düşünüyorsun?*

Ondan uzaklaşıp Becca'ya doğru bakıyorum. "Sizi bilmem ama ben odama geri dönüp uzun bir öğle uykusuna yatacağım."

"Uzun bir gece mi?" Ryder dudaklarının kenarını yavaşça bükerek soruyor.

Yorum yapmak için ağzımı açtığımda söyleyecek bir şeyim olmadığını fark ediyorum. Uzun bir geceydi. Bana göz kırpmıyor ve külotum anında ıslanıyor. Ukalılığı beni tahrik ediyor.

Neyse ki Jaycent beni kurtardı. "Neler yapıyorsun Becca?" diye soruyor ona gülümseyerek. Yanaklarının kızardığını ve yüzünde bir gülümseme oluştuğunu görüyorum. *Tanrım, az önce benimle konuştu biri.* Hemen Ryder'a bakıyorum ama dikkati tekrar kahvaltısına döndüğü için bunu fark etmiyor. Ağzına pastırma tıktırmaya devam ediyor. Aralarında bir şey mi var? Onunla bir şeyler yaşamak mı istiyor? Adamı üç dakikadır tanıyorum ve şimdiden Conner'dan daha çok sevdim.

"Sadece iş ve okul" diye cevap veriyor, sanki hayatı olabildiğince basitmiş gibi. Evet, doğru.

"Bu arada mezuniyetin için tebrikler," diyor gururlu bir gülümsemeye.

"Teşekkür ederim. New York'a dönmeye çok hazırım," diyor bir içki almadan önce.

Koyu renk gözleri heyecanla parlıyor ve kaşlarım çatılıyor. Bu ikisinin nesi var böyle? "Yaz için eve mi geliyorsun?" Sesi umutlu muydu, yoksa ben mi pireyi deve yaptım?

Gözleri Ryder'a kayıyor. "Ona söylemedin mi?" diye soruyor şaşkınlıkla.

"Bana ne söyledin?" Jaycent de yüzünü ona dönerek sorar.

"Sana söylemiştim dostum," diye cevaplıyor Ryder. "Mezun olduktan sonra New York'a geri dönecekti." Jaycent hızla başını sallamaya başlar. "Evet, söyledim. Bana söylediği anda ben de sana söyledim. Senin evindeydik. Bir piliç gelmişti." Sanki kızın adı o kadar da önemli değilmiş gibi elini havada sallıyor.

"Ah," der Jaycent usulca ve sonra ona bakar. "Bu harika!"

Masaya garip bir sessizlik daha çöküyor ve arkamızdaki masada oturanların ne düşündüğünü merak ediyorum. Bugün pek çok sürprizle karşılaşacağız gibi görünüyor.

Ryder, Jaycent'e "Conner geldi," diye anons eder.

Omuzları gerilir ve ağzı sert bir çizgi halini alır. "Ne? Neden?" Jaycent talep ediyor.

Ryder omuz silkiyor. "Tekrar bir araya geldiler," diye itiraf ediyor acımasızca.

Jaycent, Ryder'ın tabağından bir parça pastırma kapmadan önce başını sallıyor, belli ki bu konuda söyleyecek pek bir şeyi yok. Becca sadece başını sallıyor ve tabağındaki yemeği itiyor. Hiç şu olduğum kadar kafam karışmamıştı.

ALTINCI BÖLÜM

RYDER

"Bugün ne yapmak istiyorsun?" diye soruyor kız kardeşim, başını yemeğinden kaldırıp konuyu Conner ve kendisinden uzaklaştırmaya çalışarak. "Sen ne yapmak istersen onu yapabiliriz."

"Neden o seçiyor?" diye soruyor seksi sarışın kaşlarını çatarak.

"Bugün onun doğum günü!" Becca heyecanla cevap verir.

"Oh," diyor şaşkınlıkla. Gözleri yavaşça benimkileri buluyor. "Mutlu yıllar."

Aklıma bir fikir gelince gülümsedim. "Bana ne alacaksın?" Ashlyn'e soruyorum.

"Hiçbir şey," diye basitçe yanıtlıyor.

I tutmak benim yüz Boş. "Teknik olarak, sen zaten verdi Bana bir şey söyle." Gözlerini bana dikti. "Dün gece ve bu sabah..." Becca'ya bakmadan önce "Kapa çeneni!" diye tıslıyor.

Ama o Otelin etrafına bakarken bizi görmezden geliyor, muhtemelen dipshit'i arıyor.

Jaycent kıkırdıyor. "İyiymiş," diye mırıldanıyor benden çok kendi kendine.

"Şehirde bir fırın bulmam lazım," diyor Becca, konuşmamızı dinlemediği anlaşılıyor.

"Ne için?" Ashlyn soruyor. "Canın tatlı çektiği için mi?"

Becca başını bir kez sallar. "Hayır. Ryder'a pasta almam gerek."

Ona başımı sallarken ellerimi kaldırıyorum. "Pastaya ihtiyacım yok, abla." Ailemiz doğum günlerini kutlama konusunda hiçbir zaman büyük olmamıştır. Arada bir akşam yemeği için bir araya gelmeye çalışıyoruz, ancak bunu hiçbir zaman gerçek doğum gününde yapmıyoruz. Babam ne zaman uygun olursa

onun iş programına. Bir keresinde annemin doğum gününü, üzerinden iki hafta geçtikten sonra kutlamıştık. Yaşlandıkça, daha uzun süre bekledik. Ama dürüst olmak gerekirse, bu ne annemi ne de beni rahatsız ediyor. Onun kendi hayatı var, benim de kendi hayatım. Ama Becca? O bunu anlamadı.

"Bugün senin özel günün Ry. Özel gününde pastaya ihtiyacın var," diyor yumuşak bir sesle.

Becca'dan yedi yaş büyüğüm. Kendimi bildim bileli bana Ry diyor çünkü küçükken Ry demek onun çok daha kolaydı. Ona tatlı bir gülümseme veriyorum. Burada onunla birlikte olmak çok güzel. çok daha yaşlı görünüyor. Onu son gördüğümde mezun oluyordu. O zaman hala çok genç görünüyordu. Şimdi saçları daha uzun ve gözleri daha yeşil olsa da, hala eski günlerdeki gibi hissediyorum. Onu çok özledim. "Pasta istemiyorum."

"Karbonhidratlarına dikkat mi ediyorsun?" Ashlyn alaycı bir şekilde soruyor. Kıkırdıyorum. "Hayır. Sadece kekin büyük bir hayranı değilim."

"Sana cheesecake alırız. Ya da dondurmali pasta," diye ekliyor kız kardeşim. "Sen ne istersen."

Ashlyn'e bakıyorum. *Hmm, ne istersem.* Yatağımda çıplak yatmasına ve bir kutu kremaya hayır demem. Evet, benim pasta anlayışım bu.

"Anlamıyorum," diyor Ashlyn açık kahverengi kaşları birbirine yaklaşırken. "Madem bugün kardeşinin doğum günü, o zaman neden Florida'ya gelmek yerine tatilimizde onu görmek için New York'a gitmedik?" diye soruyor Becca.

Becca konuşmaya devam ediyor ama sorusunu ben yanıtlıyorum. "Becca birkaç ay önce beni aradı ve doğum günümün olduğu hafta sonu New York'a gelmek istediğini söyledi, ancak sırada iş için şehir dışında olacaktım. Ertesi hafta onunla konuştuğumda, ben şehir dışında olacağım için onun yerine oda arkadaşıyla birlikte Panama City'ye geleceğini söyledi. Ben de iki hafta önce iş seyahatim iptal olunca ona burada sürpriz yapmaya karar verdim" diyorum kollarımı iki yana açarak.

Becca kocaman bir gülümsemeye, "Ve ne büyük bir sürprizdi," diyor. Ashlyn anlayışla başını yavaşça sallıyor.

"Siz ne zamandır arkadaşsınız?" Jaycent işaret parmağıyla Ashlyn ile kız kardeşimin arasını gösterirken soruyor.

"Dört yıl," diye yanıtlıyor onu.

Başını yana eğiyor ve sorarken elini bırakıyor. "Ve dün gece Ryder'la mı yattın? Kardeşiyle." Ashlyn'in yüzü bunun üzerine solar. "Ama bu sabaha kadar onun kardeşi olduğunu fark etmedin mi? Bu nasıl mümkün olabilir?"

Sanki benimle yatmak hayatında verdiği en kötü kararmış gibi derin bir iç çekiyor. Gülümsüyorum, sandalyemde arkama yaslanıyorum, çünkü bu hatayı tekrarlamasını sağlayacağımı biliyorum. Tekrar ve tekrar ... "Ryder'dan çok bahsediyor ve odasında Ryder'ın resimleri var, ama bunlar çoğunlukla küçüklüklerinden kalma. Bir tanesi on yıl öncesine ait. Adamın saçları kesilmiş ve güneş gözlüğü takmış, dışarıda parka benzeyen bir yerde duruyorlar" diye açıklıyor. Jaycent benim de saçlarımı kestirdiğimi söyleyerek gülüyor ve ben de gözlerimi deviriyorum. Hepimizin geçmişe dönüp tarzımızı değiştirebilseydik değiştireceğimiz fotoğrafları vardır. "Dün gece karşılaştığımızda onu hiç tanıyamadım. Şapka takıyordu, güneş gözlüğü takıyordu ve sakalı vardı." Şimdi yüzüme bakarken kaşlarını çatıyor ve beni sakalsız halimden daha mı çok sevdiğini merak ediyorum. "Ayrıca, adının Ryder değil Ry olduğunu söyledi."

"Ryder'ı dört yıldır görmedim bile," diye Becca. "Onunla en son dört yıl önce lise mezuniyetimde çekilmiş bir fotoğrafımız var. O zamandan beri de çok değişti."

Ashlyn umursamaz bir omuz silkmeye, "Ayrıca, fotoğraflarına dikkat ettiğim de söylenemez," diyor.

"Dün gece bana ilgi gösterdin," diye ekledim. Neredeyse kendini bana atacaktı. Bunun üzerine seksi gözlerini kısıyor ve dudaklarını inceltiyor. "Gerçekler acıtır," diye ekliyorum. Jaycent sadece gülüyor.

Becca bana bakarak, "Ve takip edebileceğim ya da güncel alabileceğim herhangi bir sosyal medya sayfası da yok," diyor. "Sen gerçekten

dünyaya katılmalı ve sosyal medyayı kullanmalısın, Ry."

Omuz silkiyorum. "O saçmalık dramadan başka bir şey değil."

"Oh." Ashlyn dirseklerini masaya koyuyor ve bana gülümserken parmaklarını birbirine kenetliyor. "Tecrübelerinize dayanarak konuşuyormuşsunuz gibi geliyor."

"Öyle," diye cevaplıyor Jaycent başını sallayarak. Tabağımdan bir parça daha pastırma alıyor ve elini itiyorum. "Kadınları kızdırıyor, sonra da gidip öç almaya çalışıyorlar-"

"Şu anda Ry'ın aşk hayatı hakkında konuşmayalım," diye araya giriyor Becca. Sanki ben ve arkadaşının düşüncesi hâlâ zihninde tazeymiş gibi titriyor. Ashlyn'in onun sözleri karşısında yüzünü buruşturduğunu görüyorum. "Bugün doğum gününü planlamaya geri dönmek istiyorum."

"Bunun için bir şey yapmamıza gerek yok," diyorum ona.

Bunu elinin tersiyle itiyor. "Bu gece dışarı çıkıp kutlama yapmak için barlara gitmeye ne dersin?"

Jaycent, "Bugün ve bu gece sağanak yağmur yağacak," diye bizi bilgilendiriyor.

"Gerçekten mi? Dışarısı bulutlu görünüyor sanıyordum." Surat asıyor.

"Evde kalabiliriz," diye teklif ettim. "Odamızda parti yaparız." Bana sorarsanız, bu Panama City'deki herhangi bir kulüpten daha iyi olurdu. Kulüpler gürültülü ve insanlarla dolu. Kız kardeşimi dört yıldır görmedim. Otel odamızda oturmayı ve sarhoşun biri bize çarpmadan ya da avazım çıktığı kadar bağırarak zorunda kalmadan onunla konuşmayı tercih ederim.

"Benim için sorun değil. Senin için de uygun mu

Ash?" Başını sallıyor. "Tabii."

Gülümsüyorum. Onun ve benim çıplak olduğumuz bir turun daha hissediyorum. "Siktir!" Conner geri çekildiğinde gülümseme yüzümden düşüyor.

yeni bir şort giyerek koltuğuna oturdu. "Asansör çok uzun sürüyor," diye sızlanıyor.

"Neden odaya geri döndün?" Becca elini onun omzuna koyarken soruyor. Omuz silkiyor.

Ashlyn, "Sana pantolonuna işediğini söylemiştim," diye cevap verir.

Conner Ashlyn'e bakıyor. Kız kardeşimle çıktığı sekiz yıl boyunca onu hiç bu kadar kızgın görmemiştim. Ashlyn ona tatlı tatlı gülümsüyor. Ellerini masaya vururken gerçekten hırılıyor gibi geliyor. Tam uzanıp onu gömleğinden yakalamak üzereyim çünkü kıza saldıracakmış gibi görünüyor ama Jaycent konuşuyor.

"Conner."

Başını masanın üzerinden geriye doğru savuruyor ve yüzü bir hayalet gibi bembeyaz oluyor, omuzları düşüyor ve elleri çözülüyor. "Jaycent." Sesi gerçekten de ciyaklıyor ve Ashlyn kahkahasını yeterince hızlı bastıramıyor.

Jaycent koltuğuna geri otururken, "Sizi burada gördüğüme şaşırdım," dedi.

Conner boğazını temizliyor ve omuzlarını silkiyor. *Gergin*. Olmalı da. Jaycent onu bir saniye bile düşünmeden öldürecektir. Piç herif daha önce haklıydı; ona dokunursam kız kardeşimi üzmüş olurum. Ama Ashlyn ya da Becca'ya saygısızlık etmesine de izin vermeyeceğim. Becca onu dövdüğü için ona kızsız bile Jaycent'in umurunda olmayacağını biliyor. "Ben de," diyor Conner, şokun etkisi geçmeye başladığında sesinde biraz gerginlikle.

Ashlyn esnerken ağzını kapatıyor. "Biraz kahveye ihtiyacım var." Ayağa kalkıyor.

"Ben bakarım." Ayağa kalkıyorum ve Conner homurdanıyor. Onu görmezden gelerek ona soruyorum. "Nasıl buldun?"

"Siyah. Ruhu gibi," Conner.

Ashlyn kendini sakinleştirmeye çalışıyormuş gibi uzun bir iç çektikten sonra bana sıkı bir gülümseme veriyor. "Teşekkürler. Ama ben alabilirim." Tam itiraz edecekken dönüp masamızdan uzaklaşıyor. Dün gece ve bu sabah hala aklımdayken onun gidişini izliyorum.

Kahvaltımızı bitirdikten sonra Jaycent ve ben otel odamıza geri döndük ve kızlar da somurtan Conner'la birlikte kendi odalarına döndüler.

Bir saat içinde buluşmayı planlamıştık. Kız kardeşimin hâlâ duş alması ve Ashlyn'in de biraz kestirmesi gerekiyordu. Onun bu kadar yorgun olmasının benim hatam olduğunu bildiğim için bununla biraz gurur duyuyordum. Bir fincan kahveden sonra bile.

"Kız kardeşinin nesi var Ryder?" Jaycent süitimize girdiğimiz anda soruyor. "O eziği terk ettiğini sanıyordum?"

İçimi çektim. "Orada neler olup bittiğinden emin değilim," diyorum tüm dürüstlüğümlle. "Ama uzun süre birlikte kalacaklarına pek inanmıyorum. Her zaman ayrılıp tekrar bir araya geliyorlar." Lise birinci sınıfın başında birlikte olduklarından beri ondan hoşlanmıyorum. Onunla ilk kez o yıl Noel için üniversiteden eve geldiğimde tanıştım. O zaman neredeyse o piçi öldürüyordum.

Odasına doğru yürürken başını sallıyor ama durup bana dönüyor. "Bu arada. Ashlyn. İyi iş çıkardın!"

Konuşacaktım ama telefonum çaldı. Annemin aradığını görünce açtım. Cevap verirken kaslarım gerildi. "Alo?"

"Merhaba, Julian." Bana ilk adımla sesleniyor ve dişlerim sıkılıyor. Bana böyle seslenen tek kişi o ve bundan nefret ettiğimi biliyor. Umurunda bile değil!

"Anne," diyorum sıkıca.

"Vicki ile öğle yemeği yiyordum ve Noel Galası'ndan bahsetti. Boş olduğunu söyledi ve ben de ona senin bir tarih belirlemediğini bildiğimi söyledim."

Daha Mayıs ayındayız. "Anne-" diye .

"Kolunda bir kadın varken daha iyi görüldüğünü biliyorsun." Sözümü kesti. "Ve babası Timothy ile ev sahipliği yapıyor." Babama da ilk ismiyle hitap ediyor. "Her iki şirket de bu tanıtımdan ."

O hep böyle yapar. O böyle düşünür. Babamın şirketine kadar bağlı değil ama şirket iyi gitmezse bir milyarderle evli olmanın tüm avantajlarından yararlanamayacak. O da en az babam kadar paraya aç; sadece para kazanmak için çalışmak yerine tercih ediyor. "Sahte bir ilişki sahnelemekten bahsediyorsun," diyorum başımı sallayarak.

Komikmişim gibi gülüyor. *Bu sahte*. Onunla ilgili her şey sahte. "Sahte olmak zorunda değil." Gözlerini devirdiğini neredeyse duyabiliyorum. "O senin için mükemmel-"

"Dur anne," diyorum burnumun kenarını sıkarak. Onunla kavga etmek için çok erken.

"Bir saniye," diyor ve ben iç çekiyorum. Ne yaptığını çok iyi biliyorum.

"Ryder," diye bir ses geliyor ve tırnaklarımı kara tahtaya geçiriyormuşum gibi hissetmeme neden oluyor. Her duyduğumda başımı ağrıtıyor. Bu yüzden ondan kaçınıyorum. "Mutlu yıllar," diyor Vicki iç çekerek, sanki beni özlemiş gibi. Onu özlemiyorum.

"Teşekkür ederim," diyorum kuru bir sesle.

Komikmişim gibi hafifçe gülüyor. "Bu sabah seni görmeye geldim ama kapıcın şehir dışında olduğunu söyledi." Sesindeki hayal kırıklığını duyabiliyorum. "Annemi aradım ve onun yerine öğle yemeği yememizi önerdi."

Tabii ki söyledi. Sanki nerede olduğumu söylememi bekliyormuş gibi bir sessizlik çöküyor telefona. Söylemedim. Annem nerede olduğumu bile bilmiyor. Babam nerede olduğumu biliyor ama bu bilgiyi alabilmesi için onunla konuşması gerekiyor.

"Peki, annemle tekrar konuşmana izin vereceğim," diyor sonunda. "Mutlu yıllar."

Birkaç dakika sonra annemin sesini duyuyorum. "Gala için hazır ?" diye soruyor. Hâlâ doğum gününden bahsetmiyor.

"Hayır, iyi değiliz," diyorum ve küçük bir nefes alışını duyuyorum. "Bana tuzak kurmayı bırak anne. Bir randevu bulabilirim." Sonra kapatıyorum. Nadiren vedalaşırız ve asla seni seviyorum demeyiz. Bu kelimeyi sadece Becca'yla kullanıyorum. Bunu gerçekten hak eden tek kişi o.

Telefonumu cebime yerleştiriyorum, annemi ve tüm o konuşmayı tamamen unutuyorum. Ona hak ettiğinden fazla zaman ayırmıyorum.

Oturma odasının penceresinden dışarı bakıyorum ve dışarıda bardaktan boşanırcasına yağmur yağdığını görünce kaşlarımı çatıyorum. "Eh, dışarı çıkmak ve

Bugün gezeceğiz," diyorum ama gerçekten hiç umurumda değil.

"Evet, sadece bizim şansımız, ha?" Jaycent kanepede oturmuş kanallar arasında gezinirken soruyor. Annemle yaptığı telefon görüşmesinden bahsetmiyor. Onun ve benim nerede durduğumuzu çok iyi biliyor. "Tek iyi yanı, tam donanımlı bir barı ve mutfağı olan beş yıldızlı bir tatil köyünde olmamız. Yani istediğimiz kadar içebiliriz ve yemek yapmak istemezsek oda servisi sipariş edebiliriz." Konuşmasını bitirirken bir şişe birayı dudaklarına götürüp içiyor.

"Doğru," diye mırıldanıyorum, mutfağa gidip buzdolabını açıyorum. Çatı katı süitini almanın en iyi yanı da bu. Evden uzakta bir ev gibi. Gerçek anlamda. Geniş mutfak oturma odasının bir kısmına ve yemek odasının yarısına bakıyor. Tam karşıya baktığımda, genellikle okyanusu gösteren tavandan tabana pencerelerden başka bir şey görmüyorum, ama şu anda sadece kara bulutları ve yağmuru görüyorum. Gerçekten çok güzel. Okyanusu her zaman ve hatta birkaç yıldır bir sahil evi almayı tartışıyorum. Yine de popüler bir bölgede olmasını istemiyorum. Gözlerden uzak olmasını tercih ederim. Evet, bu benim hayalim. Bir gün gerçeğe dönüşecek.

Kapımızın çalınması dikkatimi çekti. Gidip açtığımda kız kardeşimin yanında sinirli bir Conner'la dikildiğini görüyorum. "İçeri gel," diyerek kenara çekiliyorum. Kapıyı kapattım ve "Ashlyn nerede?" diye sorarken duraksadım. "Sasha'yı kastetmiyor musun?" Conner söylüyor ve ben çenemi sıkıyorum.

Sinir bozucu küçük pislik!

"Hâlâ uyuyor," diye cevap veriyor kız kardeşim, gidip kanepeye oturmadan önce onu görmezden gelerek. "Ona buraya geleceğimizi söylemeye gittim, o da daha sonra geleceğini söyledi."

Kız kardeşimi ve Conner'ı kanepelerden birinde yan yana otururken izliyorum. Conner'ın mutlu olmadığını söyleyebilirim. Dudakları ince bir çizgi halinde ve gözleri öfkeyle kısılmış. Ashlyn'in bu sabah kahvaltıda yaptıklarına gülmekten kendimi alamadım. Bir kadının kendini savunmasını canlandırıcı buluyorum. Her ne kadar onu

Aslında şimdiden iki kez dayak yediği için hiçbir şeyi saklamıyor.

"Bira ister misin, Conner?" Adama iyi davranmaya çalışarak sordum. Bütün gün birlikte tıkılıp kalacaksak, iyi geçinmeyi deneyebiliriz.

Cevap vermeden koltuktan kalktı ve mutfağa doğru yürüdü. Ona bir bira uzattım. Elimden çekip aldı ve teşekkür etme zahmetine bile girmede. *tükürmeliydim.*

"Abla? Ne içmek istersin?" Conner onunla birlikte tekrar oturmaya giderken kafasının arkasını delip geçerek soruyorum. Ona bir şeyler götürmek için mutfakta bekleme zahmetine bile girmede. Ona karşı nazik olmak düşündüğümünden daha zor olacak. Garip bir şekilde bana ailemi hatırlatıyorlar. Ama Conner benim annem. Sinirli ve huysuz olan. Babam iyi bir koca değildir ama anneme asla saygısızlık etmez. Onu asla hayal kırıklığına uğratmayan tek şeyi, kariyerini seçer.

"Bir su alayım," diyerek soruma cevap veriyor. Ayağa kalkmadan önce bir tane alıp ona götürüyorum. Gülümsüyor ve bana teşekkür ediyor.

Büyük boy kahverengi bir sandalyeye oturdum ve iç çekerek malzemeye gömüldüm. "Seattle'da işler nasıl gidiyor?" diye soruyorum. "Orada sadece bir hafta daha kalacağım."

Jaycent birasını bitirmek için son bir kadeh daha içtikten sonra mutfağa gitmek ayağa kalkarken, "Bahse girerim o kasvetli şehirden ayrılmaya hazırsındır," diyor.

Omuz silkiyor. "Orayı seviyorum."

"O şehirden nefret ediyorum!" Conner sanki ona fikrini sormuşuz gibi konuşuyor. "Her gün yağmur yağıyor!" Okyanusa bakan pencerelere doğru bakıyor. Hâlâ yağmurdan başka bir şey yok. "Bütün gün bir oturma odasına tıkılıp kalmak isteseydim, orada kalabilirdik," diyor ona dönerek.

Derin bir iç çekişini izliyorum. Onu hissetmiş olmalı bana bakıyor ve küçük bir gülümseme veriyor. "Şey, sevdiğine sevindim

Ama New York'a dönmen harika olacak. Özellikle de benimle aynı binada olacağın için."

Mutfakta bir bardak kırılır ve ardından Jaycent'in sesi duyulur. "Kahretsin!" Kafası mutfak tezgahının üzerinden çıkar. "Ben iyiyim. Sadece biramı düşürdüm," diye anons eder.

"Biliyorum," diye yanıtlıyor onu görmezden gelerek. "Yine eski günlerdeki gibi olacak." Babam ona mezuniyet hediyesi olarak benimkiyle aynı binada bir daire almıştı. Sanırım bu ona eve dönme zamanının geldiğini söylemenin bir yoluydu. Beş kez değiştirmiş olsa da hayallerini her zaman destekledi, ancak üniversiteye gitmesinden nefret ettiğini asla itiraf etmedi. Annem ise bu konudaki görüşlerini her dile getirirdi. Ona göre bebeği evden hiç ayrılmamalıydı. Maddi iyi olduğu için Becca'nın üniversiteye gitmesine gerek olmadığını, çünkü kendisinin hiç gitmediğini düşünüyor. Ama Becca onun gibi değil.

"Ve olacağımız için daha da iyi olacak."

Elimi bira şişeme sımsıkı sararken, öfkem kabarıyor. "Üçümüz mü?" Babamın Conner'ın onun yanına taşınmasına izin vermesine imkân yok. O aptal değil. Seks yaptıklarını biliyor. Seattle'da birlikte yaşıyorlar. Ama babam onun Seattle'daki evinin parasını ödemiyor ve ona asla bir daire alıp orada yaşamasına ve tek kuruş ödememesine izin vermez. Babam kadınların kendi geçimlerini sağlamaları ve kariyer yapmaları taraftarıdır ama aynı zamanda eski kafalıdır. Erkekler ailelerini geçindirmek için çalışır ve geçinirler. Ama gerçek erkekler yan gelip yatmaz ve başka bir erkeğin sırtından geçinmez. Babam da ben de başından beri onunla ilgili planının bu olmasından korkuyoruz.

"Ashlyn. O da benimle geliyor."

Tüm öfkem kayboluyor ve kendimi bir aptal gibi sırtırken buluyorum. Yani küçük Bayan Priss aynı binada yaşayacak. Şansımı denemek istediğimde bu ne kadar kolay olacak biliyor musun? Tek yapmam gereken onun yukarı gelmesini sağlamak.

Yani bir parça kış bulmak benim için zor değil. Ashlyn'in gibi arkadaşlarım var. Takıldıkların

ve sonra sadece takılmak. Ama tam orada bir tane olması. Ashlyn de kafayı bulmuş gibiydi. İşimiz biter bitmez, bir tur daha atmaya hazırdım. Ellerini benden uzak tutamıyordu. Çoğu kadın yumuşak ve şehvetli olsa da, o sert ve muhtaçtı ve ben bunu sevdim. Dün gece yaptıklarımızın fiziksel hatırlatıcılarına sahip olan tek kişi o değil. Benimkiler o kadar görünür değil. Sırtımda tırnak izleri var. Göğsümde ve kalçalarımnda ısırık izleri. Çok vahşiydi. *Sikeyim*. Şimdi sertleştım.

Arkama uzanıp oturduğum sandalyeden dekoratif kırık beyaz yastığı alıyorum ve kucağıma yerleştiriyorum. Belki de bir duş daha almalıyım.

ASHLYN

Bu kez uyandığımda, daha önce olduğundan daha dinlenmiş hissediyorum. Odamın karanlık olduğunu da fark ediyorum. Gözlerimi ovuştururken kaşlarımı çatıyorum. Ne kadar zamandır uyuyordum? telefonumu elime alıyorum, ekranım aydınlandığında gözlerimi kısıyorum. Gözlerimin odaklanması birkaç saniye sürüyor ve odaklandıktan sonra oturuyorum. "Kahretsin!" Günün büyük bir kısmını uyuyarak geçirmişim. Saat dördü geçti.

Büyük pencereye dönüp baktığımda neden bu kadar uzun süre uyuduğumu anlıyorum. Yağmur bana evimi hatırlatıyor ve ölü gibi uyumamı sağlıyor. Mesajlarımı açıyorum ve Becca'dan birkaç mesaj geldiğini görüyorum. Bir tanesi Ryder'ın çatı katındaki süitine çıktıklarını söylüyor. Diğerleri ise son birkaç saattir nerede olduğumu ve acilen oraya gitmemi istiyor.

Büyük kuştüyü yorganı üzerimden atıp yataktan sürünerek çıkıyorum. Banyoya doğru ilerliyorum ve aynada kendime bakıyorum. Saçlarım çılgın, kıvrırcık bir karmaşa. Sabah kahvaltıya indiğimizde ıslak bir şekilde at kuyruğu yapmışım ve sonra uyumak için geri döndüğümde çıkarmışım. Şimdi havada kurumuş ve dalgalı. Başımı ters çeviriyorum ve başımın üstünde dağınık bir topuz yapıyorum. Birkaç gevşek parça yana düşüyor ve onları öylece bırakıyorum.

Orada. Tekrar yıkamadığım ve kurutup düzeltmediğim sürece düzeltmeye çalışmanın bir faydası yok. Hazırlanmak için o kadar zaman harcayacak havada değilim.

Yatak odasına geri dönüyorum, düzensiz valizimi karıştırıyorum, beyaz Pembe eşofman altımı bulana kadar oradan oraya bir şeyler atıyorum. Onları yukarı çekiyorum ve pembe büzme ipini bağlıyorum. Sonra önden fermuarlı beyaz spor sütyenimi buluyorum. Pembe bir atlet bulmak için dağınık çantamı karıştırmaya devam ediyorum. Onu da sonra, ona uygun hafif bir ceket giyiyorum. Victoria's Secret'a karşı bir takıntım var. Gerçekten çok kötü. Eğer topuklu ayakkabı satmaya başarlarsa... diyelim ikinci bir iş bulmam gerekecek.

Umurumda *bile olmayan bakışlarımı* biraz rimel ve nude dudak parlaticısıyla tamamlayıp otel odasından çıkıyorum.

Asansörde Ryder ve Jaycent'in odasına çıkarken Bradley'ye bir mesaj gönderiyorum. Daha önce ben uyurken mesaj atmış ve şerefsizle işlerin nasıl gittiğini sormuştu. Ona kaza geçirdiğini memnuniyetle anlattım. Ryder içeri girmem için kapıyı açtığında bu anıya gülüyorum.

"Bu kadar komik olan ne?" diye sorar.

"Sadece anımsıyorum," diye şarkı söylüyorum.

Gözlerinin beni taramasını izliyorum ve sonra yüzünde kendini beğenmiş bir gülümseme beliriyor. "Ben de."

Kanepelerine doğru yürürken gözlerimi deviriyorum. "Nerelerdeydin? *The Walking Dead*'in altı bölümünü falan kaçırdın," diyor Becca.

Kanepeye bağdaş kurup oturuyorum. "Oh, lütfen. Sanki her bölümü yüz kere izlememişiz gibi." Tamam, belki yüz abartı olabilir ama çok oldu. "Neden su içiyorsun?" Kucağındaki su şişesini gördüğümde soruyorum. "Tatildegiz. İçiyor olmamız gerekiyor-" Ryder durup bana bir bira ikram edince sözlerim kısa kesiliyor.

"Alkol?" diye bitiriyor, muhteşem yüzünde hâlâ o kendini beğenmiş gülümsemesiyle. Hakkını vermeliyim; adam bugün geçen seferkinden bile daha ateşli.

Gece. Düz beyaz tişörtü kaslı kollarını ve geniş göğsünü sarıyor. Kot pantolonu kalçalarına oturuyor ve bu sabah kollarımda iz bırakan kemerin aynısını taktığını fark etmeden edemiyorum. Vücudum ısınmaya başladığında yutkunuyorum.

"Teşekkür ," diyorum alıyorum. Dudaklarıma götürüyorum ve bir yudum alıyorum.

"Becca pek içki içmez," diye ekliyor sonra büyük bir sandalyeye otururken.

Gülüyorum. "Sen öyle sanıyorsun."

Ona bakıyor. "Ne? Şimdi de içiyor musun? Eskiden içki içmem konusunda hep üstüme gelirdin." Bana baktı. "Ailemiz bir hafta şehir dışındaydı. Bir keresinde babam annemi tek başına tatile götürmek için işten izin almıştı." Birasından hızlıca bir yudum aldı. "Biz gidemedik çünkü okulumuz vardı."

Becca, "Okulu kaçıramazdın çünkü başarısız oluyordun," diyor. "Hikayeyi anlatıp bazı kısımları değiştirme." Gülüyor.

"Değiştirmiyordum. Ve başarısız oluyordum çünkü o dönemin başlarında uzaklaştırma almıştım." Elini havada salladı. "Neyse, konu dışına çıktık. Onlar şehir dışına gittiler, biz de geride kaldık. Becca'ya bakma ve okula gidip gelmesini sağlama görevini bana verdiler. Kendimle o kadar gurur duyuyordum ki o hafta sonu bir parti düzenleyerek bunu kutlamak istedim. Kız kardeşim sır saklayacağına söz verdiğini söyledi ama annemle babam kapıdan girer girmez ölüm perisi gibi ciyakladı." Ona ters ters bakıyor.

Gülmeye başlıyor ve elini kaldırıyor. "Kendimi savunmak için, yapmak zorundaydım." Bana doğru baktı. "Hizmetçiler her şeyi temizlemedi."

"Bence bunu yaptılar," diye mırıldanıyor Ryder.

"Kardeşimin yattığı sarhoş bir piliç yatak odamın her yerine kustu."

"Ewww," dedim öğrenerek. "Ona temizletmedin mi?" Ona bakıyorum.

Omuz silkiyor. "Onun yaptığını bilmiyordum. Kız kardeşimin odasına hiç girmedim." Gözlerini Becca'ya dikeyor. "Ve Becca da

Ailelerimiz eve gelene kadar bundan bahsetmedim bile." Gözlerindeki ışıltıdan sadece onunla dalga geçtiğini anlayabiliyorum. "Neyse, annemle babam çok kızdılar ve ben de boka battım. Becca'nın tek yaptığı alkolün ne kadar kötü olduğundan ve azaltmam gerektiğinden bahsetmekti. asla içmeyeceğini söyledi." Gözlerini deviriyor.

"On bir yaşındaydım." Bana doğru bakıyor. "Ama o parti harikaydı," diyor iç çekerek ve sanki anılarını yâd ediyormuş gibi uzaklara bakıyor. Gözlerini takip ediyorum ve yatak odasının kapısının yanında durmuş telefonuyla mesajlaşan Jaycent'e baktığını görüyorum. Seattle'a döndüğümüzde ve Conner etrafta olmadığına ona onunla ne haltlar karıştırdığını sormayı unutmamalıyım. Conner'dan bahsetmişken

...

"Sormaktan bile nefret ediyorum ama Conner nerede?" Korkarım adını anmak bile onu çağırarak.

"Babası aradı. O da onunla konuşmak için koridora çıktı," diye yanıtlıyor Becca.

Kaşlarımı çattım. "Asansörden indiğimde dışarıda değildi." Ryder ve Jaycent'in çatı katı sütleri var. Otellerinin kapısına varmadan önce sadece çok kısa bir koridor var.

Koltuktan fırlar ve otelin kapısına doğru koşar, dar kot pantolonunun arka cebinden cep telefonunu çıkarır ve şüphesiz onun telefonunu patlatmaya başlar.

"Hep midirler?" Ryder bana soruyor.

"Evet," diyorum, şişeyi dudaklarıma gözlerimi kısık televizyondan ayırmadan.

Bir saat sonra hala aynı koltukta oturuyorduk ve tek kelime bile konuşmamıştık. Jaycent sonunda oturdu ama telefonu dikkatini tüketti. Bir kadın olduğunu tahmin ediyorum. Başka hiçbir şey bir erkeğin dikkatini bu kadar uzun süre tutamaz ve onunla tanıştığımdan beri ilk kez bir kız arkadaşı olup olmadığını merak ediyorum.

Boş bira şişeme bakıyorum ve koltuktan kalkıyorum. Çöpe atıyorum ve buzdolabını açıyorum. Ryder'ın arkamda olduğunu duyduğumda kadar eğilmiştim. "Ne ?"

"Bira dışında bir şey olsun," diyorum arkamı dönmeden. Buzdolabı tamamen yiyeceklerle dolu ama ben biradan biraz daha sert bir şey istiyorum.

Uzanıp çok lezzetli görünen bir kavanoz turşu alıyorum. Kavanozu tezgâhın üzerine koyarken kaşlarını kaldırarak beni geçiştiriyor. Kavanozu çevirip açıyorum ve bir tane çıkarıyorum. Yağlı dereotu turşularından birini alıp ucundan ısıyorum.

Hararetli koyu yeşil gözlerle bana bakıyor. Bir ısırık daha alıyorum, bu sefer daha büyük bir ısırık, ilkinden daha derine itiyorum. Onunla alay ediyorum. "Ağzında büyük şeyler olması hoşuna mı gidiyor?" Onu bu sabah nasıl uyandırdığıma atıfta bulunarak sırtıyor.

"Her zaman hayal kırıklığına uğramam çok kötü."

Yüzündeki gülümseme kayboluyor ve bana doğru bir adım atıyor. Hareket etmiyorum. Tezgah arkamda olmasaydı bile geri adım atmazdım. Onunla sevişmek hoşuma gidiyor. Beni becermesi de hoşuma gidiyor. "İki kelime. Seks. Tanrım." Becca'ya söylediklerimi tekrarlıyor.

Bu çok saçmaymış gibi gözlerimi deviriyorum. "Kadınlar arkadaşlarına abartmak zorundadır. Tıpkı bir kadının orgasm taklidi yapması gibi," diyorum basitçe. "İkisi el ele gider."

Homurdanıyor. "Bana karşı numara yapmıyordun bebeğim."

"Sanırım asla bilemeyeceksin," diyorum, sinsî bir gülümsemeyle başımı yana eğerek. "Bir kural koyduk; bir gece. Bunu bozmayı planlamıyorum."

Uzanıp bir kolunu belime doluyor ve beni kendisine doğru çekiyor. Sert aletin karnımın alt kısmına bastırıldığını hissettiğimde derin bir nefes çekiyorum. *Bunu düşünme Ashlyn.* "Oh, biliyorum." Başını kulağıma doğru eğiyor ve "Benim için giyinişin hoşuma gitti" diye fısıldıyor. Boştaki eli de yanıma geliyor; iri eli kıkımın yanağını kavırıyor ve sıkıyor. Sertçe. İçimden bir ürperti geçiyor. "Ama ne giydiğin önemli değil çünkü ne sunabileceğini biliyorum." İtici görünmek için böyle giyindiğimi düşünüyor. Tipik bir erkek. Yaptığımız her şeyin onlar için olduğunu düşünüyor... *Oh.* Boynumdan aşağı öpücükler göndermeye başladı. "Bu sabah gitmeye ve beni bir daha görmemeye niyetli olduğunu biliyorum, ama benim

itiraf etmeliyim." İki eli de bedenimi terk ediyor. Yukarı uzanıp ceketimin fermuarını açarken gözleri benimkilerle buluşuyor. İçindeki sıcaklık bacaklarımı güçsüzleştiriyor ve amımı ıslatıyor. Fermuarı açtıktan sonra ceketini omuzlarımdan itiyor ve yere düşüyor. "Seni tekrar merhametime istedim."

Elini altından belime koyduğunda nefesim kesiliyor. Eli karnıma doğru ilerlerken gözleri ayırık dudaklarıma düşüyor. Dik durmaya çalışırken kalbim göğsümde çarpıyor. Bacaklarım bükülmenin eşiğinde.

"Ağır nefes alıyorsun." Gözleri tekrar benimkilerle birleşiyor ve dudakları seğiriyor. "Sadece dokunuşum bile kalbini hızlandırıyor." İri elini spor sütyenimin altından geçirmeyi başarıyor ve göğsümü avuçluyor. Yüzünü benimkine doğru indiriyor. "Bana ne kadar hayal kırıklığına uğradığını tekrar anlat."

Dudaklarımı yalıyorum. "Son derece." Kelime bir inilti olarak çıktı. *Uzaklaş.* Eli biraz daha yukarı kalkıyor ve sert meme ucumu iki parmağının arasına alıyor. , *çekil*, diyorum kendime ama bacaklarımı hareket ettiremiyorum. Sertçe çimdikliyor ve doğrudan merkezime gönderdiği sarsıntıdan nefesim kesiliyor.

"Doğru." Kelimeyi uzatıyor ve ben de onu daha yakına çekmek için uzanıyorum. "Tamam," diyorum nefes nefese. Bir kez daha ne zarar verebilir ki? Becca

onunla yatmamı umursamadığını söylemişti. Ve onunla gerçekten numara yapmıyordum.

Çok zayıfım!

"Tamam, ne?" Diğer eli sırtımdan yukarı kayıyor ve dağınık topuzumu tutuyor. Başımı geriye doğru çekiyor ve ben kendimi mutfağın tavanına bakarken buluyorum. "Tamam, ne?" diye tekrarlıyor ve boynuma iki öpücük daha konduruyor.

Yutkunuyorum. "Sana bir şans daha vereceğim." Şu anda boşalacakmışım gibi geliyor; nefesim kesildi.

Kıkırdıyor ve bu vücudumun titremesine neden oluyor. "O kadar da zor değildi, değil mi?" Sonra dudakları benimkilerin üzerinde.

YEDİNCİ BÖLÜM

RYDER

Tabii ki etti.

Dudaklarını ayırıyor ve ben bir kolumu onun etrafına sararken diğer kolumla göğsüne masaj yapmaya devam ederek dilimi ağzına sokuyorum. İnliyor ve bu benim daha agresif olmama neden oluyor. Onu korkusuzca öpüyorum. Derinden. Kollarımda gevşek duruyor ve ben onun tüm inlemelerini ve sızlanmalarını yutuyorum. Bana olan arzusunu tadabiliyorum. Ve vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebiliyorum. Bir bakıma, bu kadınla geçireceğim bir gecenin bana yetmeyeceğini biliyordum.

Kalçalarını acıyla sertleşen sikime sürüyor ve eşofmanını indirip sikimi tam burada ve şimdi içine sokmamak için her şeyimle savaşıyorum.

Bunu akıllıca oynamalıyım. Kız kardeşimin kim olduğu yüzünden ona bir daha dokunmama gerçekten izin vermek niyetinde değildi. Dün gece farklıydı.

-O hazır ve istekliydi. Şu anda istekli olmadığını söylemiyorum ama en iyi arkadaşının kardeşi olduğumu anladığından beri bir daha hiçbir şey olmayacağını açıkça belirtti. Bu yüzden onu takip etmek zorunda kaldım. Şimdi ona olmanın ne kadar harika bir his olduğunu hatırlatmalıyım. O zaman onu daha fazlasını ister halde bırakmalıyım. *Onlara her zaman geri gelmeleri için bir sebep ver.* Bu benim için delilik, çünkü genelde geri gelmelerini istemem. Bunu gerçekten onunla yapmalı mıyım? Kız kardeşimin en iyi arkadaşı ve benim binama taşınmak üzere. Ya bırakmaya hazır olduğumda daha fazlasını isterse?

Çekiliyorum ve ona bakıyorum. Dudakları şişmiş, ıslak ve gözleri kapalı, nefes nefese kalmış. Bu bana dün geceyi hatırlatıyor. Evet, bu riski almaya hazırım.

Kapıya vurulunca gözleri fal taşı gibi açıldı ve benden uzaklaştı. O öpücüğün etkisinden kurtulmaya çalışırken uzanıp ceketini aldı ve kendini örtmeye çalıştı.

Onu bırakıp kapıyı açmaya gittim. Kız kardeşim hışımla çıktığı gibi hızla içeri girdi. "Tanrım, ondan nefret ediyorum!" diye bağırıyor.

"Ne oldu?" Ashlyn mutfaktan arkadaşının yanına gelerek ona soruyor. Saniyeler önce bana karşı hissettiği her şey şimdi yok olmuştu.

"Onu aşağıda barda buldum," diye ellerine sarılıp ağlıyor. "Buraya gelmesini istedim ama gelmek istemediğini söyledi." Burnunu çekiyor. "Kardeşimi çok sık göremediğimi söyledim. Onun argümanı da gelecek haftadan sonra aynı binada yaşıyor olacağımdı." Ellerini yana doğru açtı. "Sanki bu onunla vakit geçirmemek için yeterli bir gibi."

Ashlyn kollarını ona doluyor ve sarılmak için kendine çekiyor. "Ne yapmak istiyorsun, tatlım? Hep birlikte aşağı inip barda takılmamızı ister misin?"

Becca uzaklaşırken başını sallıyor. "Sarhoş olmak istiyorum," diyor kesin bir ifadeyle.

Ashlyn bana bakıyor. "Bana burayı neyle doldurduğunu göster."

Geride durup Ashlyn'in işini yapmasına izin verdim. Ağlayan kadınlarla aram iyi değildir. Ya da genel olarak kadınlarla. Yatak odasında, o kısmı hallettim. Bir kadının hayatının diğer tüm yönleri boktan! Becca, Conner'ı bulmaktan döneli neredeyse iki saat oldu ve sarhoş olmayı başardı. Hayır, bu hafif kalır; kafayı bulmuş. Ve hâlâ Conner'dan bir iz yok.

Mutfaktaki barda otururken "Ne yapacağımı bilmiyorum" diye ağlıyor. Gözyaşları yanaklarından süzülüyor ve onu böyle görmekten nefret ediyorum. Kendimi çok çaresiz hissediyorum. Ashlyn onun yanında oturuyor. Jaycent ve ben mutfaktaki barın diğer tarafında durmuş, kız kardeşimin aşk hayatının ıstırabını izliyoruz. Barda boş kadehler ve mutfak tezgâhında içki şişeleri duruyor. Oda servisinden gelen gümüş tepside el değmemiş bir ızgara peynir duruyor. Ashlyn beni

Becca'nın bir şeyler gerektiğini söyleyerek sipariş etti, ancak geldiğinde reddetti. Kız kardeşimin bir görevi vardı ve bunu başardığını söylemek yanlış olmaz.

Ashlyn kolunu onun omuzlarına koyuyor. "Kendin için en iyisi neyse onu yap," diyor yumuşak bir sesle.

"Benim için en iyisinin o olduğunu düşünmüştüm." Hıçkırı hıçkırı ağlıyor. "Şimdi, bilmiyorum. Ya beni terk ederse?" Kontrolsüzce ağlamaya devam ederken başını ellerinin arasına alıyor.

Ashlyn onun ellerini çeker ve kendisine bakmasını sağlar. "sorun değil," diyor yumuşak bir sesle. "Canının çok yanmayacağını söylemiyorum ama ne olursa olsun senin için burada olacağım." Becca'ya küçük bir gülümseme veriyor. "Jake'in beni bir haber bülteninde terk ettiği zamanı hatırlıyor musun?" Becca yanaklarındaki yaşları silerek başını sallıyor. "O hafta sonunun tamamını şaraptan başka bir şey içmeden ve sadece çikolatalı naneli dondurma yiyerek geçirmiştik, bir yandan da şimdiye kadar yapılmış tüm Nicholas Sparks filmlerini izlemiştik." Gözyaşları dökülmeye devam ediyor ve bu kez Ashlyn onları siliyor. "Benim yanımda olmak için her telefon görüşmesini, mesajı görmezden geldin ve işe gelmedin. Senin için daha azını yapmazdım Becca. Sen çok güzelsin. Zekisin. Sevecen ve sevgi dolusun. Onun sana verdiklerinden çok daha iyisini hak ediyorsun. Ona ihtiyacın yok." Sanki odada sadece ikisi varmış gibi ona bakıyor. "Söyle Becca. Bir erkeğe ihtiyacın yok."

Gözyaşlarını yavaşlatmaya çalışırken yutkunuyor. "Bir erkeğe ihtiyacım yok," diyor usulca.

"Beni buna inandır." Ashlyn ısrar ediyor.

"Bir erkeğe ihtiyacım yok," diyor kız kardeşim daha inançlı bir şekilde ve Ashlyn gülümsüyor.

"Bu daha iyi-"

Becca onun sözünü keserek kollarını Ashlyn'in boynuna doluyor. Nazikçe sırtını ovuyor ve sonra hıçkırıkları tekrar duyuyoruz. Ashlyn onu sıkıca tutarken Jaycent ve ben rahatsız bir şekilde izliyoruz. Ona fısıldıyor ama kız kardeşimin ağlamalarından duyamayacağımız kadar alçak sesle. Birkaç dakika içinde sessizleşmeye başlarlar. Becca sonunda Ashlyn'den uzaklaşıyor,

ve esnemeye başladı. "Evet çocuklar, bu gecelik bu kadar yeter." Ashlyn bana bakıyor. "Teşekkürler-"

"Hayır," diye araya giriyor Becca. "Sen kal ve onlarla parti yap." Koyu yeşil gözleri şiş ve kırmızı ve böyle bir pisliğin kendisini bu kadar aşağılık hissettirmesine izin vermesi kalbimi kırıyor.

Ashlyn başını sallıyor. "Sen nereye gidersen ben de oraya giderim," diyor ve ben de kendi kendime gülümsüyorum. Bu tam da kız kardeşimin bana anlattığı Ashlyn'di. En yakın arkadaşını hiç sormadığım için onun hakkında pek bir şey bilmiyorum ama bana benim yaptığım gibi ona bakan bu kadından bahsederdi.

Becca birdenbire, "Çişim geldi," diye ağzından kaçırıyor ve bizi güldürüyor.

"Alabilir miyim?" Ashlyn bana bakıp başıyla yatak odamı işaret ederek soruyor.

"Evet. Tabii ki."

Jaycent ve ben öylece durup Ashlyn'in ona yatak odamda yardım etmesini izliyoruz. "Kaç kere?" Jaycent kapalı kapının arkasına geçtiklerinde bana soruyor.

"Ne?" Ona baktım.

Birasını yudumluyor ve sonra sesini yükselterek soruyor. "Sence kaç kez ona böyle hissettirmiştir?" diye soruyor sıkılmış dişlerinin arasından.

"Bilmiyorum, ama sana söz veriyorum bu son olacak."

Yatak odamın kapısı açıldığında, Jaycent ve bana birer kadeh doldurmanın ortasındaydım. "Becca nerede?" diye soruyor, başımızı kaldırıp baktığımızda sadece Ashlyn'in olduğunu görüyoruz.

"O senin yatağında Ryder," diye yumuşakça gülümsüyor. "Umarım sakıncası yoktur ama sadece bir saniyeliğine uzanmak istedi. Odanın döndüğünü ve sonra da bayıldığını söyledi."

Başımı salladım. "Sorun değil." Barın üstünü okşuyorum. "Gel bizimle bir tek at." Becca ne kadar içtiyse o da o kadar içti ve çakırkeyif olsa da sarhoş sayılmaz.

Kadehini yere bırakıyorum ve daha tost bile yapamadan kadehi geri fırlatıp tezgahın üzerine koyuyor. "Çok ." Büyük mavi gözleriyle bana bakıyor ve kaşlarını çatıyor. "Ona söylediğin şey..."

Omuz . "Ciddiydim. Onu kardeşim gibi seviyorum ve onun için her şeyi yaparım."

Ona bir kadeh daha dolduruyorum ve sonra Jaycent'e dönüyorum. "Ortadan kaybolması ," diyorum.

Atışını geri tepti ve bana acımasız bir gülümseme verdi. "Zaten üzerinde çalışıyorum." Sonra da odadan çıktı.

"Şu kastetmemiştim," diyorum, onu durdurmaya çalışıyorum ama artık çok geç. Jaycent bir konuda karar verdiğinde onu durdurmak mümkün olmuyor.

Ashlyn'in artık barda oturmadığını ama kadehinin yerinde durduğunu ve boş olduğunu görünce kaşlarımı . Mutfağı ve oturma odasını tarıyorum ama onu göremiyorum. Sonra onu fark ediyorum. Dışarıda, yağmurun altında balkonda duruyor. Dolu kadehimi bardağın üzerine koyuyorum ve oraya doğru ilerliyorum. Kapıyı açıp kapatırken arkasını dönmedi.

Yağmur hâlâ yağıyor ve rüzgâr sert estiği için hava biraz serin. Verandanın ucunda duruyor, siyah parmaklığı tutuyor. Beyaz eşofman altı ince bacaklarına yapışıyor ve beyaz ceketini sudan ıslanıp ağırlaştığı için dar omuzlarından sarkıyor.

Yanına gittim. Gözlerini kısarak bakarken ona bakıyorum... yani, hiçbir şeye. Okyanusu bile göremiyorsun çünkü yağmur çok şiddetli yağıyor.

"Burada ne yapıyorsun? Sırılsıklam oluyorsun," diyorum ona bakarak.

Yüzünü bana döndü. Bir *bok yok* demesini bekliyorum. Ya da *senden hiçbir şey alamıyorum*. Onun yerine gülümsüyor. Güzel, yavaş bir gülümseme. "Yağmuru seviyorum." Balkondan bakmak için arkasını dönüyor. "Hayatım boyunca Seattle'da yaşadım." Omuz silkiyor. "Ve sanırım orada yaşayınca

ama yine de her gördüğümde beni şaşırtıyor." bana bakıyor. "New York'ta sık sık yağmur yağar mı?"

"Seattle'da olduğu kadar değil." Kollarımı rayın üzerine koyuyorum ve soğuktan tüylerim diken diken oluyor. Dünden beri sıcaklığın bu kadar düşmüş olması çılgınca.

"New York'a taşınacağın için heyecanlı mısın?" Ona sordum. "Evet. Yeni bir başlangıca hazırım."

Kaşlarımı çattım. "Seattle'da bir şeyden kaçıyormuş gibi konuşuyorsun."

Başını sallar. "Hayır. Ben sadece..." İç çekiyor. "Hayatıma başlamaya hazırım."

Bununla ne demek istediğini anlıyorum. "New York'tan daha iyi bir yol yok." Gülümsüyorum.

Tekrar bana doğru dönüyor. Su ayaklarımızı ıslatıyor, gömleğim ve kot pantolonum üzerime yapışıyor ama gidip kurulanmak için acele etmiyorum. Kıkırdıyor. "Dürüst olmak gerekirse, buraya taşınmayı tercih ederdim." Ellerini yanlarına doğru kaldırıyor ve başını arkaya yatırıyor. Kahretsin, çok güzel ve özgür. Ve biraz da çılgın. Kim yağmurun ortasında öylece durur ki? "Okyanusu seviyorum. Ve sahili," diyor gözlerini açarak ve ellerini yanına indirerek. "Çok güzel."

"Çok güzelsin," diyorum düşünmeden.

"Ryder." Bana doğru yaklaşırken yüzüne küçük bir gülümseme yayılıyor. "Beni kızartmaya mı çalışıyorsun?"

Uzanıp elimi ıslak, serin yanağına koyuyorum ve o da elime eğiliyor. "Hayır, sadece bir gerçeği söylüyorum," diyorum ciddiyetle.

Ellerini sıırıslıklam göğsüme koyuyor ve omuzlarıma kadar götürüp kollarını boynuma doluyor. "Bana kanıtlaman gereken bir şey yok muydu?" diye soruyor mavi gözlerindeki parıltıyla.

"Evet," diyorum gülümseyerek, biraz önce mutfakta yaptığımız konuşmayı hatırlıyorum, dün gece onu hayal kırıklığına ve numara yaptığını söylemişti. Ne saçmalık.

Onu kapıya doğru çekmeye gidiyorum ama birkaç adım sonra kız kardeşimin yatağında sarhoş bir şekilde sızdığını hatırlıyorum. "Kahretsin," diye tıslıyorum.

"Sorun nedir?"

Yüzümü ona döndüm. "Becca'yı unutmuşum..."

Başını sallayarak beni durduruyor. "İçeri girmemize gerek yok Ryder."

Kaşlarım çatılıyor ve ellerini benimkilerden çekiyor. Yukarı uzanıp ceketinin fermuarını açmaya başladığında gözlerim göğsüne kayıyor. Ceket balkona düşüyor ve su sıçrayıp kotuma çarpıyor. Çıkıntıdan uzaklaştığımız için artık yağmurun ortasında durmuyoruz ama yağmur o kadar şiddetli ve hızlı yağıyor ki balkonun kenarlarından yeterince hızlı akamıyor.

Atletinin eteklerine uzanıp, sonra da yukarı çekip başının üzerinden geçirdiğinde beni daha da şaşırtıyor. "Hiç yağmur altında seks yaptın mı Ryder?" Sesi yumuşak, neredeyse bir fısıltı.

Başımı yavaşça sallıyorum, hâlâ olacakları anlamaya çalışıyorum. Alt dudağını ısırarak yukarı uzanıyor ve spor sütyeninin fermuarını yavaşça açıyor. "Ben de öyle."

Hiç düşünmeden uzanıp çıplak göğüslerini avuçladım. Nefes nefese tısladı. "Her şey için ilk sefer," diyorum kabaca. Aletim sertleşti ve zihnim dönmeye başladı. Hızla etrafıma bakıyorum ama sadece yağmuru görüyorum. Balkon süiti boydan boya kaplıyor ve baktığım her yerde tek gördüğüm beton tentenin kenarlarından akan su. Bizi dünyadan gizleyen bir perde gibi. Gözlerim tekrar onunkilere dönüyor ve mavi mermerlerin görüntüsünde kayboluyor. Tek görebildiğim o, ama tek duyduğum etrafımızda yağan yağmurun sesi. O bir kasırganın ortasındaki sakinlik gibi. Ya da tek ihtiyacınız olan tek bir damla su iken tüm deniz. Ben çiseleyen yağmurum, o ise sağanak. Hayatımda hiç bu kadar nadir ve güzel bir şey yaşamamıştım.

Bana doğru yaklaşıyor ve çıplak göğsü sırlıslıkla gömleğime bastırıyor. Ağır nefes alıyorum ve kalbim göğsümde çarpıyor.

"Orada öylece durup bakacak mısın? Yoksa beni soymayı bitirecek misin?" diye soruyor yüzünde yaramaz bir gülümsemeyle.

Eşofmanına çözerken dudaklarımdan bir kaçıyor. Pantolon ayaklarının dibine düşüyor, o da çıkıyor. Kolundan tutup onu kapının hemen yanındaki duvara doğru itiyorum. Bu şekilde biraz gizlenmiş oluyoruz. Jaycent'in oturma odasında ya da mutfakta olup da bizi pencereye karşı sevişirken görmesini istemem. "Ryder." Onu duvara bastırırken nefes alıyor. Bu pozisyonda balkonun yan korkuluklarına daha yakın olduğumuz için su belli bir açıyla gelirken üzerimize hafifçe sıçırıyor. Meme uçları sertleşmiş ve

Düzensiz nefes alıyor.

"Evet, bebeğim?" Eğilip dudaklarımı boynuna bastırarak soruyorum. Sanki haftalardır Sahra'daymışım ve susuzluktan ölmek üzereymişim gibi üzerindeki yağmuru yalıyorum. Teni dudaklarımda ve kalbi göğsümde çarpıyor. "Söyle bana bebeğim." Söylediğini duymak istiyorum.

"Beni yağmurda becer." Sesi çaresizdi ve vücudu ihtiyaçtan titriyordu. Bacaklarını benimkilerle ayırıyorum ve bir elim amına . Benim için ne kadar ıslak olduğunu hissederken boynunun yumuşak etini ısıırıyorum. Boğazından yumuşak bir çığlık kopuyor. Dişlerimi teninden ayırıyorum ve usulca öpüyorum.

Bir parmağımı dar amına soktuğumda parmak uçlarına kalkıyor. Kahretsin, bu kadın çok sıkı. Bir parmak daha ekliyorum ve etrafımda kenetleniyor, bana horozumun etrafına sarılmış ne kadar iyi hissettiğini hatırlatıyor. Kalçalarımı onunkilere sürtüyorum.

Başını arkaya yatırıyor, dudakları açık ve inlerken nefes nefese. Daha önce hiç bu kadar mükemmel bir şey görmemiştim! Yağmur üzerimize yağıyor. Uzaktan gelen gök gürültüsü sesi. Vücudunun benimkine yapışması.

Boştaki elimle uzanıp yüzünü tutuyorum. Aşağı çekiyorum ve dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. Dudaklarını dudaklarımda arzuluyorum. O da beni hayal kırıklığına uğratmıyor. Beni çaresizlikle öpüyor. Elleri kemerime gidiyor ve kemerimi açmasına izin veriyorum, ardından kot pantolonumu çıkarıyor. I

Sert sikimi serin eline aldığında ağzının içinde inliyor. Sıkıca ama nazikçe okşamaya başladı.

Dili benimkiyle dans ediyor ve öpücüğü derinleştirmek için başımı yana eğiyorum. Sikimin üzerindeki eli hızlanıyor ve dengemi korumak için iki elimi de başının iki yanındaki duvara koyuyorum. Bu kadın beni bir kasırga gibi içine çekiyor ve her an beni ikiye ayırabilir.

Kot pantolonumun yarısı hâlâ üzerimdeydi, ama tişörtümü yırtıp başımdan geçirecek kadar uzun süre sikimi bıraktı. Çıkar çıkmaz dudaklarım tekrar onunkilere yapıştı. Bu sefer sikimi tuttuğunda çekiyor ve beni ona doğru adım atmaya zorluyor. Amının içinde gezdiriyor, ben de keskin bir nefes alıyorum.

Daha fazla bekleyemeyerek elini yolumdan çektim ve ben devraldım. Prezervatifimin olmadığını fark ettiğimde içine doğru itmeye başladım. Mavi gözlerinin içine baktım. "Sen...?" Ona doğum kontrol hapi kullanıp kullanmadığını soracaktım ki ensemden tutup dudaklarımı çekti.

"Evet," diye ağzıma nefes verdi. Ve tek ihtiyacım olan buydu. Sanki onunla sarhoş olmuş gibiydim. Tüm mantıklı düşünceler zihnimi terk etti. Tek bildiğim onun içinde olmam gerektiği ve zaten aramızda hiçbir şey olmamasını tercih ederdim. Kendimi onun içine doğru itiyorum ve bu sefer, beni bir eldiven gibi sardığı için ağlamamı yutuyor. Sanki benim olmak için yaratılmış gibi.

Aşağı uzanıp kıcını tuttum ve ayaklarından çektim. Ben içine girip çıkarken bacaklarını belime doluyor, sanki amının beni içine çekmesine doyamıyormuşum gibi. Beni sıkıca kavırıyor. Dudaklarını benimkilerden ayırıyor ve etrafımızda yağan yağmurun sesi onun nefesini kesiyor.

Dudaklarını ve boynunu öperken onu ellerimin arasında tutuyorum. Onu saf bir ihtiyaçla becerirken inliyor, inliyor ve nefes nefese kalıyor. Ayakta olduğum için kalçalarım çığlık atıyor. Kollarım onun ağırlığından yoruluyor ama durmuyorum. Dudaklarında benim adımla sikimin üzerine geliyor ve etrafımda nabzının attığını hissedince onu takip ediyorum.

Titrek bacaklarımın üzerinde duruyorum, onu hâlâ duvara yaslamış vaziyetteyim ve sadece ona bakıyorum. Yüzünde küçük bir gülümseme ve yanaklarında bir kızarıklık. Hâlâ etrafımızdaki dünyaya görünmeyen bir su balonunun içindeyiz. Şu anda sanki başka kimse gibi.

"Şey..." Derin bir nefes alır. "Sanırım beni yakaladın." Derin bir nefes daha alır. "Ne de olsa yalan söylüyordum."

Ben de nefesimi tutmaya çalışırken bir kahkaha attım. "Yani ben bir seks tanrısı mıyım?"

"Oh, çeneni." Bacaklarını belimden çözerken beni kendisinden uzaklaştırmaya çalışıyor ama ellerim onu durduruyor. Onu hazır değilim. Ve bu muhteşem, vahşi kasırganın bir hafta içinde aynı binada yaşayacağını düşünmeden edemiyorum.

Arkamızda gök gürlüyor ve sonra şimşek gökyüzünü aydınlatıyor. Mavi gözleri neredeyse transparan görünüyor. Kalbim göğsümde çarpıyor, tüylerim diken diken oluyor ve tüm vücudum titriyor. Suçu yağmura, soğuğa atabilirdim ama gerçek şu ki, bunu bana o yaptı.

"Mutlu yıllar Ryder," diyor usulca. Ve hiçbir doğum gününün bunun güzel olmayacağını biliyorum.

Elimi boynuna koyuyorum ve bir kez daha tatmak için eğiliyorum çünkü ona doyamıyorum.

İki saat sonra, duşunu kullandıktan sonra Jaycent'in odasından çıkıyorum. Oturma odasının penceresinden dışarı baktığımda, yağmurun hala önceki kadar şiddetli yağdığını görüyorum. Mutfğa giriyorum, buzdolabını açıyorum ve bir bira alıyorum. Kanepeye oturduğumda yatak odamın kapısının açıldığını ve Ashlyn'in dışarı çıktığını görüyorum. Şişenin ucu dudaklarıma değerken elim donuyor ve sikim sertleşmeye başlıyor. Üzerinde benim gri eşofman altlarımdan biri var; dar kalçalarına çok az oturuyor ve o kadar uzun ki ayaklarını örtüyor. Bir omzundan sarkan beyaz bir tişört giyiyor ve

Sütyen giymediğini fark ettim. İlk aklıma gelen onu tekrar balkona çıkarıp suyun gömleğini ıslatmasına izin vermek oluyor ama o zaman ikimizin de bir duşa daha ihtiyacı olacak. Saçları ıslak ama topuz yapmış, boynunu gösteriyor ve dudaklarım yumuşak tenini öpmek için can atıyor.

Beni fark ediyor ve kanepenin karşısındaki sandalyeye otururken bana kocaman bir gülümseme veriyor. Aramızdaki mesafeden nefret ediyorum. "Umarım sakıncası yoktur" diyor, vücudunu saran kıyafetlerimi işaret ederek.

" de değil," diyorum boğazımı temizleyerek ve o çıkmadan önce niyetlendiğim biramdan bir yudum alarak.

"Eşyalarını karıştırmadım, söz veriyorum. Bunlar yatağının ," diye açıklıyor. "Ve kıyafetlerim hâlâ çok ıslak." Gülüyor.

Koltuktan kalkarken başımı salladım. "Bira ister misin?" gerekiyor. Dışarıda olduğumuz düşüncesi beni tüketiyor.

Başını arkaya yaslar ve tavana bakar. "Evet, bir tane daha alacağım. Lütfen."

Buzdolabının yanından ona doğru yürüyorum. Tavana bakmaya devam ediyor, gözleri kapalı ve dudakları ayırık, derin nefes alıp verirken göğsü inip kalkıyor. Dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacım var. "Peki hangi bölümde okudun?" Ona bir bira uzatırken soruyorum.

"Teşekkür ." Ben kanepeye geri dönerken o bir yudum alıyor. "Sanat Tarihi" diyor, gözlerini bana dikerek. Birkaç saniye sonra gülüyor. "Bu bakışı biliyorum."

"Ne bakışı?" Güldüğünde gözlerinin nasıl parladığını izleyerek soruyorum. Odayı aydınlatan şimşek onları parlatıyor.

Bana sıcak bir şekilde gülümsüyor. "*Bu* diplomayla ne yapacaksın?" diye soruyor.

"Hayır, ben-"

Beni başından savıyor. "Bunu hayatım boyunca duydum," diyor ve kaşlarımı çatıyorum. "Sanata karşı hep bir ilgim vardı. Kendimi bildim bileli," açıklıyor. "Diğer çocuklar ailelerine onları parka ya da hayvanat bahçesine götürmeleri için yalvarırdı. Ben her zaman anneme beni sanat müzesine ya da galerisine götürmesi için yalvarırdım." Duraklıyor ve birasından bir yudum alıyor. "Büyülendim

Bir sanat eserini alıp ona bakan herkesin onu nasıl farklı yorumlayabileceğine. Hiç bir sanat galerisine gittiniz mi?"

Başımı salladım. "Pek dışarı çıkmıyorum. İş tüm zamanımı alıyor. New York'ta çalışmıyorsam, iş için dünyanın öbür ucuna uçuyorum."

Kaşlarını çatıyor. "Bu yaşlanmış olmalı." "Pek sayılmaz. İşimi seviyorum."

"Sanırım dünyayı görmek bir artı olurdu."

"Otel odası pencerelerinden ve uçaklardan bakmayı düşünürseniz, evet, bu bir artı."

Yumuşak bir şekilde gülümsüyor. "Bu tatile ihtiyacın varmış gibi görünüyor."

Başımı salladım. "Çıktığım son gerçek tatil yıllar önceydi." Elindeki bira şişesine bakıyor ve etiketini karıştırmaya başlıyor. "New York'a vardığında ne yapmayı ?"

Şişesini kaldırıyor ve bir yudum daha alıyor. "Oraya vardığımızın ertesi günü Talia'nın Galerisi ile bir görüşmem var."

"Vay canına," diyorum yavaşça. "Talia'nın ..."

"Evet." Yumuşak bir şekilde gülüyor. "Beni mülakata çağırdıklarında ben de şok oldum. Ailesi New York'ta yaşayan bir profesörüm vardı. Bana pazarlama ve satış için bir galeri ortağı aradıklarını söyledi."

"Bu" -doğru kelimeleri bulmak için duraksıyorum- "harika olurdu."

"Olabilir ama en az iki yıllık deneyimi birini istiyorlar. Zor bir ihtimal ama fikirlerini değiştirebileceğimden eminim" diyor gülümseyerek.

"Hiç yok," diyorum, konuyu değiştirmeye hazır bir şekilde ona tekrar yukarıdan aşağıya . Bacak bacak üstüne atmış ve sandalyede oturuş şeklinden gömleği omzundan daha fazla düşüyor. Dudaklarımı yalıyorum.

"Kes ."

Gözlerim tekrar onunkilere kayıyor. "Neyi durdurayım?"

Masumca soruyorum. "Bana öyle bakmayı," diyor kesin bir ifadeyle.

"Sana nasıl bakıyorum?" Gülümsememi gizlemek için birayı dudaklarıma götürüyorum.

Gülümserken başını sallıyor, "Bir olmayacak."

Sadece kendine yalan söylüyorsun. "Hiç mi?"

Cevap vermeye gider ama otelin kapısı açılır. Jaycent daralmış gözleri ve gergin çenesiyle içeri girer. "Ne oldu?" Ayağa kalkarak sordum. Otel odasına doğru ilerlerken sadece başını sallıyor. Ellerini iki yanına indirip izliyorum ve ellerinde küçük bir kan lekesi yakalıyorum. Odasına giriyor ve kapıyı çarparak kapatıyor.

"Bu da neydi şimdi?" diye soruyor, kapıdan bana bakarak.

"Conner'ın peşinden gitti," diye

bilgilendiriyorum onu. Gülümsüyor.

"Umarım onu ."

Kıkırdıyorum. "Bundan hiç şüphem yok."

ASHLYN

"Ondan hiç hoşlanmadım," diyorum, sağ ayağımın üzerine oturmak için koltuğumda kayarak. "Becca'yla birinci sınıftaki ilk gün tanıştım. Conner'la da dersimizden hemen sonra tanıştım," diye kaşlarımı çatıyorum. " ilk bakışta baş belası olacağını anlamıştım."

"Evet, Becca ve ben her zaman çok iyi anlaşırdık. O ortaya çıkana kadar," diye homurdanıyor.

"Nedenmiş o?"

"Çünkü onun hakkında söylediklerimden hoşlanmadı." İç çekiyor. "Bir partide tanıştıklarında lise birinci sınıftaydı. Brown Üniversitesi'nde idim ve Conner adında bir adamdan bahsetmeye başladığı anda annemle telefonda konuşuyordum. Kim olduğunu sordum ve ondan zaten hoşlanmadığımı itiraf ettim. Anneme, benim bakış açımına göre Conner'ın biriyle çıkmak için çok genç olduğunu söylemeye çalıştım. Ne de olsa annemden iki yaş büyük. Babam onların birlikte olduğunu fark edemeyecek kadar işle meşguldü, annem de

Hayatına o kadar gömülmüştü ki kimse ne kadar hızlı ciddileştiğini bilmiyordu." Annesinden bahsederken boynundaki kaslar geriliyor. "Becca çok kötü düştü. O Noel eve geldiğimde babam hafta sonu tatili için işten izin almıştı. Bu bizim ilk ve son aile tatilimizdi. Kayak yapmaya gitmeyi planlamıştık. Dışarıda limuzinin hazırlanmasına yardım ediyordum. Conner dışarı çıktı ve çantasını yere attı. Limuzine yerleştirmek için çok tembeldi. O eve geri önce ben şoför koltuğuna atladım ve geri vites taktım..."

"!" Nefes nefese kaldım.

Başını salladı. "Evet." Gülmeye başladım. "Kıçını ezdiğim falan yoktu. Ağladı ve kalçasını kırdığımı söyledi." Gözlerini devirdi. "Ayaklarını yerden kestim."

"Tanrım, keşke bunu görebilseydim," diyorum gülerek.

"Annem bana çok kızgındı. Becca yolculuk benimle konuşmadı. Benim tarafımda olan tek kişi babamdı. O zamana kadar babam da ona katlanamadı." Birasından bir yudum alıyor.

"Bir keresinde ona uçuğu olduğunu düşündürmüştüm," diyorum gururla.

Birasını tükürüyor ve çenesinden aşağı akanları yakalamak için elini ağzına götürüyor. "Bunu nasıl başardın?" diye soruyor gözlerini kocaman açarak.

Gülümsüyorum. "Bir gece o ve Becca yataktayken gizlice odalarına girdim ve iki çift boxer'ını aldım." Kaşları saç çizgisine kalktı. "Ertesi gün ailemin yanına gittim. Seattle'ın dışında yirmi dönümlük bir arazide yaşıyorlar. Her neyse, biraz zehirli sarmaşık buldum ve iç çamaşırını ona sürdüm." Bir kahkaha patlattı. "Onları yerine koydum ve o da giydi." Omuz silktim. "Doktora gitti; Becca'ya söylemeye çok korkuyordu çünkü bir şey kaptığını düşünüyordu. Telefonda bir arkadaşına, Becca'ya söylerse Becca'nın onu becerdiğini anlayacağını söylediğini duydum. Meğer sadece zehirli sarmaşıkmiş. Sonunda ona söylemiş ve haftalarca ne olduğunu anlamaya çalışmışlar.

Nereden almış olabileceğini. Bunu asla çözemediler ve ben de ona ne yaptığımı hiç söylemedim."

"Bu dahice." İçkiyi dudaklarına götürüyor ama bana bakarken geri indiriyor. "Sana göz kulak olmam gerekecek."

Gülümsüyorum ve ona göz kırpıyorum. "Evet, yapacaksın," diye kabul ediyorum.

Üst üste ikinci gün, Ryder O'Kane'in otel yatağında yorgun ve ağrılı bir şekilde uyanıyorum.

Gözlerimi açıp yatak odasının penceresinden dışarı baktığımda gökyüzünde koyu gri bulutlar görüyorum. Camlarda su lekeleri var ama şu anda yağmur yağdığını görmüyorum.

Esniyorum, kollarımı ve bacaklarımı bir kez daha uzatıyorum çünkü dün gece balkonda yaptıklarımızdan dolayı her yerim ağrıyor. Ama bu sefer döndüğümde kısa siyah saçlı çıplak bir adam görmüyorum. Hâlâ önceki geceden kalma kıyafetlerini giymiş, uzun siyah saçlı güzel bir kadın görüyorum. Becca gözlerimi kendi gözlerinde hissetmiş olmalı çünkü gözleri fıldır fıldır açılıyor. Elini yüzünde gezdirerek inliyor.

"Günaydın prenses," diyorum gülümseyerek.

"Günaydın," diye mırıldanarak beyaz yorganı başının üzerine çekti.

"Biraz daha Advil almalısın," diye bilgilendirdim onu.

"Daha mı?" Yorganı yüzünden çekiyor ve şiş gözleriyle bana bakıyor. Beni kendine getirmek istercesine birkaç kez göz kırpıyor.

Yataktan kalkıp banyoya doğru ilerliyorum. "Evet. Dün gece bayılmadan önce sana biraz vermiştim. Şimdi biraz daha almalısın." Ryder'ın tezgahından biraz aldım ve köşede duran bardağı alıp suyla doldurdum.

"O zaman neden hâlâ Mack kamyonu geçmiş gibi hissediyorum?" diye soruyor, ben yatak odasına yeniden girerken doğruluyor.

"Çünkü kilonuzun üç katı kadar içtiniz," diyorum yumuşak bir gülümsemeyle.

Benden memnuniyetle Advil ve su alıyor. Onları yuttuktan sonra durup odaya bakıyor. "Neredeyiz biz?"

"Ryder'ın otel yatak odasında'yız."

"Ne? Neden?" Bana bakıyor, yeşil gözleri kocaman.

"Dün gece tuvalete gitmen için seni buraya getirdim. Çıkarken her şeyin döndüğünü ve sadece bir saniyeliğine uzanmak istediğini söyledin. Başını yastığa koyar koymaz kendinden geçtin."

Başını ellerinin arasına aldı. Suyu komodinin üzerine koyuyorum ve ağlamaya başlıyor. "Hey," diyorum yanına otururken. Yüzünü bana dönüp başını göğsüme koyarken hıçkırıyor

"Çok üzgünüm," diye ağlıyor.

"Neden?" Elimi gömleğinin arkasında gezdirerek soruyorum. "Yanlış bir şey yapmadın," diyorum ona.

Göğsüme başını sallıyor. "Tatilimizi mahvettim."

Gözlerinin içine bakabilmek için onu göğsümden uzaklaştırıyorum. "Becca," diyorum nazikçe. "Tatilimizi mahvetmedin. Sana bunu düşündüren ne?"

Yüzündeki gözyaşlarını siliyor. "Buradaki ilk gecemizde seni bir barda tek başına bıraktım." Konuşmak üzereydim ama beni durdurdu. "Sonra dün gece Conner'ı kovalamak için seni yine terk ettim. Sonra tek yaptığım geri gelip aptal bir erkek arkadaş için ağlamak oldu. O kadar çok içtim ki bayıldım. Bu sefer sadece sen ve ben olmalıydık ama ben seni tek bırakmaya devam ettim." Şimdi yine hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor.

Omzunu ovuyorum ve ona yumuşak bir gülümseme veriyorum. "Hiçbir şeyi mahvetmedin Becca. Seni temin ederim."

"Conner dün gece beni terk etti," diye fısıldıyor utançla.

Onun kalbini bir kez daha kırdığı için o zavallı küçük piç kurusuna dişlerimi gıcırdatıyorum. "Belki de işler girmiştir," diye öneriyorum. "Odamıza ve siz konuştuğunuzda özür dileyecektir." Sözlerime neredeyse gülecektim. Conner özür mü dileyecek? Böyle bir şey olmayacak.

Başını iki yana sallıyor. "Dün gece sana onu barda bulduğumu söylediğimde, sonunda odamıza geri döndük. Bütün eşyalarını topladı ve gitti."

"Ne?" Talep ediyorum. "Hangi cehenneme gitti?" Florida'dayız, Tanrı aşkına. "Kendi odası mı var?"

Başını iki yana sallıyor. "Dün gece Ryder'ın otelinden ayrılırken babasıyla telefonda konuşmuş ve babasından erken bir uçakla dönmesini istemiş. Eşyalarını topladı ve gitti."

Ne diyeceğimi bilemediğim için onu kollarıma çektim. "Özür dilerim" diye fısıldarken onu kendime doğru çekip yavaşça ileri geri sallıyorum. Yapabileceğim başka ne var ki? Onun kırık kalbini tekrar bir araya getiremem. Conner'ın ona geri dönmesini sağlayamayacağımdan da eminim.

Ayrıca yolculuğumuz bitmiş gibi hissediyorum. Belki de Seattle'a geri dönmeliyiz. Kalbim hiç kırılmadı ama artık istenmemenin nasıl bir his olduğunu biliyorum. Ve olmak istediğiniz tek yer, sizi seven insanlarla birlikte yatağınızdır. Odadan çıkmak bile istemeyecekken burada, Florida'da kalmak için bir sebep yok.

"Neden gidip sıcak bir banyo yapmıyorsun?" dedim, "Ben de oda servisinden kahvaltı sipariş edeyim. Kulağa iyi bir plan gibi geliyor mu?"

Başını sallayarak geri çekiliyor. Yavaşça banyoya doğru ilerliyor ve kapıyı kapatıyor. Dün gece kanepelerden birinde uyuduğunu bildiğim Ryder'ı uyandırmamak için yatak odasının kapısını sessizce açmak için ayağa kalkıyorum.

"Günaydın."

Ryder'ın derin sesini duyduğumda kafamı kaldırıyorum. Oturma odasına bakıyorum ama orada değil. Yürürken odayı tarıyorum ve onu mutfakta buluyorum. Dün gece giydiği siyah basketbol şortunun aynısını giymiş, tişörtünü çıkarmış. Şort kalçalarına kadar iniyor ve belirgin karın kaslarını ortaya çıkarıyor. Düzgün göğsü ve geniş omuzları ağzımı sulandırıyor. "Günaydın," diyorum.

hızlıca başka tarafa bakarak. Şimdi en iyi arkadaşımın kardeşi acı çekerken ona bakmanın sırası değil.

Sürgülü cam kapıdan bulutlara bakıyorum ve dün gece orada ne yaptığımızı hatırlayarak iç geçiriyorum. Hiç düşünmeden, gözlerim ona geri dönüyor. Kaşları çatılıyor ve kaşlarını çatıyor. "Sorun nedir?"

Elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Arayıp uçuşlarımızı değiştireceğim." Çıplak göğsünden kaçınarak gözlerimi onunkilere dikiyorum. "Bugün Seattle'a geri döneceğiz."

Kaşları daha da çatılıyor. "Becca eve erken mi gitmek istiyor?"

Bara oturdum. "Hayır. Dün gece Conner'la aralarında geçen her şeyi bana anlattı ve Conner'ın tarih olduğunu söyleyebilirim. Ve burada olmaktansa kendi evinde olmayı tercih edeceğini biliyorum."

"Lanet olası piç," diye tıslıyor nefesinin altında. Sonra düşüncelere dalmış gibi başını yana eğiyor. "Neden New York'a gelmiyorsunuz?"

Ona boş boş bakıyorum. "Şaka yapıyorsun."

Başını sallayarak uzun siyah saçlarının gözlerini kapatmasına neden oluyor. Uzun katlar uzandıkları gibi dik değiller. Saçlarını yüzünden uzaklaştırmak için ellerini saçlarının arasında gezdiriyor ve ben onun lezzetli dudaklarını öperken bara doğru eğilip ellerimi saçlarının arasına sokmamak için kendimi zor tutuyorum. "Çok ciddiym. Üç gün daha tatilin var. Neden bugün bizimle birlikte New York'a uçup orada geçirmiyorsun? Siz benimle kalabilirsiniz." Utangaç bir şekilde gülümsüyor. "Olmazsa, eminim annem şimdiye kadar dairenizi hazırlamıştır. Ama eğer yoksa, gün boyunca işte olacağım, bu yüzden benim evim size kalacak. Ama siz hanımlara da kapımız sonuna kadar açık."

Bu korkunç bir fikir. Onunla koyduğum ilk kuralı çoktan çiğnedim. "Teşekkür ederim. Ama önümüzdeki üç günün nelerden oluşacağını biliyorum ve sen ve ben senin odandayken onun senin boş odanda hüngür hüngür ağlamak isteyeceğini sanmıyorum," diyorum.

Kollarını barın üzerine koyup yüzünü benimkiyle aynı hizaya getirmek için eğildiğinde gülümsemesi genişliyor. Eğilmekten kasları gerilirken o güzel yeşil gözleri parlıyor ve gözlerim olması gerekenden daha uzun süre onlara takılıyor. "Bu senin için biraz küstahça." Gözleri boynumdan aşağıya, göğsüme doğru iniyor. Göğüslerimde oyalanıyorlar ve dili yavaşça dudağının üzerinde geziniyor.

Gülüyorum. "Yani yerinizi teklif ederken beni bir aşağı bir yukarı süzmüyordunuz?"

Gözleri benimkilerle buluşmak için geri döndüğünde kararıyor. "Bu gömlek hiç bu kadar güzel görünmemişti," diye baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldıyor.

Tıpkı senin gibi kokuyor; senin kolonyan gibi temiz ve baharatlı. "Odaklan," diyorum ondan çok kendime.

Ayağa kalkarken iç geçiriyor. "Tamam, belki de zihnim seksi vücudunun yatağımda uzanırken nasıl görüneceğini hayal ediyordu." Sesi hırıltıya dönüşüyor. "Duşta kapıma dayandı. Mutfak masamın üzerine eğilmiş ..."

Vücudum ısınıyor ve boğazımı temizlerken sandalyemde kayıyorum. "Her ne olursa olsun, konuya bağlı kalmamız gerekiyor." Boğazımı temizliyorum.

"Doğru." Temizlemek için kafasını . Sonra ciddileşir. "O gitti, değil mi?"

Başımı salladım. "Seattle'a mı yoksa doğrudan New York'a mı döndüğünden emin değilim ama bu sefer temelli gitmiş gibi görünüyor."

"Gittiğine sevindim ama ona zarar vermesinden nefret ediyorum."

"İyileşecek," diyorum bardan kalkarken. "Bir gün uyanacak ve bunun bir lanet değil, bir lütuf olduğunu anlayacak." Kapıya doğru yürümeye başladım.

"Bunu tecrübeyle biliyor gibisin. Biri kalbini mi kırdı?" diye soruyor usulca.

. "Sana isteyerek verilmeyen bir şeyi kıramazsın," diyorum ve o da sözlerimi düşünüyormuş gibi başını yana eğiyor. Konuşmak için ağzını açıyor ama otel odasının ön kapısına doğru yürümeye başlarken ona sırtımı dönüyorum.

"Nereye gidiyorsun?" diye soruyor aceleyle.

Geriye doğru yürümeye devam ederken yüzümü ona dönüyorum. "Otel odamıza gidip ona kıyafet alacağım ve kahvaltı siparişi vereceğim."

Yanındaki tezgâhta duran oda anahtarını alıp bana uzatıyor. "Bu şekilde tekrar içeri girebilirsin."

"Teşekkürler," diyorum yakaladığımda.

"Oda servisine de gerek yok; aşağı inip yiyebiliriz."

Ona başımı salladım. "Erkekler. Bir ayrılığın nasıl işlediğine dair hiçbir fikirleri yok." Sözlerime kaşlarını çatıyor ve ben de ona yumuşak bir gülümseme veriyorum. Bilgisiz olmaları onların suçu değil. "Hiçbir şekilde insan içine çıkmak istemeyecektir. Senin odandan çıkarsa bile şaşıırım."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

RYDER

Ashlyn haklıydı ama bunu ona asla söylemezdim. Saat öğleyi biraz geçmişti ve kız kardeşim hâlâ yatak odamdaydı. Kıyafetlerini geri getirmiş ve yemek sipariş etmişti. Ashlyn kendi yemeğini bile onunla birlikte yedi. Ve bana değiştirdiğini ama yarın sabaha kadar olmadığını söyledi. Keşke onlarla bir gün daha kalabilseydik ama uçağımız bu akşam beşte New York'a kalkıyor.

Jaycent ve ben kanepede oturuyorduk. O kanallar arasında geziniyor, izleyecek yarı yarıya iyi bir şey ararken yatak odamın kapısı açılıyor. İkimiz de dönüp omuzlarımızın üzerinden baktık ve Ashlyn'in dışarı çıktığını gördük. Ve beni şaşırtacak şekilde, kız kardeşim de peşinden çıktı.

"Selam abla," diyorum ayağa kalkarak. Ona sarılmam gerektiğini hissediyorum. Belki de ona sarılmalıyım? Kalbi kırık bir kadın için ne yapacağımı bilemiyorum. her zaman yaralarını ya da ağladığında onu güldürdüm ama şimdi ne yapacağımı bilemiyorum.

"Selam," diye cevap veriyor usulca. Dün gece mutfak tezgahının başında hüngür hüngür ağlarken olduğundan daha iyi görünüyor. Yeşil gözleri hâlâ kırmızı ve şiş ama bu dün gece aldığı alkolden kaynaklanıyor olabilir.

"Nasıl hissediyorsun?" Ona doğru yürüyorum ve tek kolumla sarılıyorum, sadece durumu anlamaya çalışıyorum. Her iki kolunu da bana doluyor ve sıkıca sarılıyor, ben de ona sarılıyorum.

"Özür dilerim," diye
fısıldıyor. "Ne için?"

Geri çekiliyor ve kanepeye doğru ilerliyor. "Senin tatilini de mahvettim. Buraya beni görmeye ve ben hiç

seninle zaman geçirmek." Derin bir nefes alıyor. "Ve doğum gününü mahvettim," diye ekliyor burnunu çekerek.

"Hayır, yapmadın" diye itiraz ediyorum. Zaten hiçbir zaman doğum günü kutlayan biri olmadım. Ama hiçbir şekilde bunu benim için mahvetmedi. Sadece burada onunla birlikte olmak bile bunu muhteşem kılıyordu.

"Her şeyi mahvettim. Conner'ın bizimle gelmesine asla izin vermemeliydim." Başını öne eğdi ve hıçkırıklara boğuldu.

doğru yürüdüm ve önünde diz çöktüm. "Becca, bana ." Yavaşça başını kaldırdı. "Hiçbir şeyi mahvetmedin. Söz veriyorum."

"Seni çok özledim."

Ona kocaman bir gülümseme verdim. "Ben de seni özledim. Düşünsene, önümüzdeki haftadan sonra birbirimizi her gün göreceğiz." Bu onun gülümsemesini sağladı.

Sonraki birkaç saat hızla geçti ama geçen her dakikada yüzündeki gülümsemenin geri geldiğini görebiliyordum. Ashlyn birkaç kez gülmesini bile sağladı.

"Nasıl olduğu konusunda beni bilgilendirecek misin?" Otelin girişinde dururken Ashlyn'e soruyorum. Arabamız dışarıda, bizi havaalanına götürmek için bekliyor.

Kıkırdıyor ama başını sallıyor. "Her başı," diye şaka yapıyor.

"Sadece onun için endişeleniyorum." Seattle çok uzakta.

Yüzü yumuşar. "Biliyorum. Ama dört yıldır ona göz kulak oluyorum; bu değişmeyecek."

Kolumu ince beline doluyor ve onu kendime doğru çekiyorum. Mavi gözleri şaşkınlıkla açılıyor ve derin bir nefes alıyor. "Biliyorum." Dudaklarımı onunkilere indiriyorum. "Ve bunun için teşekkür ederim." Dudaklarımı onunkilere bastırıyorum ve yumuşak bir öpücük veriyorum. Geri çekildiğimde, bana sonsuza dek okyanusu hatırlatacak olan o muhteşem mavi gözlere bakıyorum. O bana şaşkınlıkla bakarken ben onları arıyorum. Ellerimi kaldırıp yüzünü kavriyorum. Dudaklarını aralıyor ve dudaklarını yalamadan önce kesik kesik bir nefes çekiyor. Neden bilmiyorum ama onu bırakmak istemiyorum. Bu kadınla daha yeni tanıştım ve onsuz bir hafta geçirme düşüncesi bile göğsümü daraltıyor.

"Ryder-"

O cümlesini bitiremeden dudaklarımı tekrar onunkilere bastırıyorum. Dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyorum ama o beni itmeyince biraz daha oyalanıyorum. Sonunda çekildiğimde alnından öpüyorum. "Yakında görüşürüz," diyorum kabaca ve arkamı dönüp ön kapıdan çıkıyorum.

"Hazır mısın?" Jaycent bagajı kapatıp çantalarımızı sabitlerken bana soruyor.

"Evet." Taksinin arkasına biniyorum ve pencereden otelin ön kapısına bakıyorum ve kız kardeşimin Ashlyn'in yanında durduğunu görüyorum, ikisi de el sallarken kolunu onun omuzlarına atmış.

Ben el sallamak için elimi bile kaldıramadan taksi hareket ediyor. "O iyi olacak," diyor Jaycent. Dönüp yanımda oturan ona bakıyorum. "Ashlyn her şeyi kontrol altına almış gibi görünüyor."

Başımı sallayarak onaylıyorum ama bu hoşuma gittiği anlamına . "Peki ya Conner?"

Tek söylediği "Geri gelmeyecek," oldu ve homurdandım.

"Umarım seni hapse attıracak bir şey yapmamışsındır." Bunu söylerken gülmekten kendimi alamıyorum.

Homurdanıyor. "Mızımız küçük bir sürtük olabilir ama beni ispiyonlayacak kadar aptal değil."

Bu kadarla bırakıyorum. Ne kadar az bilirim o kadar iyi.

ASHLYN

Ancak dakikalar sonra, artık kaldırımın kenarında durmayan bir arabaya el salladığımı fark ediyorumRyder'ın az önce bana verdiği öpücüğün etkisinden kurtulmaya çalışırken boğazımı temizliyor ve başımı sallıyorum. Elimini bırakıyorum ve uzun bir nefes alıyorum. Kendimi gerçekliğe geri getiriyorum ve Becca'yı son on dakika içinde ellinci kez telefonunu kontrol ederken buluyorum. Sanırım Conner'dan bir arama ya da mesaj bekliyordu.

"Biz de eve gidiyoruz," dedim ona. Şu andan daha iyi bir zaman olamazdı.

Başını kaldırdı ve bana baktı. "Ne? Burada üç günümüz daha var."

"Bu sabah aradım ve eve erken bir uçuş ayarladım."

Gözleri anında sulanmaya başlar ve burnunu çeker. "Tatilimizi mahvettiğim için özür dilerim." Ağlamaya başlar.

Sarılmak için onu kendime çektim. "Hiçbir şeyi mahvetmedin." Sonra çekip bir kolumu tekrar omzuna atıyorum. "Gel . Odamıza çıkıp akşam yemeği ve içki için oda servisi sipariş edelim."

Ertesi sabah uçağımız daha güneş doğmadan Florida'dan ayrıldı. Kızımızı yırtarak parti yapmış iki kız gibi görünüyorduk. Büyük siyah güneş gözlükleri gözlerimizi kapatıyordu. Ryder'ın büyük boy tişörtünü yoga pantolonuyla giymeyi tercih ettim. Becca, gözlüklerinin ne kadar büyük olduğu düşünüldüğünde sığıldığına bile şaşırdığım bir şapka takmıştı. O da büyük bir tişört ve bir çift pamuklu şort giymişti. Makyaj yapmamıştık ve günlerdir duş almamış gibi görünüyorduk. Aslında ben hâlâ Ryder'ın veda öpücüğünün etkisindeydim ve o da hiç tahmin etmediği bir ayrılığın etkisinden kurtulmaya çalışıyordu.

Becca'nın kaldırılabileceğinden daha fazla mimoza içtiğinden emin olmama rağmen ben uçakta tek bir damla bile alkol almayan nazik ve sorumlu bir arkadaşım. Seattle'daki dairemize döndüğümüzde sarhoştu ama en azından gülüyordu. Şapkası kafasından sarkıyordu ve havaalanı ile arasında bir yerde güneş gözlüğünü kaybetmişti, ben de ona benimkini verdim.

Dairemizin kapısını açıyorum ve valizimi ön bırakıyorum. "Eve geldik." İç çekiyorum. Gerçekten de böyle bir yer yok.

Becca tökezleyerek yanımdan geçip yatak odasına girdi. Oturma odasında eskiden kanepenin olduğu yere düştüm. Bir hafta önce satmıştık. Harry kucağıma atlıyor ve miyavlamaya başlıyor. "Ben de seni özledim koca oğlan." Yüksek sesle miyavlarken sırtındaki yumuşak deriyi okşuyorum.

Yine miyavlıyor. Çok sesli bir kediciktir. Onu seçmemin sebeplerinden biri de buydu. Yalnız olduğumda benimle konuşacak birini istiyordum. Becca'nın hayal kırıklığıyla bir çığlık attığını duyuyorum ve Harry bir tıslamayla havalanıyor.

"Her şey yolunda mı?" Omzumun üzerinden koridorun aşağısına bakarak soruyorum.

Cevap vermiyor. Onun yerine hışımla koridordan mutfığa giriyor. Mutfak lavabosunun altındaki kutudan bir çöp poşeti çıkarışını ve ardından odasına geri dönmeden önce dolabı çarparak kapatışını izliyorum.

"Becca?" Seslendim. "Bir konuda yardıma ihtiyacın var mı?" Yerden kalkmaya başlamışken soruyorum.

Koridorda ilerlerken, fırtına gibi küfrettiğini duyabiliyorum, ki bu onun yapacağı bir şey değil. Kendi yatak odamın kapısından geçip onunkine ulaşıyorum. O yatak odasında yere otururken ben kapıda duruyorum. Beyaz çöp torbasına bir şeyler atmaya başladı. "Ne yapıyorsun?"

Bana bakmadan cevap veriyor. "O bok parçasının bana verdiği her şeyi ve her şeyi çöpe atıyorum," diye homurdanıyor.

Etrafıma bakıyorum ve dolabının kapısının açık olduğunu görüyorum. Conner'ın kullandığı tarafı görebiliyorum ve orası boş. Yere atılmamış askılar, üzerlerinde hiçbir şey olmadan askı çubuğunda asılı duruyor. "O burada mıydı?" diye soruyorum.

Başını hızlıca sallıyor. "Her şeyini aldı ve gitti." Öfkeyle elinin tersiyle burnunu siler. "Umarım o orospu çocuğu çoktan New York'a dönmüştür."

Ona doğru yürüyorum ve . "Özür dilerim," diyorum usulca.

Başını kaldırıp bana baktığında gözlerinde yaş olmadığını görünce şaşıyorum ama uykusuzluk ve içki yüzünden kan çanağına dönmüşler. "Üzülme." Bir gece Space Needle'da birlikte çektiğimiz bir fotoğrafı fırlatıyor ve cam yere düştüğünde milyonlarca parçaya ayrılıyor.

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" diye sordum. Şimdi kızgın, ama alkolün etkisi geçtiğinde onun gitmesi konusunda hâlâ bu kadar güçlü hissedecek mi?

Bana bir kez daha bakmak için duraklıyor. "Hayatımda hiç bu kadar emin olmamıştım." Sesi sabit ve ben gülümsüyorum. Sonunda hayatına devam edecek. Son iki günü ağlayarak geçirdi ama şimdi bir sonraki aşamada. Öfke.

Güle güle Conner. Dürüstçe söyleyebilirim ki seni özlemeyeceğim!

Ertesi sabah, yatakta uzanıyordum. Saat sabah 10'u geçmiş, ama ben hala tatildeyim, bu yüzden kışım öğleden sonraya kadar yataktan kalkmayacak. Zaten yapacak pek bir şeyim de yok.

Yastığıma kıvrılıyorum ve telefonum çaldığında uzun bir iç çekiyorum, az önce bir mesaj aldığımı bildiriyor. Ryder'ın adını görünce açtım. Balkonunda sevişmeyi bitirdikten sonra numaralarımızı değiş tokuş etmiştik. İstedığında neden benimkini verdiğimden emin değilim ama kız kardeşinin o durumunu düşününce en iyisinin bu olduğunu düşündüm. Ondan ilk kez haber alıyorum.

Ryder: *Sence gerçekten iyi mi? Becca için*

ne kadar endişelendiğini görünce

gülümsüyorum. Ben: İyi görünüyor. Sana ne

anlattı?

Dün eve geldiğimizde karşılaştığımız manzarayı ona anlatıp anlatmadığından emin değilim.

Ryder: *Dün gece onu kontrol etmek için mesaj attım ve bana onun geçmişte kaldığını söyledi ve onu unuttuğuna dair güvence verdi. Onu aramaya çalıştım ama cevap vermedi.*

Ben: *Dün hala üzgündü ve eve dönerken uçakta sarhoş oldu. Ama buraya geldiğimizde*

gerçekten gitmişti, sanki bir ışık düğmesi gibiydi. İyi olduğunu söylediğinde ona inanıyorum. Cevap vermedi çünkü muhtemelen hâlâ uyuyordur.

Muhtemelen mi? Evde değil misin?

Ben: Öyleyim. Ama hala yataktayım ve ev çok sessiz. O da öyle olmalı.

Ryder: *Hmm.... Yatakta ?*

Ben: *Evet. Gülümsüyorum.*

Ryder: *Yatarken ne giyiyorsun?*

Ben: *Fark eder mi?*

Güldür beni.

Ne zararı olacak ki? Adamla zaten yatmamışım gibi değil.

Ben: Çıplak uyumayı tercih ederim.

Cevap vermeden önce uzun bir duraklama oluyor.

.

İnternette gördüğünüz diğer kadınlar gibi, sonraki beş dakikayı iyi bir fotoğraf çekebilmek için olması gerekenden daha fazla fotoğraf çekerek . İyi görünmesini neden pek emin değilim ama nedense önemsiyordum. Sonunda ona iki tane gönderdim. Biri, ona en iyi flörtöz gülümseme denememi yaparkenki yüzüm. İkincisi ise göğsümün fotoğrafı; bir elim göğsümdeyken diğer elim

kamera. Makyajsız bir fotoğraf göndermem gerçekten umurumda değildi, beni tanıdığı iki günü düşünürsek, zaten pek bir şey giymemiştim.

"Merhaba, Harry."

Dairemizde bir erkek sesi duyduğumda oturur pozisyona geçiyorum. "Bradley? Sen misin?" Ona şehre döndüğümü söylemediğimi ve gelip kedime bakmasına gerek olmadığını hatırlayarak sesleniyorum.

Yatak odamın kapısı açıldı ve siyah bir tişört ve yıpranmış bir kot pantolon giymiş, yüzünde asık bir ifadeyle içeri girdi. Ayağında da o lanet siyah botlar. "Evde ne yapıyorsun?"

Yanımdaki yeri okşarken yorganı göğsümün üzerine çekiyorum. Oturuyor ve ona tatilimizi ve Conner'ın Becca'nın kalbini bir kez daha nasıl kırdığını anlatıyorum ama telefonum çaldığında sözüm yarıda kesiliyor.

Telefonumu açtığımda Ryder'ın aradığını gördüm.

Siktir! Hayatımda gördüğüm en ateşli göğüslere sahip olduğunu söylemiş miydim? Gözlerimi deviriyorum ama beni pohpohlama çabasına gülümsüyorum. Ve hala hatırladığım kadar muhteşem görünüyorsun.

Buna gülüyorum. *O tam bir oyuncu.*

"konuşuyorsun?" Bradley hâlâ yatağında otururken soruyor.

Telefonumu yüzüstü yatağın üzerine koyuyorum. "Kimse yok." El salladım. Nedense Ryder'la yattığımı ona söylemek istemiyorum. Gerçi Bradley'nin ben yokken başka biriyle yattığından eminim. Onları sıraya dizmiştir. Yakışıklı, komik ve her şeyi yolunda. Bunu kim istemez ki? Birbirimizi yargılamıyoruz ama yine de Ryder'la yaptıklarımızı aramızda tutmak istiyorum. Bana bok atacak ve şu anda bunun için çok yorgunum.

"Gitmem gerek," diyor ve eğilip beni yanağımdan öpüyor. "Yirmi dakika içinde işte olmam gerekiyor. Bu gece bir randevum var, o yüzden bu akşam yerine bu sabah uğrayıp Harry'yi beslemek istedim."

*Ne demek istediğimi anladın mı? "Bir randevu, ha?"
Gülümseyerek sordum. "Evet. Cuma gecesi barda tanıştık."*

"Bu senin ilk randevun mu?" Zaten öyle olmadığını bildiğim için soruyorum.

Bradley bir şey istediğinde, onun peşinden gider.

Başını sallıyor. "Üçüncü."

"Vay canına! Bu ne demek biliyor musun?" Bu kızın muhtemelen üç randevu kuralı var.

Kaşlarını oynattı ve sonra kapıdan çıktı. Tekrar uzandım ve telefonumu alıp yerden devam ettim.

Ben: *Tatlılığıyla dişlerimi acıtıyorsun.*

Sikimi sertleştiriyorsun.

Gülüyorum.

Ben: *Senin yerine ilgilenecek birini bulsan iyi olur. Belki sekreterin seni emerken masanın altına .*

Ryder: *Böyle konuşmaya devam edersen Seattle'a uçup seni New York'a geri getireceğim.*

Ben: *Her zaman mil yüksekliğindeki kulübe katılmak istemişimdir. Şaka yapıyorum.*

Şu an cidden çok zor!

Ben: *Bahse girerim orada olmak isterdin, ha?*

Şaka mı yapıyorsun? Senden istediğim gibi New York'a geri dönmüş olsaydın, bugün hasta olduğumu söyleyecektim ve şu anda taşaklarım o daracık amının içinde olacaktı.

İnliyorum. Kahretsin, amım zonkluyor, keşke New York'a gitseydim diyorum.
Bana bir mesaj daha gönderdi.

Bir toplantıya giriyorum. Sonra mesaj atarım.

Komodinimi karıştırırken telefonumu yanıma atıyorum. O aklımdayken meseleyi kendi ellerimle halletmem gerekecek.

DOKUZUNCU BÖLÜM

RYDER

Telefonumu yere bırakıp bir e-posta açıyorum. Bu toplantıdan önce on dakikam var ve Ashlyn'le konuşarak çok fazla zaman geçirdim, bu yüzden hazırlıklı olamayacağım. Kapım açıldığında e-postalarımı yeni açmıştım. Babam içeri girdi ve iç geçirdi. "Az önce annenle telefonda konuştum," diyor.

"Ve?" Koltuğuma geri oturarak soruyorum. Sanırım e-postalar bekleyecek. "Onu görmezden mi geliyorsun?" Onu sadece benim hakkımda atıp tutmak için arıyor.

Becca.

"Telefondaydım." Ben Ashlyn'le mesajlaşırken birkaç kez aramıştı ve her onu sesli mesaja yönlendirmiştim. "Cevap vermene şaşırdım," diye ekledim.

"Jessica'yı aradı," diye .

Kaltak akıllılık edip asistanını aramış. Gülmekten kendimi alamıyorum. Kelly, annem ofisi aradığında ya toplantıda ya da ofis dışında olduğumu biliyor.

Gözlerini kapatırken burun kemiğini sıkıyor. Annem onu nadiren arar, aradığında da o günkü söylevi neyse onu anlatıp durur. "Kuzeninin düğünü için cevap vermediğini söyledi."

Bu kadar önemli olan şey bu muydu? "Doğru! Bunu bugün yapacağım," diyorum başımı sallayarak.

"Annen yanında birini getirmeni istiyor," dedi. "Vicki'den bahsetmişti."

Başımı hızlıca sallıyorum. "Zaten bir randevum var," diye yalan söylüyorum. "Öyle mi?" diye soruyor şüphyle.

Başımı salladım. "Evet." Adını söylemeye başlıyorum ama kendimi durduruyorum. Şu anda kimi getirdiğimi bilmesine gerek yok. Ashlyn'in benimle gelmek isteyeceğinden bile emin değilim. Ama Vicki'yle gitmemi engellemesi için ona yalvarmaya hazırım.

Kapıyı kapatıyor ve yüzünü bana dönerek derin bir iç çekiyor. Sandalyemde arkama yaslandım ve o konuşmasına başladı. "Oğlum, başkalarını hayatlarını nasıl yaşadıklarına göre yargılamadığımı biliyorsun." Sözleri karşısında kaşlarımı çatıyorum. "Ya da hayatlarını nasıl kazandıklarıyla. Ama düğüne bir fahişe getirirsen, annenin ödü kopar. Tıpkı Ben Amca'nın doğum günü partisine bir fahişe getirdiğinde yaptığı gibi."

"Ona bir iyilik yapıyordum," diyorum gülümsememeye çalışarak. "Karısı onu yeni terk etmişti, üç çocuğunu ve köpeğini de almıştı. Parasını ödemedi kadar ateşli bir kışa sahip olamazdı." Alabileceği en iyi doğum günü hediyesiydi. Bunu bana on kere falan söyledi.

"Her ne olursa olsun, beni uyarabilirdin çünkü annen bu şekilde görmüyordu," diyor.

"Ben Amca bana ne kadar teşekkür etse azdır. Ve bakın, şimdi evlendiler," diyorum gülümseyerek.

"Boşanıyorlar," diye düzeltiyor ve kaşlarımı çatıyorum. "Oh," diyorum basitçe.

"Paranı nasıl harcadığın umurumda değil, biliyorsun. Sadece annenin öyle yaptığını ve onunla yaşamak zorunda olanın ben olduğumu söylüyorum."

Gülüyorum, sanki çok önemliymiş gibi. O da en az benim kadar onun telefonlarından . Ve bir malikanede yaşıyorlar. Aynı yatak odasında bile uyumadıklarına eminim. "Söz veriyorum. O bir fahişe değil," diye tekrarlıyorum.

"Öyle diyorsunuz ama ben size tekrar soracağım. Bir tür para birimine ihtiyacı var mı?"

Öne eğilip bir kaşımı kaldırıyorum. "En çok senin bilmen gerekir baba, hiçbir şey bedavaya gelmez."

Boğazını temizliyor ve birdenbire bu konuşmadan huzursuz başını sallıyor. "Benimle, annenle ve

Abla?"

Başımı salladım. "Kendi gideceğiz."

Dönüyor ve kapıyı açıyor. "Tanrı olsun," diye mırıldanıyor ve ben gülerken dışarı çıkıyor.

ASHLYN

Ne olduğunu anlamadan tatilimiz sona erdi. Sonraki hafta boyunca da ihtiyacımız olan eşyaları topladık ve New York'a götürmeyi planladıklarımızı sattık. Becca'nın ailesinin ona aldığı daire tamamen mobilyalı. Dolayısıyla yanımızda götüreceğimiz tek şey kıyafetlerimiz. Mobilyalarımız zaten özel bir şey değildi ve sahip olduklarımızı ülke dışına taşımak bana şu anda sahip olmadığım büyük bir servete mal olacaktı, bu yüzden ihtiyacım olmayan her şeyi sattım.

Seattle'daki son gecemizdi ve geceyi ailemin evinde geçirmeye karar verdik. Onları bir daha ne zaman görebileceğimi bilmiyordum ve daire artık boştu.

Annem, Becca ve ben onların kanepesinde otururken babam da eski kahverengi deri koltuğunda oturuyor. Annem yıllardır onu atmaya çalışıyor ama babam ondan ayrılmak istemiyor. "Akşam yemeği harikaydı. Teşekkürler anne," diyorum karnımı ovuşturarak. En sevdiğim yemeği yapmıştı. Ev yapımı lazanya.

"Evet. Teşekkürler Margaret," diyor Becca.

Burnunu çekiyor. "Siz gittikten sonra kime yemek yapacağım?" diye yüksek sesle merak ediyor.

"Hiçbir yere gitmiyorum," diyor babam, sanki duygularını incitmiş gibi.

Gözlerini deviriyor. "Bunu biliyorum. Ama senin akşam yemeği anlayışın KFC ya da taco kamyonu."

Kollarını iki yana açarak benim ve Becca'nın omuzlarına doladı ve aramıza oturarak bizi kendine çekti.

Grup kucaklaşması. "Yarın ayrılacağınıza inanamıyorum. sensiz aynı olmayacak."

"Arabamı almak istemediğine emin misin?" diye soruyor babam.

Gülüyorum. "Oraya nasıl götürebilirim ki?" Becca ve ben uçuyoruz.

Annem heyecanla, "Baban ve ben onu sana getirebiliriz," diyor.

"Şaka yapıyordum anne." Babam lise mezuniyetim için aldıkları arabamı Craigslist'te satmama yardım etmişti. Ondan kurtulmak biraz acı vermişti. O arabayı çok severdim. Bir BMW X5'ti. Dört yıl önce üniversiteye giderken bana hediye olarak yepyeni almışlardı. Yaklaşık yirmi beş bin dolar almıştım. kısmını onlara vermeye çalıştım ama almadılar. O paranın benim olduğunu söylediler.

New York'ta bir arabaya ihtiyacım olacağını düşünmemiştim. Becca bana daha görmediğim dairemizin Manhattan'ın ortasında olduğunu ve zaten çoğu insanın yürüdüğünü ya da taksiye bindiğini . "Bu çok güzel baba ama arabana ihtiyacım yok."

Hayır cevabımı kabul etmekte isteksiz görünüyor ama tartışacak bir şey yok. Birkaç saniyelik uzun bir sessizlikten sonra ayağa kalkıyor. "Ben yatmaya gidiyorum." Yanımıza geliyor ve beni alnımdan öpüyor. "İyi geceler, şekerim." Sonra kanepenin diğer tarafına geçip aynı şeyi Becca'ya yapıyor. "Yatağa geliyor musun anne?" diye soruyor anneme.

"Sonra," diyor ona ve o da başını sallıyor. "Kızlarla biraz vakit geçireceğim."

İki saat sonra ikinci Nicholas Sparks filmimize başlarken ben, annem ve Becca gülüyor ve hayatımızın son dört yılı hakkında konuşuyorduk.

"Becca'nın beni en iyi arkadaşım olacak kadar sevmesine şaşırdım," diyorum gülümseyerek.

"Ne? Bunu nasıl söylersin?" diye soruyor üçüncü kadeh kırmızı şarabından bir yudum almadan önce. "Sınıfta oturduğun anda en iyi arkadaş olacağımızı biliyordum."

Üniversitedeki ilk yılının ilk dersine giriyorum ve sarı saçlarımın birkaç telini yüzümden uzaklaştırıyorum. Dün gece gittiğim bir partiden yorgun ve akşamdan kalmayım. Eve sadece kıyafetlerimi değiştirecek kadar gitmişim ve işte buradayım.

Boş bir koltuk bulmak için odayı tarıyorum. En arkada iki tane buluyorum ve aramaya devam ediyorum. Makul görünmüyor olabilirim ama buradayım ve öğrenmeye hazırım. Sonunda ilk sırada açık bir koltuk görüyorum. Gülümseyerek oturmak üzereyken bir adam benden önce davranıyor. Yerine oturuyor ve oturan esmerle konuşmak için eğiliyor. Masasının üzerinde kocaman bir jelibon çantası var. Adamın konuşmalarından ona ne dediğini duyamıyorum ama kadın onu görmezden geliyor görünüyor.

Uzanıp masanın üzerindeki çantayı alıyor ve biraz almak için ellerini içine sokmaya başlıyor. "Hey," diyor kadın ona kötü kötü bakarak. "O kirli ellerini çek" diye emrediyor.

Ona sadece sırtıyor. Onlara doğru yürüyorum ve koltuklarının önünde duruyorum. Yüzünü renkli küçük ayılarla doldururken beni fark edemeyecek kadar meşgul. Çantayı elinden çekip alıyorum.

"Bunlar seni değil mi?" diye sordum.

Başını kaldırıp bana bakıyor, ağzından kırmızı bir jelibonun yarısı sarkıyor. "Ha?" diye mırıldandı.

"Amazon'daki yorumları okudum, insanları çıldırtıyorlar."

Ağzını açıyor ve onları masanın üzerine tükürmeye başlıyor. Hızla ayağa kalkıyor, dönüyor ve arka kapıdan çıkmak için merdivenlerden yukarı koşuyor.

Çantayı almak için oturdum ve yanımdaki güzel esmer kıza baktım. "Alabilir miyim?" diye sordum.

Gülümseyerek başını sallıyor. "Tabii ki."

Ağzıma birkaç tane atıp "Teşekkür ." diyorum.

Eğildi ve , "Gerçekten seni rahatsız ediyorlar mı?" Omuz silkiyorum. "Sanırım öğreneceğiz."

Becca onu tanıdığından beri yüzüncü kez nasıl tanıştığımızı anlatırken annem gülüyor.

"O zamandan beri birbirimizden ayrılmıyoruz," diye ekliyorum şarabımdan bir yudum alarak. Harry kanepeye atlarken miyavlıyor ve tüysüz tarafını elime sürterek onu sevmemi istediğini belli ediyor. Tam bir şey söyleyecekken Becca'nın telefonunun çaldığını duyuyorum. Yere bakıp bir süre telefona bakıyor ve sonra aramayı susturan bir tuşa basıyor.

"Kimdi o?" Bir yudum daha alarak soruyorum. Televizyona bakarken başını sallıyor, sessizce filmi izliyor ve gülümsemesi kayboluyor. "Becca mı?"

Bana bakıyor ve gözlerinden yaşlar akmaya başladığını görüyorum. "Conner'dı," diye fısıldıyor.

İç çektim. "Florida'dan beri seninle iletişime geçmediğini sanıyordum."

"Dün gece beni aradı ve ben de cevap verdim. Şimdi durmayacak," diye itiraf ediyor usulca.

"Becca, yapamazsın..."

"Telefonu yüzüne kapattım ve bir daha ne aramalarına cevap verdim ne de mesajlarına yanıt verdim. Ama işi zorlaştırıyor. Yarın New York'a geri döneceğimi biliyor ve tekrar denemek istiyor."

Hayal kırıklığı içinde dişlerimi gıcırdatıyorum. "Ne?" diye soruyor annem şaşkınlıkla, "Siz ayrıldınız mı?" Başını sallıyor. "Ne oldu?"

Gözleri kısa bir an için benimkilere takılıyor ve sonra derin bir nefes alıyor. Panama City'de ne olduğunu bana hâlâ anlatmadı, ben de daha iyi olduğunu düşündüğümünden beri bu konuyu açmak istemiyordum ama görünüşe göre anlatmak üzere. Yumuşak bir sesle konuşurken sağ elindeki yüzükle oynuyor. "Panama City'deyken. Oradaki ilk gecemizde köpük partisi için bir kulübe gittik. Dans ediyorduk, eğleniyorduk ve o bize bir tur daha içki getireceğini söyledi. Yemin ederim yirmi dakika kadar sonraydı; tuvalete gidiyordum ve onu çıkarken gördüm. Pantolonunu düzeltiyordu ve kadın hemen arkasından çıkana kadar hiçbir şey düşünmedim.

onu." Derin bir nefes alıyor. "Elinin tersiyle dudaklarını siliyordu."

"Şey..." diyor annem ne diyeceğini düşünürken. "Onu bu konuda sorguladın mı?"

Başını sallıyor. ". Aşırı tepki verdiğimi söyledi. Benim deli, kıskanç bir sürtük olduğumu ve ben onu sorgulamadan hiçbir şey yapamayacağını."

"Onun tarafını tutmuyorum ama yanlış anlamış olabilir misin?" diye soruyor.

nazikçe.

"İkisi de erkekler çıktı," diyor hayal kırıklığıyla başını sallayarak.

Barda hiç kalmamalıydım. "O lanet parça-" "Ashlyn," diye kesiyor annem.

"Ne?" Ona bakıyorum. "Öyle. Ona bok gibi davrandı," diye bağıyorum.

Annem iç geçiriyor ve Becca'ya bakıyor. "Ashlyn'in kendi fikri olabilir ve onun hiçbir şekilde göz yummuyorum ama sen daha iyisini hak ediyorsun. Sana hak ettiğin gibi, yani saygıyla birini hak ediyorsun."

Telefonu tekrar çalmaya başlıyor ve ben uzanıp elinden alıyorum. Aramasını görmezden geliyorum ve sonra kapatana kadar düğmeyi basılı tutuyorum. "Sana şimdi söylüyorum Becca. Onu sevdiğin için sana bir pislikmişsin gibi davranmasına göz yumdum. Ama bu beni kötü bir arkadaş yaptı. Şimdi, olabileceğim en iyi arkadaş olacağım ve seni tekrar içine çekmemesini sağlayacağım."

Kızmasını bekliyorum. Bana bunun onun hayatı olduğunu ve istediği kişiyi sevebileceğini söylemesini. Onun yerine gülümsüyor. "Teşekkür."

ONUNCU BÖLÜM

RYDER

"Ashlyn'le konuştun mu?" Jaycent ofisimde otururken soruyor. Masamın üzerine dağılmış kâğıtlara bakarken "Hayır," diyorum. Benim

Asistan Kelly'nin izin gününe ihtiyacı vardı ve bugün gibi günler bana onun ne kadar değerli olduğunu hatırlatıyor.

"Nedenmiş o?" diye soruyor merakla. Başımı ağrıtan evrak işlerine bakarken dirseklerimi masamın üzerine koyuyorum. Son bir haftadır üzerinde çalıştığım tek şey bu. *Ne kadar istiyorlar...?* "Beni görmezden mi geliyorsun?"

Başımı kaldırıp ona baktım. "Hayır, çalışmaya çalışıyorum. Sen neden aynısını yapmıyorsun?" Sıkı bir gülümsemeyle soruyorum.

Omuz silkiyor. "Bugün izin aldım," diyor basitçe. .

"Daha çok okulu astım."

Gülümsüyor ve sonra başını bir kez sallıyor. "Yani Ashlyn. Çok ateşliydi. Bu gece onu göreceğin için heyecanlı mısın?" Kara kaşlarını oynatıyor.

Koltuğumda arkama yaslanıp burnumun kenarını sıkarak derin bir iç çektim. "Seattle'a döndüğünün ertesi gününden beri onunla konuşmadım. İşle meşguldüm ve onun ve Becca'nın yarım kalmış işleri meşgul olduklarını biliyorum," diye itiraf ediyorum.

Kaşlarını çattı. "Onu bu gece göreceksin. Kaldığın yerden devam edecek misin?" Sanki bana bir sır vermiş gibi yüzünde ukala bir gülümsemeyle koltuğunda arkasına yaslanıyor. "Senden gerçekten hoşlanıyor gibiydi. Sence senin emrinde olacak mı?"

"Bundan şüpheliyim," diyorum dürüstçe. Florida'dan beri aklımda hep o var. Daha önce hiçbir kadın bana onun gibi . O tam da ihtiyacım olan şeydi, farklı bir şey. Vahşi bir şey

ama aynı zamanda rahat. Şimdi New York'a döndüğümde, tüm kadınlar onunla kıyaslanamaz görünüyor. Beni şekli, ellerimi üzerine koyduğumda inlemesi, onunla ilgili her şey beni tahrik ediyor.

Pantolonumun içinde sertleşen sikimi yeniden ayarlıyorum ve aklıma o ilk geceyle ilgili düşünceler gelince boğazımı temizliyorum.

Onu sahildeki küçük bardan uzaklaştırırken eli elimde sıkılaşıyor. Otele doğru ilerlerken sessiz kalıyoruz ve lobiden açık bir asansöre doğru yürürken ayaklarım hızlanıyor. Kapılar kapanır kapanmaz bana dönüyor ve sırtımı duvara yaslıyor.

Ellerim saçlarına gidiyor ve dudaklarımı dudaklarına indiriyorum, elleri şortuma giderken onu derinden öpüyorum. Elini şortumdan aşağı kaydırıp uzun ve sert horozumun etrafına sararken ağzına inliyorum. Onu okşamaya başlıyor ve ben de bizi döndürüp sırtını duvara sabitliyorum.

"Bekle..." Dudaklarından uzaklaşarak söylüyorum. Ellerini şortumdan çekiyorum ve her iki elini de başının üzerinde tutuyorum.

"," diye nefes alıyor ve göğsünü benimkine bastırıyor.

Onun bu kadar tahrik olması karşısında dudaklarımdan bir hırıltı kaçıyor. "Islak mısın, bebeğim?" Başımı dudaklarımın neredeyse onunkilere değeceği yere indirerek soruyorum.

Gözleri kapanıyor ve inliyor. "Evet." Kalçalarını benimkilere bastırıyor ve uzun siyah kirpiklerinin arasından bana bakıyor. "Tanrım, beni becermen istiyorum. Lütfen," diye yalvarıyor ve ben de ellerimi bileklerine doluyorum.

"Yapacağım," diyorum ona. "Ama önce seninle oynamak istiyorum," diyorum gülümseyerek. Onun gibi bir kadın, zaten nefes nefese kalmış ve yalvaran bir kadın, zaman ayırdığınız türden bir kadındır. Onları öper, yalarsınız. Onları ihtiyaçtan alev alev yanacakları noktaya kadar tüketirsiniz. Sonra da onlara tam olarak istediklerini verirsiniz.

"Ryder?"

Kafamı kaldırıp ofisimde duran babama baktığımda aklımdan geçenleri bir çırpıda hatırlıyorum. "Evet, efendim?" Boğazımı temizleyerek sordum.

Saatine bakıyor ve sonra zaten düzgün olan siyah kravatını düzeltiyor. "Beş saat sonra uçuyorum," diye hatırlatıyor bana. "Gün sonuna kadar Mason sözleşmesini halletmen gerekiyor."

Başımı sallıyorum ve masamın üzerindeki kâğıtları gösteriyorum. "Ben de öyle yapıyorum." İnsanlar beni rahat bıraksa ve çalışmama izin verse.

Benden Jaycent'e bakıyor. "Bir şey hakkında hayal kuruyormuşsun gibi görünüyordu," diyor kesin bir ifadeyle. "Hallet şu işi." Ofisimin etrafına hızlıca bir göz attı. "Ve burayı temizle. Erkek soyunma odasına benziyor." Sonra kapıyı arkasından kapatarak çıktı.

İç çektim ve Jaycent kıkırdadı. Son birkaç gündür neredeyse ofisimde yaşıyorum. Kanepemin arkasında takım elbiselerim ve uzak köşede üç farklı çift ayakkabım var. Banyomun kapısı açık ve yerde dün gecedен kalma pijama pantolonumu görebilirsiniz. İşini yaşarsan böyle olur. "Bana çok ateşli bir sarışını düşünüyormuşsun gibi geldi."

Dar pantolonumu yeniden ayarlarken homurdanıyorum. Yardım edemiyorum ama onu ve bana hissettirdiklerini hatırlıyorum. Aynı boktan şeylerle dolu bir şehirde tam olarak istediğim şey o. Sadece New York'la ne kadar iyi rekabet edebileceğimden emin değilim. Buradaki erkekler onun arkadaşlığı için yalvaracak. Ve ben sadece onun zamanlar sahip olduğu bir adam olacağım.

ASHLYN

Annemle babamın arasında sıkışmış duruyorum; son on dakikadır çok fazla gülümsediğim için yanaklarım acıyor.

"Sadece bir tane daha," diyor annem sarı saçlarını omzundan fırçalarken ve burnunu çekerken.

"Margaret, ağlamayı bırakmalısın yoksa tüm fotoğraflarda gözlerin kızaracak," diyor babam sırtını düzeltirken.

"Elimde değil," diye hıçkırır hıçkırır ağlıyor. "Beni terk etmeni istemiyorum." Yüzünü bana dönüyor ve beni babamın kollarından çekip çıkarıyor.

Kıkırdarken ona sıkıca sarılıyorum. "Yakında ziyaretine geleceğim anne," diyorum havaalanının dışında dururken sırtını sıvazlayarak.

"Ziyaret etmek aynı şey değil," diye ağlıyor. Benden hızla uzaklaşıyor ve annemin telefonuyla önümüzde durup fotoğraf çeken Becca'ya bakıyor. "Sen de buraya gel." Ona işaret ediyor. Becca bize doğru yürürken gülümsüyor ve grupça sarılıyoruz. "Sizi özleyeceğim. İki kızımı birden kaybediyormuşum gibi hissediyorum."

"Bu kadar nazik olduğun için teşekkür ederim Margaret," diyor Becca gözleri dolmaya başlarken. "Ben de sizi özleyeceğim çocuklar."

"Ashlyn'i ziyarete geleceğine söz verir misin?" Yine burnunu çekiyor.

"Elbette." Yüzünden tek bir damla gözyaşı süzülür.

Babam yanımıza geliyor, Becca'nın elinden annemin telefonunu alıyor ve yanımızdan geçen yaşlı bir adamı durduruyor. "Affedersiniz efendim ama bir fotoğrafımızı çekebilir misiniz?"

"Kesinlikle," diye nazik bir gülümsemeyle cevap veriyor.

Hepimiz kendimizi ayarlayıp kameraya en güzel gülümsemelerimizi takınıyoruz ama ben göğsümde bir acı hissediyorum çünkü uçağa atlayıp ailemden ayrılmak üzereyim. Ama bu her zaman benim hayalimdi ve hayallerin peşinden gitmezsen gerçekleşmezler. Ve benimki beni New York'a götürüyor.

New York'a uçak yolculuğu da en az son birkaç hafta kadar . Günümüzün büyük bir kısmını ya uçakta ya da aktarmalar sırasında havaalanında oturarak geçirdik. New York'taki son uçağımızdan indiğimizde başım çok ağrıyordu ve bir yatakta sızmaya hazırdım.

"Bu havaalanı çok büyük," diyorum, el çantamı arkamda sürükleyerek çok kalabalık olan JFK'ye bakarken. Becca olmasaydı eminim kaybolurdum. Birkaç kez.

"Evet. Buna alışıyorsun," diyor Becca yüzünde parlak bir gülümsemeyle. New York'a yaklaştıkça daha da neşeli olmaya başlamıştı. Conner'ın dün gece onu araması sadece uzak bir anı.

Yüzüme dökülen sarı saçlarımı üflüyorum ve omzumdaki ağır çantayı yeniden ayarlıyorum, başımı iki yana eğip tutulan boynumu esnetmeye çalışıyorum. Buraya gelmek için kullandığımız birden fazla uçakta oturmaktan belim ağrıyor. Dün gece geç saatlere kadar ayakta kalmanın ve erken kalkmanın da bana zarar verdiğinden eminim.

Sonsuza kadar yürüyecekmişiz gibi geliyor ve sonra tramvaya biniyoruz. Sonunda bagaj alım yerine varıyoruz ve ben çantamı yere bırakıp bir banka çöküyorum. "Çok yorgunum," diyorum ellerimi yüzümde gezdirerek. Saat gece on bire yaklaşmış olmalı.

Kıkırdıyor. "Eve gider gitmez biraz dinlenebilirsin."

Yeni evimize nasıl evim dediğine gülümsüyorum ve telefonumu cebimden çıkarıyorum. Üç cevapsız arama ve on kısa mesaj olduğunu görüyorum, hepsi de annemden. Aile FB sohbetimizde iki yüz mesajım olduğunu ve teyzemin *sürtüklerime* isim taktığını görüyorum. Annem bunu değiştirmesi için onu aylardır tehdit ediyor. Nasıl yapılacağını bilseydi kendisi yapardı ama teknolojik olarak zorlanıyor. Hâlâ selfie çekmeye çalışırken sorun yaşıyor.

Açtığımda benim hakkımda konuşmaya başladıklarını görüyorum, ama ben yanıt vermeyince konuşma hızla kuzenim Angela'ya dönüyor. Ve açıkça onlardan kaçıyor. Orada bulunan sekiz kişi arasında onları okumayan tek kişi o ve ben de diğerleri gibi onun bir sosyal medya fahişesi olduğunu biliyorum.

Onlara indiğimize dair kısa bir mesaj yazıyorum. Anneme de onu ve sevdiğimi, eve vardığımızda onu arayacağımı hatırlatıyorum. Telefonumu çantama geri koyuyorum ki, bagajlarımızı almamız için bizi uyaran sinir bozucu bir alarm çalıyor ve ardından bant hareket etmeye başlıyor. Herkes valizini alırken ben bir on dakika daha orada oturuyorum ve tabii ki en son bizimki geliyor. Becca'nın Louis Vuitton valizi zıpladığında kelimenin tam anlamıyla

taşıma bandının üzerinde. Ondan daha uzun olduğum ve daha kolay ulaşabildiğim için uzanıp onunkini banttan alıyorum.

Sesini duyduğumda son çantamı da kemerden çıkarıyordum. "Eve hoş geldin, B."

Son ağır valizi de yere bırakıyorum ve omzumun üzerinden Becca'nın Ryder'a sarıldığını görüyorum. Becca'yı etrafında döndürürken ona bakıyorum. Bir hafta öncesine göre çok daha farklı görünüyor. Onu sahilde gördüğümde, şortu ve kaslı tişörtüyle herhangi bir turist gibi görünüyordu. Ama şu anda, ağzımı sulandıran ve kalp atışlarımı bir şekilde göze çarpıyor. Bir milyon dolar gibi görünüyor. GQ'nun kapağına ait bir model gibi. Beyaz düğmeli gömleğinin üzerine, boynundan sarkan koyu gri bir kravat takmış ama çıkarmayı unutmuş gibi. Kolları dirseklerine kadar kıvrılmış ve kaslı ön kolları ortaya çıkmış. Sol bileğinde siyah bir saat ve siyah bir pantolon var. Koyu renk saçları dağınık ama mükemmel görünüyor. Kenarları kısa kesilmiş. Yüzü yeni tıraş edilmiş.

Onu döndürmeyi bırakıyor ve koyu yeşil gözleri benimkilerle kilitleniyor. Beni ona bakarken yakalayınca gülümsüyor. Ağzımın kapalı olduğundan emin olmak için kontrol ediyorum ve sırtımı dikleştiriyorum ama başka tarafa bakamıyorum. Onu bırakıyor ve sonra bana doğru yürüyor. Benden sadece birkaç metre uzakta, ama bana doğru ilerlerken saniyeler geçiyor gibi geliyor.

"Merhaba güzelim," diyor elini saçlarımdan arasına sokarken. Başımı arkaya yatırıp beni ona bakmaya zorlarken nutkum tutuluyor. Sanki sormasına bile gerek yokmuş gibi bana dokunuyor. Bu hoşuma gidiyor. Yüzünde bir gülümseme büyürken gözleri yüzümü arıyor. Dudaklarını dudaklarıma bastırmadan önce sessizce, "Hatırladığım kadar güzel," diyor.

Dudakları usulca dudaklarıma değdiğinde tüylerim diken diken oluyor. Dudakları beni uyuşturmuş gibi gözlerim ağırlaşıyor; onları açık tutamıyorum, kapanıyorlar ve dilini dudaklarımdan arasından kaydırırken inliyorum. Dilim dans ederken vücudum buna anında tepki veriyor

ve nefesimi kesiyor. Hiç düşünmeden kollarımı boynuna doluyor ve ağzına doğru inliyorum. Boştaki eli belime dolanıyor ve beni kendisine doğru çekiyor. Başımı yana eğiyorum ve öpücüğü derinleştirmesine izin vermek için ağzımı biraz daha açıyorum ve o da hayal kırıklığına uğratmıyor.

JFK'nin ortasında durmuş, uzun zamandır görüşmeyen sevgililer gibi öpüşüyoruz. Sanki o savaştaymış da ben evde sabırsızlıkla bekliyormuşum gibi. Sanki bana zaten sahipmiş gibi beni öpüyor ve ben de bunu yapmasına izin veriyorum. Dudakları benimkilere karşı çok iyi hissettiriyor. Ağız sıcak, dili yumuşak. Florida'nın bir hafta önce bana ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlatırken beni sıkıca kendine sarıyor. Ve bu iyi bir şey çünkü bacaklarım bükülmeye başlıyor. Uyarılmışlığının karnımın alt kısmına baskı yaptığını hissedebiliyorum ve ne kadar iyi hissettiğini hatırladıkça kalçalarım geriliyor. *Çekil Ashlyn*, diye aklımdan geçiriyorum ama bedenim bir asi gibi kendimi ona uydurmaya çalışırken daha fazlası için yalvarıyor.

Öpüşmeyi yavaşlatıyor ve çekiliyor. Ağırlaşmış gözlerimi açıp ona bakıyorum. "Ryder..." Nefes alıyorum. "Bu... ne içindi?" Onu daha sıkı kavramama rağmen kendimi sorarken buluyorum. Bunu neden yaptığı umurumda bile değil. Derin bir nefes alıyorum, zengin bir kolonya kokusu çarpıyor yüzüme ve arkasındaki güçten dolayı gözlerim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Hiç ağzınızı sulandıracak kadar güzel bir şey kokladınız mı? Turşu kokladığınızda ağzınızın verdiği tepki gibi bir şey. Onun kolonyası da bende aynı etkiyi yaratıyor ve onu tekrar tatmak için sabırsızlanıyorum.

Beni nasıl etkilediğini biliyormuş gibi bana gülümsüyor. "Herkes New York'ta düzgün bir karşılamayı hak eder, tatlım" diye basitçe cevap veriyor. Ağzımı açacak oluyorum ama beni bırakıyor ve geri çekiliyor. "Hadi, çantaları alalım." Soru sormadan uzanıp üç çantamı alıyor. Birini omzuna atıp dönmesini, diğer ikisini arkasından çekerken benden uzaklaşmasını izliyorum. Gözlerim doğrudan kışına gidiyor. Siyah pantolonu mükemmel biçimli kışını sıkıca kavriyor...

Ellerimi yanıma koydum çünkü o yanakları sıkma arzusu çok güçlü.

Sonunda kafamı çevirdiğimde Jaycent'in Ryder'la birlikte gelmiş olması gerektiğini fark ediyorum çünkü Becca'nın çantalarını taşımasına yardım ediyor. Kendimi transımdan çıkarmayı başardığımda Ryder'a "Onları ben alabilirim," diyorum.

Homurdanarak omzunun üzerinden bana bakıyor. "Biliyorum," diyor göz kırparak ve sonra Jaycent ve Becca ile konuşmak için duruyor. Gülümsüyorum ve onu takip ediyorum. Gözlerim olması gerekenden biraz daha uzun süre kışında oyalanmaya devam ediyor ama değil. O dar siyah pantolonun içinde harika görünüyor. Ve bacakları... Pantolon kalçalarını mükemmel bir şekilde sarıyor ve parlak siyah ayakkabılarının etrafında genişliyor. Beyaz düğmeli gömleği omuzlarını sıkıca kavriyor ve kasları çantalarımı tutup çekerken esniyor. Dudaklarımı yalıyorum ve onu öptüğümde fark etmediğim bir tat kalıyor. Viski mi? Böyle tepki sebep olan şey bu muydu? O tek öpücük beni sarhoş mu etti? Gerçekliğe dönmeye çalışarak başımı sallıyorum.

Dışarı çıktık ve çocuklar siyah bir Escalade'e doğru yürüdüler. "Taksiye binmeyecek miyiz?" Becca'ya sordum.

"Hayır," diyor basitçe.

Alt dudağımı ısıriyorum çünkü bir arabanın taksiden çok daha pahalı olduğuna eminim ve şu anda yanımda hiç nakit yok. Becca arabanın geçtiği yola adımını atıyor ve Jaycent onun için arka kapıyı açıyor. Becca sürünerek içeri giriyor ve Jaycent de onu takip ediyor. Ryder son çantamı da koyarken ben arkasına doğru ilerliyorum. Arkayı kapatıyor ve kapıya doğru yürümek için dönüyor. Elimi koluna koyup onu durduruyorum. "Bu ne kadar?" diye soruyorum.

Sanki şaka gibi gülümsüyor. "Özgürüm bebeğim," diyor bana doğru bir adım atarak.

Şakasına kıkırdadım. "Araba. Araba yolculuğu ne kadar? Üzerimde hiç nakit yok. Kart kabul ediyorlar mı?"

"Hiçbir şeye mal olmayacak."

"Anlamıyorum." Kimse insanları bedavaya gezdirmez.

Elini omzuma koydu. "Sana hiçbir şeye mal olmayacak. Bu benim şoförüm, Milton." Sonra beni döndürüp kapıya doğru götürüyor.

Ona *şoförüyle* ne demek istediğini sormak istiyorum. Ve *bana hiçbir şeye mal olmayacak*. Ama New York'un yüksek binaları ve parlak ışıkları karanlık geceyi aydınlatırken dikkatimi dağıtıyor.

Şekerci dükkânına girmiş küçük bir çocuk gibi pencereden dışarı bakıyorum, inanılmaz büyüklükteki binalar karşısında hayrete düşüyorum. New York'a hiç gitmedim bile, ama hiç filmlerdeki gibi görünmüyor. Çok daha şaşırtıcı, nefes kesici görünüyor. Binalar o kadar yüksek ki tepelerini bile göremiyorum. O kadar büyük binalar ki, birbirlerine bu kadar yakın nasıl inşa edildiklerinden emin değilim. Gösterge panelindeki saate bakıyorum ve gece yarısını biraz geçtiğini görüyorum. Buraya gelmemiz yaklaşık dokuz saat sürdü. Bu kadar geç olmasına rağmen baktığım her yerde insan kalabalığı var. Ve trafik - Becca'nın neden çoğu insanın taksiye bindiğini söylediğini anlayabiliyorum. Buralarda kendi başıma araba kullanmak zorunda kalsaydım korkunç bir yol öfkesine kapılırdım.

"Uçuş nasıldı?" Ryder'ın yanımdan sorduğunu duyuyorum.

"İyi idi," diye cevap veriyorum, dönüp ona bakmadan.

"Siz kızlar yorgun olmalısınız," diye ekliyor Jaycent. "Uçmanın beni yorduğunu biliyorum."

Kaleye benzeyen bir bina gözüme çarpıyor. Diğerleri kadar uzun değil, ama çoğundan daha geniş ve siyah renkli camlı birkaç farklı kulesi var. Göz gezdirirken cevabımı mırıldanıyorum. "Onun gibi bir şey."

Benimle konuşmayı bıraktılar, hedefimize doğru ilerlerken bu güzel şehri seyretmeme izin verdiler.

Yirmi dakika sonra araba durdu ve siyah tenteli beyaz bir binanın tepesine bakmak için başımı arkaya eğmek zorunda kaldım. "Çok büyük," diyorum hayretle.

"En büyüğü," diye fısıldıyor Ryder kulağıma. "Hatta biri beni seks tanrısı olarak görüyor."

Dönüp sert göğsüne bir tokat atıyorum ve o da gülüyor. "Kendini beğenmişlik yapma," diye uyarıyorum onu.

Escalade'den indik. Adamlar bavullarımız için bir araba ile bizi bekliyorlar. Ryder elimi tutuyor ve beni bir dizi merdivenden yukarı çıkarırken, arabayı iten adamlar yan taraftaki rampayı kullanırken geri çekilmiyorum. Ryder döner cam kapıyı açarak lobiye girmemizi sağlıyor.

Zemin açık renkli bir karodur. Her beşinci karoda bir açık renk, biraz renk katmak için koyu kahverengiyle değiştiriliyor. Sağ tarafta duvara yaslanmış bir masa var. Tezgâhın arkasında beş adam duruyor. Hepsi ellerini kaldırıp Ryder'a merhaba diyor. , en genç görünenin, Ryder'ın benimkini tutan eline baktığını fark ediyorum ve mavi gözlerindeki şaşkınlığı kaçırmıyorum.

Sol tarafta siyah takım elbise giymiş ve kravat takmış üç adam duruyor, ellerini arkalarında tutuyorlar. Her biri bize başıyla selam veriyor ve Ryder onlara isimleriyle iyi geceler diliyor. "Çok güzel," diyorum herkesten çok kendime.

Sonunda köşeyi dönünce asansöre ulaşıyoruz. Kapılar kapanırken aynalı duvarlarda kendime . Berbat görünüyorum. Makyajım yok ve saçlarım uçak yolculuğundan dolayı dağılmış durumda. Becca'nın söylediği bir şeye gülen Ryder ve Jaycent'e bakıyorum. Çok iyi görünüyorlar. İkisi de takım elbiseleri ve kravatlarıyla iş adamı gibi görünüyor. Becca bile şirin bir güneş elbisesi giymiş. Saçını düzeltmiş, rimel sürmüştü ve dudaklarını parlatmış. *Daha önce de sürmüş müydü?*

Kanalizasyondan bulup çıkardıkları bir fareye benziyorum. Yolun geri kalanını sessizce çıkıyorum ve nihayet otuz beşinci katta durduğunda daha ne gitmemiz gerektiğini merak etmeye başlıyorum.

Kapılar kayarak açılıyor ve ben de onları asansörden çıkarken takip ediyorum. Ryder hâlâ elimi tutuyor ve boştaki eliyle pantolonunun ön cebinden bir anahtar kartı çıkarıp içeri sokuyor. Kapı tıklıyor ve Ryder iterek açıyor. Önce Jaycent ve Becca içeri giriyor.

Ryder ve ben içeri girdiğimizde ağızım açık kaldı. Daire *Cribs*'de görebileceğiniz bir şeye benziyor. Diğerlerinden daha büyük.

Daha önce bulunduğum bir ev. Kesinlikle karşılayamam. Kahretsin, muhtemelen asansör anahtar kartını bile karşılayamam. Bilmem gerekirdi. Ne de olsa Becca'nın ailesi zengin. Ve zengin derken dünyanın öbür ucunda tatil yapıyorlar anlamında söylemiyorum. Milyarder gibi zenginler demek istiyorum. Becca'ya bakarak bunu anlayamazsınız çünkü o omzuna Prada çanta tayan ve buna uygun topuklu ayakkabılar giyen bir kız değil. Annesinin geçen yıl doğum gününde hediye ettiği LV bavulu olabilir. Ama o malikanelerde yaşayarak büyüdü. Dadıları ve aşçıları vardı. Babasının milyarlarca dolarlık bir şirketi var ve kızına küçük bir stüdyo daire almayacağını bilmeliydim.

"Bir sorun mu var?" Becca soruyor.

"Evet." Başımı yavaşça sallıyorum. "Biz nasıl ... Ben ..." Üç çift göz merakla bana bakarken birden kuruyan dudaklarımı yalıyorum.

"Burada yaşayamam," diyorum sonunda.

"Neden olmasın?" Ryder soruyor.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

RYDER

Sorum karşısında gözleri fal taşı gibi açıldı. Jaycent ve Becca daireyi gezerken ona doğru bir adım atıyorum ve onu kenara çekiyorum. "Nesi varmış bunun?" Ona soruyorum.

"Nesi varmış bunun?" diye soruyor inanamayarak. "Benim fiyat aralığımın dışında olmasına ne demeli?" diye fısıldıyor sertçe.

Gülüyorum. "Babam bunu Becca için aldı. Kira ödeme konusunda endişelenmene gerek yok."

"Elektrik faturasını bile ödeyemiyorum," diye çıkışıyor. "Ashlyn..."

Benden uzaklaşıyor ve yavaşça oturma odasının Manhattan'a bakan pencerelerine doğru yürüyor. Ellerini nazikçe cama bastırıyor. "Yani. Şu manzaraya bak," diyor huşu içinde. "Hiç bu kadar güzel bir şey gördün mü?"

Evet. *Sen.* Onun yerine, "Nefes kesici." diyorum. Gözlerim kot pantolonunu ve yıpranmış gri AC/DC tişörtünü tarıyor. Sarı saçları aşağıya inmiş, sırtının ortasında duruyor. Dağınık ama bu getirmek için zaman harcamış gibi görünüyor. Gözlerim siyah Chucks ayakkabılarına inene kadar kot pantolonunun içinde kışının ve bacaklarının şeklini tarıyor. Bu lüks dairede bile sahili düşünüyorum. O balkonda onu kollarımın arasında tutarken yağın yağmurun sesini hâlâ duyabiliyorum. Aletim sertleşmeye başladığında boğazımı temizliyorum.

"Bunu bir sorunmuş gibi söyledin," diyerek yanına doğru ilerliyorum.

Bana doğru dönüyor ve ben de yüzüne bakıyorum. Gözleri biraz kızarmış ve omuzları çökmüş. Yorgun bile olsa, o hâlâ gördüğüm en güzel şey. Etraftaki binaların ışıkları

yüzünde parlıyoruz. Kristal mavisi gözlerini parlayan yıldızlar gibi aydınlatıyorlar. Elimi uzatıp parmak uçlarımı yumuşak teninde kendime engel olamıyorum. Benden uzaklaşıyor.

"Sorun nedir?" Ona sordum.

"Ben böyle bir yere ait değilim." Gözleri bir derginin kapağında görebileceğiniz taba rengi ve beyaz mobilyaları tarıyor. Annemin bir fotoğraf galerisinden aldığı abartılı tablolar taba rengi duvarlarda asılı. Annemin onun için yaptığı tek şey buydu. Bu daireyi Becca için tamamen döşedi. Ama ben kız kardeşimi annemden daha iyi tanıyorum çünkü kız kardeşim dairesini böyle dekore etmezdi.

"Neden söyledin?" "Ben
senin gibi değilim, Ryder."

"Bu da ne demek oluyor?"

İç çekerken bir elini saçlarında gezdiriyor. "Ben dadılarla, hazırlık okuluyla ya da magazin dergileriyle büyümedim. Bu ..." Ellerini yanlarına doğru uzatıyor ve kocaman açıyor. "Benim gibi insanlar böyle yerlere ait değildir."

"Neden buraya ait olmadığını söyleyip duruyorsun?" Kaşlarımı çatarak sordum. "Buna gücüm yetmez."

"Sana bunun için para ödemek zorunda olmadığını söyledim." Dişlerini gıcırdatıyormuş gibi çenesi keskinleşiyor. "Eğer seni daha iyi hissettirecekse, Becca da burayı istemiyordu," diyorum dürüstçe. O benim gibi değil. En hızlı arabaya sahip olmak zorunda değil. Ya da kıyafetlere haftada binlerce dolar harcamak. Hiçbir zaman öyle olmadı. O paranın ailemize ait olduğunu ve kendisinin kullanamayacağını düşünüyor. Benim bir vakıf fonum olabilir ama ona dokunmam. Bugün olduğum yere gelebilmek için kıcımlı yırttım.

"Becca'ya telefonda Manhattan'da bir daire satın aldığını söylediğinde babamın ofisindeydim. Ona ilk sorduğu şey adres oldu. Bu ona nerede olduğunu ve ne kadara mal olduğunu söylüyordu. Ona teşekkür etti elbette ama mutlu olmadığını ben bile anlayabiliyordum."

Ellerini kalçalarına koyuyor. "Demek Becca bu yüzden bana evimizin fotoğraflarını göstermedi. Çünkü burada yaşamayacağımı biliyordu."

Elimi yüzüne koyuyorum ve başını bana bakması gereken yere doğru çeviriyorum. "ödendi. Endişelenme. Söz veriyorum."

"Başkasının sırtından geçinecek biri değilim, Ryder." "Ben öyle düşünmüyorum."

"O zaman ne düşünüyordun?" diye homurdanıyor. "Dürüst olmak gerekirse. Bence aşırı tepki veriyorsun."

Gözlerini bana dikti ve bir adım geri çekildi. "Şu anda seninle bunu yapacak havada değilim."

"Ne yapmak?" Bu kadın aklımı karıştırıyor. Panama City'deki o ilk gece gibi kendini bana atmaması umurumda olmamalı. Neden kıyafetlerini yırtıp bacaklarını benim için açacağını düşündüm ki? Ve neden bu görüntüyü kafamdan atamıyorum? Onun yerine, para hakkında tartışıyoruz.

"Anlamayacağın bir şey hakkında seninle tartışmak." Benden uzaklaşmaya çalışıyor, ama ben onu engellemek için hızla önünde duruyorum.

"Tam olarak neyi anladınız?"

Uzun bir nefes verirken bir elini saçlarında gezdiriyor. "Bak, sadece yorgunum. Sadece yatağa gitmem gerekiyor."

Ona evime gelmesini teklif etmek istiyorum ama beni reddedeceğini biliyorum. Bir ipucu ile birinin seni açıkça reddetmesi arasındaki farkı bilirim. Ve onun açıklaması, ona yatağında bir gece teklif etmem için bir davet değildi.

"Tamam. Eşyalarını odana götüreceğim, sen de biraz dinlenebilirsin."

Pencereden dışarı bakmak için geri dönüyor. "Yapabilirim," diyor ve ben harekete geçip eşyalarını odasına yerleştirmeden önce gözlerinin şehre bakarken donuklaşmasını bekliyorum. Bana istediği kadar kızabilir, ama bu bir

Beyefendi. Bir şekilde, bunun istediğimden daha zor olacağını biliyordum.

ASHLYN

Kilometreler boyunca binalardan başka bir şey yok. Saat gece yarısını çoktan geçmiş ama şehir tüm binaların pencerelerinden ışıklarla aydınlanmış. Aşağıdaki taksiler trafiğe girip çıkarken karınca gibi görünüyorlar.

Ellerimi kaldırıyorum ve tavandan tabana cam pencerelerin üzerine koyuyorum. Bu kadar yüksekte olmanın verdiği serinlik tüylerimi diken diken ediyor. Alnımı pencereye dayayıp iç geçiriyorum. Aynı hem güzel hem de ürkütücü.

Hayretler içinde şehre bakıyorum. Bu harika manzaraya bakarken nefesim kesiliyor.

Arkamı dönüp daireyi inceledim. Bir peri masalı gibi. Yerler açık gri eklentili beyaz parke. Durduğum yerden mutfak ve yemek odasını görebiliyorum. Yemek masasında taze kırmızı güller olan uzun bir cam vazo var. Becca'nın annesi onun için koymuş olmalı. Vazo cam mutfak masasının üzerinde duruyor. Sekiz beyaz yüksek arkalı sandalye masayı çevreliyor. Yakından bakınca gümüş boncukların onları çevrelediğini görebiliyorum. Masanın üzerinde gümüş bir avize asılı.

Mutfak da bir o kadar muhteşem. Beyaz dolaplar ve açık gri tezgahlar. Ayaklarımı uzatıp beyaz parke zemine bakıyorum ve hâlâ ayağымda olduğunu fark ediyorum. Oturma odasını boydan boya kaplayan büyük gri ve mavi halıyı kirleteceğimden korkarak hızla çıkarıp elime alıyorum. İki beyaz kanepeler pencereye karşı oturuyor. Yumuşak sarı ve mavi bir yastık kanepeleri süslüyor ve odaya renk katıyor.

Ryder yanıma gelerek, "Tamam, her şey odana yerleştirildi," diyor.

"Teşekkür ederim," diyorum, her ne kadar bunu yapmasına izin vermemem gerekse de.

Dairenin etrafına bakınırken takdirlerimi elinin tersiyle itiyor. "Becca ve Jaycent nerede?" diye yüksek sesle merak ediyor.

"Bilmiyorum," diyorum ve pencereden dışarı bakmak için geri dönüyorum. Elini omzumda hissettiğimde kaskatı kesiliyorum.

Bunu fark etti ve beni çevirdi. "Hey, iyi misin?" Uzandı ve elini yüzüme koydu. Geri çekilmek istiyorum ama kendimi ona doğru eğilirken buluyorum.

Başımı salladım. "Sadece yorgunum. Uzun bir gün oldu."

Yumuşak bir şekilde gülümsüyor. "Biraz dinlenmen gerek. Yarın bir görüşmen var, değil mi?"

"Evet." Her nasılsa, bunu şimdiye kadar unutmuştum.

Yüzümden çekiliyor ve elimi tutuyor. "Gel hadi. Sana odanı göstereyim."

Beni oturma odasından çıkarıp kısa bir koridora götürmesine izin veriyorum. Sağ taraftaki kapıyı açıyor ve gördüğüm şey karşısında nefesim kesiliyor. "Burası senin odan," diyor, gördüğüm şeyden hiç etkilenmemiş gibi. "Çantalarını dolabına koydum." Sol taraftaki kapıyı işaret ediyor.

Etrafa şaşkın şaşkın bakarken yatak odasına bir adım atıyorum. Dört direkli bir yatak uzak duvara yaslanmış. Sağ tarafta, duvar olması gereken yerde, tavandan tabana pencerelerden başka bir şey yok. Çevredeki binaların ışıkları tıpkı oturma odasında olduğu gibi benim odamı da aydınlatıyor.

"Çok fazla pencere var," diyorum herkesten çok kendime.

Ryder geldi. "Onları sevmiyor musun?" "Şehir çok güzel; tabii ki onları seviyorum."

Uzak duvara doğru giderken kıkırdıyor. "Ne olur ne olmaz. Bunu düzeltebilirim." Bir düğmeye ve yumuşak bir uğultu odayı dolduruyor. Başımı kaldırıp baktığımda bir dizi koyu gri perdenin bir o yana bir bu yana hareket ederek ortada buluştuğunu ve bizi karanlığa gömdüğünü görüyorum. Ryder daha sonra bir ışık düğmesini çevirerek odayı aydınlatıyor.

"Bu daha mı iyi?"

Yüzümü ona dönüyorum. "Teşekkürler," diyorum, birden kendimi rahatsız hissederek. Gevşek sarı saçlarımı endişeyle kulağımın arkasına itiyorum. "Yardıma için tekrar teşekkürler," diyorum ona.

Duvara yaslanıyor ve kollarını göğsünün üzerine koyuyor. Kollarının üst kısmındaki kaslar zaten dar olan beyaz düğmeli gömleğini geriyor ve ben de siyah pantolonunun dar kalçalarından aşağıya sarkmasına bakmaktan kendimi alamıyorum. Siyah bir kemer onları tutuyor ve bunun Florida'dan gelen kemer olduğunu fark ettiğimde yüzümün kızardığını hissediyorum. "İyi misin?" diye soruyor, yeşil gözleri benimkileri arıyor.

"Neden olmayayım ki?" Sinirle yutkunarak soruyorum.

Duvarı itiyor ve sanki ona karşı tepkimi ölçmeye çalışıyormuş gibi yavaşça bana doğru yürüyor. Kendimi yelpazelemek istiyorum ama kaçınıyorum; aptal gibi görünmek istemiyorum.

Önümde durdu ve bana baktı. Eğiliyor ve beni tekrar öpeceğini düşünerek nefesimi tutuyorum. Eğer beni havaalanındaki gibi öperse, sıçtım demektir. Onu bu mükemmel yatağa atacağım ve onunla sevişmek için tüm çarşafı yırtacağım.

Onun yerine eğilip beni alnımdan usulca öpüyor. "Biraz uyu Ashlyn. Yarın yoğun bir günün var," diye fısıldıyor ve arkasına bakmadan yatak odamdan çıkıp gidiyor.

Annemi arayıp beni ne kadar özlediğini ağlayarak anlatmasını dinledikten sonra yatmayı düşündüm. Ama çok yorgun olmama rağmen bütün gece bilgisayarımın başında Ryder'ı Google'da aradım. Bunu neden yaptığımdan emin değilim ama beni rahatsız ediyordu. Birdenbire bu kadar yakınlaşması. Çok sevecen. Kiminle bilmek istiyordum. Bir çapkınla mı? Bir erkek fahişesi mi?

Bulduğum şey bundan daha kötüydü. Şirketinin düzenlediği etkinliklerde çekilmiş fotoğraflarını gördüm. Barınaklarda hayır işleri yaparken çekilmiş fotoğrafları. İnşaat şantiyelerinin önünde çekilmiş resimleri.

Babamın şirketi bir mülk satın almıştı ve ya bir binayı yıkıyor ya da yeni bir bina inşa etmek üzereydi. Hepsinde gülümsüyordu ve yanında her zaman güzel bir kadın vardı. Ve bu gerçekten nefret ediyorum. En azından bir oyuncu olsaydı, bununla nasıl başa çıkacağımı bilirdim. Ama görünüşe göre işi tüm hayatını kaplıyor. Panama City'de geç saatlere kadar dünyayı dolaştığından bahsettiğinde abarttığını düşünmüştüm.

şimdi, onun yanında kendimi nasıl idare edeceğimden emin değilim. Sanki bir saniye içinde milyarder bir seks tanrısına dönüştü ve ellerini benden uzak tutamıyor. Ben de kendi ellerimi ondan uzak tutamayacağımdan korkuyorum ve bu büyük bir sorun.

Ailelerini araştırmaya karar verdim. Becca'yı dört yıldır tanıyorum ve bunun üç yılında birlikte yaşadık. Ama yüksek bir apartmanımız yoktu. Kampüste küçük bir daireyi paylaşıyorduk. Zengin olduğunu biliyordum ama sadece Conner yüzünden. O küçük sürtük, nadiren işe yarasa da, istediğini elde etmek için sürekli onun soyadını ortaya atardı. Bazıları ona uyduruyormuş gibi bakarken, bazıları da sarhoşmuş gibi bakardı. Bradley ve ben bir gece onlarla yemeğe gitmiştik; garsonumuz berbattı ve sonunda yemeğimizi aldığımızda soğuktu. kalktı ve tabağını yere fırlatarak bağırdı ve ben de alıntı yaptım, orada Becca O'Kane *ile* birlikteydi. Becca utanç içinde sessizce ağlarken ben gözlerimi devirmiştim. Ne bekliyordu ki? Kız arkadaşının babası milyarder olduğu için ayakkabılarını pmelerini mi? Onunla birlikte olmasının tek sebebinin bu olduğunu düşünüyorum ama bunu ona asla söylemeyeceğim.

Becca'ya ailesinin mali durumunu hiç sormadım. O ve Ryder'ın rahmetli bykbabalarından kalan vakıf fonları olduğunu biliyorum ama ikisi de hâlâ alışıyor. Babalarının net servetine bakmaya karar verdim ve Forbes listesinde 500. sırada olduğunu gördüm. Buna da şaşırmadım. Ne de olsa onlar milyarder. Milyarder derken, tam olarak üç milyarın biraz üzerinde bir servetten bahsediyorum. Ailem fakir değil. Kendileri için oldukça iyi durumdalar ama onun ailesi kadar iyi durumda değiller.

Esnememi örtmek için elimi ağzıma götürüyorum. Bütün gece ayakta kaldıktan sonra çok yorgunum. Yeni yatağıma uzanıp tavana bakarken gece boyunca öğrendiklerimi düşünüyorum. Gözlerim ağırlaştı, zihnim hala üzerinde dönüyor ve bu midemi bulandırıyor. Dün gece Ryder gittikten sonra perdelerimi açmıştım çünkü her zaman deneyimlemeyi arzuladığım şehri görmek istiyordum. Şimdi güneş pencerelerden içeri giriyor.

Mutfakta birinin sesini duyduğumda doğruldum. Yataktan fırlayıp kocaman dairenin içinde ilerliyorum, çamaşırlarım ve diğer ıvır zıvırlarımla kirletebileceğim yerlere bakıyorum. Becca'yı mutfakta kahve yaparken buluyorum. "Neden bana söylemedin?" diye soruyorum.

Bana bakıyor ve esniyor. "Pardon?" "Neden bana dairemizden bahsetmedin?"

Derin bir iç çekiyor. "Seni istemedim, sen de gittin," diye cevap veriyor sessizce. "Özür dilerim; sana söylemeliydim."

Önümüzdeki birkaç ay boyunca evim olarak adlandıracağım yere bakarken bir elimi saçlarımin arasında gezdiriyorum. Hayatımda gördüğüm en güzel manzara ama yine de midemi bulandırıyor. "Sorun ne?" diye soruyor.

"Bunu karşılayamam, Becca." İç çektim.

"Hiçbir şey için para ödemek zorunda değilsin" diye beni temin ediyor.

"Ne olmuş yani?" Kollarımı yana doğru kaldırıyorum. "Senden beleşe mi para alıyorum?"

Ben öyle biri değilim Becca."

Kahve fincanını tezgâhın üzerine koyuyor ve usulca gülümsüyor. "Öyle olmadığını biliyorum Ashlyn ve bu yüzden burada benimle yaşamayı istedim."

"Bu hiç mantıklı değil."

Omuzları çöküyor. "Geçen ay bir gün beni aradı ve bana bir daire aldığını söyledi." Ryder'ın dün gece bana anlattığının aynısını anlattı. "Ona hayır diyemedim. O da zaten izin vermezdi. Burada yalnız yaşamak istemediğim için bir oda arkadaşı istedim. Bir erkek olmadığı sürece olmadığını söyledi. I

burada benimle olmanı istediğimi biliyordum. Sen benim en iyi arkadaşımın Ashlyn."

"Senin istemeyeceğin bir daire için neden bu kadar para harcasın ki?" Bana para israfı gibi geliyor.

"Babam böyle çalışır. Ryder' burada bir dairesi var ve beni yanında isteyeceğini biliyordum." Omuz silkiyor.

Ryder'ın da burada yaşadığını bir şekilde unutmuşum ama bu beni gülümsetiyor. *Hayır! Hayır! Ondan uzak durmalıyım.* "Yani baban kardeşine burada bir daire aldı ve senin de onun yanında yaşamayı mı istedi?" diye soruyorum.

Başını sallıyor. "Ryder iki yıl önce kendi dairesini satın aldı. Ama evet, sanırım babamın beni burada istemesinin nedeni de buydu."

"Peki siz üniversiteden mezun olurken bir tanesinin satışa sunulmuş olma ihtimali nedir?"

Gülüyor. "İhtimaller yok denecek kadar az. Q's'ta bir daire sahibi olduktan sonra kimse dairesini satmaz. Öldüklerinde bile daireleri en yakın akrabalarına kalıyor." Bu daireler bir milyondan on iki milyon dolara kadar alıcı buluyor. Bunu da dün gece araştırdım. Şu an bilgi doluyum.

"Ne olmuş yani? Onları hareket ettirmesi için birine para mı verdi?" Üç milyar dolarla ne istersen alabileceğine eminim.

"Hayır." Gözleri tezgâha düşüyor ve sonra resmi yemek odası alanına bakıyor.

"Ne oldu?" Ona doğru bir adım atarak soruyorum.

"Bina... binanın sahibi babam, Ashlyn," diyor usulca.

"Oh." Bunun olacağını tahmin etmeliydim. Dün gece internette dolaşırken Manhattan'ın neredeyse yarısına sahip olduğunu gördüm.

"Sana hiç söylemediğim için üzgünüm ama burada benimle yaşamaktan nefret edeceğini ve kendimi açıklayamadan başka bir daire bulacağını biliyordum."

İç çektim. "Ve haklı olurdun." Kollarımı iki yana açarak daireyi işaret ediyorum. "Bu konuda ne yapmam gerekiyor?"

Bana yumuşak bir gülümseme veriyor. "Her şey girecek. Söz veriyorum. Para konusunda endişelenmene gerek yok. Ya da faturaları ödemeyi. Ben onları hallederim."

"Bunun tam olarak ne anlama geldiğini anlamıyorum. Bedavaya bir yerde yaşamayacağım Becca. Bana bir yerin olduğunu ve senin yanına taşınmamı istediğini söylediğinde, masrafımın ayda beş yüz olacağını söylemiştin."

Yeşil gözleri odanın içinde gezinirken alt dudağını ısırıyor. "Ne?" Homurdanıyorum.

"Bu da bir yalandı," diye fısıldıyor.

"Tabii ki öyleydi," diye tersliyorum. "Çünkü beş yüz dolar hiçbir şeyi karşılamaz."

"Bizim için bedava. Babam ilgileniyor."

İmkânlarımın üstünde yaşayan biri değilim. Mezun olduktan sonra New York'a taşınmayı her şeyden çok istiyordum ve küçük bir dairede yaşamaya tamamen hazırdım. Ama bu mu? Çocukluk evimden daha büyük bir daire...? "Bilmiyorum..."

"Lütfen," diye yalvarıyor mutfağa doğru gelirken. "Lütfen burada benimle kal Ashlyn. Conner gitti. Dört yıldır yoktum ve buradaki arkadaşlarımdan görüşmedim çünkü Conner hiçbirini sevmiyordu. Ve dürüst olmak gerekirse, onlar zaten hiç arkadaş . Lütfen bana burada benimle kalacağını söyle." Gözlerini yere indirdi. "Çünkü yalnız kalmaya hazır değilim."

Bir elimi yüzümde gezdirirken içimi çektim. Ben bir beleşçi değilim. Üzerime düşeni yapmam gerektiğine inanıyorum ama biriktirdiğim bir miktar param var. Tam olarak yirmi beş bin dolarım var.

Arabamı satmak buna yardımcı oldu. Onu terk etmeyeceğim ve o da bunu biliyor. Keşke bana neye doğru söyleseydi. "Kalacağım," diyorum isteksizce. Bana bakıyor ve gülümsüyor. "Bir şartla," diyorum. ekle.

" söyle."

"Artık sır yok."

"Anlaştık."

Mutfaktaki bar taburesine oturup başımı ellerimin arasına alıyorum.

"Baban nelerden hoşlanır?"

"Ne demek istiyorsun?"

Başımı kaldırıyorum ve elimi bırakıyorum. "Alkol. Ne tür alkolden hoşlanır?"

"Viski. Ama bunun ne alakası var?"

"Senin yanına taşınmama izin verdiği için ona bir şişe almak istiyorum." Bana kalacak bir yer verdiği için en azından bunu yapabilirim. Daha önce gördüğüm her şeyden daha iyi olduğundan bahsetmiyorum bile.

"Bunu yapmak istemezsin," diyor yavaşça.

Kaşlarımı çatıyorum. "Neden istemeyeyim?"

"Kırk bin dolar gibi bir şey."

Gözlerim yerinden fırlıyor ve ağzım açık kalıyor. "Viski için mi?" Tanrı aşkına, bu adam viskiyi nereden buluyor?

Yumuşakça gülümsüyor ve konuşuyor. "Özür dilerim. Bu elli yıllık bir viski. Zevki her alanda çok pahalıdır."

"Bunu görmeye başlıyorum," diye mırıldanıyorum kendi kendime.

Tezgâhın karşısına uzanıp elimi tuttu. "Ona bir şey almana gerek yok, gerçekten. Bunun için endişelenme."

vermeden başkalarının bana bir şeyler vermesine izin veren biri değilim. Elini bırakmadan önce tekrar sıkıyorum, ayağa kalkıyorum ve odama geri dönüyorum. Bir görevim var.

ON İKİNCİ BÖLÜM

RYDER

Masamın arkasına oturuyorum ve pantolonumun cebinden telefonumu çıkarıyorum. Ashlyn'e hızlıca bir mesaj gönderiyorum.

Ben: *Dün gece nasıl uyudun?*

Okuyor ve neredeyse anında yanıt veriyor.

Ben .

Ona tekrar mesaj atacaktım ama kapım açıldı. Babam elini saçlarında gezdirerek içeri girdi. "Az önce St. Claire'den bir telefon aldım. Westcott'un Miami'deki oteli için bir alıcı aradığını söyledi."

Kaşlarım kalktı. "St. Claire neden bizi bilgilendirsin ki? O bir rakip." St. Claire ve babamın geçmişi çok eskiye dayanıyor. Üniversiteye birlikte gittiler ve babamın Manhattan' yarısına sahip olması gibi, St. Claire de Chicago'nun yarısına sahip.

O da bu bilgi karşısında kafası karışmış gibi başını sallıyor. "Emin değilim. Ama seni Florida'ya gönderiyorum."

"Ne zaman?" Ben soruyorum.

"İki hafta içinde," dedi ve sonra dışarı çıkmaya başladı.

"Neden bugün değil?" Kafam karışmış bir şekilde sordum. "Eğer Westcott bir alıcı arıyorsa, diğerleri öğrenmeden önce vurmaliyiz."

"Hayır. Bekleyeceğiz. Bırakalım da satmak istediğinden yüzde yüz emin olduğuna karar versin. Eğer şimdi harekete geçerse, diğerleri ona bir teklif verdiğimizizi öğrenecek. Eğer St. Claire'in söyledikleri doğruysa, yüzde yüz emin değil.

henüz yüzde. Çaresiz kaldığında vurmalyız, sadece düşünerek değil."

Anlamak için başımı salladım. "Tamam. İki hafta o zaman."

"Dün gece kız kardeşini ve Ashlyn'i aldın mı?" diye sorarak konuyu değiştiriyor.

"Evet, efendim."

"Becca daireyi beğendi mi?"

"," diye yalan söyledim. Kız kardeşimin daire anlayışının bu olmadığını biliyorum. Yüksek binalardan nefret eder. Ayrıca babamın onun için bir eve bir nokta iki milyon dolar harcamış olmasından da nefret ediyor. Ashlyn'in nasıl tepki verdiğinden bahsetmiyorum bile.

"Güzel. Bir şeye ihtiyaçları olursa ona yakın olmana sevindim," diyor.

Konuşmaya devam ediyor ama telefonum çalıyor ve başka bir mesajım olduğunu bildiriyor. "Peki, seni yalnız bırakayım," diyor arkasını dönüp dışarı çıkmadan önce.

Telefonuma gülümseyerek bakıyorum, Ashlyn olduğunu düşünüyorum ama olmadığını görünce kaşlarımı çatıyorum.

*Selam bebeğim. Doğum gününden beri senden haber alamadım.
Bu hafta sonu yemeğe çıkmaya ne dersin?*

Sandalyeme otururken iç geçirdim. Kısa ama öz bir yanıt yazıyorum.

Gelemem, planlarım var.

Bana geri mesaj atıyor, ama okumak için zaman ayırmaya bile zahmet etmiyorum. Sadece başka bir randevu seçtiği bir mesaj olacak. Ve ne zaman olursa olsun, meşgul olduğumu biliyorum. İpucunu lazım. Eğer bir erkek sana mesaj atmıyorsa, seninle birlikte olmak istemiyor demektir. Bunun yerine eğilip masamın üzerindeki telefonumu alıyorum ve tanıdık bir numarayı çeviriyorum. Hayatım boyunca tanıdığım bir ses cevap veriyor. I

sesine gülümsedim ve sandalyemde arkama yaslandım. "Selam güzelim. Uzun zaman oldu."

Kahkahalar ardından gelir. "Ryder. Ne yapıyorsun?"

"Ben olduğumu nereden bildin?" Şaşkınlıkla sordum.

"Bu sesi nerede duysam tanırım. Sizin için ne yapabilirim?"

Gülümsüyorum. "Sorman komik..."

ASHLYN

Küçük tuğla binanın önüne geldiğimde telefonumu çantama yerleştiriyorum. Tesadüfe bakın ki apartmanımız Talia'nın Galerisi'nden sadece üç blok ötede.

Cam kapıları açıyorum ve binanın etrafına bakarken gülümsüyorum. Parlak beyaz duvarlar ve siyah sütunlar yapıyı destekliyor. Sağ tarafta dolambaçlı bir merdiven var. Solda bir masa var ve ona doğru yürüyorum. Sarı saçları sola doğru kaymış bir adam başını kaldırıp beni görüyor.

"Merhaba, ." Ellerini masanın üzerinde kavuştururken gülümsüyor. "Size nasıl yardımcı olabilirim?" diye tatlı tatlı soruyor.

"Merhaba. Benim adım Ashlyn Whitaker. Lauren ile saat 10'da toplantım var."

"Oh, evet." Yüzü daha da aydınlandı. "Bayan Whitaker. Lütfen oturun" -parlak kırmızı deri bir kanepeyi işaret ediyor- "geldiğinizi kendisine bildireceğim."

"Teşekkür ederim." Kanepeye doğru yürüyüp oturuyorum ve çantamı kucağıma koyuyorum. Sıkıca kavriyorum ve ellerimin terli olduğunu fark ediyorum. Ellerimi siyah kalem eteğime sürterek işe yaramasını umuyorum. Onun elini sıkarken benimkilerin terli olmasından nefret ediyorum.

"Size kahve ya da su getireyim mi?" diye soruyor masanın arkasındaki adam. "Belki bir cappuccino?"

"Hayır. Teşekkür . Ben iyiyim," diye onu temin ediyorum.

"Bir şey değil, tatlım. Birazdan aşağıda olacak."

Telefonumun çaldığını duyunca çantamı karıştırmaya başladım. Bradley'nin beni aradığını görüyorum. Aramayı görmezden geliyorum ve ona hızlıca bir mesaj gönderiyorum.

Ben: *Şu anda konuşamam. Görüşmemdeyim. Daha sonra seni ararım.*

Telefonumu sessize alıp çantama atıyorum. "Bayan Whitaker."

Başımı kaldırdığımda dolambaçlı merdivenlerden inen bir kadın görüyorum. Koyu kızıl saçlarını sıkı bir topuz yapmış. Üzerinde dizlerine kadar uzanan siyah bir elbise ve sahip olmayı çok istediğim bir çift siyah beyaz papyonlu topuklu ayakkabı var.

Son basamağa ulaştığında ayağa kalkıyorum. "Merhaba Bayan Mills," diyorum, onu yarı yolda karşılayıp elimi uzatıyorum. "Benimle görüşmeye zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

Kadın başını sallıyor. "Kesinlikle," diyor sıcak bir şekilde gülümseyerek. Elini benimkinin içine koyuyor ve sonra resepsiyondaki adama bakıyor. "Thomas. Lütfen telefonlarımı beklet."

Adam başını sallıyor ve sonra kadın merdivenleri işaret ediyor. "Lütfen. Bunu ofisime götürelim."

Sohbet ederken onu dolambaçlı merdivenlerden yukarı kadar takip ediyorum. "Ne zamandır New York'tasın?"

"Daha dün geldim."

"Vay canına. Şimdiye kadar nasıl buldunuz?"

"Çok bunaltıcı," diyorum dürüstçe ve o da gülüyor.

Merdivenlerin başına geldiğimizde "Bunu anlayabiliyorum," diyor.

"Buralı mısın?" Merak ediyorum.

"Doğma büyüme" diyor gururla.

Onu koridorda takip edip bir ofise giriyorum, bana oturmamı işaret ediyor. "Şimdi, sana karşı dürüst olacağım Ashlyn. İki yıllık tecrübesi olan birini istiyoruz."

Sağ bacağımı sol bacağımın üzerinden geçirirken sırtımı dikleştiriyorum. "O zaman neden benimle buluşmayı kabul ettiğinizi sorabilir miyim?" Dürüstçe soruyorum.

Sorum karşısında şaşırmış görünüyor. "Çünkü profesörün senin hakkında iyi şeyler söylemekten başka bir şey yapmadı. Ve çok fazla vardı."

Gülümsüyorum. "Her öğretmenin favori bir öğrencisi vardır."

O da buna gülüyor. "Evet, öyle." Ellerini birleştiriyor ve masasının üzerine koyuyor. "Bana bağlantılarınız olduğu da söylendi."

Gülümsememi saklamaya çalışıyorum ama başaramıyorum. "Bağlantılar?" Sanki hiçbir şeyden haberim yokmuş gibi konuşmaya çalışıyorum. Ama değilim.

Başını sallıyor. "bir sanatçı var. Çalışmalarını internette gördüm ve galerimizde sergilemeyi çok isterim. Bana söz konusu sanatçıyı tanıdığınız söylendi."

"Onları şahsen tanımıyorum ama yaptıkları işleri biliyorum."

Sanki bu onu memnun etmiş gibi gülümsüyor. "Bana nasıl ulaşılacağını bildiğin söylendi. Onlara bir teklif yap."

"Yapabilirim."

"Mükemmel," diyor parlak bir gülümsemeyle. "Bakabilir miyim?" diye soruyor, testi geçtiğime göre kucağımdaki özgeçmişime bakarak.

"Evet, hanımefendi," diyorum ve ona uzatıyorum.

Mektubu açıyor ve sessizce okuyor. Kaşları kalkıyor ve gülümsüyor. Sonra da kapatıyor. Vay be. Çok uzun sürmemiş. "Seattle'daki The Fort Gallery'de mi çalıştın?"

"Orada staj yaptım."

"Çok etkileyici," diyor başını sallayarak. "Stajın neleri içeriyordu? Sizi bilgisayar başında mı tuttular yoksa sanatla mı ?"

"İkisinden de biraz" diyorum dürüstçe. "Masa başında başladım. Sonra zaman içinde sanata yöneldim."

Özgeçmişini açıyor ve tekrar gözden geçiriyor. "Üç yıl boyunca orada mıydın?"

"Evet, hanımefendi."

"Staj için çok uzun bir süre," diyor şüpheci bir sesle.

"Altı ay sonra beni tam zamanlı çalışan olarak işe aldılar," diye bilgi verdim.

"Tam zamanlı okula gittin ve tam zamanlı çalıştın mı?" diye soruyor ve ben de başımı sallıyorum. "Etkileyici." Gururla gülümsüyorum. "Beş yıl sonra kendinizi nerede görüyorsunuz Bayan Whitaker?"

"Kendi galerimi işletmek istiyorum."

"Vay canına. Beş yıl için büyük planlar bunlar."

"Bunu anlıyorum ama aynı zamanda neler de biliyorum. Ben büyük hayaller kuran ve bunları gerçekleştirmek için ne gerekiyorsa yapan biriyim."

Bana ne soracağını düşünürken başını yana eğiyor. "Bana sormak istediğin bir şey var mı?" diye soruyor sonunda.

"Evet. Sanatçılarınla ilişkinizin nasıl olduğunu merak ediyordum?" Kaşları çatılıyor. "Eserlerini sergilerken, açılışlarda eserlerini gösteriyor, birkaç parça satıyor ve sonra kalanları toplayıp onlara bir çek mi gönderiyorsunuz? Yoksa onları sözleşmeli olarak temsil edip, sözleşmeleri bitene kadar sanatlarını galeride mi sergiliyorsunuz?"

Koltuğuna geri oturuyor ve dudaklarında bir gülümsemeyle ellerini kucağına koyuyor. "Biz burada çok yönlü çalışıyoruz. Tek amacımız sanatçıya hitap etmek. Ve biri için işe yarayan bir şey bir başkası için işe yaramayabilir. Bir sözleşmeyle ilgilenenlere bir sözleşme teklif edilir. Ama istemezlerse buna gerek yoktur."

Başımı sallıyorum. "Tipik bir iş günü olurur?"

"Dürüst olmak gerekirse, bunu tanımlamak zor. , ön masada Thomas'a yardım etmeni, telefonlara cevap vermeni ve bilgisayarda çalışmanı isterdim. Ayrıca arka tarafta da sanat eserlerini paketleyip açmanı istiyorum. Eğer yaklaşan bir etkinliğimiz varsa, vitrin ve pazarlama stratejileri konusunda fikirlerini almak isterim."

Gözlerim büyüdü. "Bu çok geniş bir çeşitlilik."

Başını sallıyor. "Evet, Bayan Whitaker. Burada, Talia'nın , herkesin elini taşın altına koymasını severiz. Sanat sektöründe çok yönlüyüz. Ve kendi galerinizi açarken bu da devreye girecek," diyor gülümseyerek.

Görüşmemden bir saat sonra kendimi Manhattan'ın merkezindeki bir içki dükkanından yüzümde bir gülümsemeyle çıkarken buldum. Becca'nın bana söylediği viskinin adını araştırdım ve şeyi bulana kadar bir ton telefon görüşmesi yaptım. Bay O'Kane'in tercih ettiği viskinin hiçbir içki dükkanında satılmadığı ortaya çıktı. Tabii ki yok, bu hayatımı çok kolaylaştırırdı. Ancak yerel mağazaları onuncu arayışımdan sonra, çok yardımcı olan bir adamla konuştum ve bana tıpkı onun gibi olan sadece yüz elli dolara mal olan bir türden bahsetti. Ancak, bunun bir shot büyüklüğünde olduğunu söylemeyi unuttu ama ben yine de gidip aldım. Seçeneklerim tükeniyordu ve fikrimi değiştirmeyecektim.

Bir taksi önümde durdu ve için arka kapıyı açtım. "Nereye?" diye soruyor şoför koltuğundaki adam.

Telefonuma bakarken alt dudağımı ısırıyorum. Kahretsin. Nerede çalıştığını bilmiyorum. "Bir saniye..." Google'a giriyorum ve yazıyorum. "O'Kane ..."

Gaza bastı ve vücudum arka koltuğa çarptı. Telefonum yere uçtu. "Affedersiniz?" Başımı ovuşturarak homurdandım. "Nereye gidiyoruz?" O trafikte ilerlerken ben de soruyorum. Diğer arabalar bize korna çalıyor ve ben telefonumu kaptıktan sonra hızla emniyet kemerime uzanıyorum.

"O'Kane dedin, o yüzden seni O'Kane'e götürüyorum," diye cevap veriyor sağa sapıp yeni bir yola girerken.

Ona neden bahsettiğimi nereden bildiğini sormak ama sormamaya karar verdim. Becca'nın ailesi belli ki bu kasabada iyi tanınıyor. Yarisına sahip olduğuna göre mantıklı.

Sonunda durduğunda arabadan inerken "Araba kullanmayı öğren," homurdandım.

"New York'ta yenisin, ha?" Elini kaldırıp parmaklarını şıklatırken gülüyor. "Buna alışacaksın."

Parayı ön camdan taksinin içine atıyorum ve o da lastikleri gıcırdatarak uzaklaşıyor.

Arkamı dönüyorum ve gökyüzüne uzanıyormuş gibi görünen yüksek bir binaya bakıyorum. İnsanlar sanki hiç bu kadar güzel bir şey görmemişler gibi yanımdan geçip gidiyorlar. Camlar siyah renkte ve tüm yapı kıvrılıyor. Sanki gökyüzünün kendisi onu yerden yukarı çekiyor.

Biri bana çarptı. Özür dilemek için telefon konuşmasını bile kesmiyor ama bu beni transımdan çıkarıyor. Sırtımı dikleştirip büyük cam kapılara doğru yürüyorum. Siyah beyaz takım elbise giymiş bir adam başını eğerek beni selamlıyor. "İyi günler hanımefendi."

"İyi günler efendim," diye cevap veriyorum kapıyı bana açarken. Dönüp "Teşekkür " diyorum ve o da bana bir kez başını sallıyor.

"Benim için zevkti, hanımefendi."

Kahkahalar ve sohbetler kulaklarımı doldururken bir kez daha duruyorum. Siyah mermer zemini, koyu gri duvarları bazı garaj kapılarından daha büyük olan gümüş tabloları inceliyorum. Muhteşem bir yer. Nefes kesici. O kadar büyülenmişim ki yanımda duran adamın dikkatimi çekmesi birkaç saniye alıyor.

"Merhaba," diyorum sonunda ona bakarak.

Bir adam usulca gülümsüyor. Koyu kahverengi gözleri ve koyu kahverengi saçları tanıdık geliyor. "Ashlyn. Yardımcı olabilir miyim?"

"Adımı biliyor musun?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Sizi dün havaalanından aldım hanımefendi," diyor soğukkanlılıkla.

Bu yüzden tanıdık geliyor. Ryder'ın şoförüydü. New York'a dikkatimi vermekle o kadar meşguldüm ki şoföre dikkat edemedim.

"Bay O'Kane'i ziyarete mi geldiniz?" diye sordu. "Evet."

"Size yolu göstermemi ister misiniz, yoksa burada benimle birlikte onu beklemek mi istersiniz?" Kaşlarım şaşkınlıkla birbirine çarpıyor. "Birkaç dakika önce onu beklemem için aşağıya çağırdı. Birazdan aşağıda olur."

Onun için aşağı mı çağırdı? Ryder *onun* şoförü olduğunu söylememiş miydi? Babası da aynı adamı mı kullanıyor? "Tam olarak kimi ?" Sormaya karar verdim.

"Ryder."

Ben de öyle düşünmüştüm. Ona gülümsedim. "Buraya Ryder'ı görmeye gelmedim."

Ryder'ın babasını görmeye geldiğimi anlayınca yüzündeki gülümseme kayboluyor. "Ah canım, çok özür dilerim," dedi çabucak.

Yumuşakça gülüyorum. "Üzgün olmana gerek yok. Çok açık değildim." İkisinin birlikte çalıştığını unutuyorum.

"Buraya. Buraya." Beni üst kolumdan tutup asansöre doğru çekmeye başladı. "Seni Bay O'Kane'e götüreceğim."

"Bunu yapmak zorunda değilsin." Ryder buraya gelirse başının belaya girmesini istemiyorum ama Ryder burada değil.

Boştaki elini havada sallıyor. "Yapmalıyım," diye beni temin ediyor.

Bir asansöre biniyoruz ve o yetmiş beşinci kata basıyor. "Vay canına. Gerçekten çok yüksekmış," diyorum.

"Düşündüğünüz kadar uzun sürmüyor," diye beni temin ediyor.

Sanki her katta duruyormuşuz gibi insanlar gelip gidiyor. Siyah kalem eteğime bakıyorum ve beyaz bluzumun düzgünce içine sokulduğundan emin oluyorum. ",," diye anons ediyor ve tam kapılar açılırken kıyafetimden başımı kaldırıyorum.

Çantamı omzuma yerleştirirken asansörden çıkıyorum. "Çok teşekkür ederim."

"Ne zaman isterseniz, hanımefendi."

Gülümsüyorum. Çok uygun. "Lütfen bana Ashlyn de." Başını salladı. "Ashlyn."

"Bay ...?"

"Milton."

"Teşekkürler, Bay Milton."

Asansörden inerken başını sallıyor. "Sadece Milton."

Sağ elimi uzattım ve o da kendi elini benimkine koydu. "Seninle resmen tanışmak güzeldi Milton. Tekrar teşekkür ."

"Benim için zevk, Ashlyn."

Elini bırakıyorum ve arkamı dönüyorum. Birden nereye gittiğime dair hâlâ hiçbir fikrim olmadığını fark ediyorum. Sağımdaki masada güzel bir sarışın oturuyor, ama elinde bir masa telefonu ile birlikte bir kulaklık var

hızlı ve otoriter bir şekilde konuşuyor. Muhtemelen kötü bir zamanda geldim. Saat beşi biraz geçiyor ve eminim herkes bugünlük buradan çıkmaya çalışıyordur.

"Ofisinin nerede olduğunu biliyor musun?"

Milton'ın hâlâ asansörün dışında durduğunu görmek için arkamı dönüyorum. "Bilmiyorum," diye itiraf ediyorum titrek bir gülümsemeyle. "Korkarım bugün çok hazırlıksızım."

Buna gülüyor. "Olur böyle şeyler. Beni takip edin." Beni güzel sarışının masasının önünden geçirirken onu takip ediyorum. Masa telefonunu yere kulaklığındaki kişiye Bay O'Kane için beklemesini söylerken bize bakma zahmetine bile girmiyor. Anında kendimi garip hissettim. Onun işyerine hiç gelmemeliydim. Becca'nın beni bu gece ailesinin evine götürmesini sağlamalıydim. Bu kadar parası ve bu kadar büyük bir işi olan bir adamın benim ziyaretime ayıracak zamanı yoktur. Muhtemelen sürekli insanları çevirmek zorunda kalıyordur.

Milton durdu ve üzerinde Timothy O'Kane, CEO yazan siyah bir kapıyı çaldı. Kapının diğer tarafından derin bir sesin, "Girin," diye karşılık verdiğini duyuyorum.

Milton kapıyı açar ve boğazını temizler. "Bay O'Kane."

"Milton. Sizin için ne yapabilirim?" diye sorduğunu duydum.

"Size bir ziyaretçi getirdim," diye anons ettikten sonra kenara çekiliyor.

Bay O'Kane'in sandalyesinden kalkışını izliyorum. Koyu gri takım elbise ceketinin düğmelerini ilikliyor ve yüzüne sıcak bir gülümseme yayılırken masasının etrafına geliyor. "Ashlyn, bu ne sürpriz. Bu zevki neye borçluyum?"

Becca'yı tanıdığım dört yıl boyunca babasıyla sadece bir kez karşılaştım. O da iki hafta önce üniversite mezuniyetimizdeydi. Ve çok kısa sürdü. Becca'nın bana anlattığına göre, işiyle evliymiş. Bu şirketle besleniyor, nefes alıyor ve yaşıyor. Ama hey, başka kim onu milyarder yapacak ki? Tüm o para bağımlılık yapıyor olmalı. Annesiyle beş kez görüştüm. Her yıl Seattle'a gelirdi.

Becca'nın doğum günü ve sonra da mezuniyeti için. Annesi her gittiğinde Becca gözyaşlarına boğuluyordu. Onu özlediği için değil, annesi her gün ona hayatını Becca'nın istediği gibi değil de kendi istediği gibi yaşayarak hata yaptığını hatırlattığı için. *Tam bir sürtük*. "Merhaba efendim. Umarım sizi rahatsız etmiyorumdur. Önce ," diyorum, şimdi düşününce kendimi aptal gibi hissediyorum. Ona bir kadeh viski vermek için iş gününü böldüm. *Çok aptalca*.

"Oh, hiç sorun değil. Lütfen"-masasının önünde duran yüksek arkalıklı beyaz çivili sandalyeyi işaret ediyor-"oturun. Birkaç dakikam var."

Milton kapıya doğru yürümeye başlarken, "Ben sizi yalnız bırakayım," dedi.

"Tekrar teşekkürler Milton," diyorum ona.

Başını sallar. Bay O'Kane ona, "Ryder birkaç dakika sonra burada olacak, Milton," . "Şu anda bir toplantıda."

Milton başını sallar ve kapıyı arkasından kapatarak dışarı çıkar.

"Senin için ne yapabilirim Ashlyn?" diye soruyor ceketinin düğmesini çözüp tekrar otururken.

Derin, sakinleştirici bir nefes alıyorum. "Tüm bunlarda yeniyim," diyorum dürüstçe.

"Evet. Becca bana daha önce hiç New York'a gitmediğinizi söyledi. Şimdiye kadar ne düşünüyorsun?"

"Taksi şoförleri tam bir ölüm tuzağı. Ve gördüğüm her bina beni daha da hissettiriyor."

Bu ifadelere gülüyor. "Buna alışıyorsunuz."

Taksi şoförünün bana söylediği buydu. "Ama tüm bunlara alışık olmadığımı söylerken kastettiğim bu değildi."

Sandalyesinde geriye yaslanıyor ve sağ ayak bileğini sol dizinin üzerine koyuyor. "Ne demek istiyorsun o zaman?"

Ellerimi iki yana açarak ofisini işaret ediyorum. Duvardan sarkan eserleri ve büyük kırmızı deri kanepenin üzerinde duran diplomaları var. Tavandan tabana pencereler arka duvarı oluşturuyor,

Manhattan'ı görmemi sağlıyor. Kilometrelerce uzanan binalar ve ofisinin bulunduğu yerden Hudson Nehri olduğunu tahmin ettiğim güzel mavi su. Binaların sağında Central Park görülüyor. "Çok güzel. Ama çok fazla." Çantama bakıyorum ve adama içmeye bile değmeyecek bir viski vermek için burada olduğuma iç geçiriyorum. "Bu kadar abartılı bir yerde yaşayacağımı bilmiyordum," diye itiraf ediyorum.

"Becca sana söylemedi mi?" diye soruyor şaşkınlıkla.

"Hayır." Başımı salladım. "Bay O'Kane." Ona Timothy dememi doğru bulmuyor. "Bırakın asansörü, asansörün anahtar kartını bile alacak param yok-"

Elini kaldırıyor ve ben hemen konuşmayı kesiyorum. "Ashlyn, seni temin ederim ki konu mali durum olduğunda endişelenmeni gerektirecek hiçbir şey yok."

"Başkasının sırtından geçinmeyeceğim. Ben yetiştirilmedim." Başımı iki yana sallıyorum. "Dün gece Google'da apartmanla ilgili ne kadar bilgi varsa araştırdım ve hayatım boyunca kazanabileceğimden çok daha fazlası çıktı."

Düşünceli bir şekilde gülümsüyor. "Bana çok benziyorsun."

Sağ kaşımı kaldırıyorum. Az önce ne dediğimi duymadı mı? "Nasıl yani?" Sanki o krallığı kurmuş, ben de bir parça ekmek için dilenen bir köylüyüm.

"Tıpkı sizin gibi de biraz araştırma yaptım."

"Google'da ... neyi araştırdın?"

"Ailen," diye utanmadan itiraf ediyor.

Hafifçe gülüyorum. "Üzgünüm Bay O'Kane, ama mali durumlarını internette bulamazsınız."

"Bu doğru olabilir, ama benim bu değildi." Kaşlarımı çattım. "Tek kızım ile ne zaman konuşsam, en yakın arkadaşından ve ailesinin onun için ne kadar çok şey yaptığından bahsedip . Geçen hafta onlarla konuştuğumu biliyorsun."

"Ailem mi?" Ağzım açık kalırken sordum.

Başını sallıyor. "Evet. Beni aradılar. Becca'yla kalmana izin verdiğim için bana ne borçlu öğrenmek istediler, ben de onlara

Hiçbir şey. O kadar ısrarcı oldular ki bu durum saldırgan bir hal aldı." Kıkırdıyor. "Onlar çok iyi insanlar."

Gururla gülümsüyorum. "."

Ayağını indiriyor ve kalkıyor. Gelip benimkinin yanındaki aynı sandalyeye oturuyor. "Bugün bulunduğum yere acımasız bir köpekbalığı olmadan gelmedim ama konu ailem olduğunda elimden geldiğince yardım etmeye çalışıyorum. Sen ve ailen de benim için aile gibisiniz." Bu beni şaşırttı.

Bir tutam saçı kulağımın arkasına yerleştiriyorum. "Kulağa nankörce geliyorsa özür dilerim ama onlarla bir kez konuşmuş olmanız onları tanıdığınız anlamına gelmez efendim."

Alınmıyor; sadece daha büyük gülümsüyor. "Onları aile yapan onlarla konuşmak değildi. Becca ile konuşmaktı. Küçük kızımın Seattle'da okula gitmesini istemedim ama çenemi kapalı tuttum. Onu burada tutmaya çalışan karımdı." İç çekiyor. "Ama o bir yetişkindi ve kendi kararlarını vermesine izin vermeliydim. Ona yaptığım ilk aramayı dün gibi hatırlıyorum. Ağlıyordu. Belki bir haftadır oradaydı ve Conner onu üzmüştü. Sesi bardaymış gibi geliyordu ve çok gürültülüydü. Ona hemen eve gelmesini söyledim. Eğer uçağa binmezse, onu eve getirmesi için özel bir jet göndereceğimi söyledim. Sakinleşti ve ona bir hafta daha vermem için beni ikna etti.

Ertesi hafta onunla konuştuğumda sesi bambaşka biri gibi geliyordu. Conner'dan bir kez bile bahsetmedi. Tek konuşabildiği yeni en iyi arkadaşı ve haftayı onunla ve ailesiyle nasıl geçirdiğiydi." Dizimin üzerinde duran elimi okşuyor. "onu kendinizden biriymiş gibi kabul ettiniz, ben de burada sizin için aynısını yapacağım." Aniden ayağa kalktı ve masasına doğru yürüdü. . "Para konusunda endişelenmeyin. Endişelenmen gereken tek şey hayatında bundan sonra ne yapmayı planladığın. Üniversiteyi yeni bitirdin. Biraz eğlen."

Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Sadece durumumdan faydalandığımı düşünmenizi istemiyorum. Becca benim en iyi arkadaşım ve ..."

"Ve önemli olan da bu."

Masa telefonu çalıyor ve uzanıp bir düğmeye basıyor, hoparlörü açıyor ve sonra bir kadın sesi duyuyorum. "Bay O'Kane. William üçüncü hatta."

"Teşekkür Jessica," diyor ve sonra bana bakıyor. "Üzgünüm ama bunu almalıyım."

Ayağa kalkıyorum. "Elbette," diyorum çabucak. Onunla bu kadar zaman geçirebildiğim için şanslıydım. Çantamı karıştırıyorum. "Minnettarlığın için sana bir şey almak istedim." Küçük şişeyi çıkarıp masasının üzerine koyuyorum. Yere bakıyor ve sanki gerçekten içtiği kırk bin dolarlık viskiymiş gibi ıslıl ıslıl gülümsüyor. "Fazla olmadığını biliyorum..."

"Çok düşüncelisin." Başını salladı. "Yapmamalıydın ama teşekkür ederim."

Kapıya doğru bir adım geri atıyorum. "Her şey için teşekkür ederim. Sizi rahatsız ettiğim için tekrar özür dilerim."

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

RYDER

Konferans masasının önünde duruyorum. Şoförüm Milton'ın cam duvardan geçtiğini gördüğümde odada oturan diğer beş kişinin duyması için Çin'den bir adamla hoparlörden konuşuyorum.

"Bay Townsen, bence zamanlama çok ," diyorum, neden burada olduğunu merak ederek.

"Teşekkürler Ryder. İnşaat iznini hafta sonuna kadar almak istiyorum."

Bu sorun olmaz. "Arsayı aldığınızda bana haber verin, ben de inşaatçıyla temasa geçip arsanın temel atmanız için hazır olduğundan emin olayım." Babam Townsen ile ortak oldu ve Alpler'de apartman daireleri inşa ediyorlar.

Telefonu kapattık ve adamlarıma baktım. "Hepsi bu kadar beyler." Dosyayı aldım, onlar bana bağırırken cam kapıyı açtım ve koridorda hızla yürüdüm. Kapalı dosyayı Kelly'nin masasına bıraktım. "Milton?" Asansörün açılmasını beklerken, siyah pantolon ve şık siyah düğmeli bir ceket giymiş olan Milton'a sesleniyorum. Bana doğru döndü. Gülümsüyor, gamzeleri görünüyor. Yumuşak kahverengi gözleri benimkilere takılıyor. Milton ve benim geçmişimiz çok eskiye dayanıyor. On iki yılı aşkın bir hayatımın bir parçası. O benim ikinci babam gibidir.

"Kusura bakmayın. Toplantım beklediğimden biraz daha geç bitti." Onu beklettiğim için özür dilerim.

El sallıyor. "Endişelenme. Ashlyn'i buraya getirmek zorundaydım. Ben gidiyorum."

"Ashlyn?" Sözüünü kesiyorum. Sadece bir Ashlyn tanıyorum ve sabahtan beri aklımda o var.

Başını sallıyor. "Evet, efendim. Babanla görüşmek istedi."

Asansör çaldı ve ben gülümsedim. "Birazdan aşağıda olacağım Milton." Arkamı dönüp koridorda babamın ofisine doğru yürüyorum. Kapıyı çalmadan açtığımda babamı masasının başında, Ashlyn'i de kapıya doğru yürürken buluyorum. Ona bakarken duraksadım. Onu hiç iş kıyafetleri giyerken görmemiştim. Üzerinde ince belini ve kıvrımlı kalçalarını saran dar siyah bir etek var. Dizlerinin hemen üzerinde duruyor. Yüksek belli ve ince siyah bir kemerle sıkıştırılmış beyaz bir bluzu var. Siyah yüksek topuklu ayakkabıları görünüşünü tamamlıyor ve ağzımı sulandırıyor. Sarı saçları aşağıya dökülmüş ve iri bukleler halinde. Kırmızı ruj sürüyor ve ilk aklıma gelen dudaklarının sikimin etrafında bırakacağı kırmızı iz oluyor. "Hey," diyorum biraz fazla nefes nefese

"Ryder? Bay Townsen ile görüşmen nasıl geçti?" diye soruyor babam.

"Harika." salladım. "Burada ne yapıyorsun?" Gözlerimi ondan ayırmadan soruyorum.

"Babanı görmeye geldim. Ama şimdi gidiyorum." Beni geçip kapıdan çıktı.

"Yarın görüşürüz baba," diyorum onu takip ederken. Adımı sesleniyor ama onu duymazdan geliyorum ve her gördüğümde daha da iyi olan kadını takip etmeye devam ediyorum.

Topukları yere vuruyor, kalçaları ileri geri sallanıyor ve iri bukleleri sırtına doğru zıplıyor. Sağ omzunun üzerinden bir çanta sarkıyor ve siyah eteğinin arkasındaki yırtmaç bacaklarını biraz daha görmemi sağlıyor. İnce kumaşı ellerime alıp üzerinden yırttığımı hayal ederken sikim sertleşiyor.

Ofisimin önünden geçip onu asansör kapısına kadar takip ediyorum. "Bana merhaba mı diyecektin?" Yanına yaklaşarak soruyorum. Omzumun üzerinden hızlıca bakıyorum ve Kelly'nin masasının arkasında oturduğunu görüyorum; başını eğmiş ve çalışmakla meşgul.

"Bunu planlamıyordum," diye cevap veriyor, dönüp bana bakma zahmetine .

Sanki komikmiş gibi kıkırdıyorum. "Ve neden olmasın?"

Sanki asansörün bizim kata çok uzun sürüyormuş gibi bir of çekiyor. Yüzünü çevirip bana bakıyor ve ben de uzanıp yüzünü tutmamak ve herkesin önünde onu öpmemek için ellerimi ceplerime . "Çünkü söyleyecek bir şeyim yoktu," diye cevap veriyor basitçe.

Konuşmak için ağzımı açıyorum ama asansörün sesi duyuluyor ve kapılar açılıyor. Elimi açıp "buyurun." diyorum.

İçeri giriyor ve ben de onun yanından geçiyorum. Sırtımı uzaktaki duvara yaslıyorum ve gözlerimin bir kez daha onun üzerinde dolaşmasına izin veriyorum. Kapılar kapanırken benden çok telefonuyla ilgileniyor. İçeride yalnızız ve yardım edemiyorum ama eğilip onu kokluyorum. Panama City'deki otelimizde bindiğimiz ilk asansörü hatırlıyorum. "Anılarını mı canlandırıyor?" Ona soruyorum.

"Neyin anıları?" diye soruyor, gözlerini telefonundan ayırma zahmetine katlanmadan.

"Panama City'de bir asansörde."

"Pek sayılmaz," diye cevap veriyor umursamaz bir omuz silkmeye. "Bu benim asansöre ilk binişim değildi Ryder." Sanki sadece bu düşünce bile onu rahatsız ediyormuş gibi adımı söylüyor.

Cevabına gülümsedim. Dün geceki öpüşmemizden sonra elde edilmesi zoru mu oynayacak? İstediği kadar denesin ama ben gerçeği biliyorum. Hoşuna gitti. Hatta bayıldı. "Bu başka bir test mi olacak? Ne kadar hoşuna gittiğini hatırlatmamı ister misin?" Beni görmezden geliyor ve dudaklarımı ısırıyorum. *Elde etmesi zor o zaman.*

Duvardan uzaklaşıp üst kolunu tutuyorum, onu duvara geri itiyorum ve kollarını başının üzerinde sabitliyorum. "Ne yapıyorsun?" diye ters ters bana bakıyor. Telefonu, çantasıyla birlikte yere düşerken güm diye bir ses çıkarıyor.

"Sana hatırlatıyorum."

"Ryder, ne-"

Dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum ve ellerini bırakıyorum. Beni itmesini bekliyorum; zaten bu çok zor bir ihtimaldi ama itmiyor. Onun yerine başını geriye çekip bana bakıyor ve nefes alıyor.

Ağır. Ben hareket etmiyorum. O da . Hararetli gözlerle ve göğsüm çarparak ona bakıyorum. Bu onun hamlesi. Eğer beni iterse, hareket edeceğim. Beni kendine çekerse, bundan yararlanacağım.

"Bunu yapmayı bırakmalısın," diye nefes alıyor. "Bunu kastetmiyorsun."

Dudaklarını yalıyor. "."

Ellerimi yüzüne doğru kaldırıyorum. "O zaman bana durmamı söyle," diye fısıldıyorum. Uzun bir nefes alıyor ve yavaşça bırakıyor. "Bana söyle ve sana bir daha asla dokunmayayım, tatlım." Az önce söylediğim şeyi yapabilmemin hiçbir yolu yok. Blöfünü görüyorum; umarım bunu göremez.

"İstiyorum..." Geniş gözleri benimkileri ararken kendini cümlemin ortasında durduruyor.

Yüzünü ellerimin arasına alırken başparmaklarımı yanaklarında gezdiriyorum. "Seni istiyorum," diyorum dürüstçe. "Ve senin de beni istediğini biliyorum." Dudaklarımı onunkilere doğru indiriyorum, o kadar yakınlar ki neredeyse dokunacaklar. "Bunu gözlerinde görebiliyorum. Florida'da kumsaldayken de oradaydı, şimdi de orada." Gözlerim onunkileri arıyor. "O gece beni istediğini söylemiştin. Şimdi ben de sana seni istediğimi söylüyorum."

"Kural-"

"O kuralı çoktan çiğnedik," diyorum ve yutkunuyor. "Şimdi bana durmamı söyle." Sesimi fısıltıya indiriyorum ve dudaklarımı yalıyorum. Bana bakarken sessiz kalıyor ve bunu istediğimi alacağıma dair bir işaret olarak kabul ediyorum.

Gözlerimi açık tutarak dudaklarımı nazikçe onunkilere bastırıyorum. O da beni öperken gözleri kapanıyor. Yumuşak ve narin bir öpücük ama vücudunu benimkine bastırırken inliyor. Gözlerim kapanıyor, boştaki bir elimi beline doluyor, diğer elimle başını tutuyorum. Öpücüğünü derinleştiriyorum.

Sikim anında sertleşiyor ve kalçalarımı onunkilere bastırıyorum. Başını eğiyor ve tekrar ağzıma doğru inliyor. Ellerim aşağı uzanıyor ve eteğinin kenarını tutuyor. Kaldırmaya çalışıyorum ama asansör geliyor.

hızlı bir şekilde durdu ve çınladı. Beni o kadar sert itiyor ki sırtım uzak duvara çarpıyor. Otuz bir yaşındaki iki adam içeri giriyor ve ikimize de başlarıyla selam veriyor. Biri bana isimle sesleniyor ve benimle konuşmaya başlıyor ama ben tek kelimesini bile . Tüm dikkatim Ashlyn'in üzerinde. Telefonunu ve çantasını yerden hızla alıyor ve duvara yaslanıyor. Sarı saçları dağınık ve göğsü kabarık. Ellerini iki yanında tutarken titrediğini görebiliyorum. Başını arkaya yatırıyor ve gözleri derin derin benimkilere bakıyor. Yanıyorlar ve keşke onu öpmeye devam edebilseydim. Son bir haftadır onun tadına hasret kalmıştım. Panama City'deki ilk tadımdan beri. Onunla ilgili en seksi şey gözleri. Kontrolümü kaybetmeme neden oluyorlar ve bu hoşuma gidiyor.

Durduğumuzu ve kapıların açıldığını fark etmiyorum, ta ki o hızla yanımdan geçip asansör kapılarından çıkana kadar. "Ashlyn?" Lobiye doğru hızla ilerlerken ona sesleniyorum. "Ashlyn. Bekle!" diye ama o ön kapıdan çıkmaya devam ediyor.

"Duracak mısın?" Kaldırımında durmuş taksi çağırmaya çalıştığını görünce bağıriyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Taksi çağırıyorum," diye tersliyor.

Şimdi de bana mı kızdı? "Al. Seni eve bırakabilirim."

"Hayır, teşekkürler." Topuklu ayakkabılarıyla bir aşağı bir yukarı zıplarken ellerini havada sallıyor.

Ona gözlerimi deviriyorum. Çok inatçı. "Ashlyn. Bu çok saçma. Neden bana bu kadar kırgınsın?"

"Sana neden kırgınım?" Etrafında dönüyor. Gözleri vahşi ve saçları güneş ışığında daha da sarı görünüyor. Mavi gözlerini öne bayılıyor. Konuşmak ister gibi ağzını açıyor ama kapatıyor. Ağır ağır iç geçiriyor. "Başımı döndüren o günlerden birini yaşıyorum. Şu anda seninle uğraşacak gücüm yok Ryder."

Arkasını dönüp bana sırtını veriyor. Uzandım ve omzuna dokundum. "Hey, ben ne yaptım?"

"Orada yaptığın şey ," diye .

"Ne? Seni öpmek mi?"

"Evet."

"Sen de beni öptün." Bunu söylerken sırtımdan kendimi alamıyorum.
"Bana durmamı söylemedin."

"Biliyorum," diyor sanki bunu yapmadığı için kendine kızıyormuş gibi. "Florida'da buna aldırmamıştın."

Yüzünü bana döndü. "Florida'nın bir gece olması gerekiyordu."

"Ama daha fazlasıydı, değil mi?" diye soruyorum ve gözleri bana dikiliyor. "Bir seks tanrısı olduğumu kabul etmekte sorun yok," hatırlatıyorum.

Başını arkaya atıyor, histerik bir şekilde gülüyor ve bu ses hoşuma gidiyor. Güzelle karışık biraz çılgınca. O, gelmekte olduğu konusunda uyarıldığınız bir kasırga gibi; içinizdeki her lif size gitmenizi söylüyor ama sonunda hayatta kalıp kalamayacağınızı görmek için kalıyorsunuz. "Tanrım, bir adama bir kemik ver, eline her fırsatta onu çıkaracaktır."

Bunun ne anlama geldiğinden emin değilim, bu yüzden cevap vermiyorum. "Peki ya bana gönderdiğin resimler?"

Elleri yanlarına düşüyor ve sağ kalçasını dışarı çıkarıyor. "Ne bekliyordun Ryder? New York'a gelip senin küçük seks oyuncağın olacağımı mı sandın?"

"Şey, evet," diyorum dürüstçe.

Bana hırlarken beyaz ve kusursuz dişlerini gösteriyor. "İnanılmaz." Arkasını dönüp tekrar taksi çağırmak için el sallamaya başladı.

Gözlerimi deviriyorum ve Milton'ın Escalade'e yaslanmış, yüzünde bir gülümsemeye bizi izlediğini görüyorum. İnsanlar şakalaşmamıza aldırmadan yanımızdan geçip gidiyorlar. "Lütfen arabama biner misin?" Ona soruyorum.

Kendisini fark edecek bir taksi bulmaya çalışırken birkaç saniye daha beni görmezden geliyor. Sonunda bir tanesi durdu, lastikler gıcırdıyordu ve lanet şey neredeyse kaldırıma çıkarken o geri sıçradı. Arka kapıyı tekmeledi ve "Birini öldürmeden önce araba kullanmayı öğren" diye bağırdı. Sonra döndü ve bana *cehenneme git* bakışını attı. Bu küçük savaşı kazandığımı bilerek gülümsedim. Kadın taksiden hızla uzaklaşırken Milton ona gülümsüyor ve arka kapıyı açıyor.

"Yemin ederim, bu taksiler buralarda böyle giderse yollarda ," diye mırıldanıyor eteğini aşağı doğru itip deri koltukta kendini yeniden ayarlarken. Sanki o ince siyah kumaş parçası istediğini elde etmemi engelleyecekmiş gibi. *Çok tatlı bir kız.* Yine de onu üzerinden söküp atmayı planlıyorum.

"Buna alışacaksın," diyorum yanına tırmanırken.

Homurdanıyor. "Son bir saat içinde bunu bana söyleyen üçüncü kişinin ve ben hala inanmıyorum."

ASHLYN

Neden ona hayır demedim? Basit bir kelime.

HAYIR! HAYIR! HAYIR! HAYIR! HAYIR!

Yine de hiçbir şey söylemedim. Ben de onu öptüm. Eteğimi yukarı çekmesine izin verecektim. Asansör durmasaydı, ne yapacaktık?

...? Orada seks mi yaptınız? Asansörde mi? Şimdi, normalde, biraz halka açık sekse varım ama onun iş yerinde? Tanrı aşkına, babası orada çalışıyor.

Derin, sakinleştirici bir nefes alıyorum ve bu bir hata. Beni hiç sakinleştirmiyor. Sadece kolonyasının farkına varmamı sağlıyor; temiz keten ve narenciye. Amım zonklamaya başlıyor. Ve eğer kokusunu bu kadar kolay alabiliyorsam, o zaman çoktan kıyafetlerime bulaşmış demektir. Bu beni neden gülümsetiyor?

Bu çok kötü bir fikir. Onun için. Ben. Ben bir ilişki istemiyorum, o da istemiyor ama yine de o benim en iyi arkadaşımın kardeşi. Ve onun seks oyuncağı olmayı birden fazla kez düşünmedim desem yalan olur. Ama bunu bilmesine gerek yok. Bu bilgiyi alır ve onunla koşardı.

Şu anda kendime karşı dürüst olsaydım, şu anda istediğim tek şey seksti. Asansörde beni öpme şekli tıpkı Panama City'de yaptığı gibiydi. Hükmedici. Birinin bana böyle dokunması iyi hissettirdi. Onunlayken bedenimin fiziksel olarak kendini bırakacağını ve rahatlayacağını bilmek. Ama bunu onunla yapamam.

Yapabilir ? Kendime gülüyorum. Bu çılgınca bir konuşma. *Bir adamın peşinden gitmek.* Onunla sahilde karşılaştığımda yaptığım tam olarak buydu. Haklıydı; kızıışmış bir sürtük gibi kendimi ona attım. Ama ben . Tek bir bakışı yetti, ağızımdan salyalar akmaya başladı. Şimdi daha da ateşli.

Başımı eğiyorum, ona bakarken saçlarımin gözlerimi korumak için yüzümün yan tarafını örtmesine izin veriyorum. Sanki izlediğimi gibi siyah takım elbise ceketini çıkarıp önümüzdeki koltuğun üzerine örtüyor. Sonra bembeyaz düğmeli ceketinin manşetlerini açıp dirseklerine kadar kıvırıyor.

Koltuğumda kayarken bacak bacak üstüne atıyorum. Bir içkiye ihtiyacım var. azaltacak bir şeye ihtiyacım var. *Onun sikiinin içimde olmasına ihtiyacım var.*

Sırtımı dikleştirip gözlerimi kapatıyorum ve derin, sakinleştirici bir nefes alıyorum. Gözlerimi açıp ona bakarken "Özür dilerim," diyorum.

Sol kolunu sıvamayı bırakıyor ve bana bakıyor. "Ne için?" diye soruyor koyu yeşil gözleri bana bakarken. Bana bakışlarından nefret ediyorum. Sanki içimi görebiliyormuş gibi. Sanki savaşı kazanmak için fazla bir şey gerekmeceğini biliyor.

"Bir sürtük olduğum için," diye itiraf ediyorum. Gururunu bir kenara bırak Ash. Sen bundan daha iyi bir insansın.

Bana gülümsüyor. O yarım gülümsemelerden biri ki eğer külot giyiyor olsaydım şu anda ıslanmış olurdu. Şimdiyemediğim için kendime lanet ediyorum. Uzanıp elini yüzüme koyuyor. Sanki bana dokunmadan duramıyor. Bu düşünce hoşuma gitti. "Senin bu yönünü seviyorum."

"Bunu sana söylemekten nefret ediyorum ama her kadın bu özelliğe sahiptir." Koltuğumda kıvrılırken gerginliği hafifletmeye çalışıyorum.

Kıkırdıyor. "Senin gibi değil."

"okşandı," diyorum biraz fazla nefes nefese.

"Güzel." Yüzünü benimkine doğru indiriyor ve dudaklarımız birbirine değmeden birkaç santim önce duruyor. "Öyle olmalısın," diye fısıldıyor ve tüylerimi diken diken ediyor.

Dudaklarımı yalıyorum, o da dilimi arzuyla izliyor ama beni öpmek için bir hamle yapmıyor. "Bana bunu mu ödetiyorsun?" Sormadan edemiyorum.

"Hayır," diyor ama sesindeki memnuniyeti duyabiliyorum.

"Çünkü yalvarmayacağım." Bu anlamsız bir ifade. Yalvaracağımı biliyor.

Sanki bu söylediğim en komik şeymiş gibi gülüyor. "Senden bunu istemiyorum. Bir soruya cevap vermeni istiyorum."

Kaşlarım birbirine çarpıyor. "Bir soru mu?" Başını sallıyor. "Neymiş o?" İsteksizce soruyorum.

"Tanga mı, şort mu?"

Sorusuna gülümsedim. "Bilmek istemiyor musun?" Tıpkı onun benimle oynadığı gibi ben de onunla oynamaya karar verdim.

Acı çekiyormuş gibi inliyor. "Biliyorum," diyor. "Çünkü ikisini de giymediğinden oldukça eminim." Yırtık bir nefes çekiyorum içime. "Şu anda seni çok istiyorum," diye itiraf ediyor utanmadan.

Yutkunuyorum. "Sadece bir gece olacağını söylediğimizi sanıyordum?" Dudaklarımı onunkilere bastırmamaya çalışarak soruyorum. *Güçlü ol.* Kalçalarım sıkılıyor, bana ellerinin vücudumda ne kadar güçlü olduğunu hatırlatıyor. Beni o kadar sert öpmüştü ki dudaklarımın moraracağını düşünmüştüm. Sonra bedeninin üstümde oluşu... Nefesim gittikçe hızlanırken amım zonkluyor.

"O kuralı zaten çiğnedik," diye bir kez daha hatırlatıyor bana. "O yüzden bu konuyu açmayı bırak."

Eli yanağımdan saçlarıma doğru ilerlerken tüylerim diken diken oluyor. Boynumu geriye doğru eğiyor ve kendimi Escalade SUV'un siyah halı kaplı tavanına bakarken buluyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve dudakları boynuma değerken inlememek için alt dudağımı ısırıyorum. Kulak mememe kadar yumuşak öpücükler konduruyor ve dudaklarının arasına alıp nazikçe ısırıyor.

"Ryder." İnlememi daha fazla tutamıyorum. Ona dokunmamak için ellerimi iki yanıma indiriyorum. Temas edersem kıyafetlerini yırtabilirim.

"Adımı tekrar böyle söylemeni duymak için bir haftadır bekliyordum," diye düşünüyör sırtımı koltuğa bastırırken. "Neyi bekliyordun, tatlım?"

Bana tatlım demesi kendimi tuzağındaki bir sinek gibi hissettiriyor. Sanki tam istediğı yerde tuttuğunu biliyor gibi. Ve itiraf etmekten nefret ediyorum. "Sen. Dokunuyorsun. Bana dokunuyorsun." Bir cümle bile kuramıyorum.

Serbest eli dizimi sıyırdığında sıçırıyorum. Eteğimin altına doğru ilerlerken önce yumuşaktı. Bacaklarımı dar eteğimin izin verdiği kadar açıyorum, ki bu çok fazla değil, ama zaten o kadar alana ihtiyacı yok. Parmakları bacağımdan yukarı doğru ilerliyor. Her santimde tenimi daha sıkı kavlıyor. "Nerene dokunuyorum?" diye soruyor. Dudakları boynumdan aşağı iniyor ve ben ihtiyaçtan nefes nefese kalıyorum.

"Her yerde," diye nefes alıyorum kalçalarımı deri koltukta ileri geri , sürtünmeye ihtiyaç duyuyorum.

Eli amıma ulaşıyor ve tenime karşı gülümsüyor. "Çoktan ıslanmışsın bebeğim," diye homurdanıyor. "Tıpkı olacağını bildiğim gibi." İnliyorum. "Dudaklarını öpmek istiyorum."

"O zaman öp beni." Başımı eğiyorum, böylece dudaklarım ona ulaşıyor. Onlara karşı gülümsüyor. "Diğer dudakların, tatlım."

Milton bizi eve bırakırken Escalade'inin arka koltuğunda değil de yalnız olmayı dileyerek inliyorum.

"Eve gittiğimizde, benim daireme geliyorsun. Gece için." Bu bir soru değil ama cevap veriyorum.

"Evet," diye nefes alıyorum.

"Bütün gece boyunca bu kelimeyi haykırmanı istiyorum."

Boku yedim!

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

RYDER

Çok ıslak. Kalçalarının arasındaki sıcaklığı hissedebiliyorum. Parmağımı amında aşağı yukarı gezdirirken yavaşça onunla alay ediyorum. Onları tam burada ıslak amına sokabilirdim ama onu kıvrandırmak istiyorum. Yalvartmak istiyorum. Benimle tekrar yatağa girme konusunda fikrini neyin değiştirdiğini bilmiyorum ama bunu berbat etmeyeceğim. Ona sahip olduğum her şeyi ve daha fazlasını göstermeye hazırım.

"Ryder-" Arabanın durması söylemek üzere olduğu şeyi yarıda kesti.

Dudaklarını usulca öperken ona "Bu düşünceni unutma sevgilim," diyorum. Geri çekildiğimde, daha fazlasını istemek için eğiliyor, ama ona vermiyorum.

Kapıyı açtım ve çıkmasına yardım etmek için elini tuttum. "Teşekkürler Milton. Sabah görüşürüz," diyorum aceleyle.

Onu apartmanımızın yukarı sürüklerken "Evet, efendim," diye duyuyorum. Lobide ilerlerken bir eli benim elimde, diğer elim de sırtının alt kısmında, onu asansöre doğru yönlendiriyor. Asansörü iyi tanıdığım başka bir yaşlı çiftle paylaşmak zorundayız. Kocasını Jerry ile havadan sudan konuşuyorum ama sadece ona bakıyormuş gibi yapıyorum. Onun yerine, Ashlyn'in durmasını izlerken aynaya bakıyorum. Gözleri ağırlaşmış ve dudakları ayrılmış. Ağır ağır nefes alıyor. O benim için hazır ve ben de onun için daha hazır olamazdım.

Asansörde kalıyorlar, çatıda bulunan havuza doğru gidiyorlar, böylece yalnız kalma şansımız olmuyor. Çıkarken onlara veda ediyor ve iyi geceler diliyorum. Daireme girdiğimde, gömleğimin düğmelerini çözmeye başlamışken beni tutup doğru çektiğinde dönüp bakıyorum. "Şimdi başladığın işi bitir," diye buyuruyor.

ince siyah kemerini çözerken beni bıraktı. Sonra eteğini bacaklarından aşağı itiyor ve içinden çıkıyor.

Tıraşlı amını gördüğümde göğsüm derin bir iniltiyle gümbürdüyor. Gömleğinin düğmelerini açma zahmetine bile girmiyor; sadece yukarı ve başının üzerine kaldırıyor. Ten rengi dantel sütyenini görünce göğsümün derinliklerinde bir hırıltı kopuyor. Süslü bir şey değil ama ondaki ağzımı sulandırıyor. "Çıkar onu," diye emrediyorum. Hiç tereddüt etmeden çıkarıyor.

Gözlerim çıplak vücudunda gezinirken hareketsiz ve suskun duruyorum. Ayağındaki tek şey siyah topuklu ayakkabıları ve aletim fermuarıma baskı yapıyor, bana hayallerimin onun nasıl görüldüğüyle kıyaslanamayacağını hatırlatıyor. Derin nefes alırken şımarık göğüsleri zıplıyor. Pembe meme uçları sertleşmiş ve amı o kadar ıslak ki durduğum yerden görebiliyorum. "Neye başlamıştım?" Kaşlarımı kaldırarak soruyorum. Bana anlatmasını istiyorum. duymak istiyorum.

Bana doğru bir adım atıyor ve elimi tutuyor. Tek kelime etmeden elimi bacaklarının arasına yerleştirdi. "Bu," diye tıslıyor.

Arabada olduğundan daha ıslak. Parmaklarımı çekiyorum ve iniliyor. "Merak etme tatlım. Yine de dudaklarından öpeceğim," diyorum onu kaldırıp yemek masasının üzerine koymadan önce. Bize en yakın şey bu. Bacaklarını ayırdım ve yerde dizlerimin üzerine çöktüm. Bacaklarını omuzlarıma atarak yüzümü amına gömüyorum.

Ben onun tadına bakarken sırtını dikleştiriyor ve iniliyor. "Oh... Tanrım..." diye haykırıyor ben dilimle amını sikerken. Seksine karşı iniliyorum ve o da kalçalarını sallayarak iniliyor. Kalçalarını o kadar sıkı kavırıyorum ki, daha sonra morlukları olacak, ama umurumda değil. O da umursamıyor. Çıglıkları ve nefes alışları devam etmem için beni ateşliyor. Boşalana kadar onu yemek için. O ne kadar istiyorsa ben de o kadar tatmak istiyorum. İkimiz de açlıktan ölüyorduk.

Elleri saçlarıma gömülüyor ve çekiştiriyor. Kalçalarını bırakıyorum ve bileklerini tutuyorum. Kalçalarından masaya sabitliyorum. Amı daha da ıslanıyor.

Yavaşça geri çekiliyorum. "Hoşuna gitti mi, tatlım?" Dilimi yavaşça dudaklarında gezdirerek soruyorum. Titriyor ve bileklerini daha sıkı kavriyorum. "Seni tutmam ve hoşuna gidiyor mu?" Başımı çeviriyorum ve hassas kalçasını ısıriyorum. Nefes nefese kalıyor, kalçaları çılğınca sallanıyor.

"Evet," diyor nefes nefese. "Al şunu. Lütfen," diye yalvarıyor ve ben de diğer iç kısmını ısırmadan önce gülümsüyorum.

Tenini nazikçe öpüyorum ve ıslak dudaklarına doğru ilerliyorum. Klitorisini ağzıma alırken nefesi kesiliyor. Ellerini yumruk yapıyor ve sırtını kavislendiriyor ama ben onu yerinde tutuyorum. "Dilimin üzerine boşalmanı istiyorum bebeğim." Başımı tekrar amına gömdüğümde ve ona tam olarak istediğini verdiğimde inliyor.

ASHLYN

Ryder'ın dairesinde amaçsızca dolaşırken, o bir telefon görüşmesi yapmaya giderken kanepeden kaldırdığım çıplak vücuduma sarılmış bir battaniyeyle dolaşıyorum. Beni diliyle becerdikten sonra sikini istiyordum ama telefonu çaldı ve açması gerektiğini söyleyerek özür diledi.

Ben de burada meraklı davranıyorum. Onunki benim ve Becca'nın dairesinden çok farklı. Bizimki bembeyaz ve orası burası renklerle dolu. Onunki çok daha koyu. Daha erkeksi. Ve ben bunu seviyorum. Mutfakta paslanmaz aletler ve koyu gri bir backsplash ile siyah tezgahdan başka bir şey yok.

Oturma odasında iki siyah deri kanep ve bir koyu kırmızı loveseat var. Yerler güzel siyah bir ahşap ve ben topuklu ayakkabılarımı giyerken sadece koyu renkli halılara basarak onlardan uzak durmaya çalışıyorum.

Oturma odasındaki tavandan tabana pencerelere doğru dönüyorum ve uzak köşede dolambaçlı bir merdiven görüyorum. *Onunki iki katlı mı?*

Koridorda telefonla konuştuğunu duyuyorum ve merdivenlerden yukarı çıkmaya karar veriyorum. Ayağım takılmasın diye battaniyeyi yukarı çekerek dolambaçlı merdivenlerden yukarı çıkıyorum.

En tepeye geldiğimde gözlerim açılıyor. Beş raf yüksekliğinde on kitap rafı uzak duvarda sıralanıyor. Odanın ortasında, üzerinde bilgisayar ve yazıcı bulunan bir masa duruyor. Uzaktaki duvarda Becca'nın liseden mezun olduğu gün çekilmiş, Becca, annesi ve babasının yer aldığı bir aile fotoğrafı var. Becca kepini ve cüppesini giymiş. Ryder kolunu Becca'nın omuzlarına atmış, yüzünde gururlu bir gülümseme var. Rafları dolduran kitaplara bakmaya başlarken .

Kitapların kokusunu içime çekerken ellerimi sırtlarında gezdiriyorum. Okumayı her zaman sevmişimdir. Kendimi bildim bileli annem kurguyu gerçeğe tercih ettiğimi söylerdi. Kitaplara bakarken başlıklarını okudum. Walter Isaacson'dan *Steve Jobs*, Harper Lee'den *Bülbülü Öldürmek* ve borsa ve yatırımlarla gibi görünen birkaç kitap. Birkaç kişisel gelişim kitabı. Kitaplıklardan biri üniversite derslerine ait olduğu anlaşılan kitaplara dolu.

"Hoşuna giden bir şey buldun mu?"

Ryder'ın sesini duyunca sıçrayıp etrafımda dönüyorum. "Çok özür dilerim..." Onu şimdi ofisinde merdivenlerin başında dururken gördüğümü söylüyorum, kollarını göğsünde kavuşturmuş, kapı pervazına yaslanmış. Hâlâ tamamen giyinikti. Elimi sinirli bir şekilde saçlarımda gezdiriyorum. "I ..."

Endişelerimi elinin tersiyle itiyor ve usulca gülümsüyor. Kapıyı iterek içeri girdi. "Ben ciddiydim. Beğendiğin bir şey var mı?"

Ona utangaç bir gülümseme veriyorum, beni burada yakaladığı için hâlâ utanıyorum. Derin, sakinleştirici bir nefes alıyorum, hızla atan kalbimi yavaşlatmaya çalışıyorum. "Çok fazla aşk romanın yok," diyorum havayı yumuşatmaya çalışarak.

Bir kaşını kaldırıyor. "Romantizm, ha? Seni o tür bir kadın olarak görmezdim." Bana doğru yaklaşıyor ve parmaklarını yanağımda gezdiriyor.

"Bu ne anlama geliyor?" Ona doğru eğilerek soruyorum.

Elini çekip omuz silkiyor. "Peri masallarına inanacak bir kıza benzemiyorsun."

. "Peri masalları ve romantizm çok farklı iki şeydir," diyorum.

"Nasıl yani?"

"Peri masalları çocuklar içindir," diyorum göz devirerek.

"Peki ya romantizm?" diye soruyor.

"Romantizm aşkla ilişkilendirilir," diyorum umursamaz bir omuz silkmeye.

Tekrar konuşmadan önce orada durup birkaç saniye yüzümü inceliyor.

"Peki en sevdiğin aşk kitabı hangisi?"

Gülümsüyorum. "*Romeo ve Juliet*."

Kaşlarını çattı. Koyu yeşil gözleri şaşkınlıkla benimkilere bakıyor. "Çoğu kişi buna trajedi derdi."

"Çoğu yanlış olur," . "Ölürler."

"Evet, biliyorum," diyorum açıkça.

Elini dikenli saçlarında gezdiriyor. "Bunun neresi romantik?" "Birini hiç bu kadar çok sevdin mi?"

O kişi olmadan yaşamak mı? Onsuz yaşamaktansa ölmeyi mi tercih edersiniz?" Soruyorum.

Kaşları birbirine çarpıyor ama başını usulca sallıyor. "Hayır." "Ben de öyle."

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

RYDER

"Kafam karıştı," diye itiraf ediyorum, gelirken adımları haykırmamasından ofisimde durup aşktan bahsetmemize nasıl geçtiğimizi anlamaya çalışıyorum.

"İşte ben böyle bir aşk istiyorum," diyor gülümseyerek. "Onu aramaya karar verdiğimde. O ruhu parçalayan, her şeyi tüketen aşkı istiyorum."

"Kulağa seni delirtecekmiş gibi geliyor."

"Aşk deliliktir," diyor ciddi bir şekilde. "Kendini kaybetmediğin sürece gerçekte kim olduğunu bilemezsin. Ve aşk sana kendini kaybettirir. Gerçek aşk dağınıktır. Ve sizi çılgına çevirir."

Uzanıp battaniyeyi elinden aldım. Çıplak vücudunu bana göstermek için örtüyü açıyorum. Hâlâ sadece siyah topuklu ayakkabılarını giyiyor. "Beni deli ediyorsun," diyorum dürüstçe.

Gülüyor. "Bu konuda ne yapacaksın?" diye soruyor.

"Birkaç fikrim var," diyorum kesin bir ifadeyle. Battaniyeyi yere bırakıyorum ve "" diyorum.

Bir saat sonra yatağında uzanıyorduk. iç geçiriyor, kolumu ona doluyorum ve telefonu çalmaya başlıyor. Onu bırakıyorum, yataktan sürünerek kalkıyor ve komodinin üzerinden telefonunu alıyor. Telefona bakıyor ve sonra sessiz olmamı işaret etmek için parmağını dudaklarına götürüyor. Kaşlarımı çatıyorum ama dediğini yapıyorum.

"Alo?" diye soruyor ve sonra derin, sakinleştirici bir nefes alıyor. "Merhaba, efendim." Gözlerim açıldı. Kiminle konuşuyor olabilir? Gözlerini kapatıyor ve genişçe gülümsüyor. "Evet, efendim. Bu mükemmel." Bir duraklama oldu. "Teşekkür ederim, efendim." Telefonu kapatır ve aşağı yukarı zıplamaya başlar.

"Bu da şimdi?" Oturduğum yerden kalkarak sordum.

Telefonunu yere atıyor. "Galerideki işi aldım."

İş i aldı mı? "Ne?"

Yatağa atlamadan önce bir aşağı bir yukarı zıplıyor. Bana sarılıyor sarı saçları sol omzunun üzerinden düşüp göğsüme inerken gülümseyerek üzerime eğiliyor. "Galerideki iş i aldım."

"Bu harika," diyorum ama o bunu zaten biliyor.

"Tanrım, çok heyecanlıyım," diyor bedenimi sallayarak ve ben gülüyorum. Bana bakıyor ve yüzünde ciddi bir ifade beliriyor. "Her zaman kendi galerimi işletmek istemişimdir."

"Gerçekten mi?" Uzanıp saçlarını kulağının arkasına iterek soruyorum.

Başını sallıyor. "Her zaman etrafımın sanatla çevrili olmasını hayal etmişimdir. Tüm sanatçılara neler yapabileceklerini dünyaya göstermeleri için bir şans vermek istiyorum. "

"Peki ya rüyalarının geri kalanı?"

Başını yana doğru eğiyor. "Ne demek geri kalanı?" "Bir aile biliyorsun. Çocuklar."

Gülümsemesi aydınlanıyor. "Bir kadının hem kariyer hem de aile sahibi olabileceğine inanıyorum Ryder."

"Sana katılıyorum, ama bunu istiyor musun?"

Başını sallıyor. "Elbette. Bir gün, bir aile arzusunu paylaşan o adamı bulmak istiyorum. Ama şu anda acelem yok."

"Daha önce incindin mi?" Onu iterek sordum.

"Bu yirmi soru mu?" diye soruyor, gözleri hafifçe kısılıyor.

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Sadece seni daha yakından tanımak istiyorum."

"Daha fazla mı?" Gülüyor, gözleri tekrar yumuşuyor. "Benim hakkımda zaten bir şeyler biliyormuşsun gibi konuşuyorsun."

"Ben biliyorum."

"Ne gibi?" diye soruyor, kaşlarını kaldırarak bana meydan okuyor.

Parlak mavi gözlerine bakarken ona gülümsüyorum. "Ne kadar sert olmaya çalış, yumuşak başlı biri olduğunu biliyorum. Biliyorum ki

En iyi arkadaşlarına ailen gibi davranıyorsun. Ve biliyorum ki kız kardeşimin kimsesi yokken sen ortaya çıktın ve onun her şeyi oldun."

Bana yumuşak bir gülümseme veriyor. "Bana ihtiyacı vardı ve ben de oradaydım. Basit bir karardı."

"Şimdi erkeklere dönelim," diyorum ve gözlerini deviriyor. "Seni bir haber bülteninde terk eden adamla ilgili hikaye nedir?"

"Becca sana bundan bahsetti mi?" diye soruyor kıkırdayarak.

Başımı salladım. "Hayır, Panama City'de Conner için üzüldüğünde bu konuyu açmıştın. Yanlış hatırlamıyorsam, Conner seni bir haber bülteninde terk ettiğinde üç gün boyunca kanepede oturup şarap içtiğini ve dondurma yediğini söylemiştin."

Başını sallıyor ve saçları kulağının arkasından dökülüyor. "Aşağı yukarı böyle oldu."

"Ama Florida'dayken bana kalbinin hiç kırılmadığını da söylemiştin."

"Kırılmış mı? Hayır. Kızgın mısın? Evet." Uzun bir nefes verdi. "Conner gibi erkeklere katlanamıyorum. Sevişmekten ve eğlenmekten yanayım - açıkçası- ama yine de bir kadınla takılabilir ve ona saygı duyabilirsin."

Başımı sallayarak onaylıyorum. "Katılıyorum."

"İkinci yılımızda gazetecilik dersi almıştım." Kaşlarım kalktı. "Biliyorum, sanatla uzaktan yakından ilgisi yok ama almak istedim. Sınıftan bir çocukla çıkmaya başladım. Bir çift bile değildik. Orada burada birkaç kez çıktık ve tabii ki birlikte yatıyorduk. Final notumuz için bir bülten hazırlamamız gerekiyordu. Piç kurusu zeki arkadaşlarından birine okul bültenini hackletti ve kendi bültenini tüm okula gönderdi, o da beni bültende terk etti."

Gülmekten kendimi alamıyorum. "Şaka yapıyorsun."

Çıplak göğsüme bir tokat attı. "Şaka değil. Beni terk etmesi umurumda bile değildi. Yani, çift bile olmadığımız için bu onu aptal gibi gösterdi ama beni kızdıran söyledikleriydi. Bana

Bana yapışkan, manipüle edici bir kaltak olduğumu ve vücudum hakkında güvensiz olduğum için sadece kıyafetlerimle seviştiğimi söyledi."

"Ne göt ama," diyorum ama hâlâ gülüyorum.

"Evet, internete girip yapışkan Ashlyn hashtag'i açtığınızda bir sürü tweet çıkacağından eminim." Umursamazca omuz silkiyor. "Ama her neyse, onu geri aldım."

"Tanrım, ne yaptın sen?"

Şeytani bir gülümsemeyle gülümsüyor. "Palyaçolara karşı fobisi vardı. Ben de bir gece büyük turuncu bir peruk, palyaço kıyafeti aldım ve yüzümü palyaço gibi boyadım. Geç dersinin Salı günü olduğunu biliyordum, bu yüzden bir ağaca tırmandım ve sınıfının çıkmasını bekledim. Tam önünde ağaçtan atladım ve onu çok korkuttum." Gülüyor. "Aslında altına işedi ve kız kardeşin de kenarda onu kaydediyordu."

Yüksek sesle güldüm. "Becca bana bundan hiç bahsetmedi."

"Birkaç intikam planında benim yardımcımdı. Bütün ağır işleri ben yaptım, o sadece kamerayı tuttu. Her neyse, ondan sonra evine girdim ve kostümü perukla birlikte dolabına koydum, böylece dolabının kapısını açtığında yine altına işeyecekti."

"Bunu kameraya çektin mi?" Gülümseyerek soruyorum.

Kaşlarını çattı. "Hayır. Ama gerçekleştiğine dair umutluyum."

Ellerimi yüzüne doğru kaldırırken gülüyorum. "Sen çok kötü bir kızsın." "Ben kötü değilim. Sadece karmaya inanıyorum."

ASHLYN

Akan düşün sesiyle uyanıyorum. Doğruluyorum ve dün gece uyuduğum odaya bakarken sarı saçlarımı yüzümden itiyorum. Ryder'ın yatak odası. Duvarları dairenin geri kalanı gibi yumuşak bir griye boyanmış. Yatağı odanın ortasındaki bir platformun üzerinde duruyor ve yatak başı duvara yaslanmış. Yatağın karşısındaki duvarda büyük bir televizyon asılı.

Yataktan kalkıp banyoya doğru ilerliyorum. Duşta kaslı vücudunu yıkamasını izlerken tezgâha yaslanıyorum. "Günaydın," diyorum.

Hemen kapıyı açar. Vücudunu sabun kaplıyor ve saçları ıslak, gözlerine doğru sarkıyor. Saçlarını geriye itiyor ve tam istediğim gibi dik duruyor. Gülümsüyor. "Günaydın, Güneşli."

Bana taktığı bu evcil hayvan isimlerinden nefret ediyorum. İçimi ısıtıyorlarKapının yanına doğru adım attı ve başını salladı. "Bana katılmayacak mısın?"

Tezgahı itip içeri girerken, "Sakıncası yoksa," diyorum.

Kapıyı kapattı ve beni püskürtücünün altına çekti. Ne kadar soğuk diye ciyaklıyorum. "Donuyorum," diye mızızlanıyorum.

"Hayır, değil. Bu mükemmel." Bana sıkıca sarıldı.

Titriyorum. "Deli misin sen?" Dişlerim takırdamaya başladı.

"Sabahları uyanmama yardımcı olması için soğuk duş alıyorum," diye itiraf ediyor.

"Kahve bunun için var," diyorum, kendimi onun sert göğsüne bastırarak. Bu bile beni ısıtmayacak.

Kıkırdıyor. "Tamam. Tamam." Benden uzaklaşıyor ve daha sıcak hale getiriyor.

Isınmaya başladığını hissettiğimde vücudumu altına yerleştiriyorum. Vücudumu ısıtırken iç çekerek "Çok daha iyi," diyorum.

Gülüyor ve arkama geçiyor. Kollarını belime doluyor ve beni göğsüne çekiyor. "Seni ısıtmanın başka bir yolunu bulabilirim," diye teklif ediyor.

Kollarında dönüyorum ve ona bakıyorum. "Henüz uyanmadığını sanıyordum?"

Gülümsüyor. "Birdenbire uyandım."

"Hâlâ üşüyorum," diye yalan söylüyorum.

Yatak odasında durmuş, dünkü kıyafetlerimi giyerken, dizlerimin bağına çözen bir başka muhteşem takım elbiseyle dolabından çıkıyor. "Bu akşam için planın nedir?" diye soruyor kravatını düzeltirken.

"Neden?" Bunun nereye varacağını merak ederek yavaşça soruyorum. "Yemeğe gideriz diye düşünmüştüm-"

"Hayır," diye sözünü araya giriyorum.

Kravatını bıraktı ve önümde durdu. "Yemeğin nesi var?"

Uzanıp bıraktığı yerden kravatını çözmeye devam ediyorum.

"Bununla bir sorunum yok," diye itiraf ediyorum. Bundan daha ileri gidemez.

"Bu varlık mı?"

"Seks," diye cevap veriyorum. "Ama başka bir şey yok." Söylerken gözlerinin içine bakıyorum

O.

"Akşam yemeği başka bir şeyi mi ima ediyor?" diye soruyor.

Kaş.

Başımı salladım. "Çıkmak anlamına geliyor."

"Bunu çok kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun."

Kravatıyla donup kalıyorum ve ona bakıyorum. "Öyle," diyorum açıkça. "Sekse varım Ryder, ama bu iş buraya kadar."

"Bu da başka bir kural mı?" diye soruyor şakayla karışık. "Evet," diye cevaplıyorum tereddüt etmeden.

Çenesinde bir şeyler geriliyor ama sonra soruyor: "Peki ya arkadaş olmak?"

Bunu düşünürken yanağımın içini ısıırıyorum. *Biz arkadaş mıyız?* Bunun bir olasılık olabileceğini söyleyebilirim. "Elbette."

Sanki bir tartışmayı kazanmış gibi memnuniyetle gülümsüyor.

"Arkadaşlar birlikte yemek yer."

"değil."

ON ALTINCI BÖLÜM

RYDER

İtiraf etmekten nefret ediyorum ama akşam yemeği için beni reddetmesi canımı yaktı. Bu saçmalığı geride bıraktığımı sanıyordum. "Peki ya Bradley?" Öylece durup bana bakıyor. "Akşam yemeğini birlikte yemediniz mi?" Ona bir haftalığına evdeyken seks yapıp yapmadıklarını sormak istiyorum ama bu biraz zorlama olabilir. Ona dokunduğunu düşünmek bile kanımı kaynatıyor. *Benim kanım!*

"Bradley ve ben farklıyız," diye cevap sonunda.

Çenem geriliyor. Öyleydi değil de öyleydi demesi hoşuma gitmiyor. "Nasıl yani?"

"Kurallarımız olmasına gerek yok. Sadece ikimiz de nerede durduğumuzu biliyoruz."

"Peki biz ne durumdayız?" Konuyu zorlayarak soruyorum.

Ellerini kalçalarına koyuyor. "Neden bunu bir şey haline getiriyorsun, Ryder?"

"Çünkü aynı olduğumuzdan emin olmak istiyorum." Birlikte yattığımız ilk geceki sözlerini yüzüne vuruyorum.

"Peki bu nedir?" diye soruyor.

"Dışarıda başka erkeklerle yatmadığını." Ortaya çıktım ve .

Kaşları saç çizgisine kadar yükseliyor. "Pardon?" diye tersliyor. "Bana ne yapacağımı söyleyemezsin."

"Eğer bunu yapacaksak, o zaman ben de kendime göre bazı kurallar koyacağım. Kurallardan biri de başka erkeklerle yatmayacaksın."

Bir nefes çekerken ağzı açık kalıyor. "İnanılmaz," fısıldıyor.

Ona yaklaştım. "Ne? Bu senin için zor olacak mı?" Meydan okuyorum.

Gözlerini bana dikti. "Düşündüğünüzün aksine, ben bir fahişe değilim."

"Ben öyle bir şey demedim," diyorum başımı sallayarak. "Ama eğer sadece Bradley ile yatabildiysen, o zaman sadece benimle de yatabilirsin."

"Ne?" diye yavaşça sorar ve sonra başını sallar. "Bradley ve ben hiçbir zaman özel olmadık," diyor kesin bir ifadeyle. "Biz birlikte yatan arkadaşlardık. Bunu anlamak senin için nasıl bu kadar zor olabilir?"

Kaşlarımı çattım. "Yani bana sen onunla yattın, o da seninle yattı ama ikiniz de başkalarıyla mı yattınız diyorsun?"

"Evet," diye .

"Tanrım, o bir aptal," diye fısıldıyorum. "Ne?" diye .

Ona yaklaşıyorum ve elimi yumuşak yüzüne koyuyorum. Başını geriye yatırıp mavi gözlerinin içine bakıyorum. "O bir aptal." Kaşlarını çatarken gözleri benimkileri arıyor. "Seni paylaşmak isteyen herkes aptaldır." dudaklarımı onunkilerin üzerine koyuyorum. "Şimdi, bu uyabileceğin bir kural mı, değil mi?" Soruyorum.

"Gördüğüm her erkeğin üzerine atlamıyorum," diyor.

"Ya evet ya hayır Ashlyn," diye homurdanıyorum.

"Evet," tersliyor, "takip edebilirim."

Ellerimi yüzüne koyuyorum ve dudaklarımı bastırıyorum. Onu derinden öpüyorum ve geri çektiğimde ikimiz de ağır nefes alıyoruz. Bir elimi saçlarında gezdiriyorum. *Aklını kaçırıyorsun, Ryder.* "Yeni kural," demeye karar veriyorum. Kurallar onun anlıyor gibi görüldüğü şeylerdir. "Kavga etmek yok." Aptalca bir kural ama şu anda aklıma gelen tek şey bu.

Uzun bir nefes alıyor ve birkaç uzun saniyeden sonra nihayet başını sallıyor. "Her ilişkiye girdiğimizde beni öylece öpemezsin. Bu adil değil."

Gülümsüyorum ama başımı sallıyorum. "Bu Cuma gecesi ne yapıyorsun?"

"Neden?" diye yavaşça soruyor. "Listeniz o kadar uzun mu ki benimle geçireceğiniz zamanı planlamanız gerekiyor?"

"Liste mi?"

"Kadınlardan," diye açıklıyor.

Kıkırdıyorum. "Sen başka kimseyle yatmıyorsun. Ben de kimseyle yatmıyorum," diyorum.

"Yani bu üçlü seks yok mu demek oluyor?" diye soruyor, yüzü hiç değişmiyor. *Şaka mı yapıyor?*

Aletim anında sertleşti. "Üçlü yapmak ister misin?" Sertçe yutkunarak soruyorum. Sanki hiç umurunda değilmiş gibi omuz silkiyor ve bu benim dizlerimin bağını çözüyor. "Bir erkekle mi yoksa bir kadınla mı?" Sormadan edemiyorum.

"Her şeye varım."

Onu yatağımda uzanırken hayal ediyorum, elleri bir kadının vücudunda öpüşüyorlar. Ben arkada durmuş, onlar birbirleriyle oynarken izliyorum ve sikim fermuarımın arkasında geriliyor. Sonra onun olduğunu, başka bir adam arkasında dururken beni becerdiğini düşünüyorum. Çenem geriliyor. *Paylaşmayı reddediyorum.* "Hayır. Üçlü bile olmaz. Sadece sen ve ben."

Sanki bu cevaptan tatmin olmuş gibi gülümsüyor ve de gizli bir sınavı geçmişim gibi hissediyorum. "Cuma gününe dönelim."

"Ne olmuş?" diye soruyor, bir nefes çekerek. "Bu benim doğum günü partim."

"Oh," diyor gerçekten şaşırarak.

"Gelmeni istiyorum. Bu bir randevu değil. Sadece arkadaşız." Doğum günüm bir hafta önceydi, ama bu doğum günüm için bir şeyler yapabileceğim ilk fırsat.

"Kesinlikle."

Ellerimi yüzüne koyuyorum ve dudaklarını öpmek için eğiliyorum, bu sefer nazikçe. Sadece dudaklarımız birbirine değecek. "Şimdi bir soru soracağım."

"Senin bu sorularla derdin ne?"

Bu benim onu daha iyi tanıma yolum. "Kırmızı şarap mı beyaz şarap mı?"

"Beyaz," diye cevaplıyor tereddüt etmeden.

"Beyaz o zaman."

"Ne...?"

Dudaklarımı onunkilere bastırıyorum ve dudaklarımı ayırarak daha ileri gitmek istediğimi belli ediyorum. Bana açıldığında hayal kırıklığına uğratmadı.

Hiç birini öptünüz ve daha önce hiç hissetmediğiniz bir şey hissettiniz mi? Bunu açıklayabilmemin tek yolu içimde bir şok hissetmem. Sanki tek bir kibritle beni ateşe vermiş gibi.

Uzaklaşıyorum ve dudaklarına fısıldıyorum. "Seni yatağa geri istiyorum," diye itiraf ediyorum.

"Geç kalacaksın."

"Buna değecek." Bu noktada, hasta olduğumu söyleyebilirim.

ASHLYN

Ryder'ın dairesinden ayrıldım ve o işe giderken bizimkine gittim. Bir saat gecikti. Bütün gün benimle yatakta kalmak istediğini söyledi ama telefonu sürekli . İstesem bile bunun bir seçenek olmadığını

Doğruca odama gittim ve yüzüstü yatağıma düşerek uzun bir nefes aldım. Bu korkunç bir hata. Kendime bunu söyleyip duruyorum ama nedense durmuyorum. Gergin kaslarım bana neden durmadığımı hatırlatıyor.

O bir bağımlılık gibi ve çoğu bağımlılık gibi o da benim çöküşüm olabilir. Telefonumun çaldığını duyduğumda sırt üstü dönüyorum. Arayan Bradley'di ve gülümseyerek cevap verdim.

"Selam prenses," diyor selamlarken. "Büyük Elma'da işler nasıl gidiyor?"

"Şimdiye harika," diyorum gülerek. "İşi aldım."

"Gördün mü, sana endişelenmemeni söylemiştim," diyor ve sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum. "O mülakatı sallayacağını biliyordum. Bu hafta sonu ziyarete geldiğimde bunu kutlayacağız."

Onu göreceğim düşüncesiyle gülümsüyorum. "Seni özledim," diyorum kaşlarımı çatarak. Ryder'a Bradley ve benim farklı olduğumuzu söylerken yalan söylemiyordum çünkü .

"Ben de seni özlüyorum prenses, Harry de öyle. Dün annene gittim ve sanki benden sonra içeri girmeni bekliyormuş gibi kapının önünde oturuyordu. Gerçi başındaki külahla komik görünüyordu."

"Ben de küçük adamımı özledim."

"Bu Cumartesi ikimiz de orada olacağız." Harry'nin geride kalması gerekiyordu çünkü kısırlaştırılması için bir randevusu vardı. Bir ay önce veterineri arayıp randevu aldığımda Bradley de yanımdaydı. Ziyarete geldiğinde onu da yanında getireceğini söylemişti. Harry için tek seçeneğim buydu.

"Yine ne zaman geliyorsun? Seni havaalanından alırım." "Araban yok," diye hatırlatıyor bana.

. "Taksiye binebilirim."

"Hayır, bunu yapmayın. Harry ve ben bir taksi tutup seninle dairede buluşacağız. New York trafiğinin nasıl olduğunu biliyorum ve senin de sabrının olmadığını biliyorum."

Gülüyorum. Bradley gençken burada yaşıyormuş. Anne ve babasını kaybedince Seattle'a taşınmış ve Seattle'daki büyükanne ve büyükbabasının yanına yerleşmek zorunda kalmış. "Beni taksiler konusunda uyara bilirdin. Yemin ederim beni öldürmek istiyorlar."

"Buna alışırsın."

"Herkes bunu söyleyip duruyor ama hayatımın tehlikede olmasına alışabileceğimden emin değilim."

Biraz daha güler. "Seni tutmayacağım prenses. Sadece nasıl gittiğini görmek istedim. Yeni işin için tebrikler ve bu hafta sonu görüşürüz. Seni seviyorum."

Gülümsüyorum. "Ben de seni seviyorum." Telefonu kapatıyorum ve kapı zilimizin çaldığını duyuyorum. Önce sesler, sonra da Becca'nın kahkahasını duyuyorum. Yataktan kalkıp oturma odasına ve mutfığa doğru ilerliyorum. Becca tezgâhın üzerine taze meyvelere benzeyen iki büyük buket koyuyor.

"Bu da ne?" Ben soruyorum.

Tezgâhta bana en yakın olanı işaret ediyor. "Bu senin için."

"Ne?" Bir kart okurken cevap vermiyor, ben de gidip açıyorum.

*Bu sizin New York karşılama paketiniz.
Ryder.*

İçinde Rosie's adında bir yer için hediye çeki var. Fiyat yazmıyor. "Becca? Nedir bu?" Tezgâhın üzerine atarak sordum. Çubuktaki meyvelerden birini koparıyorum ve ağızıma bir ananas atıyorum. Mmmmm. Çok güzel.

"Ryder bize Rosie's'de spa günleri ayarladı," diyor yüzünde kocaman bir gülümsemeyle. "Tanrım, uzun zamandır oraya gitmemiştim."

İç çekiyorum. *Hediye mi?* Hediyelerden nefret ederim. "Görüyorum. Rosie'ninki ne?"

"Burası bir spa. Çok lüks bir salon ve spa. Jaycent'in kız kardeşi işletiyor." Aşırı heyecanlı ve bu konuda içimde kötü bir his var.

"Burası pahalı mı?" Aptalca sordum. Tabii ki pahalı. Benden uzağa bakarken alt dudağını ısırıyor. "Kahretsin, Ryder."

ON YEDİNCİ BÖLÜM

RYDER

Masamda oturmuş e-postalarımı bakıyordum ki telefonum çaldı. Koltuğumda geriye yaslanıyorum ve Ashlyn olduğunu görünce gülümsüyorum. "Merhaba tatlım. Beni şimdiden özledin mi?"

"Neden bana bir hediye gönderdin?" diye soruyor selamlayarak. Gülümsemem genişliyor. "Çoğu kadın sadece teşekkür ." "Ben çoğu kadın gibi değilim," diye bağıyor.

Biliyorum! "Bir değil." Huffs. "Bu gece bana düzgünce teşekkür etmeye ne dersin?" Teklif ediyorum.

"Ryder," diye . "Ben ciddiym. Bu bir şaka değil." "İyi çünkü şaka yapmıyorum," diyorum ona.

"Hayır."

"Neden işleri bu kadar zorlaştırıyorsun?" Ben soruyorum.

"Neden her kuralımızı çiğnemeye çalışıyorsun?" diye karşı çıkıyor.

Homurdanıyorum. "Seni haftada kaç gün görebileceğime dair hiçbir kural yoktu." Hırladığını duyabiliyorum ve gülmekten kendimi alıkoyuyorum. "Şimdi, izin ver seni bu gece dışarı çıkarayım."

"Hayır. Randevu yok dedim."

"Bu bir randevu değil," diye söz veriyorum ona. "Ben, sen, Becca ve Jaycent dışarı çıkabiliriz. Sana New York'un gece hayatını gösteririz. Eğlenceli olur," diye ekliyorum.

"Bilmiyorum," diye mırıldanıyor sanki ağzı doluymuş gibi.

"Meyve buketi hoşuna gitti mi?" Gülerek soruyorum.

"Evet," diye itiraf ediyor sanki bu onun için zor bir şeymiş gibi iç çekerek.

Daha çok gülüyorum. "Güzel. Ama bu gece için. Evet desen iyi olur. Çünkü kabul etmezsen Becca'ya mesaj ve o da seni kırana kadar rahatsız eder."

"Peki!" diyor isteksizce ve ben de boş havayı yumrukluyorum.

"Tamam. Sekiz gibi sizi almaya gelirim." Fikrini değiştiremeden kapattım.

Kapının alındığını duydum ve "İçeri gel." diye bağırdım.

Babam elinde bir dosyayla içeri girdi. "Anderson dosyası bende," dedi ve dosyayı masama fırlattı.

Başımı salladım. "Sonra bakarım," diyorum, şu anda pişmanlık duyduğum dosyayı görmezden gelerek. Bu her an patlayabilecek bir el bombası.

"Neyin var senin?" diye sorar. "Hiçbir şeyim yok."

"Yalan söylüyorsun," diyor. "Bu sabah geç kaldın." Bu ifadeye yanıt vermedim. Masamın karşısındaki sandalyeye oturuyor. İ çekiyorum, gitmesini diliyorum. "Dököl bakalım."

"Hiçbir sorun yok ve konuşacak havada da değilim," diyorum kesin bir dille.

"Konuşma mı?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak.

"Evet, bana Anderson anlaşmasını mahvetmememi söylediğin konuşma." Bana atılmasından nefret ediyorum.

Tavrım karşısında kafası karışmış gibi başını yana eğiyor ama dediğimi yapıp ayağı kalkıyor ve kapıdan çıkıp gidiyor. Dosyaya bakıyorum ve i çekiyorum. Bu beni en kötü şekilde mahvedecek.

Dairelerinin kapısını çaldığımda saat tam sekizdi. Kız kardeşim yüzünde bir gülümsemeyle kapıyı ve ben giydiğı şeye kaşlarımı atıyorum. "Dışarıda bunu mu giyiyorsun?" Her nasılsa, son dört yılda kız kardeşim bir kadın oldu. Bu hiç hoşuma gitmiyor!

Kaşlarını atıyor. "Nesi var bunun?" diye soruyor, kalçalarına ancak ulaşan ve göğüs dekoltesini göstermek için önden aşağı sarkan mavi elbisesine bakarak. Gözlerimi yakmak zorunda kalabilirim.

"Yeterli değil," diyorum ve o da koluma vuruyor.

Gülüyor ve gözlerini deviriyor. "İçeri gir."

Saatime baktım. "Bayanlar hazır mısınız?" Dairenin etrafına bakarak soruyorum.

"Ben . Ashlyn hâlâ hazırlanıyor."

Kapı zilinin çaldığını duyduğumda odasına doğru yürümeye başladım. Görmezden geliyorum ve Jaycent olduğunu bildiğim için Becca'nın açmasına izin veriyorum. Köşeyi dönüyorum ve koridorda yürüyorum. Kapısının açık olduğunu gördükten sonra yatak odasına giriyorum.

"Ashlyn?" Onu göremeyince seslendim.

"Bir saniye," diye sesleniyor kapalı kapının ardındaki banyodan.

Beyaz kravatımı düzeltirken yatağının ucuna oturuyorum. Banyo kapısı açıldığında o şeyi çıkarmayı . Tam çıkarken ona baktım. "Nasıl giyineceğimi bilemedim. Böyle iyi mi?" diye soruyor bana doğru dönerek.

Hayranlık içinde vücuduna bakıyorum. Siyah dantelli askılı bir elbise giyiyor. Seksi görünüyor ama aynı zamanda vücudunu da örtüyor. "Görünüyorsun

... inanılmaz,"

"Gerçekten mi?" Dönüyor ve boy aynasında kendine bakıyor. "Çok fazla olduğunu hissediyorum..."

"Hayır!" Ayağa kalktığımı söyledim. Arkasından yaklaşıp sarı saçlarını omzundan çekiyorum ve eğilip dudaklarımı boynuna yerleştiriyorum. Yavaşça öpüyorum ve vanilya kokusu neredeyse ayaklarımı yerden kesiyor. "Bu mükemmel," diye fısıldıyorum.

Kollarımın arasında dönüyor ve bana bakıyor. "Bunu yapmayı bırakmalısın," diye fısıldıyor.

"Neden?" Uzanıp yüzünü avuçlayarak soruyorum. "Senin beni etkilediğin gibi ben de seni etkiliyor muyum?" diye soruyorum.

O mavi gözler benimkileri ararken yutkunuyor. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Korkunç bir yalancısın," diyorum gülümseyerek.

Tam o sırada kapı çalınıyor. "Gidelim çocuklar," diye seslendiğini duyuyorum Jaycent'in.

"Geliyorum," diyorum yüksek sesle, zıplamasına neden olarak. Ona son bir kez gülümseyip elini tutuyorum ve onu odadan dışarı çekiyorum.

Cadillac'ımın arkasına doluştuk ve Milton sürücü koltuğuna tırmandı. Ona gideceğimiz yeri söylüyorum ve o da trafiğe giriyor. Kız kardeşim ve Jaycent kendi aralarında konuşuyorlar ama söyledikleri tek bir kelimeyi bile duymuyorum. Gözlerim yanıma oturan Ashlyn'in üzerinde. Bacak bacak üstüne atmış, elleri kucağında küçük çantasını tutuyor.

Gözlerim siyah topuklu ayakkabılarından başlıyor ve ince, pürüzsüz bacaklarından elbisesinin eteklerine doğru ilerliyor. Oturduğu pozisyonda üst baldırlarında duruyor. Uzun sarı saçlarını sağ omzunun üzerinden çekmiş. Dolgun kırmızı dudaklarını yalıyor ve sikim sertleşiyor.

Utanmadan kendimi yeniden ayarlıyorum ve gözleri kucağıma düşüyor. Yanakları dudaklarıyla aynı tona dönerken hızla başka tarafa bakıyor. Gülümsüyorum ve cebimden telefonumu çıkarıyorum.

Bana böyle yapıyorsun.

Çantasını karıştırır ve telefonunu çıkarır. Yazmaya başlamadan önce alt dudağını ısıırıyor.

Ashlyn: *Bana kişisel bir sorun gibi geldi.*

Gülüyorum.

Ben: *Neyse ki, bunu düzeltebilirsin.*

Kendinden çok emin konuşuyorsun.

Ben: *Bu gecenin sonunda yatağымda çıplak olacağından çok eminim. Tıpkı dün gece olduğun gibi.*

Yazıyı okuyor ve cevap vermeden telefonunu çantasına geri koyarken gözlerini deviriyor. Ben sadece gülüyorum.

Yirmi dakika sonra Mainor Oteli'nin önünde durduk. Arabadan inip içeri doğru ilerliyoruz. "Burası bir otel," diyor etrafta dolaşan insanlara ve bavullarını taşıyan belboylara bakarken. İnsanlar giriş yapmak için masada sıraya giriyor.

"Evet," diye kabul ediyorum.

Çatı katına çıkarken sessizliğini koruyor. Asansör tıka basa dolu ve ben onu önümde sıkıca tutuyorum. Kıçını bilerek oynatıyor ve sikim sertleşiyor. Eğildim ve kulağına fısıldadım. "Bunun bedelini sonra ödeyeceksin."

Yumuşak bir şekilde gülüyor. "Sözler.

Sözler." "Tuttuğum bir şey varsa, o da verdiğim sözlerdir."

Kapılar açılıyor ve insanlar çatıya doğru ilerliyor. Siyah kravatlı, siyah düğmeli ve siyah pantolonlu bir fedainin elinde bir pano ile kırmızı bir ipin diğer tarafında durduğu bir sıraya geliyoruz.

"Hadi," diyorum, elini çekip sıranın etrafında yürüyorum. "Ry, dostum," diyor kafasını kaldırıp beni gördüğünde. "Jaycent. Ne oldu? Bu akşam sizi dışarı çıkarıyor mu?" diye soruyor.

Ona tek elle kardeşçe sarılmak için elini bıraktım. O da aynısını Jaycent'e yaparken, "Bu gece dışarı çıkarız diye düşünmüştüm," diyorum.

"Uzun oldu," diyor Jaycent'e.

Geri uzanıp Ashlyn'in elini tekrar tutuyorum. Jaycent kolunu Becca'nın omzuna atmadan önce, ",," diyor.

Ona *ne* halt olduğunu sormak için ağzımı açıyorum ama eski arkadaşımızın onu aşağı yukarı süzdüğünü görünce kapatıyorum. Sadece onu alınmış gibi göstermeye çalışıyor ve benim için sorun yok.

Kırmızı ipi kaldırır ve işaret eder. "Devam edin çocuklar. Sonra gelip seni bulacağım."

"Sağ ol dostum," diyorum.

Siyah betona adım attığımızda Ashlyn ağzı bir karış açık, "Vay canına," diyor. "Burası bir bar mı?" diye soruyor şaşkınlıkla.

"Evet," diye cevap verdim. "Beğendin mi?"

En sağdaki altı çalının cam parmaklık boyunca sıralandığı yere bakar. Çalıların önünde bir su fıskiyesi var. Solda, cam parmaklık boyunca yüksek masaların dizili olduğu bir bar var. Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bana bakıyor. "Bayıldım." Kalabalığın arasından ilerlerken elimi bırakmıyor. Beni doğruca cam korkuluklara çekmesine izin verdiğimde Jaycent ve Becca'dan ayrılıyoruz.

Elini bırakıyorum, o da parmaklığın üzerine koyuyor. Arkasına geçip kollarımı beline doluyorum. "Bu şehri farklı bir açıdan her gördüğümde daha da ."

"Komik. Çünkü ben de senin için aynı şeyleri hissediyorum."

Tartışmasını ya da bana dirsek atmasını bekliyorum. Bunun yerine bana yaslanıp iç çekerek beni şaşırtıyor. Çenemi başının üstüne koyup gülümsüyorum. *Demek şehir benim giriş yolum.* Bu onun zayıf noktası olacak ve bunu kendi avantajıma kullanabilirim. Burası mükemmel. Biraz rüzgarlı ama çok kötü değil. Hava bir Haziran gecesini için serin ve şehir tüm binalardan ışık alıyor. Buradan Hudson Nehri'ni ve George Washington Köprüsü'nü görebilirsiniz.

"Size içecek bir şeyler getirdik." Jaycent ve Becca'nın durduğunu görmek için bakıyorum.

"Teşekkür ederim," diyerek benden uzaklaşıyor ve Becca'dan içkisini alıyor.

Becca yüzünde bir gülümsemeyle pipetinden bir yudum alıyor, sonra gülümsemesi azalıyor ve içkisini yavaşça indiriyor. "Neyin var?" Ashlyn elini Becca'nın omzuna koyarak soruyor.

Becca yanımdan bakmaya devam ederken hiçbir şey söylemiyor. Hepimiz onun ne gördüğünü görmek için dönüyoruz ve beni şaşırtan Conner oluyor. Yüksek bir masada kızıl saçlı biriyle oturuyor. "Hâlâ sana mesaj atıyor mu?" Ashlyn soruyor. Becca başını sallıyor. "Sana en son ne zaman mesaj attı?"

"Bugün erken saatlerde."

"Ne dedi?" diye soruyor.

"Bu yemeğe çıkmak istediğini söyledi. Diğerlerini görmezden geldiğim gibi bunu da görmezden geldim."

"O tam bir oyuncu," diye Ashlyn.

"Siktir," diye tıslar Jaycent. "Ben icabına bakarım." Yürüyüp gitmeye hazırlanıyor ama Ashlyn başını sallayarak onun kolunu tutuyor.

"Geçen sefer onu yakalamıştın. Şimdi bende," diyor.

"Geçen sefer ne demek?" Becca soruyor. Hepimiz onu duymamış gibi davranıyoruz.

Ashlyn bana döndü. "Tut şunu," diye emrederek içkisini bana uzatıyor. Birkaç saniye etrafına bakındıktan sonra korkuluklara dayalı bir kanepenin üzerine atılmış küçük bir ceket görünce gülümsüyor. Ceketini aldı ve sardı. bize arkasını dönüyor. Kaşlarımı çatıyorum, ne yaptığını anlamaya çalışıyorum. Sonunda arkasını döndüğünde, elbisesinin altında bir şişlik görüyorum.

"Ne yapıyorsun sen?" Jaycent ona soruyor ama o yürürken elini havada sallıyor ve içkisini elimden çekip alıyor. Jaycent gülümseyerek "Oh, bu iyi olacak," diyor ve ardından birasından bir yudum alıyor.

Onlara doğru ilerler ve masalarında durur. Elini kalçasına koyarak içkisini Conner'ın suratına fırlatır. Conner soluk soluğa ayağa kalkarken sevgilisi nefes nefese kalır. "Ne oluyor lan?" Conner ona bakar ve gözleri tanıyarak büyür. "Ashlyn?" diye homurdanır.

"Bu kadını tanıyor musun?" diye sorar.

"Seni orospu çocuğu," diye Ashlyn. "Geç kalan bir toplantının olduğunu söylemiştin." Elbisesinin altındaki cekete bakıyor. "Ve seni burada mı buluyorum?" Sevgilisinin içkisini alıp onun da suratına fırlatıyor. "Yemin ettin, Conner..."

Sevgilisi ayağa kalkarken "Evli misin?" diye bağırır.

Conner başını ona doğru sallar. "Hayır. Ashlyn delinin teki..." "Bunu nasıl söylersin? Küçük Conner seni duyabiliyor," diyor Ashlyn, karnını okşuyordu.

Conner sevgilisine bir kez daha "O bir deli," der.

Sevgilisi yumruklarını masaya vurur ve sonra arkasını dönüp hışımla gider. Conner Ashlyn'e bir kez daha bakmadan arkasını dönüp onu takip ediyor. Ashlyn yüzünde memnun bir gülümsemeyle bize geri dönüyor ve elbisesinin altından ceketini çıkarırken göz kırpmıyor.

"Şerefsiz," diyor.

Becca onu kucaklamak için kendine çekerken gülüyor. "Sağ ol kızım. Buna ihtiyacım vardı."

"Ben de bunun için buradayım," diyor ve kolunu Becca'ya doluyor. "Şimdi, ; yeni bir içkiye ihtiyacım var." Yola koyulurlar.

Jaycent içkisini dudaklarına götürerek, "Bu konuda ellerin dolu," diyor.

"Biliyorum," diyorum gülümseyerek onu takip etmek için dönerken. İçkisini almasına asla izin vermeyeceğim.

Ashlyn kapılar açılırken asansörden sendeleyerek çıkmaya çalışıyor ama ben onu tekrar bedenime çekiyorum. Becca ve Jaycent çıktıktan sonra kapılar üzerlerine kapanırken, "Sabah görüşürüz," diye mırıldanıyor. Ashlyn için bu kadar endişelenmiyorum olsaydım, Jaycent'in neden kız kardeşimle birlikte asansörden indiğini merak ediyor olurdum.

Asansör benim katımda dururken gülmeye devam ediyor. Sol kolunu sıkıca tutuyorum ve sağ kolumla dairemin kapısını açıyorum. Ayağımla açarak içeri girmesine yardım ediyorum. Birkaç adım attı ve önümde durdu. Aşağı uzanıp gömleğimi tutuyor ve yukarı çekerek çıkarıyor. "Ne sanıyorsun sen?"

"Sen," diyor basitçe.

Ellerimi üst kollarına koyuyorum ve kapanabilmesi için onu kapıdan uzaklaştırıyorum. "Zoru bile oynamayacak mısın?" Kıkırdarak soruyorum.

Kendini tuttuğum yerden kurtarıyor ve ileri geri sallanıyor. "Yapmamı istediğin şey bu mu?" Dudaklarını yalıyor ve artık uyuşmuş olduklarını hissediyorum. Kaç kadeh içtiğinin sayısını unuttum ama beş kadehten fazla içtiğini biliyorum.

Uzanıp ellerimi yumuşak sarı saçlarına doluyorum. Başını geriye doğru çekiyorum ve cam gibi mavi gözleri açılırken nefesi kesiliyor. Dudaklarımı dudaklarına indiriyorum ve fısıldıyorum. "Sevgilim, her şeyi ve ben yine de önünde diz çökeceğim."

Başımı eğip boynunun derisine yumuşak öpücükler konduruyorum ve o da derin derin nefes almaya başlıyor. "Neden şeyler söylüyorsun?" diye soruyor nefes nefese.

Geri çekilip ona bakıyorum. "Ne gibi şeyler?" Ellerim hâlâ saçlarında dolanırken soruyorum.

Gözlerini kapatıyor ve sonra açıyor. "Bana aramızda seksten daha fazlası olabileceğini düşündüren şeyler" diye fısıldarken gözlerimi arıyor.

Gülümsüyorum. "İstediğin bu mu?" Başka zaman olsa onu deliler gibi becermeye hazırım ama şu anda bana ayıkken asla söyleyemeyeceği her şeyi söylemesini istiyorum.

"Bu bir hata," diyor dudaklarını yalayarak.

"Neymiş o, tatlım?"

Elleri yukarı çıkıyor ve çözdüğü gömleğimin altına kayıyor. "Aramızdaki seksten başka her şey."

"Ya daha fazlasını istersem?" Bunu neden söylediğimden emin değilim. Sadece birkaç bira içtiğim için alkolü suçlayamam. Bu gecenin onunla ilgili olmasını istedim. Onun sadece ve sadece benim olmasını istediğimi biliyorum. Onu bir paylaşmayı hayal bile edemiyorum. Başka bir adam onu dışarı çıkarma ve çıplak görme fırsatına sahip olacaktı. Onun yumuşak tenini hissetmek. O daracık amını sikmek. Saçlarını tutuşumu gevşetip sonra sıkılaştırırken içimden bir kaçıyor. *Benimkini!*

Dudakları aralanıyor ve ayaklarını sürüyerek derin bir nefes alıyor. Bacakları onu ayakta tutmaktan yorulmuştur. "Sana daha fazlasını veremem," diye mırıldanıyor.

"Yapamaz mısın, yapmaz mısın?"

Elleri hâlâ gömleğimin altında. Tırnaklarını karnıma batırıyor ve benim yanarken dişlerimi birbirine geçiriyorum. "Neden hâlâ konuşuyoruz?" diye soruyor. "Sik beni!"

Saçlarını bıraktım ve ellerini tuttum. Sırtını ön kapıya yaslaması için onu döndürüyorum. Ellerini başının üstünde birleştiriyorum ve vücudumu onunkine bastırıyorum. Sertleşmiş sikimi karnının alt kısmına doğru iterken ne kadar sert olduğumu hissetmesine izin veriyorum ve o da inliyor. "Bunu istiyor musun, bebeğim?" Dudaklarımı onunkilere doğru indirerek soruyorum. Onu öpmüyorum ama öpeceğimi düşünmesini istiyorum.

Çabucak başını sallıyor. "Evet, lütfen" diye yalvarıyor ve öne doğru eğiliyor. Beni öpmeden ve gülümsemeden önce geri çekiliyorum.

"O zaman soruya cevap ver," diyorum ve o da kıvranarak kurtulmaya çalışıyor. Öyle bir şans yok. "Neden bana daha fazlasını vermiyorsun?"

Kıvranmayı bırakıyor ve uzun koyu kirpiklerinin arasından bana bakıyor. Gözleri bana dikilmiş ve dudakları incelmış. Kızıyor ve bu hoşuma gidiyor. Kızgınlık bana cevapları getirecek. "Çünkü. Bittiğinde sadece seni kaybetmekle kalmayacağım, Becca'yı da kaybedeceğim." Kelimeleri aceleyle söyledi ama ben onları anlayabildim.

"Gitmene izin vereceğimi kim söyledi?"

Uzun bir nefes çekiyor ve ona hazır olduğumu bilerek kalçalarını tekrar benimkilere bastırıyor. Teslim olacağımı umuyor. *Hiç şansım yok.* "Çünkü senin gibi erkekler benim gibi kadınları sevmez."

Ellerini bırakıyorum ve bir binadan düşen tuğla gibi yan tarafına düşüyorlar. Yüzünü tuttum ve kaşlarımı çattım. "Bu ne anlama geliyor?"

Ağır kollarını kaldırıyor ve ellerini göğsüme koyuyor; beni itmeye çalışıyor ama çok sarhoş ve zayıf, bu yüzden ondan bir adım geri çekiliyorum. Kapıdan uzaklaşıyor ve topuklarını parke zemine vurarak yanımdan geçiyor. Kollarını iki yana açıp etrafında dönerek kahkahalar atarken dönüp onu izliyorum. "Şuraya bak Ryder," diyor neredeyse bağırarak. Yüzüme bakmak için dönmeyi bırakıyor ve kolları bir kez yana düşüyor,

ve o sallanıyor. "Sen milyarder Timothy O'Kane'in oğlusun. Dediğim gibi, senin gibi erkekler benim gibi kadınları sevmez."

"Paranın bununla bir ilgisi yok." Nasıl ilgisi olduğunu düşünebilir?

"Bunun her şeyle ilgisi var," diye tersliyor.

"Beni param için mi seviyorsun?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak soruyorum, pantolonumun içindeki sertleşmiş aletimin hâlâ farkındayım.

"Hayır." Başını çok hızlı sallıyor ve neredeyse kendi ayağına takılıyor. Onu dengelemek için elimi uzattım ama elimi geri itti. "Senden hoşlanıyorum çünkü bana daha önce hiç hissetmediğim bir şey hissettiriyorsun." Dudaklarını yalıyor ve yavaşça bana doğru yürümeye başlıyor. Birkaç adım atıyorum ve mesafeyi kapatıyorum.

"Sana ne hissettiriyorum?" Uzanıp yumuşak yanağını soruyorum.

Gözlerini kapatıyor ve ona doğru eğiliyor. Uzanıp elini benimkinin üzerine koyuyor. Dudakları ayrılıyor ve fısıldıyor, "Özel biri gibi." Gözlerini açıyor ve bana bakıyor.

Gülümsüyorum. "Sen özelsin Ashlyn." Sonra eğilip dudaklarımı onunkilere bastırıyorum.

ASHLYN

Az önce olanları düşünecek zamanım yok. Ayaklarım uyuştı ve uzuvlarım ağırlaştı. Zihnim bulanık ve içim karıncalanıyor. Dudaklarını dudaklarıma değdirdiğinden mi yoksa alkolden mi emin değilim, onu elimden geldiğince tutkuyla öpüyorum. Ağır kollarımı boynuna doluyorum ve elleri üst baldırlarıma gidiyor. Elbisemi kığımın üzerinden yukarı kaldırıyor ve ağzına doğru inliyorum. *Evet! Evet! Ben de bunu istiyorum Ryder. Sik beni!* Ama yapmıyor. Onun yerine eğildi. Kollarını kığıma dolayarak beni yerden kaldırdı.

Koridorda ilerlerken beni öpüyor ve sonra düşüyorum; kalbim duruyor, ölüme düştüğümü düşünüyorum.

Gözlerimi açıp derin bir nefes aldığımda onun yatağında ve tavana baktığımı görüyorum. Kıyafetlerin yırtıldığını duyuyorum ve bakıyorum

Ryder'ın artık gömleksiz olduğunu, pantolonunu ve ayakkabılarını çıkardığını görüyorum. Sonra boxer'ı gitti ve sert siki hazır olda durdu ve tek düşünebildiğim ona dokunmak, emmek, sürmek. "Ryder ..."
Bacaklarımın arasında ıslaklık birikirken nefes nefese kalıyorum. Dirseklerimin üzerinde doğruluyorum ve kendimi yatağa daha fazla çekiyorum, bu da elbisemi onu en çok isteyen kısmın üzerine geri çekmesine neden oluyor.

Üstüme tırmanıp beni aşağı itiyor ve saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyor. "Hâlâ giyiniksin, bebeğim."

"Çıkar," diye mırıldanıyorum, aşağı uzanıp elbisemin eteklerini çekiştiriyorum. "Çıkar. Çıkar. Çıkar," Bu sefer her kelimeyi daha yavaş söylüyorum, belki daha önce ne demek istediğimi anlamamıştı diye. Amım zonkluyor. Bu muhteşem adam üzerimde ve ben hiçbir şey yapmıyorum. pürüzsüz ve sert göğsünü okşuyorum. Kollarındaki kaslar onu tutarken esniyor ve ben de ağır başımı kaldırıp karın kaslarının esnemesini görüyorum.

Başım yatağa düşüyor. "Ne bekliyorsun?" Nefes nefese soruyorum.

Kıkırdıyor. "Seni böyle seviyorum."

"Neden?" Gözlerimi kapatıyorum ve soyunabilmek için onu itmeye çalışıyorum ama üstüme çıkıyor ve onu hareket ettiremeyecek kadar sarhoşum.

"Kıvrınma. Yalvarıyor. Eminim amın sikim için sırılsıklamdır, değil mi?" Sesi sanki hava durumunu tartışıyormuşuz gibi sakın. Dilim ağırlaştı ve dudaklarım uyuştı.

Başımı salladım. "Evet." Aramıza uzanarak sert sikini elime alıyorum ve sert bir nefesle tıslıyor. Parmaklarımı büyük ve uzun horozunun etrafına sardığımda ve onun uzunluğunu yukarı ve aşağı hareket ettirmeye başladığımda sert ama yumuşak cilt harika hissediyor.

"Siktir, Ashlyn," diye homurdanıyor. Hızımı artırıyorum ve sonra ellerini elbisemin üzerinde hissediyorum. "Kalçalarını kaldır," diyor ve elbisemi kalçalarımın yukarı iterken . Külot giymediğimi görünce, "Siktir, evet," diyor.

Üzerime eğildi ve elimi sikinden çekti. Uzanıp yakışıklı yüzünü kavriyorum. "Becer beni. Lütfen," diye yalvarıyorum ve dakikalar sonra dudakları benimkilerin üzerinde.

Vücudu benimkinin üstüne düşüyor ve dili ağzıma giriyor. Herhangi bir uyarı ya da ön sevişme olmadan aletinin amıma girdiğini hissettiğimde uzanıp kollarımı boynuna doluyorum. Beni gererken ağzına doğru haykırıyorum. Elleri saçlarımda, dudakları dudaklarımda, beni bir kez daha daha önce hiç bulunmadığım bir yere götürürken orada alkol ve şehvetle sarhoş bir şekilde uzanıyorum. Ve asla ayrılmak istemediğim bir yere.

Çarpıcı bir baş ağrısı ve ağrıyan bir vücutla uyanıyorum. Gözlerimi yavaşça açıyorum, parlak ışıklar görmeyi bekliyorum ama karanlıktan başka bir şey yok. Gözlerimin gerçekten açık olduğundan emin olmak için birkaç kez kırıştırıyorum.

Yavaşça doğrulup elimi başıma götürüyorum ve şakaklarımı ovuyorum. "Kahretsin," diye inliyorum. *Dün gece ne olmuştu?*

Siyah odanın etrafına bakıyorum ve sonunda sağdaki kapının altından gelen yumuşak bir ışık görüyorum. Yorganları itip yataktan sürünerek çıkıyorum. Bir adım attım ve dizlerimin üzerine düştüm. "Siktir!" Sırt üstü yuvarlanırken tıslıyorum. "Orospu çocuğu." Düşüşümün acısını dindirmek için dizimi ovalarken iç çekiyorum.

Oda aydınlanıyor ve ellerimle gözlerimi kapatıyorum. " şunu," diyorum kim açtıysa.

"Ne oldu lan?" Ryder'ın sesini duyuyorum ve iç çekiyorum. "Neden yerdesin?" diye soruyor sesi yaklaştıkça. Saniyeler sonra, oturmama yardım ederken ellerini omuzlarımda hissediyorum.

"Düştüm."

"Nasıl?"

Gözlerimi açtığımda yatak odasının ışığını kapattığını ama banyonun kapısını açık görüyorum. Odasının ortasında bir platform üzerinde duran yatağına bakıyorum. "Bir basamak olduğunu unutmuşum." Yatağını işaret ediyorum. "Ondan düştüm."

Ona bakıyorum, gülümsemesini saklamaya çalışıyor. "Hiç komik değil," diyorum çıplak göğsüne vurarak. "." Bir kahkaha patlattı. Onu itip yolumdan çekiliyorum ve titrek bacaklarımın üzerinde duruyorum.

"Sana yardım edeyim," diyor, bana uzanırken hâlâ gülüyor.

Onu . "Yardıma ihtiyacım yok. İşemem lazım," diyorum banyoya doğru ilerlerken. Ben banyoya giderken o yatak odasında kalıyor. "İçeri gelebilirsin," diye bağıriyorum ellerimi yıkarken. Eğiliyorum ve yüzüme biraz su döküyorum. Yukarı baktığımda irkiliyorum. "Tanrım, bok gibi görünüyorum." Yüzüme su sıçratmadan önce ne kadar kötü göründüğümden emin değilim ama şimdi yanaklarımdan siyah göz kalemi akıyor. En azından su geçirmez maskara kullanıyorum.

Ryder arkamdan geliyor ve çıplak omzumu öpüyor. "Bence çok güzel görünüyorsun," diyor arkamda durup aynadan bana bakarken.

Elime biraz daha su alırken başımı sallıyorum. Makyajımdan geriye kalanları da çıkarayım bari. İşim bittiğinde gözlerimi açtığımda Ryder'ın bana bir şişe su ve Advil getirdiğini görüyorum. "Teşekkür ederim."

"Rica ederim," diyor yanımda durarak. Diğer lavabonun önünde duruyor ve yüzüne tıraş kremi sürüyor.

" kaç?" diye sordum.

"Neredeyse yedi."

Kaşlarımı çattım. "O zaman odan neden bu kadar karanlık?"

Aynada bana gülümsüyor. "Biraz uyuman için perdelerimi kapattım. İş için alarmım çaldığında dünya için ölmüştün ama eninde sonunda uyanacağını biliyordum. Işığın çok parlak olmasıyla uyanmanı istemedim."

Aww. Bu çok tatlı. "Teşekkür ederim."

Başını salladı. "Sorun değil." Tıraş bıçağını yüzüne yerleştiriyor. "Kirli sakalı seviyorum," diyorum gülümseyerek.

Yüzünün sağ tarafını okşarken durdu ve aynadan bana baktı. "Bende kalmasını ister misin?"

Kıkırdıyorum. "Çoktan başladın bile. Sadece bunu çok seksi bulduğumu bilmeni istiyorum," diyorum, yaramaz bir gülümsemeyle alt dudağımı ısırarak.

Gülümsüyor. "Senin hakkında çok şey öğreniyorum."

Yüzümdeki gülümseme kayboluyor. "Bu ne anlama geliyor?" Omuz silkiyor ve tıraş olmaya devam ediyor. Dün geceyi ne kadar hatırladığımdan emin değilim. Kulüpten ayrıldığımı hatırlıyorum. Dairesine geri döndüğümü hatırlamıyorum. Seksimizin bir kısmını hatırlıyorum. Üstümdeydi. Arkamdaydı. Adını haykırdığımı. Dudakları dudaklarımda. Sonra hiçbir şey. "Başka ne öğrendin?" Ellerimi kalçalarımaya koyarak sordum.

Tıraş bıçağını yere bırakıyor ve eline biraz su alıyor. Yüzünde kalan tıraş kremi durularken sabırsızlıkla bekliyorum. Havlu askısından bir havlu alıyor ve bana doğru dönüyor. Yüzünde kocaman bir gülümseme.

"Horladığını biliyorum." ", " diye itiraz ediyorum.

Gülüyor. "Gülüyorsun. Yük treni gibi. Dün gece beni uyandırıp durdu." Gözlerim ona dikildi. "Sana inanmıyorum."

Öne doğru eğilip beni dudaklarımdan öpüyor. "Merak etme. Bence çok şirin." Geri sıçırıyorum. "Ayrıca bugün benimle öğle yemeği yemeyi de kabul ettin."

"Ben ." *mı*?

Başını salladı. "Başardın." Dönüyor ve banyodan çıkıyor. Peşinden gidiyorum ama o kadar hızlı hareket edemiyorum. Dolabına girerken bu sefer düşmemeye dikkat ederek yatağına oturuyorum. Üzerinde bir çift siyah pantolon, düğmeleri açık lacivert bir gömlek ve boynuna gevşekçe asılmış siyah bir kravatla çıkıyor. "Öğlene kadar aşağıda olmayı unutma," diyor tartışmaya yer bırakmadan. "Milton'a seni almasını söyleyeceğim."

"Ryder-"

"Öğlen."

"Peki," diyorum kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak. "Ama bu bir randevu değil." Bana sadece gülümsüyor

Dairenin içinde koşturup Ryder' öğle yemeği için hazırlanmaya çalışıyorum. Otuz dakikalık sıcak bir banyo ve bir fincan kahveden sonra bile baş ağrım hala devam ediyor. Ryder'la öğle yemeği planları da yardımcı olmuyordu. Karışık duygular içindeyim. Bunun bir randevu olmadığını söylediğimde gülümsemesi bana tam olarak öyle olduğunu düşündürdü. Sabahtan beri neden bugün onunla öğle yemeği yemeyi kabul ettiğimi anlamaya çalışıyorum ama aklıma mantıklı bir şey gelmiyor.

"Nereye gidiyorsun?" Becca yatak odama girerken soruyor.

"Kardeşinle öğle yemeği planım var," diye .

Gözleri açılıyor. "Bu eğlenceli olacak."

"Sanırım," diyorum omuz silkerek. Sakin davranmaya çalışıyorum ama gerçekten çıldırmak üzereyim. Ryder'la öğle yemeğine çıkacağım için gerginim. Çünkü dün gece neler konuşulduğundan ve bu randevuyu neden kabul emin değilim. "Conner'dan haber aldın mı?" Konuyu değiştirerek sordum.

Kıkırdıyor. "Evet. Dün gece bana her şeyin bittiğini ve ona bunu yapmana izin verdiğime inanamadığını söyleyen bir mesaj attı."

Ona bakıyorum ve ağzım açık kalıyor. "Sana seni hâlâ ne kadar sevdiğini söyleyip sonra da başka biriyle çıkmanın sorun olmayacağını mı düşündü gerçekten?" Homurdanıyorum. "Tabii ki öyle düşündü."

"Evet. Cevap vermedim. Jaycent numaramı değiştirmem gerektiğini söyledi."

"Sana sormak istiyordum... Onunla aranızda neler oluyor?"

"Hiçbir şey," diyor çok hızlı. Ona *yalan söylüyorsun* bakışı *atıyorum* ve gözlerini kaçırırken kızarıyor. "Gitmem gerek. Annemle buluşacağım." Odamdan dışarı fırladı.

"Bu iş daha bitmedi," diyorum, o ve Jaycent hakkındaki tartışmamıza atıfta bulunarak.

Hemen dolabıma koşup Ryder'ın bu sabah evde giydiğim tişörtünü ve eşofmanını çıkarıyorum. Duştan sonra onları tekrar . Onun gibi kokmaları hoşuma gitmişti.

Komodininin üzerindeki saate bakarken bir ayağımın üzerinde zıplıyorum, bir topuğumu takıyorum, dolabımdan giyinmiş olarak çıkıyorum. Kendime küfrediyorum. Neredeyse öğlene çeyrek var.

Dudak parlaticımı yeniden sürmek ve kendime son bir kez bakmak için banyoya koşuyorum. Günün büyük bölümünde yağmur yağdığı için saçlarımı doğal kıvrıcık tercih ettim. İçine biraz köpük attım ve durması için saç spreyiyle birlikte saç kurutma makinesinin difüzörünü çalıştırdım. O kadar çok kıvrıldı ki göğüslerimin üst kısmına ancak ulaşıyor.

Makyajımı pudra, allık ve dudak parlaticısı ile hafif yapmayı tercih ettim. Mayıs ayının sonunda New York'ta yağmur yağıyor olsa da hava hala sıcak ve bunaltıcı, bu yüzden bir çift mavi kot şort ve düz siyah bir tişört ile siyah topuklu ayakkabı giymeyi tercih ettim. Basit ve rahat.

Bir kat daha dudak parlaticısı sürüyorum, çantamı alıyorum ve kapıdan çıkıyorum. Binadan çıkarken "Merhaba Milton," diyorum.

Elinde siyah bir şemsiyeyle beni merdivenlerde karşılıyor ve Escalade'in arka kapısına kadar götürüyor. "İyi günler Ashlyn," diyor neşeyle, arka kapıyı benim için açarken.

"Teşekkür ederim," diyorum .

Kapıyı kapatıyor ve sürücü koltuğunun arkasına atlamak için etrafında ilerliyor. Gülümseyerek camdan dışarı bakıyorum. "İyi günler hanımefendi?" diye soruyor dikiz aynasından bana bakarak.

Kendimi hâlâ yüzde yüz iyi hissetmesem de "Evet," diyorum. Vücudum ağrıyor ve başım hâlâ ağrıyor ama önceki kadar kötü değil. Biraz yemek yedikten sonra gelebilirim. "Yağmur yağmasını seviyorum," diye ekliyorum. Tanrı'ya şükür yağdı. Güneşli bir gün olsaydı, güneş kör edici olurdu ve akşamdan kalmalığım için çok fazla olurdu. Şu anda bile hâlâ siyah bir güneş gözlüğü takıyorum.

Dikiz aynasından bana bakarken kaşları kalkıyor. "Daha önce yaşadığın yerde çok yağmur yağar mıydı?"

Gülüyorum. "Ah, evet. Seattle'da yaşadım." Kıkırdıyor. "Ben de öyle derdim."

Etrafımdaki yüksek binalara ve sarı taksilere bakıyorum. İnsanlar şemsiyelerle yürüyor, bazıları koşuyor. "Nereye gidiyoruz?" diye soruyorum.

"Bay O'Kane beni aradı ve planlarda bir değişiklik olduğunu söyledi. Seni onun ofisine götürüyorum."

Kaşlarımı çatıyorum ama omuz silkiyorum. Asıl planı hatırlayamıyorum. On dakika sonra onun binasına ve Milton bana yardım ediyor. "Hazır olduğunda asistanına beni aramasını söyle, seni almak için burada olacağım."

"Sorun değil Milton. Taksiye binebilirim." Beni korkutuyor olsalar bile. "Ben bir şoförüm, hanımefendi. Bu benim işim. Sizi götürmek için burada olacağım. eve." Sonra arkasını dönüp cipe geri biniyor.

Binaya adımımı atarken uzun bir iç çekiyorum. İnsanlar lobiye dolduruyor ve asansörler insanlar inip çıktıkça, öğle yemeğine gidip geldikçe ses çıkarıyor. Kadınlar iş kıyafetleri ve elbiseler giymiş. Erkekler pahalı takımlar ve kravatlar içinde. Kendimi çok az giyinmiş hissediyorum.

Omuzlarımı dikleştirdim ve asansöre doğru yürüdüm. Beş adamla birlikte asansöre bindim ve Ryder'ın katına çıkmak için düğmeye bastım. Asansör orada burada birkaç katta dururken adamlar hisse senetleri hakkında konuşuyor.

Kapılar Ryder'ın katına doğru kayarak açılıyor ve ben de inip O'Kane Enterprises'ın kapısından içeri giriyorum. Sessiz ofiste etrafıma bakıp herkesin nerede olduğunu merak ediyorum ve sonra öğle yemeği vakti olduğunu fark ediyorum. Ryder'ı duyduğumda burada olduğuma dair mesaj atmak için telefonumu çıkarmak üzere çantamı açıyorum.

"Merhaba, ."

Telefonumu bırakıp başımı kaldırıyorum ve onu birkaç metre önümde, yüzünde bir gülümseme ve elleri siyah pantolonunun ceplerinde dururken görüyorum. "Hey," diyorum beceriksizce. Çünkü *merhaba, yakışıklı adam* demek kulağa aptalca geliyor.

Ellerini ceplerinden çıkarıp bana doğru yürüyor. Gözleri beni bir aşağı bir yukarı süzerken kalp atışlarımın hızlanmaya başladığını hissettiğimde endişeyle yutkunuyorum. Sanki nefesini kesmişim gibi uzanıp kravatını gevşetiyor. Yeşil gözleri açıkta kalan bacaklarıma takılınca vücudum ısınıyor. Soğuk yağmurdan parlıyorlar ve vücudum tüylerim diken diken oluyor. Beni açıklayamayacağım şekilde etkiliyor. "Herkes nerede?" Bakışlarından kaçmaya çalışarak etrafıma bakıyorum.

"Gitti," diyor basitçe.

Ona dönüp bakıyorum, tam duruyor. "Yemek yiyeceğimizi sanıyordum," diyorum yavaşça. Gitmiyor muyuz?

"Yemek yiyeceğim," diyor gözlerini dudaklarıma indirirken. Onları yalıyorum ve onunki ihtiyaçla kararıyor. İnememek için yanağımın içini ısııyorum.

"Ryder. Bunun uygun olduğunu sanmıyorum." Tek düşünebildiğim kafasının bacaklarımin arasında olması olmasına rağmen söyleyecek kelimeleri buluyorum. Amım kasılıyor.

Gözleri tekrar benimkilere dönüyor ve sırtıyor. "Hadi gel." Elimi tutuyor ve beni ofisi olduğunu tahmin ettiğim yere götürüyor. "Piknik yapmayı planladığımızı biliyorum ama yağmur yağdığı için gelenin en iyisini yaptım." Kapıyı iterek açıyor ve gördüğüm şey karşısında nefesim kesiliyor. "Central Park olmadığını biliyorum ama bu kadar az zamanda yapabileceğimin en iyisi buydu." Yüzümü ona dönüyorum, ağızım hâlâ hayretle açık. "Piknik...?" En kısa sürede Soruyu soruyorum, bana geri geliyor.

Kollarında memnun ve bitkin bir şekilde yatıyorum. Gözlerim de bedenim kadar ağır. Esniyorum. "Yarın öğle yemeğini benimle ye," diyor ve elimi tutup dudaklarına götürüyor. Usulca öpüyor.

Sol dirseğinin üzerinde doğrulup elimi bırakırken ona bakıyorum. Elini yüzüme koyuyor ve hissettiğim sıcaklık karşısında iç . "Tamam," diye fısıldıyorum.

"Soru."

"Ne istersen." Sadece bana dokunmaya devam et.

"Pahalı bir restoran mı yoksa piknik mi?"

Gülümsüyorum. "Daha önce kimse bana bunu sormamıştı."

Gülümsüyor. "Senin hakkında başkalarının şeyleri bilmek istiyorum."

Bu muhteşem adamla yatakta çıplak yatıyorum ve bana sorular soruyor, gerçek beni tanımaya çalışıyor ve ben buna karşı koymaya çalışıyorum. Saklayacak bir şeyim yok ki. Sadece yakınlaşmasını engellemeye çalışıyordum ama şu anda başarısız olduğumu hissediyorum ki bu delilik. Bu adamı tanımıyorum bile. Cevap vermek için gözlerimi açıyorum ama o kadar ağırlar ki kapanıyor.

Yorganı üstümden itiyor ve bir ürperti kaplıyor. "Neyin var?"

"Üşüyorum," diye mırıldanıyorum, dudaklarımı yalıyorum ve gözlerim hâlâ kapalı.

Eğiliyor ve dudaklarını nazikçe dudaklarıma yerleştiriyor. İşi bitip uzaklaştığında itiraz ederek inliyorum. "Azdım," diyor elini sağ uyluğumun iç kısmında gezdirirken.

"Ryder..."

"Şşşt," diyor eli yukarı kayarken ve amımı avuçlarken. İnliyorum.

"Sadece arkana yaslan ve tadını çıkar."

Bir parmağını amıma sokuyor ve ben nefes almaya başlarken sırtımı eğiyorum.

"Ne istiyorsun, sevgilim?"

Ağır gözlerimi açıp ona bakıyorum. "Sen... Beni becermene ihtiyacım var." Söyleyene kadar ne dediğimin farkında bile değilim. Sadece ona tekrar içimde ihtiyacım olduğunu biliyorum.

Gülümsüyor ve bir parmak daha ekliyor. Parmaklarıyla beni kabaca sikerken hava boğazıma takılıyor. Kalçalarım zıplarken uzanıp ellerimi saçlarımda gezdiriyorum.

Parmaklarını çıkarıyor ve ben de itiraz ederek inliyorum. Ayağa kalkıp kalçalarımın üzerine oturuyor ve ellerimi tutarak bir eliyle başımın üzerinde sabitliyor. Kendimi kurtarmak için ileri geri çırpınıyorum. "Ryder. Lütfen," diye yalvarıyorum vücudum ihtiyaçtan titrerken.

Diğer eli çenemi sertçe kavırıyor ve üzerimde gezinirken beni ona zorluyor. "Sana ne yapmama izin verirsin?"

sorar. "Hmm, sevgilim? Seni becermeme nasıl izin verirsin?"

Parmakları çeneme batıyor ama acıtacak kadar değil; sadece ondan kaçamayacağım kadar. Yeşil gözleri ayırık dudaklarımda gezinirken dudaklarını yalıyor. Benim dudaklarıma geldiklerinde . "Nasıl istersen," diyorum nefes nefese.

Gözleri yüzümden gezinirken dudakları yukarı kalkıyor. Başımın üstüne bakıyorlar ve ikimi de aşağıda tutan eline baktığını hayal ediyorum. Onlara karşı koyuyorum ve gülümsemesi genişliyor. "Ben de bunu söylemeni umuyordum." Gözleri tekrar benimkilerde ve yüzüme doğru eğiliyor. Dudakları benimkinden birkaç santim ötede. "Seni yatağıma bağlamak istiyorum bebeğim." Kesik kesik nefes alıyorum. "Bence sen de bunu istiyorsun. Arkama yaslanıp çırpınışını izlemek istiyorum, benim zevkim için çıplak ve bağlı." Nefes nefese kalmıştım ve amım zonkluyordu.

"Sana yalvarırdım," diyorum nefes nefese. "Sen teslim olana kadar yalvarırdım." O da benim gibi, çok uzun süre dayanamıyor.

Gülümsüyor. "O zaman ağzını tıkarım."

Bacaklarımı sıkıyorum ve iniliyorum. "Evet." Gülümsüyor ve gözleri muziplikle parlıyor. "Önce seni soyacağım, sonra yatağıma kartal gibi bağlayacağım; hepsini görebileceğim şekilde. Sonra ağzını ve gözlerini bağlayacağım." Sırtımı dikleştirip derin bir nefes alıyorum. "Ben de arkama yaslanıp senin çırpınışını ve daha da ıslanmanı izleyeceğim."

"Lütfen Ryder," diye yalvarıyorum kalçalarımı kaldırırken.

"İstediğin bu mu sevgilim? Tamamen benim merhametime kalmak mı?"

"Evet," diyorum hiç düşünmeden. Çünkü beni memnun etmekte başarısız olmayacağını biliyorum. Ve bunu düşünmek bile beni kıvrandırıyor. "Ne kadar iyi bir kızsın." Çenemi bırakıyor ve sonra bacaklarını benimkilere doğru açıyor. Diğer elinin ellerimi bırakmasını bekliyorum ama bırakmıyor. Serbest kalan eli tekrar bacaklarımdan arasına girdiğinde sıçırıyorum. Parmağını kabaca içime soktuğunda çığlık atıyorum. İkincisi giriyor ve vücudum titriyor. Nefesimin boğazımda düğümlenmesine ve sözcükler üretemememe neden olan bir güçle beni kabaca becermeye devam ediyor. Gözlerimi kapatıyorum ve bu muhteşem adamın beni asla geri dönmek istemediğim bir yere götürmesinin tadını çıkarıyorum.

Parmaklarına boşalıyorum ve onları yavaşça çıkarırken inliyorum. Islak parmaklarını dudaklarımda gezdirirken, "Tadına bak tatlım," diye ısrar ediyor. Nefes nefese kaldığım için dudaklarım zaten açık ve dilim onları yalamak için dışarı fırlıyor. Onları içeri kaydırıyor ve derin, gırtlaktan gelen bir inilti ondan kaçıyor.

Bileklerimi serbest bırakıyor ama hareket edemeyecek kadar yorgun olduğum için onları başımın üzerinde bırakıyorum. İki parmağını bir patlamayla ağzımdan çıkarıyor ve sonra dudaklarını dudaklarıma indirip beni öpüyor. Nefesimi kesen derin bir öpücük.

Uzaklaştığında gözlerimi açmıyorum. Onu yatağa itip bu iyiliğine karşılık vermem gerektiğini biliyorum ama yapamıyorum. Yanımda yere çöküyor ve kollarını bana dolayarak bedenimi kendine çekiyor. Kalbim göğsümde çılgınca atıyor ve vücudum hala hava emiyorum. Beni sıkıca tutuyor, yan yana yatarken bacaklarını üzerine koyuyor.

Dudaklarını alnımda tatlı bir öpücükle hafifçe hissediyorum. "Soruma cevap vermedin."

"Hmm?"

"Piknik mi, lüks restoran mı?"

Dudaklarımı yalıyorum ve gülümsüyorum. "Piknik," diye fısıldıyorum ve sonra her şey kararıyor.

Arkamı dönüp ofisinin ortasına serilmiş kırmızı beyaz kareli battaniyeye bakıyorum. Battaniyenin sağ köşesinde hasır bir piknik sepeti açık duruyor. Soğutulmuş şarap dolu bir kovanın yanında iki kadeh yerde duruyor.

"Bunu benim için mi yaptın?" Ona sormak için arkamı döndüm.

Usulca gülümsüyor ve utanmış gibi gözlerini benden kaçırıyor. Ona doğru yürüyorum, ellerimi yüzüne koyuyorum ve eğilip onu öpüyorum. "Bu şimdiye kadar birinin benim için yaptığı en tatlı şey," diyorum. "Teşekkür ederim."

Uzanıp yüzümdeki sarı saçları tarıyor. "Bir şey değil, güzelim."

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

RYDER

Büyülenmiş bir halde kırmızı beyaz kareli battaniyenin ortasında oturmuş Ashlyn'in çilek yemesini izliyorum. Saçları kıvırcıkken nasıl görüldüğünü aklım almıyor. seviyorum ama ellerimi saçlarında gezdiremiyorum. Denedim ve çekti. Niyetim ona Central Park'ı göstermek ve hayallerinin pikniğini yaşatmaktı ama açıkçası bu planladığımdan çok daha iyi oldu.

Yağmur Manhattan'a bakan ofisimin pencerelerine vuruyor ve herkes öğle yemeğine gittiği için her yer sessiz. Asistanım sabahtan beri şehirde koşturuyor ve bu işi gerçekleştirmek için ihtiyacım olan her şeyi yardımcı oluyordu.

Dün gece şehri sevdiğini söylemişti ve ben de şehri kendi avantajıma kullanmam gerektiğini biliyordum. Central Park'tan daha iyi bir yer olamaz diye düşündüm. Yağmurun başka planları vardı.

Ofisimde tuttuğum mini buzdolabına gidip içinden yiyecekleri çıkarıyorum. "Neyi sevdiğinden emin değildim, o yüzden sana çeşit çeşit aldım," diyorum folyoya sarılı üç sosisli sandviçi koyarken.

Onları açıyor ve gülümseyerek bakıyor. "Sosisli mi?" "Hey, New York sosislisini denemeden yaşamış sayılmazsın." "Üç tane mi?"

Omuz silkiyorum. "Sana bir tane hardallı, bir tane ketçaplı, bir tane de çeşnili aldım. Dediğim gibi, hangisini seveceğini bilmiyordum."

Hardallı olanı kaldırıp ısırik alırken gülüyor. Değerlendirmesini mırıldanıyor ve başını hızlıca sallıyor.

Başka bir paket servis kabı alıp önüne koyuyorum. Açıyorum ve gözleri açılıyor. "İtalyan."

Lokmasını yutar ve sorar, "Bu nedir?"

"Bu pappardelle alla fiesolana," diyorum ona. Piknik sepetinden plastik bir çatal kapıyor ve bir ısırık alıyor.

"Tanrım," diye inliyor bir ısırık daha almadan önce.

Buzdolabından bir paket daha çıkarıyorum ve mavi gözleri açılıyor. "Yemek yemeyi severim Ryder, ama ne kadar şey aldın?"

Bana bakarken utangaç bir şekilde gülümsüyorum. "Sana sevdiğin bir şey aldığımdan emin olmak istedim," diyorum usulca. Beni sinirlendiriyor. Daha önce bir kadına karşı hiç böyle davranmamıştım. Ben kızları etkilemek zorunda olan bir adam değilim. Ben Ryder O'Kane'im. Kadınlar kim olduğumu bilir ve beni isterler, genellikle sadece ismimden dolayı, ama o farklı. Ona değer verdiğimi ve konuştuğunda dinlediğimi göstermek istiyorum. Bu randevunun mükemmel olmasını istedim.

Bana gülümsüyor ve tüm gerginliği kayboluyor. "Ben seçici biri değilim."

"Güzel." Buzdolabına geri döndüm. Son iki hazır yemek kutusunu çıkardım. Önüne koyuyorum ve açıyorum. "Cheesecake ve çikolata kaplı çilek," diyorum ve dudaklarını yalıyor. Bence bu bir başarı.

Bir saat sonra kapı açılıyor ve başımı kaldırıp baktığımda babamın asistanının orada durduğunu ve gözlerini dikmiş boş paketlere baktığını görüyorum. "Bir şeye ihtiyacınız var mı?" diye sordum.

Bana bakıyor ve gözleri kısılırken yutkunuyor. "Baban seni görmek istiyor." Öğle yemeği bitti mi?

"Ona bir dakikaya geleceğimi söyle."

Ashlyn'e bakıyor. Omuzlarını dikleştiriyor ve ağzını açıyor. "Gidebilirsin," diye ekliyorum o ağzını açıp yemeğimizi mahvetmeden önce.

Bana baktı ve arkasını dönüp kapımı çarparak kapatmadan önce "Orospu" diye mırıldandı.

Ashlyn'e bakıyorum ve o da kara kaşlarını kaldırarak soruyor. "Bu sana karşı mıydı yoksa bana karşı mı?"

İç çekiyorum. "Muhtemelen ikimiz de."

Uzanıp çikolata kaplı bir çilek alıyor ve ondan bir ısırık alıyor. Bunlar onun favorisi gibi görünüyor. "Demek iş arkadaşlarınla yatıyorsun?" diye soruyor ısırığını yuttuktan sonra.

"Uh"-elimi saçlarımda gergin bir şekilde gezdiriyorum-"bir kere oldu."

Bana kızgın görünmüyor, sadece merak ediyor. "Onunla çıktın mı?"

Başımı iki yana sallıyorum. "Bir yılı aşkın süredir gerçek bir randevuya çıkmadım," diyorum dürüstçe. "Bugüne kadar." Ve bunun için onu kandırmak zorundaydım. Onun sarhoş olması benim kazancımdı.

Kaşları şaşkınlıkla kalkıyor. "Bu bir randevu değil," diyor.

"Öyle."

Son çikolata kaplı çileğe bakar ve onu . "O zaman senin eşin olarak ben yiyeceğim." Bir ısırık alıyor ve ben gülümsüyorum.

"Hepsi senin."

On beş dakika sonra babamın ofisine girdim ve koltuğuna oturdum. "Demek asistanımla yatıyorsun," diyor masasındaki evrak işlerinden başını kaldırmadan.

Kahretsin, koca bir ağzı var. "Sana söyledi mi?"

"Hayır." Bana bakıyor. "Ama buraya gelip aşağılanmış bir kadın gibi senin adını çamura buladı. Bunu anlamak zor değildi." Sandalyesinde arkasına yaslandı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Bir kez," diye itiraf ediyorum.

"Lanet olsun Ryder," diye tersliyor, ayağa kalkarak. "Bir daha olmayacak," diye belirtiyorum.

"Lanet olsun, bir daha olmayacak!" diye homurdanıyor. Telefondaki dahili telefona basıyor. "Buraya gel," diye emrediyor ve sırtım tutuluyor.

"Evet, Bay O'Kane?" Jessica hemen odaya girerek sorar.

Burnu havada ve vücudu kaskatı kesilmiş.

"Kovuldun," diyor, sesi keskin.

Ağız açık kaldı ve bana baktı. "Ama ... uh ..." Sert duruşu korkudan düşüyor.

"Ryder'a bakma. Bana bak," babam.

Gözleri ona kayıyor ve gözlerinde yaşların birikmeye başladığını görüyorum. "Efendim...?"

"Gizlilik Sözleşmesi imzaladın, değil mi?" diye soruyor babam. Bir kez başını sallıyor. "Ve o Gizlilik Sözleşmesi'nde iş arkadaşlarıyla dostluk kurmaman gerektiği yazıyor." Yutkunuyor ve bir kez daha başını sallıyor. "Buna oğlum da dahil. Bu nedenle kovuldun."

Birkaç uzun saniye öylece duruyor, odadaki hava giderek yoğunlaşıyor. Cebimde çalan telefonum gerginliği daha da arttırıyor. Annem olduğunu görüyorum ve görmezden geliyorum.

Telefonumu cebime koyarken, ofis kapısının kapandığını ve babamın yerine oturduğunu görmek için başımı kaldırıyorum. Bana bakıyor, yeşil gözleri taş gibi sert ve çenesi gergin. "Sana kaç kere iş ile eğlenceyi karıştırmamanı söyledim?"

Onu özleyeceğimi söyleyemesem de, "Onu kovmak zorunda değildin," diyorum. "Evet, kovdum." Gözlerini bana dikti. "Bir şirket yönetmeye çalışıyorum.

milyar dolarlık bir şirket ve o sadece bir parça kış almaya çalışıyordu." Benim de yaptığım şey bu olduğu için kelime seçimine sinirleniyorum. "Ve bu şirketi yönettiğinizde nedenini anlayacaksınız." Ağır ağır iç geçirdi. "Bundan daha iyi olduğunu sanıyordum."

"Affedersiniz?" Homurdanıyorum.

"Ofiste bir kadınla mı yatıyorsun? Burada başka kiminle yattın?"

Başımı iki yana sallıyorum. "Hiç kimse," diyorum dişlerimi sıkarak. Sanki bana inanıyormuş gibi başını sallıyor.

"O zaman başka bir şeyimiz yok." Elindeki dosyayı bana doğru fırlatarak önceki konuşmanın bittiğini haber veriyor. Az önce asistanını kovmuş olması söz konusu bile değil. "Anderson müzayedesini için bir tarih belirlediler." Başımı sallarken gözlerini kaçırıyorum. "Bir fiyat bulmamız gerekiyor."

"Bizim olduğundan emin olmak için ne kadar gerekiyorsa," diyorum boğazımı temizleyerek.

Başını sallıyor. "Onu alınca ne yapacaksın?" Babam çok iyi bir baba olmayabilir ama harika bir patron. Onu çıldırtsam bile bana inanıyor. *Bir kere* diyerek bunu kanıtladı, alırsam değil.

İçimi çekiyorum, koltuğuna yaslanırken bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Burayı satalım derim. En güvenilir beş alıcımızı getirelim ve bize mülkle ne yapmak istediklerine dair fikirler sunsunlar. Bu şekilde paramızı geri kazanırız."

"İyi bir fikre benziyor. Ama neden sende istemiyorsun?"

" ne yapacağım? Mevcut binayı buldozerle yıkıp araziye satacağız. Bina tek başına çok değerli değil. Eski ve modası geçmiş. Burayı istememin tek nedeni mülk içindi. Dönüp satmak için." Bunu yüksek sesle söylemek karnıma bir yumruk yemek gibi.

ASHLYN

Milton beni bırakıyor ve ben de merdivenleri koşarak çıkıp apartmanıma giriyorum. Kaygan zeminlerde kayıp düşmemek için topuklarımdan altını siyah halıya sildiğimden emin oluyorum.

Daireye doğru ilerliyorum ve kendi kendime mırıldanarak içeri giriyorum. "Vay canına! Randevu iyi geçmiş olmalı."

Arkamı döndüğümde Becca'nın mutfak tezgahının üzerinde oturduğunu görüyorum. "Ne yapıyorsun?" Gülerek soruyorum. "Annenle buluşacağını sanıyordum?"

Omuz silkiyor. "Düşündüğümde daha çabuk bitti."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye sordum. Annesiyle sadece birkaç kez görüştüm ve bana beş kelime bile söylediğini sanmıyorum. Onun içinde

Annemin gözünde ben bir hiçim. Bir milyar dolarım yok ve beni tanınması sosyal basamakları tırmanmasına yardımcı olmayacak. Bana zar zor baktı. Oğluyla yattığımı bilse ne yapardı acaba?

"Pek sayılmaz," diyor Becca, dikkatimi çekerek. "Ben sadece burada oturup turşu yiyeceğim."

Ona doğru yürüyorum ve kavanozu ondan alıp bir turşu mızrağı çıkarıyorum. "Hamile misin?" diye sordum.

Turşu boğazına kaçıyor ve ben de parçanın bana çarpmasını önlemek için yolumdan çekilmek zorunda kalıyorum. "Tanrım, hayır!" diye ciyaklıyor.

"Eğer , kimin olurdu?" Ben soruyorum, o öksürüyor. "Paramı Jaycent'e yatırıyorum ama içeriden birinin fikrini almak isterim."

"Dur!" diyor gülerek.

"Onunla yattığını biliyorum," diyorum. "Bunu yüzünün her yerinde görebiliyorum."

Kahkahası kesiliyor ve elindeki turşuya bakıyor. "Söylemeyeceğimi biliyorsun, değil mi Ryder? Bana güvenebilirsin," diye ekliyorum.

Birkaç tutam kahverengi saçını kulağının arkasına iterek bir kez başını sallıyor. "Seks yaptık..." Duraklıyor. "Bir kere."

Kaşlarımı çatıyorum ve turşuyu kavanoza geri koyuyorum. Tüm dikkatimi buna vermem gerekecek. "Buraya döndüğümüzden beri mi?"

Başını iki yana sallıyor. "Çok uzun zaman önceydi." Parmaklarıyla saymaya başlıyor, yılları hesaplamaya çalışıyor. "Dört yıl önce."

"Lisedeyken mi?"

"Liseden yeni mezun olmuşum." Bana baktı ve kolumu tutarak uzandı. "Bu aramızda kalmalı. Lütfen?"

Çabucak başımı salladım. "Söz veriyorum." Serçe parmağımı kaldırıyorum, o da kendi parmağını benimkine doluyor. Sonra serçe parmağımı dudaklarıma öpüyorum. O da öpüyor ve sözümüzü mühürlüyor. Ellerimizi bırakıyoruz. "Mezuniyetten hemen sonraydı. Babam Ryder'la Hawaii'de çalışıyordu ve mezuniyetimi görmek için bir günlüğüne buraya geldi." Bunu hatırlayınca gülümsüyor. "O gittikten sonra Conner'la bir partiye gittik."

Conner'la büyük bir kavgaya tutuştuk ve beni orada bırakıp gitti." Gözlerim büyüdü. "Onu aramaya çalıştım ama telefonunu kapattı."

"Eve nasıl geldin?" Talep ediyorum. Conner her zaman lanet bir göt olmuştur.

"Şey, içeri girdim ve birkaç içki daha içtim." Sanki bu pek de iyi bir fikir değilmiş gibi omuz silkiyor. "Bir saat sonra, orada tanıştığım bir kızla ayrılmaya gittim. Beni eve bırakacaktı ama tam çıkacağım sırada biri çıktı."

"Jaycent," diyorum zaten gülümseyerek.

Başını sallıyor ve sert bir kahkaha atıyor. "Evet, Jaycent'ti. Gece bir ara ortaya çıkmıştı. Tanımadığı birinin beni eve bırakmasına izin vermesinin mümkün olmadığını söyledi. O da beni eve bıraktı."

"Ve ...?"

Bana öylece bakıyor ve ben gözlerimi deviriyorum. "Bana bundan daha fazlasını vermelisin," diyorum.

Savunmacı bir tavırla, "Yanlış bir karar verdim," diyor.

Ellerimi kaldırıyorum. "Hey, seni yargılamıyorum." Ona yumuşak bir gülümseme veriyorum. "Tüm sırlarımı biliyorsun."

Yumuşakça gülüyor ve başını sallıyor. "Bir anda oldu." Alt dudağını ısıyor. "Arabasının arka koltuğunda."

"Ne?" Gülerek sordum. "Arabada seks mi yaptın?" Kolunu tokatlıyorum. "Çok yaramaz bir kızsın." Yüzü kızarıyor ve gözlerini benden kaçırıyor. Becca konu seks olduğunda çok sessiz ve utangaçtır. Onu tanıdığım dört yıl boyunca Conner'la cinsel yaşamı hakkında hiç konuşmadı ve onu tanıdığımdan beri başka hiç kimseyle yatmadı. "Bekle..." Yılları sayarak söylüyorum.

"Conner'ı Jaycent ile aldattım," diye fısıldıyor.

"Becca..."

"Yaptıktan sonra ağladım," diye itiraf ediyor, sesi utanmış gibi çıkıyor. Kollarımı doluyorum ve sarılıyorum. "Conner bunu hiç öğrenmedi ama ben bunu telafi etmeye çalıştım."

"Bekle." Ondan uzaklaşıyorum. "Jaycent'le yaptıklarından pişman olduğun için mi son dört yıldır onunla birliktesin?"

Gözlerini silerken başını sallıyor. "İçki içiyordum." Kollarımın üstünden tuttu ve gözleri büyüdü. "Ashlyn, onun üzerine atladım." Gülmemeye çalışıyorum ve gözleri bana dikiliyor. "On bir yaşındaki partiyi hatırlıyor musun? Panama City'deyken Ryder'la sana bahsettiğimiz partiyi?" Ryder'ın birlikte olduğu bir kızın Becca'nın odasına kustuğunu ve Becca'nın da bunu ailesine söylediğini anlattıklarını hatırlıyorum ve başımı sallıyorum.

"Aynı gece Jaycent'i okullarından bir kızla öpüşürken gördüm. Beni bakarken yakaladı ve ağlayarak odama kaçtım. Beni takip etmişti. O zamanlar sadece on bir yaşındaydım ve bunu bilmiyordum. Ama yedi yıl sonra, Conner'ın beni bıraktığı partiden beni eve bıraktığında, o gece ben banyoda hüngür hüngür ağlarken günlüğümü nasıl okuduğunu anlattı. Yıllar geçtikçe, ben büyüdükçe, benim on bir yaşındayken onun hissettiklerimi onun da benim için hissettiğini anlattı." İç çekiyor. "Üstüne atladım. Ailemin garaj yolunda arabayı park etmemiştii bile ve ben ona saldırıyordum. Hep onu hayal etmiştim." Sinirli bir şekilde alt dudağını ısıırıyor. "Ona her zaman aşkıttım. Ama Conner'ı onunla ."

Ellerini tutuyorum. "Becca, sen benim en iyi arkadaşımsın. Ve beni çok dikkatli dinlemeni istiyorum."

Yavaşça başını sallıyor. "Conner'a bir bok borçlu değilsin!" . "O adam sana bok gibi davrandı! Aldatmaya göz yummam ama Conner'a yaptığın şey aldatmak değildi." Ona yumuşak bir gülümseme verdim. "Peki sonra ne oldu?"

"İşimiz bittikten sonra bana benimle birlikte olmak istediğini söyledi. Bu işin yürüyebileceğini bildiğini söyledi." Başını sallıyor. "Yürümezdi. On sekiz yaşındaydım ve üniversiteye gitmek üzereydim. O yirmi beş yaşındaydı ve ağabeyimin en iyi arkadaşıydı. Asla yürümeyecekti."

"Peki ya şimdi?" Ben soruyorum.

Yumuşakça gülümsüyor. "Ve şimdi, bir şansımız olduğunu hissediyorum."

Gülümsüyorum ve tezgahın üzerine, onun yanına zıplayarak kavanozu bir kez daha ondan alıyorum ve aynı turşuyu kapıyorum. "Bence sen de seviyorsun."

"Ama Ryder..."

"Dürüst olmak gerekirse Becca"-turşumdan bir ısırık alıyorum- "olup bittiğine dair hiçbir fikri yok," diyorum çiğnerken.

O da buna gülüyor. "Seninle o kadar meşgul ki başka bir şey düşünemiyor."

Gözlerimi deviriyorum. "Lütfen."

"Ciddiyim; Florida'da sana nasıl baktığını gördüm."

"Nasıldı ?" Bir ısırık daha alarak soruyorum.

Başını yana eğiyor ve yüzüne yumuşak bir gülümseme yayılıyor. "Sanki bir şeyi ilk kez görüyormuş gibi." . "Sanki ilk kez bir şey hissediyormuş gibi."

Ona bakıyorum ve gözlerim ona dikiliyor. "Seks yapabilirsin ama birine karşı bir şey hissetmeyebilirsin," diyorum.

"Öyle diyorsun." Tezgahtan aşağı atlıyor. "Ama her şeyin bir ilki vardır." Ben cevap veremedenden devam etti. "Şimdi, bana o randevuyu anlat."

Becca'ya Ryder'la öğle yemeği randevumu anlatmayı bitirdikten sonra bir telefon geldi. Bana kim olduğunu söylemedi ama Jaycent olduğu belliydi. Çantasını hazırlarken yatağına oturdum ve bana yarına kadar evde olmayacağını söyledi. Hiç soru sormadım. Sadece onu aşağı yukarı süzdüm, beyaz keten elbisesine ve giymeyi tercih ettiği açık pembe topuklu ayakkabılarına baktım ve sonra kapıdan çıkıp gidişini izledim.

Üç saat sonra, *Romeo ve Juliet*'i okurken yatağımda oturmuş, perdeleri Manhattan'ı gösterecek şekilde açmıştım ki koridordan gelen tanıdık bir erkek sesi duydum.

Kapının önünde durduğunu görünce başımı kaldırdım. "Kapıyı çalmıyor musun?" Gülümsememeye çalışarak soruyorum.

Ryder başını sallıyor, dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Kapıyı çalmama gerek yok. Anahtarım var," diyor kesin bir ifadeyle.

"Size anahtar verdiğimi hatırlamıyorum."

"Sorduğumu hatırlamıyorum," diyor sırtışı tam bir gülümsemeye dönüşürken.

Kapıyı itip odaya giriyor ve siyah takım elbise ceketinin tek düğmesini açıyor. Ceketı yavaşça omuzlarından sıyrırken kaslarının gömleğinin içinde esnemesini açlıkla izliyorum. Sonra onu yatağın üzerine fırlatıyor.

"Ya meşgul olsaydım?"

"Öyle ?" diye soruyor, uzanıp kravatını gevşetirken.

Cinsel organım kasılıyor ama soğukkanlı davranmaya çalışıyorum. "Evet," diyorum basitçe ve sonra gözlerimi kitabıma indiriyorum. Birkaç dakika sonra elimden çekip alıyor ve takım elbisesinin ceketıyle birlikte yatağın ucuna fırlatıyor. "Ryder..." Ayak bileklerimden tutuyor ve sırtım artık yatak başlığına dayanmasın diye beni aşağı çekiyor. yukarı kalkıp karnımı ortaya çıkartıyor ve gözleri karnıma bakıyor. Bakışları ısınıyor ve dili dudaklarını yalamak için dışarı çıkıyor.

Koyu renk kirpiklerimin arasından ona bakıyorum, şimdi ağır ağır nefes alıyorum. Yavaşça üzerimde durduğı yere doğru ilerliyor, yüzüne yaramaz bir gülümseme yayılıyor. "Onu okuyordum," diyorum nefes nefese.

Başını boynuma gömüyor, ben de sırtımı kamburlaştırıyorum. Kirli sakalı tenime sertçe değıyor. Tüylerim diken diken oluyor. "Romeo, ah Romeo..." diyor en iyi kadın taklidini yaparak.

Gülüyorum ve koluna bir yumruk atarak o anı tamamen mahvediyorum. "Her yerdeki kadınlarla dalga geçmeyi bırak."

Kulağıma ulaşana kadar boynuma yumuşak öpücükler konduruyor. "Sanırım bu biraz abartı oldu," diye fısıldıyor, nefesi tenimde ılık bir şekilde hissediliyor.

"Hayır, bu kanıtlandı" diye iddia ediyorum. Ben bile kendime inanmıyorum.

Kıkırdıyor ve içimi bir ürperti kaplıyor. "Senin Romeo'n olacağım," diye fısıldıyor çenem boyunca öpücükler bırakırken. Sağ eli sol uyluğumu kavıyor ve ben kalçasına doladığımda onu kaldırıyor. Kalçalarını öne doğru pompalıyor ve pantolonunun arkasında sertliğini hissediyorum. *Onu istiyorum!*

Ellerimi sırtından aşağıya, bembeyaz gömleğinin üzerinde gezdiriyorum. "Bu senin Juliet'in olmamı istediğin anlamına mı geliyor?" Gülümseyerek soruyorum.

Benden uzaklaşıyor, kollarım yanıma düşüyor ve o da kalçamı bırakıyor. Vücudunu benimkinin üzerine indiriyor, ön kolları başımın iki yanında dururken ağırlığını taşıyor. Ellerini karışık sarı saçlarımın arasında nazıkçe gezdiriyor. "Hayır," diye cevap veriyor, gözleri elini saçlarımda gezdirirken başını sallıyor. Gözleri benimkilere düşüyor ve kalbim bana attığı yoğun bakışla hızlanıyor. "Benim Ashlyn'im olmanı istiyorum."

Onun Ashlyn'i mi? "Ryder..."

Başını eğiyor, dudaklarımız arasındaki küçük boşluğu kapatıyor. "Şşşt," diye fısıldıyor dudaklarıma karşı. "Aptalca bir kuralla bunu mahvetme."

Dudaklarına karşı gülümsedim. Düşündüğüm şeyin yakınından bile geçmiyordu. "Tamamen seninim," diyorum ve sonra dudakları yapışıyor.

Dili ağızıma girerken elleri saçlarıma dolanıyor. Kalçalarımı onunkilere doğru kaldırarak inliyorum. Her geçen saniye daha da sertleştiğini hissedebiliyorum. Pantolonu hayal gücüne hiçbir şey bırakmıyor.

Bu öpücük farklı. Yumuşak ve tatlı. Elleri saçlarımda, sert ve muhtaç olmalarına rağmen öpücüğü tutkulu kalıyor, çaresiz değil.

Ellerim sırtından aşağıya, kıkına doğru kayıyor. Sıkıca kavriyorum ve o da ileri geri sallanıyor. Dudaklarımı onunkilerden çekiyorum. "Kıyafetlerini çıkar," diyorum havayı emerek.

Ağızını açıyor ama telefonum çalmaya başlıyor. Benden uzaklaşıyor ve ben ona uzanıyorum. "Bırakayım çalsın," diyorum, onu tutmak için doğruluyorum.

Komodinin üstünden telefonumu alıp bana uzatıyor. "Ben Becca. Cevap vermelisin."

"Ama..." Eğiliyor ve bana yumuşak bir öpücük veriyor, sadece dudaklarımız birbirine değiyor.

"Bana soyunmak için zaman veriyor," diyor ve ben gülümsüyorum. *İyi fikir.*

"Alo?" Banyoma doğru ilerlerken siyah gömleğinin düğmelerini açmaya başladığında cevap veriyorum. Kapıyı arkasından kapatıyor.

"Hey, evdesin, değil mi?" diye soruyor.

"Evet. Ne var ne yok?" Lavabonun duyduğumda bacaklarım kasılıyor. *Gel de sik beni!*

"Ben, ben, ben, bana bir iyilik yapmanı istiyorum," diyor, kendinden emin bir sesle.

Ryder'ın banyoda yaptığı şeyi ve bacaklarımın arasındaki zonklamayı görmezden gelerek tüm dikkatimi ona veriyorum. "Sorun ne Becca?"

Ağır ağır iç geçiriyor. "Conner arıyor. Daireye geliyor. Sanırım Seattle'da birkaç şey bırakmış ve onlara ihtiyacı var."

Gözlerimi deviriyorum. "Becca, neredeyse bir haftadır buradayız ve birdenbire bir şeye ihtiyacı oldu. Yalan söylüyor."

"Biliyorum ama-" Çalan kapı zilinin sesi onun kesiyor. "O zaten orada," diye bitiriyor usulca.

"Bebeğim, kapı zili miydi o?" Ryder'ın banyodan seslendiğini duyuyorum. Onu görmezden geliyorum.

"Ne?" Becca'ya döndüm.

"Beni aradı ve aşağıdaydı," diyor aceleyle. "Lobi görevlisiyle konuştum ve onu yukarı çıkarabileceklerini söyledim."

Hayal kırıklığı içinde homurdanıyorum. "Peki," diyorum yataktan kalkarken. Gömleğimi aşağı çekiyorum ve yukarı çıkmayı başaran şortumu düzeltiyorum. Son bir kez banyoya bakıyorum ve kapının hâlâ kapalı olduğunu görüyorum.

Ben yatak odasının kapısını çekip açıp koridora fırlarken rahatlıyormuş gibi uzun bir nefes veriyor. "Teşekkür ederim Ash. Sana borçluyum."

"Evet, ," diyorum, mutfağın önünden geçip kapıyı açtığımda sinirli bir Conner duruyor. Üzerinde bir çift haki şort ve mavi bir polo tişört var. Beni gördüğü anda siyah gözleri kısılıyor. "Seni seviyorum," diyorum ve kapatıyorum.

İçeri girmesine izin vermemi bile beklemiyor. Etrafımda dolaşıyor. "Siktiklerinden biriyle mi konuşuyorsun?" diye homurdandı. "Ryder seni çoktan terk mi etti?"

Arkamı döndüm ve onunla yüzleştim. Yüzünde lanet bir sırıtişla dairemize bakıyor. "Neden buradasın?" Ellerimi kalçalarımaya koyarak soruyorum. "İkimiz de biliyoruz ki geride hiçbir şey bırakmadın."

Omuz silkiyor. "Becca'yı görmek istedim."

Ona "*siktir* git" der gibi gülümsedim. "O burada değil."

Siyah gözleri bana çarpıyor ve onları daraltıyor. "Nerede lan bu kız?" diye soruyor.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Bilmek istemez miydin?" Öne doğru eğildim. "Sana söylemeyecek olmam çok kötü."

Birkaç uzun saniye bana bakıyor. Kızgın bakışı sadist bir gülümsemeye ve siyah gözlerindeki heyecana dönüşüyor. "Yani sadece biz varız."

Ona *hayır* diyeceğim ama onun yerine hiçbir şey söylemiyorum. Bana doğru bir adım atıyor ama ben omuzlarımı geri çekiyorum ve geri çekilmeyi reddediyorum. "Biliyor musun" -sağ parmağını kaldırıp bana doğru sallıyor- "Rol yapabildiğini hep biliyordum." Kendi sözlerine gülüyor. "Geçen gece bardayken." Onaylarcasına başını salladı. "Çok inandırıcıydı." Bana doğru bir adım daha atıyor. "O kadar ki eve gittim ve seni becermenin nasıl bir şey olacağını hayal ettim." Gözleri karnıma kayıyor ve ben irkiliyorum.

"Bu asla ."

Bir adım daha yaklaşıyor ama ben yine de yerimde duruyorum. "Yalan söylemeyeceğim; senin kolayca elde ettiğin erkekleri hep kıskanmışımdır.

Kendini ucuz fahişe gibi görüyorsun." Gözlerim ona dikiliyor. Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor ve dili dudaklarını yalıyor. Boğazımda safranın yükseldiğini hissediyorum. "Her şeyi yapacağını duydum." Seattle'da Conner'ın bir arkadaşıyla yatmak gibi bir hata yapmıştım. O herif ona her şeyi anlattı. "Ama şimdi, artık yalnız olduğumuza göre..."

"Bu asla Conner," diyorum.

"Sana her zaman ne yapmayı hayal ettiğimi bilmek istemiyor musun?" diye soruyor hâlâ gülümseyerek.

"Hayır!" Gayet net bir şekilde "Hayır!" diyorum ve yanından geçip gidiyorum. Ona yeterince zaman ayırdım. Ryder odamda ve beni bekliyor.

Yanından geçerken üst kolumu tutuyor ve beni durduruyor. "Conn..."

"Seni boğmanın nasıl bir şey olduğunu hep merak etmişimdir." Yüzü benimkine o kadar yakın ki tekila kokusunu alabiliyorum. "Elimi boğazına dolamak ve hava almak için yalvarışını izlemek." Tırnakları derime batarken hırlıyor.

Gözlerimi ona dikiyorum. "Ölü halinin neye benzeyeceğini hep merak etmişimdir."

Karanlık bir kahkaha atıyor ve bana yaklaşıyor, vücutlarımız neredeyse birbirine değiyor. Eli hâlâ üst koluma sarılı. "Bir adım daha atarsan öğrenirim," diye uyarıyorum onu.

"Bebeğim, beni yenebileceğini mi sanıyorsun?"

Bana *bebek* demesine sinirleniyorum ama "Hiç yok" diyorum.

Gözleri göğsümden bacaklarıma doğru inerken yavaş ve derin bir nefes alıyor. Birden şort giydiğim için nefret etmeye başladım. "Sen daha yardım için çığlık atmadan seni sırt üstü yatırıp ellerimi boğazına dolayacağım."

Aslında gülümsüyorum çünkü sonunda onun kıcını tekmeleyebileceğim. Tırnaklarının yırttığı kolumun acısını görmezden gelerek kolumu tuttuğu yerden çekiyorum ve "O zaman ne bekliyorsun?" diyorum.

Bir saniye daha beklemiyor; uzanıyor ve beni geriye doğru itiyor. Güçten dolayı keskin bir nefes alıyorum. Şimdi, Conner

iri bir adam. Boyu 1.80'in biraz üzerinde ve yaklaşık 60 kilo.

Ama ben kendimi düzeltmeye çalışırken, o bana doğru koşuyor ve arkasındaki ağırlığı ve hızıyla vücudunu benimkine doğru fırlatıyor. Beni daha da geriye savurarak ön kapıya çarptım. Başım kapıya çarpıyor ve bağırmaya çalışıyorum ama eli çoktan boğazıma dolanmış oluyor. Nefes almaya çalışıyorum ama eli daha da sıkılıyor. Boğazım yanmaya başlarken bana gülümsüyor. Aramızda yeterince mesafe bırakmayı başarıyorum ve dizimi kaldırarak onun sikine vuruyorum. "Shhhhhiiiiittt," diyor bir adım geri çekilirken nefes nefese.

Zaten ağrıyan boğazımı yakan uzun bir nefes çekiyorum, uzanıyorum ve ilk gördüğüm şeyi, girişteki masanın üzerindeki cam kaseyi alıyorum. Tam ayağa kalkarken ona doğru savuruyorum. için ön kolunu kaldırıyor. Cam kase ve içindeki cam toplar havaya uçuyor, sonra her şey yere çarpıp milyonlarca küçük parçaya ayrılıyor. Birkaç cam parçasının bacaklarımı kestiğini hissediyorum.

"Siktiğimin kaltağı," diye alay ediyor. "Bunu ödeyeceksin."

Boğazım yanmaya devam ederken bile gülümsüyorum. "Getir onu, sikik."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

RYDER

Gömleğimi omuzlarımdan sıyırdım ve durakladım. "Ashlyn?" Seslendim. Cam kırılması gibi bir ses miydi?

Cevap vermiyor. Banyonun kapısını açıyorum, hava kuvvetten vınıyor. "Bebeğim?" Onu yatakta ya da odada başka bir yerde göremeyince soruyorum. Daha önce kapı ziline çaldığını duyduğumu sanmıştım ama bana cevap vermeyince bir şeyler duyduğumu düşündüm.

"Siktiğimin orospusu!" Bir adamın kabaca söylediğini duyuyorum.

Banyodan çıkıp yatak odasına doğru koştum. Koridora geldiğimde Ashlyn'in bir adamın suratına yumruk attığını gördüm. Adama sağ kroşe ile vuruyor ve adam kroşeyi engelliyor, sonra da onu geriye doğru itiyor. Ashlyn kırılmış cam yığınının basarken ayağı takılıyor. Sırtı mutfak masasına çarpıyor ve dönüp uzanıyor ve cam vazoyu kapıyor. Tam zamanında dönerek vazoyu adamın yüzüne vuruyor.

"Ashlyn!" İçinde bulunduğum sersemlikten sıyrılıyorum ve adam tekrar ona doğru ilerlerken onu yakalıyorum. Tam eli kızın saçlarına dolanırken onu gömleğinden çekiyorum. Adam onu saçlarından bizimle birlikte çekerken bir çığlık atıyor. Yere düştü ve bir sandalyeyi de devirdi. Ben de onu duvara doğru itiyorum.

Onu boğazından yakalayanın kim olduğunu görünce siyah gözleri açılıyor. "Ryd..." Daha sert sıkıyorum, havasını kesiyorum.

"Ashlyn," diye homurdanıyorum, neler olduğunu anlamaya çalışıyorum. "Konuş benimle bebeğim. İyi misin?" Gözlerimi ondan ayırmadan soruyorum. Kalbim onun korkusuyla göğsümde çılgınca atıyor. Zihnim neden Conner'ı boğazından yakaladığımı anlamaya çalışıyor.

"Evet," diye yanıtlıyor boğazını temizleyerek. "Ben iyiyim," diyor öfkeyle.

Kaslarım esnerken uzun bir nefes alıyorum. "Burada ne halt ediyorsun Conner?" Şak diye söyledim.

Cevap veremez. Elim boğazındayken olmaz. Yüzü kızarıyor ve dudakları morarıyor. Sanki nefes almaya çalışıyormuş gibi ayrılmışlar ve elleri bileğimi kavlıyor. Elleri gevşiyor ve gözleri başının arkasına doğru kaymaya başlıyor. Zavallı piçi bırakıyorum ve vücudu gevşiyor ama ayakta kalmayı başarıyor.

O öksürüp çırpınırken ben ona sırtımı veriyorum. Yemek odasının zemininden kalkmak üzereydi ve arkamdan vurulduğumda ona yardım etmek için eline üzereydim.

Yere düşüyoruz ve Conner üstüme otururken hüsrana dolu bir çığlık atıyor. Göz ucuyla Ashlyn'in ayağa kalktığını ve mavi gözlerinin Conner'a bakarken öldürücü olduğunu görüyorum. Ona doğru ilerliyor...

Yüzüne yumruk attım.

Başını geriye attı ve ben de onu ittim. Parke zeminde yuvarlanarak durdu ve kan tükürdü. Ashlyn durdu. "Git telefonumu getir. Ve güvenliği ara," diyorum pantolonumun ceplerini yoklarken. Telefonum onun yatağının üzerinde duran takım elbise ceketimin içindeydi.

Orada öylece duruyor, boynu parmak izi gibi görünen şeylerle kızarmış. Kesik gibi görünen bir yerden bacağına doğru akan kan izine bakarken çenem geriliyor. Sağ üst kolunu bir çürük kaplıyor. Dış hatlarından adamın elinden olduğu anlaşılıyor. Gözlerini ona dikmişken göğsü hızla inip kalkıyor. Vücudunun titrediğini buradan görebiliyorum. "Ashlyn," diye bağıriyorum. "Git onları ara. Hemen," diye bağıriyorum.

Ses tonumdan irkilmiyor bile, ama gözleri yavaşça bana dönüyor. Onlarda gördüğüm şey beni tedirgin ediyor. Güzel mavi gözleri kararmış. O kadar koyu ki tanınmaz halde. Tartışmak için ağzını açıyor ve ben koridoru işaret ediyorum. "Siktir git!" diye bağıriyorum.

Son bir nefret bakışıyla arkasını döner ve odasına doğru koşar.

Conner'a bakıyorum. Hâlâ yerde oturuyor, ağzından kan akıyor. "Kalk ayağa," diye homurdanıyorum. "Kalk lan ," bağıırken yan tarafına tekme atıyorum. "Dövüşmek mi istiyorsun? Hadi dövüşelim." Yumruklarımı havaya kaldırdım. "Yıllardır senin kıcını tekmelemek istiyorum," diyorum gülümseyerek.

Sonunda titrek dizlerinin üzerinde durdu. Ellerini kaldırıyor ve gözleri bana bakıyor. Ama beni geçip koridora bakıyorlar. Gülümsüyor ve bir zamanlar bembeyaz olan dişleri az önce suratına attığım yumruk yüzünden kırmızıya boyanmış. "Hâlâ o fahişeyi beceriyorsun, öyle mi?" Bana bakıyor ve gülüyor. "Biliyor musun" -uzanıp çenesindeki kanı siliyor- "Ashlyn'in hemen yanında Becca ile aynı odayı paylaşıyordum." Daha da yaklaşp fısıldıyor, "Uyanık yatar ve onun Bradley'nin adını haykırışını dinlerdim." Kalbim göğsümde öyle sert atıyor ki kulaklarım zonkluyor. "Sonra sen gittin ve onu becerdin." Beni tiksintiyle bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Ne yaparsan yap, kızın her zaman ona geri döneceğini bilmek nasıl bir duygu?"

Bu şerefsiz için içimde gerçek bir nefret kabarıyor. "Bundan zevk alacağım," diye homurdanıyorum boğazımın derinliklerinden.

Sağ yumruğunu savurdu ve ben eğildim. İleri doğru koşuyorum, ellerimi beline doluyorum ve onu yerden kaldırıyorum. Mutfaktaki tezgâha çarpana kadar durmadı. Yüzüne bir, iki kez yumruk attım. Üç kez. Başı geriye düştü ve vücudu gevşedi. Nefes nefese bir adım geri atıyorum ve kafası mutfak zeminine düşüyor.

Dizlerimin üzerine çöküp göğsüne yaslanıyorum. Yakasından tutuyorum ve başı yana sarkıyor, gözleri kapanmaya başlıyor. "Dinle beni, seni küçük !" Onu biraz sarsarak homurdanıyorum. "Kız kardeşimden uzak dur. Sen de benim kızımdan uzak dur." Onu geri ittim ve kafası fayans zemine çarptı. "Bir dahaki sefere seni öldüreceğim." Vücudu yere düşüyor ve bir topun içinde kıvrılırken acı dolu bir inilti çıkarıyor.

Ashlyn'in apartman güvenliğinin içeri girmesi için ön kapıyı atığını görmek için tam zamanında arkamı dönüyorum.

Conner'ın kızların dairesinden çıkmasına yardım eden  güvenlik görevlisine "Teşekkür ederim," diyorum. Kapıyı çarparak kapatıyorum ve yaptığımız dağınıklığa bakıyorum. Yerleri camlar kaplamış, girişteki ve mutfaktaki beyaz zeminlere Conner'ın kanı bulaşmış. Mutfak sandalyesi hâlâ yan dönmüş durumda.

Omuzlarımı yuvarlayarak gergin kaslarımı gevşetmeye çalışıyorum. Her şeyi olduğu gibi bırakmaya karar veriyorum ve koridordan Ashlyn'in yatak odasına doğru ilerliyorum. Sonra banyoya giriyorum ve duşun çalıştığını duyuyorum. Cam kapıyı çekip açtığımda Ashlyn'in fıskiyeinin altında durduğunu görüyorum. AĞır nefes alıp verirken göğsüm hızla inip kalkıyor. Kaslarım geriliyor ve burun deliklerim açılıyor. "Ashlyn," diye .

Elleri saının ortasında durdu ve püskürtücünün altından bana baktı. Sanki yanlış bir şey yapmışım gibi gözlerini bana dikti. "Ne?" diye soruyor sanki az önce Conner'la kavga etmemiş gibi.

"Ne?" Homurdanıyorum. "Ne?" Elbise pantolonumun hâlâ üzerimde olduğunu umursamadan içeri giriyorum ve kapıyı arkamdan çarpıyorum. Gten takırdıyor. "Syleyeceğin tek şey *ne*?" Ciğerlerimin yandığını hissederek bağırıyorum. Tüm vücudum öfkeyle titriyor. Korkudan. Onun burada olduğunu nasıl bilemedim? "Neden bana söylemedin?" Talep ediyorum.

"Buraya geleceğinden haberim yoktu," diye tersliyor. "Kız kardeşin beni aradı ve geleceğini söyledi."

"Bunu neden yapsın ki?" Bağırıyorum.

"Bilmiyorum amına koyayım," bağırıyor.

Ondan bir adım geri çekilip elimi saçlarımda gezdiriyorum. Sağ tarafım pskrtcden dolayı sıırılsıklam. Pantolonum kalçalarımaya ağır geliyor. Titrek bir nefes alıyorum.

"Ne söylememi istiyorsun?" diye soruyor, ellerini kalçalarının üzerine koyarak. Bu tavrı beni daha da sinirlendiriyor.

Ona doğru geri adım atıyorum. "Senden iki kat büyük bir adamla dövüşmeye çalışmadığını söylemeni istiyorum," diyorum yüzüne bakarak.

"Lütfen. Onu alabilirdim."

Gözlerim büyüdü. "Gerçekten mi? Çünkü içeri girdiğimde ve ellerini senin üzerinde gördüğümde gördüğüm bu değildi." Yüzüne bağıriyorum. Kontrolümü kaybediyorum. Kendime geri çekilmemi, sakinleşmemi söyleyip duruyorum ama ona baktıkça daha da öfkeleniyorum.

Göğsünü benimkine bastırıyor, gözleri kısılmış ve dudakları ince bir çizgi halinde. Ellerimi yumruk yapıp yanıma indiriyorum. "Eğer benden özür dilememi bekliyorsan, bu olmayacak."

Beni delirtiyor ve iyi anlamda değil. "Zihninin sana yapabileceğini söylediği şeyi yapamayacağını kabul etmeni bekliyorum." Gerçekten iki katı büyüklüğünde bir adamla başa çıkabileceğini mi düşünüyor? Evet, düşünüyor. Bugünden önce iki kez denediğini gördüm.

Uzanıp sert göğsüme bir parmağını sokuyor. Tırnakları tenime batıyor. "Neden bunu beklerken nefesini tutmuyorsun?" Kaşlarını meydan okurcasına kaldırıyor.

Sinirlerimi yatıştırmaya çalışırken derin bir nefes alıyorum. Çok heyecanlıyım. Conner'ın burada olması beni çok . Ashlyn'in kapıda durduğunu görene ve ona gerçekten bakana kadar onu dövdüğüm gerçeği beni biraz daha iyi hissettirdi. Saçları dağılmış, boynu kızarmış ve aldığı her nefeste göğsü hızla inip kalkıyordu. Öldürücü hissettim.

Benden uzaklaşıyor, çıkmak için cam kapıyı açıyor ve ben üst kolundan tutup onu geri çekiyorum. Onu soğuk fayansa doğru itiyorum. Nefes nefese tıslayarak bana bakıyor, ben de onu vücudumla hapsediyorum. Su tüm gücüyle üzerimize çarpıyor ve sıırıslam olmuş pantolonumu aşağı çekiyor. "Ryder..."

Dudaklarımı onunkilere yapıştırdım. Ellerimi yanlarında gezdirip göğüslerini avuçluyorum. Elleri belime dolanırken kalçalarını benimkilere doğru itiyor ve beni kendisine doğru çekiyor. Ağzımın içinde inlerken

Vücudum anında benimkinin içinde eridi. Nefes nefese geri çekiliyorum. "Bunu bir daha asla yapma," diyorum kabaca.

Başını sallıyor, elleri pantolonumun kemerine gidiyor. Düğmeyi açıyor ve ardından fermuarımın sesi geliyor. "Asla," diye fısıldıyor yüzünde bir gülümsemeyle, ıslak ve ağır pantolonumu boxerlarımla birlikte bacaklarımdan aşağı iterken bana yalan söylediğini anlatıyor. İçinden çıkıyorum ve yana doğru tekmeliyorum. Duşun zeminine çarpıyor ve bacaklarıma su sıçırıyor.

Elini sert horozumun tabanına sarar. İnliyorum ve ellerini başının üzerinde sabitleyerek elini çekiyorum. "Ciddiyim," diyorum başımı onunkine doğru indirerek.

Alnını benimkine çarpıyor. "Bir erkek için değişecek türden bir kız olduğumu düşünmeyi bırak." Bana *siktir* git gülümsemesi veriyor. Bu konuda iyidir. "Çünkü senin için kim olduğumu değiştirmeyeceğim Ryder."

Çenem geriliyor ve ona bu ifade hakkında tam olarak ne hissettiğimi söylememek için dilimi ısırarak zorunda kalıyorum. Bunun yerine, farklı bir yaklaşım benimsemeye karar veriyorum. Beni nasıl sağlayacağımı çok iyi biliyorum. Ve her şeyin benim sikim ve onun amıyla ilgisi var.

Her iki bileğini de sol elime alıp sıkıca kavriyorum. Yüzündeki gülümseme silinirken inliyor. Sağ elim düz karnından aşağıya ve tıraşlı amının üzerine kayıyor. İki parmağımı ıslak dudaklarının üzerinde gezdiriyorum. Bir parmağımı içine soktuğumda kesik kesik nefes alıyor. "Çok ıslak ..." Diyorum ve inliyor.

Parmağımı amından çıkardım ve kalçasını kavradım. Bacağını yukarı çekip kalçama doladım. Sert sikimi elime alıp daracık amına sokuyorum. Sırtını dikleştirirken çığlık atıyor.

Ellerini bırakarak iki elimi de kıkına koydum ve onu kaldırdım. Su vücutlarımıza çarptıkça ona vuruyorum. Öpüşmelerimiz ıslak ve vücutlarımız kaygan. Saçları yüzüne yapışıyor ve göğüs uçları çıplak göğsüme sertçe çarpıyor.

"Ryder..."

Elimi ağzının üzerine koyuyorum ve elime doğru mırıldanırken gözlerini kapatıyor. "Seni duymak istemiyorum," diyorum kabaca. İnliyor ve Conner'ın söyledikleri aklıma geliyor. *Bradley onu götürürken çığlıklarını duyardım.*

Onu daha sert beceriyorum! Öfke ve saf kıskançlık zihnimi ele geçirdi.

Ben içine pompalarken başı bir o yana bir bu yana düşüyor, sırtı fayanslı duvarda bir aşağı bir yukarı kayıyor. Suyun içinde dururken ıslak ayaklarım kaymaya çalıştıkça bacaklarım geriliyor. Sağ kolumla onu tutarken yoruluyorum, diğer elim hâlâ ağzının üzerinde.

Elimi ağzından çektiğimde kesik kesik nefes alıyor. Onu ayağa kaldırıyorum ve sallanıyor. Kolundan tutup cam kapıyı iterek açıyorum, onu duştan çıkarıyorum ve soğuk hava sıırılsıklam vücuduna çarptığında keskin bir nefes alıyor.

Ellerimi ıslak saçlarına dolayarak onu önüme yerleştirirken ",," diyorum.

"Ryder..."

Sırtına doğru eğildim, sert sikim kıkına baskı yapıyordu. "Konuşmayı kes," diyorum kulağına, "ve sadece sana söyleneni yap."

Vücudu titriyor ama ellerini tezgâhın üzerine koyup belinden eğiliyor. Onu saçlarından daha da aşağı bastırıyorum, göğsü ve karnı tezgâhın üzerinde ve bir nefesle tıslıyor.

Bacaklarını birbirinden ayırdım ve uyarmadan sikimi tutup içine soktum. Sırtını dikleştirdi ve attı. Hareket etmeye başladığımda ellerim saçlarında sıkılaştı.

Şu anda onu duyabilen herkes bu gece adımı haykırdığını duyacak. Tekrar ve tekrar. Onunla işimin bittiğine karar verene kadar.

ASHLYN

Becca'yla benim dairemizdeki beyaz deri koltuklardan birine oturdum. Becca ve Jaycent karşımdaki diğer beyaz deri koltukta oturuyorlar. Başımı iki yana eğip boynumdaki ağrıyı hafifletmeye çalışıyorum. Ryder iki gün içinde beni üç kez becerdi.

Saatlerdir. Vücudumun resmen sikildiğini söylemek hafif kalır. Ama buna değdi. Seksimi her zaman sert sevmişimdir ve Ryder beni hayal kırıklığına uğratmadı.

Becca gözlerini kocaman açmış bana bakarken vişne emicimi ağzıma yerleştiriyorum. "Şaka yapıyorsun."

Emiciyi ağzımdan bir patlamayla çıkararak başımı sallıyorum. "Ben değilim."

"Ne halt ettin sen?" Jaycent birasından bir yudum almadan önce sorar. Sıkı tuttuğu parmak eklemleri bembeyazdı.

Ryder öfkesini benden çıkarmayı bitirdikten sonra Becca'yı aradı ve Conner'la olanları anlattı. Sonra da Jaycent'i arayıp bilgi verdi. Neyse ki Ryder neden Jaycent'le aynı anda geldiklerini sormadı. Sanırım hâlâ olanlarla meşgul olduğu için ikiyle ikiyi bir araya getiremiyor.

"Ryder kışını tekmeledi," diyorum gülümseyerek. Tanrım, Conner'ın kışının izlemek için uzun zamandır bekliyordum. Bana sorarsanız, hak ettiğinden daha kolay kurtuldu ama yine de hoşuma gitti.

Ryder elinde iki birayla oturma odasına girdi. Kanepenin arkasına eğilip saçlarımı öpüyor. Hâlâ şefkatli olabileceğini bilmem için yumuşak bir öpücük. Keşke ona böyle bir şefkate ihtiyacım olmadığını söyleyebilseydim.

Sonra etrafımda dolaşıp yanıma oturdu. Kolunu omzuma koyuyor ve beni yanına çekiyor. İsteyerek gidiyorum ve uzun bir iç çekiyorum. Conner'la kendim ilgilenmek istesem de bu zor durumdaki genç kıza alışmaya başlıyorum.

"Pek bir şey yapmadım," diyor omuz silkerek ve biramı uzatıyor.

Gülüyorum. "Oh, her neyse." Biramdan bir yudum aldım ve ona gülümsedim. "Onun kışını tekmeledin ve bu çok güzeldi." Emicimi tekrar ağzıma yerleştiriyorum. Gözlerini dudaklarıma indiriyor ve daha sert emiyorum, yanaklarım hareketle çöküyor.

Herkes gülüyor ve Ryder kulağıma eğiliyor. "Bana neyi dört gözle beklemem gerektiğini göstermeye mi çalışıyorsun?"

Onu görmezden geliyorum ve uzanıp bir patlama sesiyle dudaklarımdan çekiyor. Ağzına sokuyor ve amımın sıkıldığını hissediyorum, bu da bana daha önce çok acı çektiğimi hatırlatıyor. Bana emicimi geri veriyor ve Becca'ya bakıyor. "?" diye soruyor ve Becca'nın kahkahası hemen kesiliyor.

"Alışverişe çıkmıştım," diyor düşünmeden, ama kendi sözleriyle yüzünün buruştuğunu fark etmiyorum.

"Alışverişten nefret ediyorsun," diyor Ryder.

Omuz silkiyor. "Doğum günü partin için yeni bir elbiseye ihtiyacım vardı." Söylerken ona bakamasa da güzel bir yalan.

Sanki bu inandırıcıymış gibi başını sallıyor. "Güvenliği onun hakkında uyardım. Binaya girerken bile görülürse polisi aramalarını söyledim."

"Rapor ettiniz mi?" Jaycent soruyor.

Ryder başını sallar. "Polisleri karıştırmadım bile. Apartman güvenliğinin halletmesine izin verdim. Polisle ne kadar az muhatap olursak o kadar iyi."

"Sence suç duyurusunda bulunacak mı?" Becca sesinde endişeyle soruyor.

Ryder kendinden emin bir şekilde, "Siktir et, hayır," diyor. Ben emicimi yalarken gözleri bana kayıyor. Sonra kız kardeşine dönüyor. "Davası yok. Dairene geldi ve kız *arkadaşıma* saldırdı." Gülümsememi emicimin arkasına saklıyorum. Bunu ikinci kez söylüyor. İlki daha önce Conner'ı dövdüğü zamandı. Bunu duymak neden içimi ısıtıyor bilmiyorum. "Davası yok," diye tekrarlıyor. "Ve onu o kadar derine gömebileceğimi biliyor ki hiç şansı olmayacak."

"Çok kibirlisin," diyorum cilveli bir gülümsemeyle. Conner dayak yediği için mi yoksa Ryder'la yattığımda daha da güzelleştiği için mi gülümsüyorum?

Kaşlarını kaldırıyor. "Sen buna kibir diyorsun. Ben buna özgüven diyorum." Gözlerimi deviriyorum.

Jaycent, Becca'ya hızlıca bir göz atar. Onları izlemek komik. Çok açıklar. Karşımızdaki kanepenin iki ucunda oturuyorlar. Sanki aralarında hayali bir insan varmış gibi. "Muhtemelen burada kalmamalısın," diyor ona.

İtiraz etmek için ağzını açıyor ama Ryder ondan önce davranıyor. "Katılıyorum." Becca kaşlarını çatarak Ryder'a bakıyor. "Gidip anne ve babanda kalmalısın."

Başını hızla sallamaya başlıyor. "Burada iyi olacağım," diyor çenesini kaldırarak.

Ryder elini saçlarında gezdiriyor. Duştan hâlâ oldukça nemli. Siyah düğmeli takımına ve siyah pantolonuna bakıyorum. Onları Becca ve Jaycent gelmeden önce yıkamıştım. "Sanırım burada sizinle kalabilirim hanımlar." Bana baktı ve göz kırptı. Sarı yastığı alıp yüzüne doğru fırlatıyorum. Yastığı itiyor ve beni kendine doğru çekiyor. Başımı döndüren sert bir öpücük veriyor.

Kendimi çekmeyi başardığımda Becca'ya bakıyorum ve o da hayal kırıklığı içinde Jaycent'e bakıyor. Ryder'a dönüyorum. "Neden seninle kalmıyorum?" Teklif ediyorum.

"Sanmıyorum..."

"Bu harika bir fikir," diyor Becca heyecanla.

Ryder ona bakar ve kaşlarını çatır. "Seninle kim kalacak?"

"Jaycent onunla kalabilir," diyorum ve Becca'nın gülümsemesi genişliyor. Jaycent elini kaldırıp ensesini kaşıyor, belli ki en yakın arkadaşının kız kardeşine hizmet etmesini teklif ettiğim için çok rahatsız olmuş.

Ryder bana bakıyor, kahverengi kaşları şaşkınlıkla birbirine çarpılmış. "Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim," diyor yavaşça.

"Bebeğim," diyorum elimi gömleğinin üzerine koyarak. Elimin altında kalbinin hızla hissediyorum. Bunu ona ben mi yapıyorum? Yoksa hâlâ kavgadan dolayı gergin mi? "Bu dairede dört yatak odası var." Eğilip kulağına fısıldıyorum. "Conner'ın icabına bir kez baktı zaten. Onu koruması için başka kime güvenebilirsin ki?"

Geri çekiliyor ve Becca'ya bakarken sessizce oturuyor. Gülümsemesi düşmeden önce genişliyor. Gözleri az önce ona söylediklerimi düşünmeye çalışıyormuş gibi benimkilerden Ryder'a kayıyor. Umarım Jaycent'in ve onun durumunu asla ispiyonlamayacağımı biliyordur.

"Sanırım annem-"

"Bugün annemi öğle yemeği için gördüm," diye araya giriyor Ryder. "Yirmi dakika sürdü, Ry." Ryder onun ne söyleyeceğini zaten biliyormuş gibi iç geçiriyor. "Tek yapmak istediği Conner hakkında konuşmaktı." Jaycent'in gözleri iki ton koyulaşüyor ve elmacık kemiklerinin keskinleşmesini izliyorum.

Ryder birasını kaldırıp bir yudum alan ve öfkesini gizlemeye çalışan Jaycent'e bakıyor. Ryder'ın bunu fark edip etmediğinden emin değilim ama ben fark ediyorum. "Sakıncası var mı?" Ryder sonunda soruyor. "Eğer yoksa, burada onlarla kalabilirim-"

"Ry, aptallık etme. Kendi evinde kalmalısın," diyerek Becca onun sözünü keser.

"Benim için sorun değil," diyor Jaycent, sesi sert. Boğazını temizliyor.

Becca'nın vücudunun gerilmesini izliyorum ve Ryder bana bakıyor. Ona cesaretlendirici bir gülümseme veriyorum. "Gördün mü, endişelenmene gerek yok," diyorum kalçasını okşayarak.

"Tamam." Başını sallayıp onlara bakıyor. "Sadece bu gece için olacak. Sabah ofisi arayıp kapınızın önüne ekstra güvenlik yerleştirilmesini isteyeceğim.

"Ry-"

"Bu tartışmaya açık bir konu değil, B," diye sözünü kesiyor. "Siz kızların güvende olmasını istiyorum. Ve güvenlik daha fazla güvenlik demektir."

Eğildim ve yanağından öptüm. "Bir bira daha ister misin?" soruyorum. Başını sallıyor ve ben de koltuktan kalkıp mutfığa gidiyorum. Ryder daha önce kıyafetleri kurutucuda iken temizlememe yardım etmişti. Buzdolabını kapattığımda Becca duruyordu.

"Sana çok şey borçluyum," diyor gülümseyerek. İri yeşil gözleri oturma odasındaki Jaycent'e bakıyor.

"Bana iki kez borçlusun," diyorum, emicimi ağızıma geri koymadan önce gülümsemesine karşılık veriyorum.

YİRMİNCİ BÖLÜM

RYDER

Bir saat sonra yatak odama giriyoruz ve Ashlyn gece çantasını dikkatsizce yere bırakıyor. "Jenna sana çok kızacak."

Banyoya giderken omzunun üzerinden bana bakıyor. "Jenna kim?"

"O benim hizmetçim. Ve odamın dağınık olmasından hoşlanmıyor."

Gülüyor. "Haftada iki kez geliyor," bilgi veriyorum.

Kahkahası artıyor. "Madem bu kadar temizsin, neden bir hizmetçin var?"

"Temizlikten daha fazlasını yapıyor."

Duruyor ve bana dönüyor, sarı saçları omzuna dökülüyor. "Ne gibi?"

"Çamaşırhane. Yemekler. gibi şeyler."

Kaşlarını çatıyor. "Yani o senin cinsel faydaları olmayan kız arkadaşın gibi mi? Yoksa siz seks yapıyor musunuz?"

Başımı hızlıca sallıyorum. "Onunla hiç yatmadım. Benim de hiç kız arkadaşım olmadı ama bence yemek ve temizlikten daha fazlasını yapıyorlar," diyorum ona sırtarak. Kadınları seks için kullanma eğiliminde olabilirim ama bir erkeğe bakmaktan daha fazlasını yaptıklarını biliyorum.

Kaşlarını çatıyor. "Hiç kız arkadaşın olmadı mı?" "Çıktım. Bu sayılır mı?"

Düşünüyormuş gibi başını yana eğiyor. "Aynı şey değil."

"Peki ya sen? Hiç erkek arkadaşın oldu mu?" Başka birinin ona dokunduğunu düşünmek bile çenemi sıkıyor. Conner ve Bradley

ve ellerimi yumruk yapıp yanıma indiriyorum. Ona karşı çok korumacı hissediyorum.

Başını sallıyor. "Birkaç tane." Gözlerimin bir çift beyaz pamuklu şortun içinde açıkta kalan bacaklarında gezinmesine izin veriyorum. Panama City'den aldığım tişörtü giyiyor ve üzerinde o kadar uzun durmasına bayılıyorum ki şortunu gizliyor, üzerinde benim tişörtümden başka bir şey yokmuş gibi görünüyor. Dudaklarımı yalıyorum, gömleğimi yukarı itmek ve sertleşen sikimi ıslak amına sokmak istiyorum. Ona doyamıyorum.

"Sanırım ciddi değillerdi?" Boğazımı temizleyerek söylüyorum. Odaklan, Ryder. Gerçekten kendini açıyor.

Başını iki yana sallar. "Bunun gerçekleşmesi sadık kalmaları gerekir."

Onu kendine istemeyen birini hayal edemiyorum. Ona sahipken başka birini isteyen başka bir adam hayal edemiyorum. Aptallar.

Buna bir şey demiyorum ve o da ellerine bakıyor, sanki yabancı bir şeymiş gibi inceliyor. Başını kaldırıp bana baktığında dudaklarında bir çatıklık vardı. "Ben bencil bir insanım."

Kaşları birbirine çarpıyor. "Ne dedin? Hayır, değilsin Ash."

Kuru bir kahkaha atıyor. "Öyleyim Ryder. İnsanlar aşkı özverili bir eylem olarak görüyor. *Senin için öleceğimi* söylüyorlar. Ama ben aşkı bu şekilde görmüyorum. Ben aşkı bencilce bir eylem olarak görüyorum." Derin bir nefes alır. "Bunu her görüyorsunuz. Evli çiftler ben ölürsem, senin hayatına devam etmeni istiyorum derler. Evlenin. Aşık ol." Kaşları birbirine yaklaşıyor. "Aşka değil, çünkü inanıyorum. Sadece senin için sadece tek bir gerçek aşk olduğuna inanıyorum. Ve bir kez onu kaybedersen, başka hiç kimse o boşluğu dolduramaz. Aşık olduğumda, ben öldüğümde başka birine karşı bir şeyler hissetmeyi hayal bile edemeyecek birini istiyorum. Birini o kadar çok tüketmek istiyorum ki beni kaybettiğinde nefes alamasın." Gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben onlarda tüm o tutkuyu görüyorum. Biri ona şans verirse ne kadar derinden seveceğini. O şans ben olmak istiyorum. "Ben birini böyle seveceğim ve karşılığında bunu istiyorum. Ve bu bencilliktir."

Ona doğru ilerliyorum. Elimi kıvrıcık sarı saçlarının arasına sokuyorum ve o da boynunu geriye doğru eğerek bana bakıyor. "Hak ettiğin gibi seilmeyi istemenin bencilce bir yanı yok."

Ellerini kaldırıyor ve göğsüme koyuyor. Ben derin nefes alırken yavaşça yükselip alçalıyor. "Başkalarının vermek istemediği şeyleri istiyorum. Ve ne istediğimi bildiğim halde razı olmayı reddediyorum."

"Yapmamalısın."

Kendini ikna etmeye çalışıyormuş gibi yumuşak bir sesle, "Yalnız kalmak benim için sorun değil," diyor.

"Yalnız olmak zorunda değilsin tatlım," diyorum dürüstçe.

"Böyle daha iyiyim."

Onu kendime çekerken uzun bir iç çekiyorum. Bana bakıyor, mavi gözleri benimkileri arıyor. "Şu anda kollarımda olmaktansa yalnız olmayı tercih edeceğini mi söylüyorsun?" Yüzüne bakarak soruyorum. Boynundaki izler çoktan solmuş. Kolunun üst kısmındaki morluk hâlâ duruyor ama Conner'ın bu geceki ziyaretini hatırlatan tek şey bu.

"Hangisini tercih edersin?" diye sorarak konuyu saptırıyor.

Uzanıp sıcak yanağını okşuyorum ve ona gülümsüyorum. "Olduğum yerde olmak istiyorum. Tam burada seninle," diyorum ona dürüstçe.

"Neden?" diye soruyor, sanki neden başka bir yerde olmak istemediğimi gibi kaşları birbirine çarpıyor.

"Neden olmasın?" İç geçiriyor ve ben de eğilip dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. "Endişelenmeyi bırak," diyorum usulca. "Sadece rahatla ve burada benimle ol. Bunu yapabilir misin?"

Nefes alış verişini düzensiz ve kalbinin benimkine karşı attığını hissedebiliyorum. Kafası karışık. Bunu biliyorum. Aşağıda kız kardeşim ve Jaycent'le konuşurken yüzü gülüyordu ve neşeliydi. Sonra sanki bir düğme çevrildi ve bana karşı hissettiği duyguları kapatabildi. Tek yapmam gereken yanlış bir kelime söylemek ve o duvarı örüyor. Onu yıkacağım; sadece zaman alacak.

"Bana ailenden biraz daha bahset," diyorum yatağa onun yanına uzanarak. Yanıma kıvrılmış yatarken eli göğsümde duruyor. Ben sırtüstü yatıyorum, elim dalgın dalgın onun saçlarında geziniyor. "Eminim seni özlüyorlardır."

Başını sallıyor. "Öyle. Annem günde birkaç kez beni arayıp eve dönmem için yalvarıyor. Dün bana New York'ta ev aradığını, babamın buraya taşınmasını sağlamaya çalıştığını ama babamın bulduğu her şeyin çok pahalı olduğunu söylediğini anlattı." Gülüyor.

"Ne yapıyorlar?"

"İkisi de avukat."

Etkileyici. "Onların izinden gitmek istemedin mi?"

Başını usulca sallıyor. "Annem boşanma avukatı, babam da ceza hukuku avukatı. Beni bir kez bile o yöne yönlendirmeye çalışmadılar ve buna minnettarım çünkü bunu hiç istemedim."

"Peki ya kardeşleri?" Onun hakkında bilgi almak için bastırıyorum.

"Hayır. Sadece ben varım." Duraksıyor. "Gerçi Becca'yı kendi çocukları gibi görüyorlar. Annem de onu her gün arıyor."

Elim saçlarını okşamayı bırakıyor ve dirseğinin üzerinde doğrulup bana bakıyor. Ellerimi başımın arkasına koyuyorum, başımı dik tutmak için parmaklarımı birleştiriyorum. "Peki ya ailen?"

"Peki ya onlar?" Onlar hakkında konuşmak istemediğim için soruyorum.

"Becca onlardan pek bahsetmez," diye itiraf ediyor kaşlarını çatarak. "Annenle beş kez, babanla da iki kez görüştüm. Burada yaşadığından beri onlara daha mı yakınsın?"

"Bunun bir fark yarattığını söyleyemem." Uzun bir nefes verdim. "Annem bu dünyadaki herkesten daha çok kendine takıntılıdır, ama eminim bunu zaten biliyorsunuzdur. Babam da işiyle evlidir. Bu onun hayatı."

"Böyle bir hayat mı istiyorsun?" diye soruyor.

"Bunu hiç düşünmemiştim." *Şimdiye kadar.* "Bu açıdan biraz babama benziyorum. Bir gün bu şirketi yönetmeyi planlıyorum, bu yüzden ona bunu göstermek için kıcımlı yırtarak çalışıyorum. Ama dışarıda O'Kane Enterprises'da yaşamaktan ve nefes almaktan daha fazlası olduğuna inanıyorum."

Mavi gözlerini parlatarak ışıltılı gülümsüyor. Bizimle ilgili önceki çekinceleri artık aklında değil. "Her zaman O'Kane Enterprises'ı yönetmek mi istiyordun?"

Beceriksizce başımı salladım. "Evet. Büyükbabam başlattı ve o öldükten sonra babam devraldı. Bu yirmi yıldan fazla oldu."

"Ne zaman devralmayı planlıyorsunuz?"

"Dediğim gibi, babam bu iş için yaşıyor ve nefes alıyor. Benim devralmam için muhtemelen sağlığında bir gerileme olması gerekecek." Tanrı biliyor ya, onu durduran annem olmayacak.

"Ne zamandır oradasın?"

Beni tanımak istemesi hoşuma gittiği için gülümsüyorum. "Liseden mezun olduktan sonra beş yıl boyunca Brown'da iş yönetimi alanında yüksek lisans yaptım. Sonra New York'a döndüm ve şirkette çalışmaya başladım. Beş yıldır oradayım."

Esnerken ağzını kapatıyor. Eğilip alnından öpüyorum. "Biraz dinlenmeye ihtiyacın var," diyorum ve başını göğsüme koyuyor. Kolları çıplak göğsümün etrafından yanıma doğru kıvrılıyor.

Parmaklarımı başımın arkasından ve yatağa doğru biraz daha kayıyorum. Yan dönüyorum ve onu kendime çekiyorum. Bacaklarımız birbirine dolanıyor ve derin, sakinleştirici bir nefes alarak gözlerimi kapatıyorum. Hiçbir şey bu kadar doğru hissettirmemişti. Bu kadar rahat. Saniyeler içinde nefes alış veriş düzeni giriyor ve derin bir uykuya dalarken kolları bana dolanıyor.

Saçlarını öpüyorum ve gözlerimi kapatırken elimi sırtının yumuşak derisinde gezdiriyorum.

ASHLYN

Ertesi sabah en hafif tabiriyle telaşlıydı. Duş almak ve hazırlanmak için daireme inmek zorunda kaldım. Bugün işteki ilk günüm ve biraz gerginim.

Ryder sanki onunmuş gibi ön kapıdan girerken ben mutfakta durmuş kahve yapıyorum. "Günaydın," diyorum gülümseyerek.

Bana doğru yürüyor ve beni alnımdan öpüyor. Gülümsemem genişliyor ve bunu kontrol edememekten nefret ediyorum. "Günaydın, güzelim."

"Burada ne yapıyorsun? Hazırlanmam biter bitmez söylemiştim." Bu sabah onunla birlikte hazırlanmam için dairesinde kalmamı istedi ama banyodaki tüm eşyalarım aşağıdayken bu mümkün değil. Dün gece oraya bir çanta ama içinde ilk günüm için hazırlanmam gereken her şey yoktu.

"Gelip güvenliğin burada olup olmadığını görmek istedim."

"," diye . İki iri yarı, dost canlısı olmayan adam daire kapımızın önünde duruyor. Beni içeri almadan önce beş dakika boyunca kimliğimi incelediler.

Boynunda asılı duran siyah kravatı bağlamaya başlarken dönüp bana bakıyor. "Onlar senin korunman için."

Onun için bir fincana biraz kahve koyarken gözlerimi deviriyorum. "Korunmaya ihtiyacım yok."

Başlama der gibi gözlerini bana dikti. Ağzımı kapatıyorum ve fincanını uzatıyorum. "bakalım."

"Teşekkürler sevgilim. Becca nerede?" diye soruyor, sessiz dairenin etrafına bakarak.

"Hâlâ uyuyor," diyorum, nerede olduğunu gerçekten bilmeden. Dün gece ayrıldığını ve Jaycent'lere geri döndüğünü biliyorum ama o bana inanmış gibi başını sallıyor.

"Gitmeye hazır mısın?" diye soruyor. Sözleri karşısında kaşlarımı çatıyorum. Bana doğru yaklaşıyor ve sarı saçlarımı yüzümden çekip alıyor. "Benimle işe gelmeni istiyorum. Milton ve ben seni bırakacağız."

"zorunda değilsin-"

"Öyleyim," diyor ve çantamı tezgahın üzerinden kapıyor.

Daireden çıkıyoruz, her iki adam da en rahatsız metal sandalyelere benzeyen şeylere otururken homurdanıyorlar. İkiz olduklarına yemin edebilirim. İkisi de Ryder'dan daha uzun, yani en az 1.80 boylarında olmalılar. Üç parçalı takım elbise giyiyorlar ve kulaklıkları var. Onlarla kiminle konuştuklarından emin değilim. Onlara sormak istedim ama onlarla ne kadar az konuşursam o kadar iyi olacağına karar verdim.

Asansörde beklerken sessizce kahvelerimizi yudumluyoruz. Koluna astığı çantama bakarken gülümsememi gizliyorum. Gıcır gıcır beyaz düğmeli gömleği ve siyah pantolonunun içinde kendinden çok emin görünüyor. Yavaşça ona yukarıdan aşağıya bakıyorum ve düşünmeden dudaklarımı yalıyorum. Hâlâ ne yaptığıma inanamıyorum. Onunla ne yaptığımdan bile emin değilim. Hastalıklı bir fanteziyi mi besliyorum? Bir an bana sevgilim demesine aptal gibi gülümsüyorum, sonra bir bakıyorum onu dışlıyor ve kendime bir adım geri çekilmemi söylüyorum. Günaha girmenin en güzel hali. Ya da kendini yok etme. Her iki durumda da, kimsenin hayatta kalamayacağı bir güçle yere çarpacağımı bilerek paraşütsüz bir uçaktan atlamak gibi. Ama iniş yolundaki manzara, saygınlığımı ve hayatımı feda etmeye degecek.

Ondan uzaklaşıp bakıyorum. Gözlerim aynalı kapılarda onunkilerle buluşuyor. Gözleri sanki bir şey gibi benimkilere bakıyor. Bunca zamandır onu izlememi mi izliyordu? Eğer öyleyse bile söylemiyor. "Gergin misin?" diye soruyor sonunda, zil çalıyor ve kapılar açılıyor.

"Sayılır."

"Endişelenme. Endişelenecek bir şey yok," diyor sanki beni yıllardır tanıyormuş gibi.

Lobiden geçip Manhattan'ın yaz sabahına çıkıyoruz. Milton'ı arka kapısı açık bir şekilde kaldırımın dibinde dururken görüyorum.

"Günaydın, Milton."

"Günaydın Ashlyn." Ben binerken başını bana doğru sallıyor. "Bay. O'Kane."

Ryder geçiyor ve Milton sürücü koltuğuna oturuyor. Ryder sessizce yanıma oturup kahvesini yudumlarken ben de kahvemi yudumluyorum. Gne hazırlanırken gözleri bazı kğitleri tarıyor. Arkama yaslanıp ona tekrar hayranlıkla bakıyorum. Keskin enesi kirlili sakallarla kaplı ve hoşuma gittiğini söylediğimden beri tıraş olmadığı gerçeğine gülümsüyorum. Siyah takım elbise ceketini önündeki koltuğun üzerinden sarkıyor ve kğitlerine bakarken kravattı sürekli önüne düşüyor. Sonunda ceketini omuzlarına atıyor ve ben de bakarak gülümsüyorum.

Trafik dur-kalk şeklinde ama çoğunlukla durağan. İnsanlar sokakları ve kaldırımları dolduruyor. Pencereden dışarıya ve binalara gülümseyerek bakıyorum. Burada yaşadığım için hâlâ şaşkınlık.

antamdaki telefonum çalıyor ve onu çıkarıp aile üyelerim, yani *srtklerim* arasındaki özel sohbeti açıyorum.

Bu enfeksiyon kapmış gibi görünüyor mu? diye soruyor teyzem, hepimize burnunda çıkan bir sivilcenin fotoğrafını gönderiyor. Flaş kullanmış ama tek gördüğüm ucundaki beyaz kafa ve burun kılları. Hem de bir sürü. İğrenç.

Söyleyemem, cevap veriyorum. Okuyor ve hemen cevap yazıyor.

Ashlyn, New York nasıl?

Harika, diye cevap veriyorum.

Benim güzel kızım. Seni çok özledim, diye ekliyor annem sohbete.

Telefonumu havaya kaldırıyorum ve ne bakan kamerayı gösteren düğmeye basıyorum. Ona pck verirken dudaklarımı . Tam fotoğrafı çekerken Ryder eğiliyor ve yanağımdan öpüyor.

Ona bakarken gülüyorum, dudaklarım büzülmüş, gözlerim kapalı. Ryder'ın sağ eli sol yanağımı kavırıyor ve dudakları sağ yanağımda büzüşmüş, gözleri aık. Bu şimdiye kadar çektiğim en iyi fotoğraf.

Ryder telefonumu aldı ve baktı. Gülümsüyor ve sonra geri çekilmeye başlıyor. "Hey, şimdi..." Telefonuma uzanıyorum ama omzunu kaldırıp bana sırtını dönüyor. "Ryder, yapmasan iyi edersin..." Dndrd ve havaya kaldırdı. Fotoğrafı aile sohbetime gönderdi. Annemin az önce gördüğünü görünce iim cız etti. Ve sonra teyzem ... Telefonum alıyor.

Vay anasını, kim bu fıstık? Teyzem soruyor.

Ryder ben ondan alamadan ona mesaj atıyor. *Erkek arkadaşım.*

"Ryder," diye homurdanıyorum, telefonumu tekrar almaya çalışıyorum. Onu benden kolayca uzak tutuyor.

"Ryder, annem olacak..." Telefonum elinde çalmaya başladı ve annem ekranımı aydınlattı. O ve benim geçen yıl Noel ağacımızın önünde dururken çekilmiş bir fotoğrafımız.

Telefonu açıyor ve hemen hoparlöre veriyor. "Ashlyn LeAnn Whitaker." Tam adımı söylüyor ve ben Ryder'a ters ters bakıyorum.

"Hey, anne."

"Neden bana Julian O'Kane ile görüştüğünü söylemedin?" Onu Google'da araştırdığımda yasal adının Julian olduğunu öğrendim. Göbek adı Ryder'ı kullanıyor. Becca bana bundan hiç bahsetmemişti. Onu hep Ryder olarak biliyordum ama nedenini sormamıştım. Bana söylemek istediğinde, söyleyecektir.

Kaşlarım kalktı. "Onun kim olduğunu biliyor musun?" Onunla ilk tanıştığımda kim olduğunu bile bilmiyordum.

"Elbette," diyor. "Kızının dünyanın öbür ucuna taşınmasına izin vermezsin" -dramatizmine gözlerimi deviriyorum ama gülümsüyorum- "ve kiminle vakit geçireceğini bilemezsin." Ağzımı açacak oluyorum ama o devam ediyor. "Ciddi bir şey mi?" Sesindeki incinmişliği duyabiliyorum. Annem ve ben her zaman yakın olmuştuk. Uzaklara taşınmamın bizi ayıracağını düşünüyordu. Ryder'la aramızda olanları ona anlatmazsam çok .

"Hayır," diyorum onu üzmemek için.

"Onu Google'da arattım," diye itiraf ediyor ve ben gülüyorum. Ryder'a bakıyorum ve yüzünde tam olarak açıklayamadığım bir ifadeyle bana bakarken kahkahalarım sönüyor. Gözleri yüzümü tarıyor ve dudaklarına . Hiç düşünmeden yalıyorum.

"Mutlu olmana sevindim," diyor annem dikkatimi çekerek. "Seni çok özledim."

"Ben de seni özledim, anne."

"Sanırım bende boş yuva sendromu var." Yine güldüm. "Bu doğru, biliyor musun?"

"İyi olacaksın anne," diye onu temin ediyorum.

"Eve ne zaman geliyorsun?"

"Belki gelecek ay," diyorum, gerçekten bilmeden. Bildiğim kadarıyla üç ay sonra da olabilir.

"Ryder da size katılacak mı?"

"Oh, hayır. İşle meşgul," diyorum hemen. Onunla aramızdaki bu şeyin ne zaman biteceği belli değil. Bu düşünceyle göğsüm sıkışıyor.

İç çekiyor. "Seni seviyorum Ashlyn. Sadece o adamın sana karşı iyi olduğundan emin ol. Sen en iyisini hak ediyorsun."

" bir şey değil."

Uzun bir duraklama oldu. "Yani... Bradley gibi mi?" Annemle aramızda sır yoktur. Bradley ve benim cinsel ilişkiye giren arkadaşlar olduğumuzu biliyor. Bunu kabul etmemiş olabilir ama bu durumla ilgili fikrini asla dile getirmedi.

"Evet," diyorum basitçe.

Yüksek sesle iç çekiyor. "Kendine dikkat et. Ve işteki ilk günün harika geçsin."

"Yapacağım, anne. Gitmeliyim," diyorum, o başka bir şey söylemeden kısa kesmeye çalışarak. Ryder'ın beni dinlediğinden haberi yok. "Seni seviyorum." O ben de seni seviyorum derken ben uzanıp telefonu kapatıyorum.

Yerime oturup kahvemden bir yudum alıyorum ama Ryder'ın bana baktığını fark edince fincanı yarıda bırakıyorum. "Ne?" diye soruyorum.

Bana doğru eğiliyor, elini saçlarımın arasına sokuyor ve ben daha nefes alamadan dudakları dudaklarıma yapışıyor. Beni kuvvetle öpüyor. Dudakları benimkileri morartıyor. Dişleri alt dudağımı kemiriyor ve vücudu benimkine bastırıyor. Geri çekildiğinde nefesim kesildi.

Sonra tek kelime etmeden geri çekiliyor ve tek kelime etmeden gazetesini okumaya devam ediyor.

Tamam. Uzun bir nefes aldım. Telefonum çaldı ve görmezden . Muhtemelen teyzemdir. Escalade durduğunda telefonumu çantama yerleştiriyorum. "Bıraktığınız için teşekkür ederim," diyorum.

boğazım. Olanlar kafamı karıştırıyor. Bradley ve ben hiç değildik. Bir çiftmişiz gibi davranmazdık. Akşam yemeği yediğimizde ya da kahvaltı yaptığımızda, bu bir randevu değildi. İki arkadaşlık ve seks de eklenmişti. Bu çizgiyi nasıl aştık?

"Ne zaman istersen," diyor Milton, inip kapımı açarken.

Dönüp Ryder'a bakıyorum, kaşlarını çatmış kahve bakıyor. "Sorun nedir?"

Bana bakıyor. "Neden kahve fincanım zehirlendiğimi söylüyor?" Sesi endişe dolu ve koyu yeşil gözleri kocaman.

Elinden aldım ve aşağıya baktım. Gülümsedim. Bardağın dışında "*İyi günler*" yazıyor. Ancak, iç kısmının altında şöyle yazıyor

JK

Geber, pislik!

Zehirlenmişsin!

Gülüyorum, ses gerginliği biraz olsun azaltıyor. "Bunu birkaç yıl önce Conner'a doğum gününde almıştım. Almayı akıl edemediği için üzölmeli miyim?"

"O kadar nankör ki," diyor sesinde hiç mizah yokken.

"Değil mi?" Gülümseyerek söylüyorum. O karşılık vermiyor. Aramızdaki hava kalınlaşıyor ve ben boğazımı temizliyorum, işlerin neden aniden bu kadar garip hissettirdiğini anlamaya çalışıyorum. Neden hiçbir açıklama yapmadan beni böyle öptü? "Bıraktığın için teşekkürler," diyorum utangaç bir sesle. Kendimi tokatlamak istiyorum.

Bana gülümsemeden bakıyor, sadece boş bir bakış. Onu nadiren gördüğüm bir ifade. Bana veda öpücüğünü vermesini bekleyerek bir saniye daha bekliyorum ve sonra başımı sallıyorum. *Veda öpücüğüne ihtiyacın yok!* Dışarı kayıyorum ve Milton'a son bir kez teşekkür ediyorum.

"Ashlyn?"

Açık kapıdan ona bakmak için geri dönüyorum. "İyi günler dilerim. Seni için burada olacağım." Sonra başka bir şey söylemeden Milton kapıyı kapattı.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

RYDER

Beni Bradley ile kıyasladı!

Bunun ne kadar acı verdiğini saklayamazdım. Hayatım buna bağlı olsa bile gülümsemeye zorlayamazdım. Onun yerine, onu öptüm. Ona daha fazlasını ifade ettiğimi gösterebileceğimi düşündüm. Ondan daha fazlasını istediğimi. Ama geri çekildiğimde, bunu gözlerinde gördüm. Kafa karışıklığını. Ne istediğini, ne yaptığını bilmiyor ve ben de onu zorlamak istemiyorum. Onu korkutup kaçırmak sadece ikimize de zarar verirdi. Bunun yerine, onun bana zaman zaman yaptığı gibi ben de onu dışladım.

"Ryder?"

"Ne?" Siyah mermer konferans masasından başımı kaldırıp bana dikilmiş bir dizi koyu yeşil göze bakıyorum.

"Sessiz zamanınızı bölüyor muyum?" diye soruyor babam.

Elimi saçlarımın arasında gezdirirken başımı sallıyorum. "Hayır," diye iç çekerek cevap veriyorum.

Kaşlarını çattı. Bana inanmıyor. Sandalyemde arkama yaslanıyorum ve elimi tıraşsız yüzümde gezdiriyorum; yorgunum ve aklım onun tarafından tüketilmiş durumda. Kız beni içine çekti.

Sağ elini kaldırır ve parmaklarını şıklatır. "Herkes dışarı," diye emrediyor.

"Notlar aldım," diyor asistanım Kelly yanımdaki koltuktan kalkarken. "Onları sizin için ofisinize yerleştireceğim."

Başımı salladım. "Teşekkürler."

Kadın gidiyor, onu toplantıda bulunan altı adam takip ediyor. Babam son adam da gittikten sonra kapıyı kapatıyor ve bana bakıyor.

"Seni rahatsız eden her neyse onu çıkarmalısın," diye emrediyor.

"Yok bir şey," diyorum elimi sallayarak.

Sinirli bir şekilde uzun bir nefes verir. Özel hayatının işine karışmasından hiç hoşlanmaz. "Ryder, yirmi dört-yedi çalışıyor olabilirim ama sanırım oğlumun ne zaman sorun yaşadığını biliyorum," diyor.

"Sorunlar mı?" Bundan daha fazlası var. Aşık olduğum kadın beni bir pislik olarak görüyor ve ben ona aksini söyleyemeyecek kadar büyük bir korkağım.

"Başın belada mı?" diye soruyor, Kelly'nin koltuğa gelip oturarak. Başımı sallıyorum. "Ne zaman?"

"Ben bir şey demedim."

"Para mı? Paraya mı ihtiyacın var?"

Gülüyorum ama hiç komik değil. "Hayır." Ondan bende çok var.

Kaşları birbirine çarpıyor. "Ryder, bana söylemek zorundasın..." Cümlesinin ortasında durur. Kaşları saç çizgisine kadar yükseliyor ve yeşil gözleri açılıyor.

"Ne?" Sanki iki başım birden çıkmış gibi bana bakarken soruyorum.

"Bu bir kadın," diyor ve ben de bunu inkâr etmiyorum. Ben Ashlyn gibi değilim. Hissettiğimi bildiğim şeyi inkâr edemem. Ve ona karşı hislerim var. "Kim o?" diye soruyor.

"Söylememeyi tercih ederim," diyorum ona, başımı sallayarak. Ashlyn'den utanmıyorum. Onu korumak için sır olarak saklıyorum. Annem çok kızardı, babam da kendi sebeplerinden dolayı buna karşı çıkardı.

Bir elini saçlarında gezdiriyor. "Hamile mi?"

"Ne?" Başımı sallamaya başladım ama durdum. Hamile mi? Yani sanırım olabilir; seks yaptığımız ilk geceden beri korunmuyoruz.

"Ryder" -başını öne eğiyor- "dikkatli olmalısın. Kadınlar avantaj sağlayacaktır."

"O değil," diye sözünü kesiyorum. "Ve hayır, hamile değil."

Bildiğimiz kadarıyla, ama bunun bir olasılık olduğunu düşünmesine izin vermemeyi tercih ederim.

Rahatlamış gibi iç geçiriyor. "Sadece senin gibi olmanı istemiyorum..." Sanki doğru kelimeyi bulacakmış gibi duraklıyor ve çenem geriliyor.

"Senin gibi," diye cümlesini bitirdim. "Birini hamile bırakmamı ve sevgisiz bir evliliğe saplanıp kalmamı istemezsin." Annem beni doğurduğunda babam yirmi üç yaşındaymış. Bundan hiç bahsetmediler ama hepimiz neden evlendiklerini biliyoruz.

"Söyleyeceğim şey bu değildi," dedi, ses tonu benimkine uyuyordu. Yine de sevgisiz evlilik konusunda beni düzeltmedi. "Çocuk sahibi olduğum için pişman değilim."

"Sadece annemle evleniyorum."

"Her şey siyah ve beyaz değildir," diye .

"O zaman bana açıkla," diye talep ediyorum. Babam ve ben bu konuşmayı hiç yapmadık. Bana annemi hamile bıraktığını ve benim doğacağımı öğrendikten üç hafta sonra onunla evlendiğini söylediği konuşma.

"I ..." Ağır ağır iç geçiriyor. "Annemi sevmediğimden değil."

" halde nedir?" Gerçekten anlamak isteyerek soruyorum. Ağzını açacak gibi oluyor ama ben ekliyorum: "İşimi seviyorum baba. Bu şirketi seviyorum. Ve hazır olduğuma karar verdiğinizde benimle gurur duymanız için elimden gelen her şeyi yapacağımı size kanıtlamak için kışımı yırttım. Ama daha fazlasını istiyorum," diyorum ve kaşları birbirine çarpıyor. Ashlyn'in bana yaptığı konuşmanın aynısını ona yaptığımı fark ediyorum. "Manhattan manzarasından daha fazlasını istiyorum," diye ekliyorum. "Bir eş ve çocuklar istiyorum." Sanki bir gelin ve torunlar onu mutlu edecekmiş gibi dudaklarının kenarları kalkıyor ama bunun gerçek olup olmadığını anlayamıyorum. Onu okumak annemi okumaktan daha zor. "Ve üzgünüm ama birini diğeri için feda etmeye hazır değilim. Hepsini istemekte yanlış bir şey yok," diyorum ona. Bencilce. Bencil olmak istiyorum.

Bir kez başını sallıyor. "En iyi rol modeli olduğumu iddia etmiyorum Ryder. Her zaman senin yanında değildim. Ama bu hayatımdan pişman olduğum anlamına gelmiyor." Manhattan'a bakmak için döner. Yavaş yavaş kendi şehri olarak benimsediği şehre. Gururu ve neşesi. Hayatının hangi noktasında bunun yaşayan herhangi bir varlıktan daha önemli hale geldiğini merak ediyorum.

"Elinden geleni yaptın," diyorum ona, gözlerimi konferans masasına dikerek.

"Hayır," diyor başını sallayarak. "Ben yapmadım. Senin için orada değildim, kız kardeşin için de orada değildim." Elini omzuma koydu. "Bu şirketi bir gün yönetmek isteyeceğin bir şey haline getirdim, her günümü seninle yanımda çalışarak geçirmeyi umarak." Kaşlarını çattım. "Becca'nın bu hiçbir ilgisi olmasını istemeyeceğini biliyordum. Annenin de kendi hayatı var. Ve benim için sorun ."

Sözleri karşısında irkildim. Seninle zaman geçirmek istemeyen biriyle nasıl birlikte olabilirsin? "O zaman neden evlisin?" Her zaman aklımın bir köşesinde olan soruyu soruyorum. Sormaya çok korkuyordum.

"Çünkü bir yemin ettim."

. "Kelimeler anlamsızsa hiçbir değeri yoktur."

"Anneni severdim. Hâlâ da seviyorum." Yutkunuyor, sözlerini düzeltiyor. "Ama insanlar zamanla değişir."

"Annen olmadan bir hayat düşünebiliyor musun?" Bu, hiçbir oğulun babasına sormaması gereken bir soru. Ancak baba-oğul ilişkimizde hiçbir şey sıradan değildir.

Bana bakıyor, eli hâlâ omzumda ve yüzü okunmuyor. "Annen otuz yıldır hayatımın değişmez bir parçası oldu."

"Ve?" Başka bir şey söylemeyince soruyorum. "Ve kimse sonsuza dek yaşamaz, Ryder."

Sözleri göğsüme saplanan bir bıçak gibi. *Kimse sonsuza kadar yaşamaz.* Bu bana Ashlyn'in Romeo ve Juliet hakkında anlattıklarını hatırlatıyor. Bu kadar tüketen bir aşkın insanı nasıl mantıksız yapabileceğini. Ashlyn, *ben ölürsem nefes alamayacak birini sevmek istiyorum, demişti.*

"Yani biriniz ölene kadar evli mi kalacaksınız? Sonra ne olacak?" Dişlerimi sıkarak soruyorum. "Bir sonrakine mi geçeceksiniz?"

"Aşk bir zayıflıktır," diyor usulca. "Sana herhangi bir miktar paranın düzeltebileceğinden daha pahalıya mal olan bir zayıflık." Elini omzumdan çekip ayağa kalkıyor. Bana bakarken gri takım elbise ceketinin tek düğmesini ilikliyor. "Sana yapmamamı söylemeyeceğim."

Aşık ol, Ryder. Çünkü belki senin aşkın benimkinden daha iyi olur. Sana bu işi aşka tercih etmeni de söylemeyeceğim. Ama sana söyleyeceğim şey şu. Hissettiğin şeyin aşk olduğundan emin ol. Çünkü sonunda, bu sana bir şeye mal olacak. Saygınlığınıza. Gururunuz. Ya da belki de hayatının otuz yılı gibi basit bir şey olacak." Hayatının yarısından fazlasını boşa harcamaktan bu kadar kolay bahsedebildiği için utanıyorum. "Her spor maçında ya da günlük hayatında yanında olamamış olabilirim ama sana her şeyin bir bedeli olduğunu öğrettim. Sadece bu bedele değdiğinden emin olmalısın." Sonra arkasını dönüp dışarı çıktı ve beni Manhattan'ın tavandan tabana pencerelerine bakarken yalnız bıraktı.

Bu konuşmadan ne beklediğimden emin değilim ama annem ve onun hakkındaki gerçeği öğrenmek midemdeki düğümlenmeye yardımcı olmadı. Ashlyn'in dün gece bana söylediği her şeyi doğruladı. Aşkın bazı insanlar için ne kadar sıradan olduğunu. Birkaç kelime ve bir kâğıt parçasının hiçbir şey ifade .

Hiçbir kadına onu sevdiğimi söylemedim çünkü hiç .
Kız kardeşime borçluyum ama onun için hayatımı feda ederim.

Ama Ashlyn farklı. Beş yıldır bu işle evliyim. Ve bunun için ailemi suçluyorum. Ne kadar mesafeli olduklarını gördüm ve bunu hiç istemedim. Sosyal hayatıyla benden daha fazla ilgilenen bir kadın istemedim. Sanırım bir ben de bencilim.

Saatime bakıyorum ve öğlene çeyrek kaldığını görüyorum. Sandalyemi geriye itip ayağa kalkıyorum ve kapıya doğru yöneliyorum. Gitmem gereken bir yer var.

ASHLYN

Talia'daki ilk günümün yarısını evrak doldurarak geçirdim. Ayrıca Thomas adında bir adam tarafından verilen bir saatlik bir derse katıldım.

görüşme. Bana binayı gezdirdi ve galerinin geçmişı hakkında bilgi verdi.

"Sahibi Kanada'da yaşıyor" diye bilgi verdi.

Başımı salladım. "New York'ta bir galeri açmak istemelerinin sebebi neydi?" "Kızları bir ressamdı," diyor. "O yaştayken öldü on yedi."

"Tanrım, bu korkunç."

Başını usulca sallıyor. "Sanırım kanserdi. Hayali New York'a gelmek ve bir sanatçı olmaktı. Resimlerinin dünyanın her yerinde sergilenmesini istiyordu ama hayat boyu sürececek hayalinin New York'ta başlamasını istiyordu. Ailesi kanser tedavisi için buraya gelmişti ve bir şekilde bir şeyler ters gitti ve hastanenin hatası yüzünden hayatını kaybetti. Ailesi dava açtı ve kazandı, sonra da onun adına bu galeriyi satın aldı."

"Bu korkunç." Başka ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Bu elli yıldan fazla bir süre önceydi," diyor. "Ailesi o zamandan beri hayatta değil ve sanırım bunu başka bir akrabalarına devretmişler."

"Buraya sık gelirler mi?"

Başını sallıyor. "Onlarla hiç tanışmadım." "Ne zamandır burada çalışıyorsun?"

"Beş yıl."

Ön lobideki masaya doğru ilerlerken ön kapılar açılıyor, siyah topuklu ayakkabılarım yere vuruyor. Ryder'ın içeri girdiğini görünce şaşkınlıkla gülümsüyorum. Üzerinde daha önce giydiğı siyah pantolon ve beyaz düğmeli gömlek vardı. Sadece ceketini çıkarmış ve kollarını sıvamıştı.

"Selam tatlım," diyor, havacı gözlüklerini dağınık ama mükemmel şekillendirilmiş saçlarına doğru iterken gülümseyerek.

"O adamı tanıyor musun?" Thomas onu bir aşağı bir yukarı süzerek soruyor. "Ryder," diyorum heyecanla.

"Mmmmmhmmm," diyor Thomas onaylayarak. "Bu adam ata *binebilir* ne zaman istersen."

Onu görmezden geliyorum. "Burada ne yapıyorsun?" Bize ulaştığında soruyorum. Diğer eli arkasındayken sağ kolunu karnıma doluyor. Beni kendine doğru çekiyor ve yüzümde bir gülümsemeyle ona bakıyorum. Bu sabah beni olduğundan daha iyi bir ruh halinde olmasına sevindim. "Seni iş bitene kadar göremeyeceğimi ?"

"Öğle yemeği için sana sürpriz yapayım dedim." Gözlerim parlıyor.

"Sürprizlere bayılırım."

"Güzel." Beni bırakıp sol elini ön tarafa götürüyor ve kırmızı güller çıkardığında bir kız öğrenci gibi ciyaklıyorum.

Öne eğilip onları kokluyorum. "Çok güzel kokuyor." Ondan alıyorum. "Teşekkür ederim," diyorum.

Sonunda Thomas'a bakıyor ve elini uzatıyor. "Ryder O'Kane," diyor.

Thomas aslında kıkırdıyor. "Kim olduğunuzu biliyorum Bay O'Kane. Tanıştığımıza memnun oldum."

Ryder bana baktı. "Aç mısın?"

"Açlıktan ölüyorum."

BÖLÜM YIRMI İKİ

RYDER

Onu görmeden ofiste bir dakika bile geçiremezdim. Babam buna zayıflık derdi; ben ise saplantı diyorum.

Öğle yemeğine bile gidemedik. Escalade'ime biner binmez birbirimizin üzerine atladık. Eğer arabayı Milton kullanmıyor olsaydı, onunla hemen o sevişirdim, ama Milton kullanıyordu, bu yüzden daireme dönmeye karar verdik. Daha ön kapıdan bile geçmemiştik ki, pantolonumun düğmelerini açmış ve gömleğimi yırtmıştı bile.

Onu yatağımda becerdiğim süre boyunca telefonum pantolonumun cebinde yüksek sesle çaldı.

Bir saat sonra, diğer gömleğimin düğmelerini kopardığı için giyecek yeni bir gömlek bulmak zorunda kaldım. Eteğini bacaklarının üzerinden yukarı doğru kaydırmasını ve siyah topuklu ayakkabılarını giymesini izliyorum. Sütyenini yerden kaldırırken bana gülümsüyor.

Dışarı çıkmadan önce "Bize kahve yapacağım," diyor.

Aceleyle giyinip mutfağa gidiyorum. Çok yorgunum. Sadece onunla yatağa dönmek ve işin ikinci yarısını atlamak istiyorum. Gülümsüyorum. "Beni böyle şımartmaya devam edersen, seni buraya taşıtacağım."

Sözlerim karşısında geriliyor ve bana sırtını dönüyor. Ona doğru yürüyorum. Ellerimi kalçalarına koydum ve yüzünü bana dönmesi için çevirdim. Uzanarak sarı saç tellerini kulağının arkasına itiyorum. Bunun olmayacağına karar verdim. Beni dışlamasına izin vermeyeceğim. Kafasının içinde saklanmasına izin vermeyeceğim. Burada olanlarla yüzleşecek.

Uzun, koyu kirpiklerinin arasından bana bakıyor. Dudaklarımı dudaklarına sürdüğüm için ruju akmış ve yüzünü çarşaflara bastırıldığı için makyajı bulaşmış ama yine de aynı güzellikte görünüyor. "Böyle şeyler söyleme," diye fısıldıyor.

"Ne gibi?" Neden bu kadar bana söylemesini isteyerek soruyorum. Sadece bana mı öyle geliyor?

Yutkunuyor. "Sanki bu geçici değilmiş gibi."

"Ya öyle olmadığını söylersem?"

İç çekiyor, göğsü yavaşça inip kalkıyor. Gömleğinin üstteki üç düğmesi hâlâ açık ve göğüslerinin üst kısmını görebiliyorum. Dilimi üzerlerinde gezdirmekten kaçınıyorum. "şey bu değildi." Sorumu geçiştirmeye karar verdi.

"Değil, ama durum değişti." *İnsanlar değişir*, demişti babam. O beni değiştiriyor. Onu değiştirecek kişi ben miyim?

"Ryder-"

"Bana öyle olmadığını söyle," diye sözünü kesiyorum. "Beni sadece bir arkadaş olarak gördüğünü söyle." Bu bir kumar. Hızlı ilerlediğimizi ve zorladığımı biliyorum ama ben hiçbir zaman işleri ağırdan alan biri olmadım. Baştan atlıyorum ve her şeyimi veriyorum.

Parlak mavi gözleri bana bakarken endişeyle yutkunuyor. Benimkileri arıyorlar ve ben de elini tutuyorum. Dudaklarıma götürüyorum ve nazikçe öpüyorum. "Bana bak ve bana o gece sahilde baktığın gibi baktığını söyle. Tek istediğin bir geceydi."

Uzun bir nefes çeker. "Bunun yalan olacağını biliyorsun." Sözleri ancak bir fısıltının üzerinde.

"O zaman neden gitmesine izin vermiyorsun tatlım?" Ellerim yüzünü kavıyor ve ona doğru eğiliyorum. "Ben buradayım," diyorum dudaklarına karşı. "Söz hiçbir yere gitmiyorum."

"Onlar sadece kelime," diyor bana.

Kaşlarımı çattım, o da açıkladı. "Herkes size duymak istediklerinizi söyleyebilir."

"Yaptığının bu olduğunu mu düşünüyorsun?" Ona yalan söyleyerek ne kazanabilirim ki? İstedığımı elde etmek için hiç yalan söylemek zorunda şimdi de kalmayacağım.

"Evet." Kaşlarımı çatıyorum. "Hayır." İç geçiriyor. "Bilmiyorum," diyor dürüstçe ve ben gülümsememeye çalışıyorum. Kafası karışmış çok tatlı görünüyor.

Bedenimi onunkine bastırıyorum, cebimdeki cep telefonum çalıyor. "Buna ne dersin? Sana göstereyim."

"Bunlar tutulması gereken büyük sözler,"

"Meydan okumaya hazırım." Gülümsüyorum ama o karşılık . Derin bir nefes alıyorum ve bırakıyorum. "Ben Bradley değilim."

Sözlerim karşısında kaskatı kesiliyor ve ben sadece sarsılarak ona bunu yapmayı bırakmasını söylemek istiyorum. "Onun bununla ne ilgisi var?"

"Her şey," diyorum. "Yaptığımız her şeyi sen ve onunla kıyaslıyorsun. Ben onun gibi değilim."

"Biliyorum," diye homurdanıyor, öfkesi yükseliyor. "Sana onun gibi davranmayacağım."

Gözlerini bana dikti. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu sabah annene benim de tıpkı onun gibi olduğumu söylemişsin. Senin için hiçbir şey ifade etmediğimi." Bunu saklayamam. Bu ifade beni ne kadar incitti.

İç çekti ve benden uzaklaştı. "Bu sabah bu yüzden mi tuhaf davrandın?" Cevap vermedim. Cevap vermeme gerek yok. "Ne söylemem gerekiyordu?"

"Gerçeği."

"Neymiş o?" diye .

"Senin için bir şey ifade ettiğimi," diye karşılık veriyorum. "Tanrım, bana karşı bir şeyler hissettiğini kabul etmek senin için neden bu kadar zor?" Talep ediyorum.

"Çünkü o güce sahip olmanı istemiyorum," diye bağılıyor.

Orada durup ona bakıyorum. Az önce ne dediğini anladığında gözleri kısa bir an için açılıyor ama gülümsemekten kaçınıyorum. "Bu adil olurdu çünkü benim üzerimde böyle bir gücün var." diyorum.

"Ryder," diye fısıldıyor adımı.

Elimi yüzüne koyuyorum ve vücudunun titrediğini hissedebiliyorum. "Yalan söylemiyorum." Başımı bir kez sallıyorum. "Sana yalan söyleyerek hiçbir şey elde edemem, tatlım. Üzerimde o kadar büyük bir gücün var ki komik bile değil," diye itiraf ediyorum. "Tek düşündüğüm sensin. Uyandığımda ilk aklıma gelen ve uyuduğumda son aklıma gelen sensin. Rüyalarımda bile seni görüyorum."

"Dur." Kelimede boğuluyor.

"Hayır," diyorum ve büyük mavi gözleri benimkileri ararken yutkunuyor. "Sana nasıl hissettiğimi söylemekten vazgeçmeyeceğim. Senin de aynı şeyi yapmanı sağlamaya çalışmaktan vazgeçmeyeceğim."

"İncinmek istemiyorum," diyor usulca.

"Sana zarar vermeyeceğim," diyorum.

"Buna söz veremezsin."

"Başka hiçbir kadının bana senin söz verebilirim," diyorum dürüstçe ve yüzünden tek bir damla yaş akıyor. Başparmağımla sildim. "Korkman normal Ashlyn. Ama bir şansımız bile olmadan kaçıp gitmek doğru değil."

"Ne için bir şans?" diye soruyor.

"İstisna olma şansı."

İşe dönerken Escalade'in arkasında oturuyoruz. Ashlyn yanımda oturuyor, elini kucağıma koymuş, bu sabah yaptığı gibi pencereden dışarı bakıyor. Ama bu sefer durum farklı. Bu kez ikimiz de bir korkuyla yüzleştik ve şimdi ikimiz de nerede durduğumuzu biliyoruz. Birlikte.

Telefonu çalıyor ve kucağından alıyor. Bir mesajı okurken gülümsüyor. "Kim arıyor?" diye soruyorum.

Bana bakıyor, şimdi gülümsüyor. "Ben Thomas,"

Kaşlarımı çattım. "Thomas kim? Ve endişelenmeli miyim?"

Gülüyor. "Hayır. Senden daha çok endişelenmeliyim." Benim kaşlarım çatılıyor ve onun gülümsemesi genişliyor. "Oh," diyorum gülerek. "Ne istiyor?"

"Hâlâ New York Kralı ile birlikte olup olmadığımı sordu."

Gülümsedim. "Kral mı?"

Başını salladı. "Sanırım onun çevresinde siz, Bay Ryder O'Kane, Kral olarak biliniyorsunuz."

"Bunu sevdim." Eğildim ve onu dudaklarından öptüm. "Kraliçem olmak ister misin?"

Kaşlarını çatıyor. "Hayali krallığınızı benim yönetmemi mi istiyorsunuz?" "Hey şimdi, halkımın itibarını zedeleme."

Gülüyor ve ben de bu sese gülümsüyorum. "Sanırım pozisyonu alabilirim. Ama bir taç istiyorum."

Gülümsüyorum. "Daha azını beklemezdim."

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

RYDER

Haftanın geri kalanı hızlı geçti. Perşembe gününü iş için şehir dışında geçirdim ve Ashlyn kendi kalmaya geri döndü. *Bundan nefret ettim!*

Cuma günü ofiste cehennem gibiydi. Her gün olduğu gibi işler yolunda gitmiyordu ve babam . Sonunda eve vardığımda Ashlyn'e benimle dairemde buluşması için mesaj attım. Geceyi yatağında birbirimizden başka bir şey yapmadan geçirdik.

Cumartesi sabahı odamda parlayan güneşle uyandım. Ashlyn'in gitmiş olduğunu görmek için bakıyorum ve çalan telefonuma cevap vermek için dönüyorum. Görmezden gel tuşuna basıyorum.

Telefonumun tekrar çaldığını duyduğumda yüksek sesle inliyorum. Durmaksızın çalıyor ve birkaç saat huzur ve sessizlik için onu bir çekiçe parçalamak istiyorum.

"Alo?" Arayanın kimliğine bakma zahmetine katlanmadan kabaca cevap veriyorum. Gözlerim hâlâ ışığa alışmaya çalışıyor.

"Bu benim uzun zamandır kayıp olan oğlum değil mi?" diyor annem kuru bir sesle.

"Merhaba anne," diyorum elimi yüzümde gezdirerek. Keşke bu partiyi iptal edebilsem ve geceyi Ashlyn'le yatakta geçirebilsem. Seks çok rahatlatıcı olabilir.

"Şehre geri mi döndün?"

"Evet, dün döndüm." Dün Chicago'ya gitmem gerekti. Orada sadece üç saat kaldım.

İç geçirdi. "Telefonlarıma cevap verseydin nerede olduğunu bilirdim."

"Ben beş yaşında değilim anne. Her hareketimi bilmene gerek yok."

"Doğru. Ama bu beni görmezden gelmen gerektiği anlamına gelmiyor." İçimi çektim ve o devam etti. "Bugün erken saatlerde Debra ile konuştum ve Vicki'yi bu akşamki partiye davet etmediğini söyledi."

İşte yine başlıyoruz. Debra onun arkadaşlarından biri ve Vicki de Debra'nın kızı.

"Aklımdan çıkmış olmalı," diye yalan söyledim.

"Ben de öyle düşünmüştüm. daha önce kendim aradım ve davet ettim."

Hay sikeyim! "Çok düşüncelisin," diyorum dişlerimi sıkarak.

"Sadece harika bir parti geçirmeni istiyorum. Sadece bir kez yirmi dokuz yaşına giriyorsun." Umursuyormuş gibi yapıyor. "Ben artık gitmeliyim. Hazırlanmayı bitirmeliyim; bazı kız arkadaşlarımla bu akşam kitap kulübümüz için bir araya geleceğiz."

Okumak mı? Ashlyn okumayı çok seviyor. "Anne, *Romeo ve Juliet*'i okudun mu?"

Diğer uçta sessiz, muhtemelen peşinde olduğumu merak ediyor. Ona hiç soru sormuyorum çünkü genellikle onun sorularını geçiştirmekle meşgul oluyorum. Sonunda cevap veriyor. "Tabii ki."

"Nasıl ?"

Sanki cevap vermek onu söndürecekmiş gibi iç çekiyor. "Bunu bir trajedi olarak gördüm. Birinin sizi kendinizi kaybedecek kadar tüketmesine izin vermek aptallıktır."

Tabii ki . Babamla konuştuğumda aslında anneme biraz acımiştım. Kendisini olması gerektiği gibi sevmeyen bir adamla evlendiği için, ama şimdi babam için üzülüyorum çünkü babamın da onu olması gerektiği gibi sevmediği ortaya çıktı. "Vay canına anne, bana gerçekten ne hissettiğini söyle." Ashlyn bunu romantik buldu ve gerçek aşkın insana kendini kaybettirmesi gerektiğini söyledi. *Kendini kaybedene kadar kim olduğunu gerçekten bilemezsin.* Ashlyn'in fikrini daha çok sevdim.

"Okudum dedim. Beğendiğimi söylemedim," diyor ve gözlerini devirdiğini duyabiliyorum.

Telefonu kapatıyorum ve elim başımın yanındaki yatağa düşüyor. Karnımın üzerine dönüp yüzümü yorgana gömmeden önce uzun bir iç çekiyorum. Kısa bir uykudan zarar gelmez. Bu gece sarhoş olmayı planlıyorum; ne de olsa bu benim doğum günü partim.

Telefonum tekrar çalıyor ve neredeyse görmezden gelmeyi düşünüyorum ama kendimi ona uzanırken buluyorum. Ashlyn'den bir mesaj olduğunu görünce gülümsüyorum.

Az önce bir adam bana tüm vücut masajı yaptı. Oyununu geliştirmelisin.

Ne oluyor lan? Sonra aklıma geldi ve güldüm.

Seni bir daha gördüğümde bunu hatırlayacağım. Losyonu getirmeyi unutmayacağım.

Ashlyn: *Ben yağı tercih ederim.*

Ben: *Çok talepkar.*

Ashlyn: *Hayır, sadece neyi sevdiğimi biliyorum.*

Cevap ama benden önce o cevap veriyor.

Eğer sana daha önce söylemediysem, spa günüm için teşekkürler. Şımartılıyorum ve bana alkol ikram ediyorlar. Bu gece iyiliğinin karşılığını emin olabilirsiniz.

Mesajına gülümseyerek bakıyorum ve bugün yataktan biraz alışveriş yapmam gerektiğine karar veriyorum.

ASHLYN

"Ash, hazır mısın?"

Becca yatak odamın kapısını açarken "Neredeyse," diye sesleniyorum. Milton beni ve Becca'yı spa'dan aldıktan sonra Ryder'la konuştum; bizimle bu geceki partide buluşacağını söyledi.

"Vay be, kızım. Çok seksi görünüyorsun," diyor odama girerken.

Yüzümü ona dönüyorum ve gülümsüyorum. "Şu haline bak! Seksi," diyorum o etrafımda dönerken. Bembeyaz askılı bir elbise giymişti. Koyu renk saçları iri bukleler halinde, kat kat perçemleri gümüş bir tokayla toplanmış.

"Sence bu çok mu fazla?" diye soruyor.

"Ne? Hiç de değil. Bu mükemmel," diyorum dürüstçe. Yepyeni bir insan gibi. Her zaman gülüyor. Gülümsüyor. Sanırım o bile Conner'ın onu ne kadar fark etti.

Kıkırdıyor. "Teşekkür ederim." Telefonu çalıyor ve çantasından çıkarıyor. Yüzünde bir gülümsemeyle okuyor.

"Jaycent mi o?" Meraklı bir arkadaş olarak soruyorum.

"Belki," diyor telefonu göğsüne koyarak. "Yola çıksak iyi olur," diyerek konuyu değiştiriyor.

Komodinine doğru yürüyorum ve üst çekmecedен Ryder'ın hediyesini alıp çantama yerleştiriyorum. "Ben hazırım."

Ön kapıya doğru ilerliyoruz ve siyah bir Escalade bizi kaldırımın kenarında bekliyor. "Milton?" Becca'ya gülümseyerek soruyorum.

"Hayır, bu Rohnny. Kendimi bileli ailem için çalışıyor."

Simsiyah kıvrıkcık saçlı bir adam iniyor ve kapının arkasına doğru ilerliyor. Bize parlak bir şekilde gülümsüyor ve kahverengi gözlerinin etrafındaki derisinin kırışmasına neden oluyor. "İyi akşamlar hanımlar."

Becca beni Rohnny adındaki adamla tanıştırdı ve sonra sordu. "Kim partiye hazır?" Gülümseyerek kalçalarını ileri geri sallıyor.

"Öyleyim," diyorum heyecanla. Aslında Ryder istediğinden beri bunu dört gözle bekliyordum. Biraz içki içmek istiyorum. Belki dans eder ve eğlenirim. Ben evde kapalı kalmayı seven bir kız değilim. Dışarı çıkmayı, yeni insanlarla tanışmayı ve eğlenmeyi severim.

Bugün en güzel günümdü. Ricco adında küçük bir adam tüm vücuduma masaj yaptı. Daha sonra Sileen adında bir kadın yüzüme çamur sürerken başka bir kadın tırnaklarımı ve bir diğeri de ayak parmaklarımı yaptı. Saunaya girip tüm toksinlerimi attım ve saçıma fön çektirip makyajımı yaptırdım. Tek yapmam gereken eve gelip giyinmekti.

Rohnny bizi şehirden uzaklaştırırken Becca'ya dönüyorum. "Parti nerede?" Diğer her şey gibi, hiç sormadım. Sadece bir kulüpte olacağını varsaydım. Ne de bana kulüp kıyafeti giymemi söylemişti.

"Ryder'ın teknesinde."

Bunu beklemiyordum. "Tekne mi?" Şaşırarak sordum.

"Evet. Kendisinden kendisine bir hediye idi." Gözlerini deviriyor. "Ryder lüks şeylere düşkündür. Annemle babam gibi."

Bunu söylerken yüzümü buruşturmamaya çalışıyorum. Onun onlar gibi olmadığını söylemek istiyorum. Merhamet gösterdiğini ve verecek sevgisi olduğunu söylemek istiyorum ama söylemiyorum. Onun yerine, "Şimdi ona aldığım şey için kendimi aptal hissediyorum." diyorum.

Yüzünde utangaç bir gülümsemeyle bana bakıyor. "Buna bayılacak."

"Bu bir ifadeden çok bir soru gibi geldi," diyorum gülerek.

"Bu bir ifadeydi," diye beni temin ediyor ve ben de geçiştiriyorum. Eğer beğenmezse, o zaman oh iyi. Kendine tekne alan bir adama ne alırsın? Cevap, karşılayabileceğin bir şey.

"Bu teknede ne yapacağız? Kız gibi davranmaktan nefret ediyorum ama denize açılırsak rüzgâr saçlarımı mahveder."

Becca ve Rohnny gülüyor. "Ben ciddiylim. Genice bugün bunun için çok zaman harcadı," diyorum ve uzanıp bana verdiği yumruya dokunuyorum. Ben düz bir görünüm tercih etmiştim ama o saçımın tepesine dalga verdi ve saçımın gerçekten kalıcı olmasını sağlayan harika bir ürün sürdü. Oldukça fazla saçım var; uzun ve kalın, bu yüzden genellikle yirmi dakika sonra dökülüyor. Şu anda üç saattir güçlü bir şekilde devam ediyor.

Becca bacağımı okşarken, "Güven bana; her şey yoluna girecek," diye beni temin ediyor.

Otuz dakika sonra Westside Rıhtımı'na yanaştık ve Escalade durdu. "İşte geldik hanımlar." Rohnny arabadan indi.

ve bize kapıyı açıyor.

Kapıyı arkamızdan kapatırken de "Teşekkür ," diyoruz.

"Bir şey değil. eğlenceler, sabah geri ."

"Günaydın mı?" Ona bakarak soruyorum. "Bu gece kalacağımızı bilmiyordum. Nerede uyuyacağız?" Gece için çanta getirmemiştim.

"Teknede," diyor o duh sesiyle.

Becca'yı takip ediyorum çünkü nereye gittiğimiz hakkında en ufak bir fikrim yok.

Rıhtımdan aşağıya doğru ilerliyoruz ve sonunda sağa dönüyoruz. Rıhtıma park etmiş teknelere hayretle bakıyorum. Bir teknenin önünde durdu ve ahşap rampadan yukarı doğru yürümeye başladı.

"Vay canına," diyorum büyük, devasa yata bakarak. "Bu Ryder'ın *Tekne* mi?" Bu devasa şeye bu adı verdiğinden oldukça eminim. "Evet," diye gülerek cevap verdi. "Sana söylemişim. Lüksü seviyor şeyler."

"Becca, bu bir yat," diyorum hayranlıkla ve o da beni geride bırakıp ahşap rampadan yukarı çıkarken bana gülüyor.

Beyaz ve siyah yata bakıyorum. Üç katlı gibi görünüyor, belki de dört. Önü keskin bir noktaya geliyor ve bana bir James Bond filminde görebileceğiniz bir şeyi ; fetihlerini şarap ve yemek eşliğinde sürerken. Pencereleri dar ama uzun. Tekne kadar siyahlar, sanki adam onları renklendirmiş gibi. Tepesinde birkaç büyük uydu ve bir helikopter için olduğunu tahmin ettiğim bir platform var.

Ahşap yürüyüş yoluna dönüp bakıyorum ve Becca'nın artık orada olmadığını fark ediyorum. Ona doğru yürürken, destek için ipe tutunuyorum, düşmediğimden ya da topuklarımın yanından tökezleyip suya düşmediğimden emin oluyorum. Bir partiye girmenin tek yolu bu olurdu. Islak ve mahcup.

Ahşap yürüyüş yolunun başında bir kalabalık duruyor. İki adam beni bir aşağı bir yukarı süzüyor, üç kadın ise bana hiç yüz vermiyor. İç çekiyorum. Kendi başıma çok zaman geçireceğim.

bu partide kendi. Eminim Becca, Ryder onları görmesin diye Jaycent'le saklanacaktır ve Ryder da misafirleriyle birlikte onları eğlendiriyor olacaktır.

Önce sağa sonra sola baktım. Teknenin arka tarafına gitmeye karar verdim. Daha az insan var gibi görünüyor.

Hafif ahşap güverteye bakıyorum. Arka korkuluğa geldiğimde siyah topuklarım şaklıyor. Suya bakıyorum. Ryder'ın bu bebeği bir tura çıkarmayı planlayıp planlamadığından emin değilim ya da sadece demirliyen parti yapacak mıyız, ama her iki durumda da, şimdilik sadece suyu izlemek istiyorum. Su sakın. O kadar sakın ki mavi cam gibi görünüyor. Güneş hâlâ tepede ve sağ tarafa baktığımda sudan başka bir şey görmüyorum. Etrafıma bakıp tamamen okyanusla çevrili olmanın nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum. Karayı geride bırakmak.

"Yalnız olamayacak kadar güzel görünüyorsun."

Arkamdan gelen o tanıdık sesi duyduğumda gülümsüyorum. Arkamı döndüğümde Ryder'ın beyaz bir pantolon ve siyah bir düğme ile benden birkaç adım ötede durduğunu görüyorum. Kolları dirseklerine kadar kıvrılmış ve boynunda ince siyah bir kravat var. Gülümsüyorum çünkü tıpkı suya benziyor; güzel ve ölümcül. *Tehlikeli biri*. Tam da aşık olmamanız gerektiğini bildiğiniz halde aşık olmaktan kendinizi alamayacağınız türden bir adam. Sadece üç hafta oldu ve ben şimdiden boğulmaya başladım. "Yalnız olmak için fazla yakışıklı görünüyorsun," diye karşı çıkıyorum.

Ellerini ön ceplerine yerleştirirken dudakları sırtıyor ve ben de kalçalarımı birbirine kenetliyorum. Neyse ki bu gece gerçekten külot giymiştim. "O zaman birlikte takılalım derim."

"İkna edilebilirim."

Adımlarını atıyor, boşluğu kapatıyor. "Ne gerekiyorsa yapacağım," diyor beni bir aşağı bir yukarı süzerken. Gözlerindeki sıcaklık omurgama bir ürperti gönderiyor. Gözleri benimkilere takılıyor ve boğazını temizliyor. "Şaka bir yana, muhteşem görünüyorsun," diyor ciddi bir şekilde.

Muhteşem mi? Neden bu kelimeyi bu kadar yumuşak söylüyor? Derin sesi bu kelimenin kulağa herhangi bir kelimedenden daha iyi gelmesini sağlıyor. "Teşekkür ederim." Ona gülümsedim. "Beni nerede bulacağını nasıl bildin?" "Beni nerede bulacağını nasıl bildin?"

sinirlerimi yatıştırıyor. O bana bu kadar yakinken vücudumda tüyler diken diken oluyor ve cinsel organım zonkluyor.

"Çünkü çarpıyorsun. Seni nasıl özleyebilirim ki?" Yanaklarımın kızardığını hissediyorum ve konuyu değiştirmeye çalışıyorum.

Başımı salladım. "Yani kendine bir yat mı aldın?"

Gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. "O zamanlar iyi bir fikir gibi gelmişti."

"Alıcı pişmanlığı mı?" Kaşlarımı kaldırarak soruyorum. "Bir keresinde bir yılan almıştım ve alıcı pişmanlığı yaşamıştım," diyorum.

"gibi bir şey." Gülüyor. "Bir yılan, ha? Evcil bir yılan sahibi olacak tipte biri olduğunu."

Omuz silkiyorum. "zamanlar bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüştüm," diye sözlerini tekrarlıyorum.

Kıkırdıyor. "Sonunda başka bir evcil mı yedi?"

Başımı salladım. "Hayır, o bir tür yılan büyücüsüydü ve ne yaparsam yapayım kafesinden kaçıyordu. Annem yatağa girdiğinde yastığının altına kıvrılmış olduğunu görünce Fangs'in gitmesi gerekti."

"Dişleri mi?" diye soruyor
gülümseyerek. "Vampirleri
severdim."

"Şimdi her şey daha anlamlı geliyor." Gülümsüyor ve ben de ona karşılık veriyorum. "Peki ya erkekler?"

"Peki ya onlar?"

"Bu herhangi bir pişmanlığınız var mı?" diye soruyor.

Ona cilveli bir gülümseme veriyorum. "Henüz değil." *Ama geldiğini görüyorum.*

Gülüyor, bir elini cebinden çıkarıp kalın ve dağınık saçlarında gezdiriyor.

"Bay O'Kane." Siyah takım elbiseli ve kravatlı bir adam elinde bir tepsi içkiyle arkasından yaklaşır. Ryder iki tane aldı ve ona teşekkür etti. Yüzünü bana dönüyor ve şampanya fincanlarından birini bana uzatıyor.

"Teşekkür ederim." O beni dikkatle izlerken bir yudum alıyorum.
"Umarım sana aldığım hediyeden pişman olmam."

O da buna gülümsüyor. "Herkes gittikten sonra alt kattaki yatağında çıplak olmanı mı içeriyor?"

Yumuşakça gülüyorum. "Pek sayılmaz. Ama bu ayarlanabilir." Fazla sürmez.

"Tek ihtiyacım olan bu."

BÖLÜM YIRMI DÖRT

RYDER

Harika görünüyor. Siyah kokteyl elbisesi vücudunu gösteriyor ama çok fazla değil. Tıpkı Salı gecesi olduğu gibi parlak kırmızı topuklu ayakkabılar giymiş ve onu soymak için sabırsızlanıyorum. "Partiyi unutup gidip şu işi halletsek nasıl olur?" Ben öneriyorum.

"O kadar hızlı değil." Başını sallıyor. "Ortadan kaybolup misafirlerini hayal kırıklığına uğratmak istemezsin."

Ona bir adım daha yaklaşıp aradaki mesafeyi kapatıyorum. Şampanya kadehini tutmayan boştaki elimi onun yumuşak tenine koyuyorum. "Görmek istediğim tek misafir tam ," diye itiraf ediyorum.

"Gördüğüm kadarıyla hâlâ bana laf yetiştiriyorsun. Ben çoktan vazgeçmiş olmama rağmen," diye takılıyor.

"Onların çizgi olmadığını hiç düşündün mü?" diye sordum.

Yüzündeki alaycı gülümseme kayboluyor ve bana bakıyor. Mavi gözleri benimkileri arıyor ve bana neden inanmadığını bir türlü anlayamıyorum. Daha fazlasını istiyorum! Ben de bencil olmak istiyorum.

Tüm bu aptalca kuralları koyan o; onlar umurumda bile değil. Ben onu istiyorum. Her şeyini. Beni tüketti. Kafamı daha önce hiç sahip olmadığım tüm bu düşüncelerle doldurdu, yine de burada, tüm kararları o veriyor. Kaybolmuş olmalıyım. Kafam karışmalı. Ama değilim. Hiç bu kadar emin olmamıştım.

"Ryder. Yapamayız..."

"Şşşt," diyorum dudaklarımı onun dudaklarına indirerek. "Doğum günü öpücüğümü istiyorum."

Dudaklarını usulca dudaklarıma bastırıyor. Dudaklarındaki şampanyanın tatlılığını ve rujundan gelen çilek tadını alıyorum. Öpüşmeyi derinleştirmem için ağzını daha da açıyor.

"Ryder! İşte "

Dudaklarını yalayarak hızla benden uzaklaşıyor. Sesi tanıdığım da sırtım gerildi. *Vicki!* Ona siktirip gitmesini söylemek için arkamı bile dönmeden bir el kıcımlı sıkıyor. İçimden garip bir kahkaha yükselirken sığıyorum.

"Vicki!" Yüksek perdeden bir sesle söylüyorum. "Burada ne yapıyorsun?" Aptalca sordum.

"Beni sen davet ettin, şapşal." Yanıma geliyor ve Ashlyn'in durduğunu fark ediyor. "Merhaba," diyor Ashlyn'e yukarıdan aşağıya bakarken.

Ashlyn gülümsüyor ve ben bunun sahte mi gerçek mi olduğunu anlayamıyorum. Bardağını sol eline koyuyor ve sağ elini uzatıyor. "Merhaba. Ben Ashlyn."

Vicki de gülümsüyor ama bunun sahte olduğunu anlayabiliyorum. "Vicki," diye yanıtlıyor burnunu havaya kaldırarak. "Burada ne yapıyorsun Ryder?"

Boğazımı temizliyorum. "Ashlyn'le konuşuyordum."

"Ne hakkında?" diye soruyor sanki bilmeyi hak ediyormuş gibi.

Yüzümü tamamen ona dönüyorum. "Bunun seni nasıl ilgilendirdiğini anlamıyorum," diyorum ve sanki ona vurmuşum gibi nefesi kesiliyor. "Şimdi.." Ona bizi terk etmesini söylemek üzereydim ki Ashlyn kesti.

"Sorun değil Ryder," diyor Ashlyn, elinin tersiyle iterek. "İşi daha sonra konuşabiliriz." Vicki'ye göz kırpmıyor. "Tamamen senindir." Sonra gerçek mi sahte mi olduğuna hâlâ karar veremediğim o gülümsemeyle yanımdan gidiyor.

"Sarhoş musun, Ryder?" Vicki talep ediyor.

Şampanya kadehini geriye doğru devirip bardağın tamamını yudumlarken uzun bir iç çekiyorum. "Henüz değil," diyorum sıkı bir gülümsemeyle. Ashlyn'in dar siyah elbisesinin içinde kıcını sallayarak uzaklaştığını görüyorum ve tüm düşüncelerim ona gidiyor. Bu akşamı birlikte geçirmek istediğim kişi oydu. Bu partiyi onun için iptal etmek istemiştim. Onun için. Ve geceyi onunla geçireceğim. "Ashlyn, bekle," diye seslendim ve durdu. Tekrar Vicki'ye baktım. "Ashlyn'e etrafı göstereceğim." Ve böylece ona doğru yürüdüm.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," diye fısıldıyor Ashlyn, elimi sırtının alt kısmına koyduğumda. Gerginleştiğini hissediyorum ve kaşlarımı çatıyorum.

"Yaptım," diyorum, onu öne doğru iterek. "Sana tekneyi göstereceğim."

"Yat." Beni düzeltiyor ve vücudunun gevşediğini hissediyorum. "Sizin gerçek bir tekneye ne dediğinizi görmekten nefret ediyorum," diyor kıkırdayarak.

"Bay O'Kane."

Arkamı döndüm, sözümüzü kesen her kimse ona çıkışmak üzereydim ama onun kaptanım olduğunu görünce gülümsedim. "Matthew." Ashlyn'e dönüyorum. "Ashlyn, bu kaptan Matthew. Matthew, bu Ashlyn."

"Tanıştığımıza memnun oldum," diyor elini sıkarken. O da aynısını yapıyor. Dikkatini bana yöneltiyor. "Hazır mısınız efendim?"

Ben sallıyorum, o da dönüp önce başını sallıyor. "Bu da neydi şimdi?" diye soruyor.

"Havalanmak üzereyiz."

Gözleri açılıyor ve gülümsüyor. "Onu muyuz?"

"Elbette." Kolumu omuzlarına doladım. "Sana etrafı göstereyim."

Ona teknemin etrafını gösteriyorum, yatak odamdan kaçınmamın bir nedeni var. Eğer şimdi oraya , elbisesi beline kadar sokulmuş halde yatağımın üzerine eğilmiş olacak ve bu daha sonraya kalacak.

Teknenin kaptan köşkünde dururken "Adı ne?" diye soruyor. Camdan baş tarafa bakarken ellerini dümenin üzerine koyuyor.

"Henüz bir tane yok."

Bana baktı ve kaşlarını çatı. "Teknene isim vermemek kötü şans getirmez mi?"

"Batıl inançlarım yok," diyorum ona.

"Sanırım bu iyi bir şey. Sormak zorundayım. Burada helikopter için bir yer var mı?"

Başımı salladım. "Gerçi bunu kullanacağımdan emin değilim."

"Neden bir yat aldınız?" diye soruyor kaşlarını çatarak. "Okyanusta çok zaman geçirmeyi seviyor musunuz?"

Başımı salladım. "Okyanusta bir evim olmasını çok isterdim. Yatım tam orada demirlese çok uygun olurdu." Bana yavaş ve seksi bir gülümseme veriyor. "Ne?" Ne düşündüğünü merak ederek soruyorum.

"Panama City'deyken düşünebildiğim tek şey buydu. Ben de okyanusta yaşamak istiyorum." Tekrar pruvaya doğru bakıyor. "Dalgaları dinlerken ve temiz havayı içime çekerken ve güvertede kahvemi içmek için dışarı çıktığımı hayal edebiliyorum." Gözlerini kapatıyor ve gülümsüyor. "Bu her zaman benim hayalim olmuştur."

ASHLYN

Ryder ve ben köprüye doğru yürürken bir adam ona yaklaşıyor ve yatı hakkında konuşmaya başlıyor. Etrafıma bakındım ve Jaycent ile Becca'yı gördüm. Ryder'ı arkadaşıyla konuşması için yalnız bırakarak onlara doğru yürümeye başladım. Onlara yaklaştığımda gülüşüyorlardı. Becca geldiğimi görünce boğazını temizliyor.

"İkinizin nesi var?"

"Hiçbir şey.." Jaycent cevaplıyor.

Onları bildiğimi biliyor olmalı. Değil mi? O bana bakarken kaşlarımı kaldırıyorum.

Jaycent derin bir iç çekiyor ve sonra hızla bakıyor. Dönüp Ryder'ın adamın omzunu sıvazladığını ve sonra dönüp bize doğru geldiğini görüyorum. Ben de şimdilik vazgeçiyorum. "Selam çocuklar," diyor gelirken. Kolunu omuzlarıma doluyor.

Ne düşüneceğimi şaşırmış bir halde onu silkeliyorum. Geri dönüşü olmayan bir noktaya geldim. Bu çok ileri gitmesine izin verdim ve şimdi ya batacağım ya da yüzeceğim. Sorun şu ki, hangisi doğru?

"Her şey yolunda mı?" Ryder bana soruyor.

Sadece başımı sallıyorum. Jaycent sanki arkadaşının geri çevrildiğini görmemiş gibi gözlerini kaçırıyor. "Gidip bulacağız..." Becca'nın elini tutup Ryder ve beni yalnız bırakarak onu uzaklaştırırken söyleyecek bir isim bile bulamıyor.

"Bunun için üzgünüm, bebeğim."

Derin bir nefes alıyorum ve ona bakıyorum. Koyu yeşil gözleri gözlerimi arıyor ve uzanıp elini belime doluyor. Beni sıkıca kendine çekiyor ve bana her dokunduğunda olduğu gibi eriyorum. Ya da bana gülümsediğinde.

Kollarımı boynuna dolayıp dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum ve beni kendine çekerken nefesimi kesiyor. Onu derinden, tutkuyla öpüyorum, sanki her an benden kopacakmış gibi. Ve bir daha asla eskisi gibi olamayacağımı fark ediyorum.

Tüm arkadaşlarının önünde çok ileri gitmeden önce geri çekiliyorum. Ben derin bir nefes alırken o uzun bir iç geçiriyor. Alnını benimkine yaslıyor ve ben de onun beni etkilediği gibi benim de onu etkilediğimi bilerek gülümsüyorum. Duygularım söz konusu olduğunda yalnız değilim ve o da duygularını gizlemiyor. "Özür dilemene gerek yok Ryder." Uzun bir nefes daha almak için duraklıyorum. "Ben senin arkadaşlarıyla konuşmanı istemeyen kızlardan değilim. Bu senin partin. Arkadaşlarınla kaynaşmalısın."

"Ya sana bütün gün bu partiden korktuğumu söyleseydim?" diye fısıldıyor, alnı hâlâ benimkine değiyor.

"Bunu neden yapasın ki?" Gülümsemem büyüyor. Şu anda onunla birlikte olmak istiyorum. Sadece ikimiz olalım istiyorum.

Alnını benimkinden çekip bana bakıyor ve sağ elini saçlarımda gezdiriyor. "Çünkü bu geceyi seninle geçirmek istedim."

"Ben buradayım."

"Ama yalnız değiliz."

Sözlerinden omurgamda bir sıcaklık hissediyorum ve ona katılmak zorundayım. Keşke ben de yalnız olsaydık.

Telefonum çalmaya başlıyor ve beni kimin arayacağını merak ederek ondan uzaklaşıyorum. "Bu düşünceni unutma," diyorum, elimi çantama atarak. Bradley olduğunu görünce cevap verdim. "Alo?" Ondan bir adım daha uzaklaşarak soruyorum.

"Hey, prenses," diyor yüksek sesle. Gülerken telefonu kulağımdan çekiyorum.

"Beni sarhoşken mi arıyorsun?" Ben soruyorum. Burada saat daha yedi. Seattle'da sarhoş olması için çok erken.

Arka planda çok fazla gürültü duyuyorum, bu da bana onun barda olduğunu söylüyor. "," diye .

Sırtımı parmaklığın kenarına yaslıyorum. "Tamam, orada mısınız?"

"Evet," diyorum topuklarıma bakarak.

"Tanrım, Prenses," diye nefes alıyor ve ben bu sesi biliyorum. Sarhoş ve azgın. "Seni özledim."

Gülümsüyorum. "Ben de seni özlüyorum," diyorum, gerçekten içimden gelerek. O ve ben Becca ve ben kadar . Üç yıldır benim ikinci en iyi arkadaşımdı.

"Hayır," diyor usulca. "Yani seni gerçekten özlüyorum." Öksürdüğünü duyuyorum ve sonra tekrar sessizleşmeden önce birkaç ses duyuyorum. "Eve gelmen gerek."

Kaşlarımı çattım. "Ben evimdeyim Bradley. New York artık benim evim," diyorum ona usulca. "Yine de seni özlüyorum."

Telefonun ucunda uzun bir sessizlik oluyor ve onu kaybettiğimi düşünüyorum. Telefonumu kontrol ediyorum ve aramanın hâlâ aktif olduğunu görüyorum. "Bradley?"

"Evet!" diye mırıldanıyor. "Buradayım," diyor çabucak. "Benim gitmem gerek prenses. Yarın görüşürüz." Sonra ben daha bir şey söyleyemeden kapattı.

Telefonumu tekrar çantama yerleştiriyorum ve kafamı kaldırdığımda Ryder karşımda duruyor. Benim için dolu bir kadeh şampanya. "Teşekkür ederim," diyorum kadehi ondan alırken.

Bir yudum almaya gidiyorum ama ona iyice bakınca duraklıyorum. Yeşil gözleri kısılmış, belirgin çenesi gerilmiş. İki elini de beyaz pantolonunun ön ceplerine yerleştiriyor ve omuzlarını geriye çekiyor. "Sorun nedir?" diye soruyorum. Ryder duygularını yüzüne yansıtan bir adam. Bazı erkekler sizi arabayla ezmeyi hayal ederken boş boş size bakabilir; Ryder o adamlardan biri değil. Eğer kızgınsa, bunu bilirsiniz.

Gözleri birkaç uzun saniye boyunca debriyajıma bakıyor ve sonra tekrar bana dönüyor. Bana küçük bir gülümseme veriyor. "Doğum günü hediyemi merak ediyordum?" diye soruyor. "Ne zaman alabilirim?" Sesi öncekinden biraz daha gergin, ama belli ki bu konuda konuşmak istemiyor ve ben de onu zorlayıp doğum günü partisini mahvetmek istemiyorum.

Gülümsüyorum ve onunla oynamaya karar veriyorum. Ruh halini hafifletmeye çalışıyorum. "Şu anda senin için dizlerimin üzerine çöküp onu çıkarabilirim, ama seni burada emersem, o zaman bu boku kaydetmeye ve internette yayınlamaya karar veren biri olabilir. Bir seks kasetiyle anılmak istemezsin," diyorum ciddiyetle.

Çabucak başını sallıyor, yüzü gevsemeye başlamış bile. "Bu şansı memnuniyetle değerlendiririm." Ellerini ceplerinden çıkarıp pantolonunun düğmelerini açacakmış gibi aşağı uzanıyor, ben de elini tokatlayarak uzaklaştırıyorum. İkimiz de gülüyoruz.

"Şaka bir yana." Çantamı karıştırdım ve beyaz zarfı ona verdim.

Benden alıyor ve gülümsüyor. "Bu bir kupon defteri mi?" diye heyecanla soruyor.

"Kupon defteri mi?"

"Bilirsin işte. Şu kupon kitaplarından. İçinde oral seks, seks ve masaj var. Paraya çevirmek istediğimde sana bir kupon veriyorum."

Gülümserken başımı sallıyorum. O sadece gülüyor, tüm çılgınlığı geçiyor ve çantayı açıyor. Gelecek hafta sonu New York Nicks maçı için iki bilet çıkarıyor. "Bana maç bileti almışsın," diyor gülümseyerek.

"Evet. Evinde Nick'in hatıra eşyaları olduğunu gördüm ve kız kardeşin onları sevdiğini söyledi. Ben de sana bilet alabileceğimi düşündüm."

Onları aramızda tutuyor. "Maça gidiyoruz," diyor.

Başımı salladım. "Hayır, niyetim beni getirmen değildi. Kimi onu almanı istiyorum." Ona heyecanlı olduğumu söylemeyeceğim.

beni götürmek istiyor.

Bana doğru yaklaşıyor ve sırtımı korkuluklara yaslıyor. Boştaki elini kaldırıyor ve parmak eklemlerini yanağımda gezdiriyor. "Birlikte gitmek istediğim başka kimse yok." Sonra beni öpüyor. Yumuşak ve şehvetli bir öpücük.

Ellerim yukarı kalkıyor ve içkimi sırtına dökmemeye dikkat ederek boynuna dolanıyor. Sert ereksiyonunu belimin alt kısmına doğru iterken öpücüğü derinleştiriyorum ve anında yalnız olmayı diliyorum.

"Sana aşağıyı göstermek istiyorum," diye fısıldıyor dudaklarıma, uzaklaştığında.

Başımı salladım. "Tamam."

Beni insanlardan uzaklaştırıyor ve yataın içinde gezdiriyor. Halı beyaz ve mobilyalar beyaz deri. Dışarıdan görüldüğü kadar süslü. Tavandan sarkan avizeler var ve bir dizi merdivenden aşağıya doğru yürüyor. Sonra beni uzun ve dar bir koridora götürüyor. Beyaz bir kapıya geliyor ve açıyor.

İçeri girerken nefes nefese kaldım. O da arkamdan geliyor ve kapıyı kapatıyor. "Tanrım, burası çok güzel," diyorum ana süite bakarken. Ahşap zeminler dışarıdaki zeminlerden daha koyu kahverengi. Duvarlar koyu kahverengi malzemeden. sudan başka bir şey göremediğim iki büyük pencere var. Ryder doğru yürüyor ve kapatıyor.

"Manzaranın tadını çıkarıyordum," diyorum ona.

Sırıttıyor. "daha iyi bir manzara var."

Bana doğru yaklaşıyor, gözleri kararıyor ve keskin bir şekilde nefes alırken dudakları aralanıyor. Gözleri bacaklarımda üzerinde gezinirken içimin kasıldığını ve amımın zonklamaya başladığını hissediyorum.

Elleri kalçalarıma değiyor ve uzun bir nefes çekiyorum. "Neden gergin görünüyorsun?" diye soruyor usulca, elleri her saniye daha da yukarı kalkıyor.

"Değilim," diyorum nefes nefese.

Gülümsüyor. "hiç boktan bir yalancı olduğunu söyleyen oldu mu?"

Başımı sallıyorum ve gülümsemesi genişliyor. "Beni geriyorsun," diye itiraf ediyorum.

Başını boynuma doğru eğiyor, elleri şimdi elbisemin eteklerine ulaşıyor ve onu yukarı ve kışımın üzerine itiyor. "Neden böyle yapıyorsun, tatlım? Seni mahvedeceğimden mi korkuyorsun?"

Titriyorum. "Hayır..."

"Utanç." Dişleri boynumu ısıyor ve ben titriyorum. "Ya sana planımın bu olduğunu söylersem?"

Başım geriye düşüyor ve iç çekiyorum. "İşe yarıyor."

Yatak odasının kapısı açılıyor ve kendimi ondan . Kalbim küt küt atarak elbisemi indiriyorum ama artık çok geç; esmer kız sanki buranın sahibiymiş gibi içeri giriyor ve mükemmel yüzünde saf bir şok ifadesi beliriyor.

"Ryder!" Onun adını haykırıyor.

"Vicki," diyor soluk soluğa ve onun adını dudaklarında duyunca vücudunun fiziksel olarak erimesini izlerken kıskançlıktan boynum ısınıyor. Belli ki bir geçmişleri var. Boğazını temizliyor ve bunun benim yüzümden olduğunu anlıyorum. Onun adını söylemesine neden olan öpücüğümüzdü. Ona kendini beğenmiş bir gülümseme vermekten kaçınıyorum.

"Neler oluyor?" diye soruyor iri gözlerle, ikimizin arasında bir ileri bir geri bakarak.

Böyle bir yatta görebileceğiniz tipik bir kadın gibi görünüyor. Benden çok daha uzun, aklıma podyum mankenleri geliyor. Sarı askılı bir sundress ile beyaz düz ayakkabılar giyiyor. Dudaklarıyla birlikte sahte olduğunu bildiğim aşırı büyük göğüsleri var. Geri kalan her şey bir deri bir kemik.

"Sana kendimi açıklamak zorunda değilim," diyor elini dikenli saçlarında gezdirirken. Tedirgin mi yoksa utanmış mı anlayamıyorum.

"Ne...?" Sanki kendisiyle hiç bu şekilde konuşulmamış gibi ağzı bir karış açık kalıyor. "Neden benimle böyle konuşuyorsun?" Bana baktı. "O kim? Beni davet ettiğin halde neden onunla buradasın?"

Ona baktım ve çenesi sıkıştı. *Onu davet etti mi?* Haklı olduğu bir nokta var. Neden ikimizi de davet etti? "Gitmeliyim," diyorum.

Midemde acı ve kıskançlık düğümlenirken boğazım sıkılıyor.

Yanlarından geçip gideceğim ama Ryder uzanıp kolumu tutuyor. "Hiçbir yere gitmiyorsun," diye homurdanırken gözleri benimkilere takılıyor ve yüzündeki sert ifade karşısında endişeyle yutkunuyorum.

Kaçmayacağımı anlayınca beni bırakıyor ve dikkatini tekrar ona veriyor. "Seni ben davet etmedim," diyor dişlerini sıkarak. Alt dudağı titremeye başlıyor. "Seni annem davet etti, Vicki. Ben davet etmedim." Uzanıp elimi tutuyor; kadın yere bakıyor ve üzgün gözlerle beni izliyor.

BÖLÜM YIRMI BEŞ

RYDER

Vicki öfkelenip kaçacak gibi oluyor ama çenesini kaldırıyor. "Onu bana tercih mi ediyorsun?"

Ashlyn'in elinin benimkinde sıkılaştığını hissediyorum. Gergin omuzlarımı yuvarlamaya çalışıyorum. "Vicki..."

Homurdanıyor. "Onu nereden buldun ki? O buraya ait değil." Sesi öfkeye dönüştü.

"Affedersiniz?" Ashlyn tersledi.

Vicki kollarını göğsünde kavuşturuyor ve daha önce güvertede yaptığı gibi tiksintiyle onu bir aşağı bir yukarı süzüyor. "O senin ligine bile değil."

Ashlyn ona doğru bir adım atıyor. Onu geri çekiyorum. "Ashlyn." Onu Conner'la dövüşürken gördüm; Vicki'nin canına okuyacak ve ona ne kadar tahammül edemesem de Vicki'nin annesi Debra'nın gazabının onun üzerinde olmasını istemiyorum.

Vicki'nin yüzü tiksintiden saf bir memnuniyet ifadesine dönüşür. "Bu ismi bildiğimi sanıyordum. Sen Becca'nın Seattle'dan buraya taşınan arkadaşısın." Gülmekten başını arkaya atıyor ve bu sahte göğüslerinin zıplamasına neden oluyor. "Ryder'ın annesi bana senden bahsetti." Kaskatı kesiliyorum. Annemin onunla çoktan tanışmış olduğunu unutuyorum. "Bana kızının altında olduğunu söyledi. Onu nasıl aşağı çektiğini. Şimdi de aynı şeyi Ryder'a yapıyorsun."

Ashlyn bir adım öne çıkıyor. "Sana kışını nasıl tekmeleyeceğimi söyledi mi?"

Vicki seçtiği kelimelerden dolayı nefesi kesildi. Gülümsemekten kaçınıyorum. "Benimle böyle bir tonda konuşmasına izin mi vereceksin Ryder?" Bana bakıyor, açık kahverengi gözleri inançsızlıkla kocaman açılmış. Yapmadığım zaman

cevap vermiyor, devam ediyor. "Bu beyaz pislikle ne yapıyorsun Ryder?"

"İşte bu kadar!" Ashlyn elini tuttuğum yerden çekip ona doğru koşuyor. Vicki sol bacağını kaldırıyor ve sanki Ashlyn onu yere serecekmiş gibi bağılıyor. Ve yapmayı planladığı şey de tam olarak buydu.

Kolumu arkasından beline doladım ve bacakları tekme onu yerden kaldırdım. Ayaklarını tekrar yere dikerek onu döndürüyorum; güzel mavi gözleri öfkeyle kısılmış ve ağır bir şekilde nefes alırken dudakları ayrılmış.

Arkamı döndüm ve Vicki'yle yüzleştirdim. Ona doğru yürüyorum, kolundan tutuyorum ve odadan çıkmasına eşlik ediyorum. "Ryder..." Adımı haykırıyor. "Ryder, canımı yakıyorsun." Kolunu kurtarmaya çalışıyor ama buna izin vermiyorum. Onu güverteye çıkardım ve sonra köprüye götürdüm.

Kaptana, "Tekneyi geri döndür," diye talimat verdim.

Bana şaşkın şaşkın bakıyor ve ben de Vicki'yi serbest bırakıyorum. Kolunu ovuşturuyor ve ayağını yere vuruyor. "Efendim?"

"Lanet tekneyi geri çevir." Vicki tekne'den iniyor. Ya kendi başına ya da benim yardımımıyla. Birinin Ashlyn'e saygısızlık etmesine izin vermeyeceğim. Özellikle de Vicki gibi birinin.

"Ryder, lütfen yapma," diyor ağlamaya başlarken.

Yüzümü ona döndüm. "Bunun her ne olduğunu düşünüyorsan, değildi. Ve asla da . Şimdi, biraz terbiye öğrenene kadar, lanet tekne'den defol."

Hışımla köprüden çıkıp güverteye çıktım. Biri üst kolumu tuttu, ben de arkamı döndüm. Vicki orada duruyordu, yüzünden akıyordu. "Lütfen, Ryder. Benimle olman gerekiyordu."

Yüzümü onunkine yaklaştırdım. "Seni istemiyorum, Vicki. Bunun nesini anlamıyorsun?"

Gözlerini bana dikti ve bir of çekti. İstedikini elde edemediği için sinirlenmiş bir çocuk gibi ayağını yere vuruyor. "Bunu annene anlatana kadar bekle."

Gülüyorum. "Devam et ve o küçük lanet ağzını çalıştır." Sanki bu kelimeyi daha önce hiç duymamış gibi nefesi kesiliyor. "Bak bakalım nereye varacak

Sen." Arkamı döndüm ve yürümeye başladım. İnsanların değişimi izlemek için etrafta toplandığını fark ediyorum. Ellerimi kaldırıyorum. "Limana geri dönüyoruz. İnmek istiyorsanız, inin" diyorum.

"Bu tekneden inmeyeceğim."

Duruyorum ve dişlerimi gıcırdatıyorum, tam o sırada kız kardeşim ve Jaycent'in görüş alanıma girdiğini görüyorum. Arkamı dönüyorum ve hayatım boyunca kaçmaya çalıştığım kadınla yüzleşiyorum. Annelerimiz on iki yaşımızdan beri düğünlerimizi planlıyor. "Ne düşünürsen düşün, kığın bu tekneden inecek."

Sanki ona vurmuşum gibi bir çığlık attı. Tanrım, onu denize atmak daha kolay olurdu.

ASHLYN

Ryder'ın yatak odasında bir ileri bir geri yürüyordum. Kollarımı göğsümde kavuşturmuştum ve kanım öfkeyle kaynıyordu.

Bunu bana söylemeye nasıl cüret eder! Sözleri canımı yaktı çünkü doğrudular. Başkalarının beni yargılaması umurumda değil ama dereceye kadar haklı. Ben onun dünyasından gelmiyorum. Zengin kısmından. Ama mutlu olmak için paraya ihtiyacım yok. Ben öyle yetiştirilmedim.

Kapının açıldığını duyunca döndüm. Becca koşarak içeri girdi. "İyi misin?" diye soruyor, bana hızla bakarak. Yeşil gözleri kocaman ve ağzı şaşkınlıkla açık.

"Bunu bana neden soruyorsun?" Omuzlarımı gevşetmeye çalışarak soruyorum. Annesinin onu aşağı çektiğini söylemesinden nefret ediyorum. Onun yanında olmaktan başka bir şey yapmadım. Becca benim en iyi arkadaşım. Onu hiçbir şekilde incitmek istemem.

İç çekiyor. "Ry az önce kaptana tekneyi geri döndürmesini emretti. O ve Vicki şu anda yukarıda herkesin önünde birbirlerine bağıyorlar."

"Kahretsini!" Tıslıyorum. "Doğum günü partisini mahvetmesini istemiyorum," diyorum ondan çok kendime. "Onu durdurmam gerek." Ben o kadın değilim. Kendimi bir adama bağlayıp, o kız gibi davranmaya izin vermem.

dramaya başlar. Onun için ne kadar çok şey hissedersen hissedeyim, bu çok ileri gidiyor.

"O kararını çoktan verdi Ashlyn," diyor bana usulca. "Ry kararını verdiğinde, bunu değiştirmek mümkün değildir."

Ona bakarken iç çektim. Gözleri sanki bana acıyormuş gibi . Yutkunuyorum. "Özür dilerim, Becca."

Kaşlarını çatıyor. "Ne için..?"

Yatak odasının kapısının açılması söylemek üzere olduğu şeyi keser. Ryder tıpkı onun çıktığı gibi içeri girdi. Çenesi gergin ve gözleri kısıktı. "Becca, bizi yalnız bırakabilir misin?" Sanki Becca'nın bir seçeneği varmış gibi konuşuyor ama ikimiz de öyle olmadığını biliyoruz.

Bana doğru yürüdü, bana sarıldı ve sonra bizi yalnız bırakarak dışarı çıktı.

Sessizce ayağa kalkıyoruz ve Genice'in bugün kuaförde bir saatten fazla saçımı düzeltmekle uğraşmış olmasını umursamadan elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Ryder, çok özür dilerim."

Elini bana doğru kaldırdı. "Yapma," diye homurdanıyor. "O lanet sürtük için özür dileme!"

"O haklıydı."

"Bunu nasıl söylersin?" diye soruyor burun delikleri alevlenirken.

Ellerimi yan tarafıma koyuyorum. "Kendimizi kandırıyorduk, Ryder." Kendimi bıçaklamış gibi hissediyorum. "Bu hiçbir yere gitmiyor." Kendi kelimelerimin sesi göğsümü daraltıyor ve nefes almamı zorlaştırıyor. "Ben..." Dudaklarımı yaladım. "Ben buraya ait değilim, bunu sen de biliyorsun." Sesim zar zor duyuluyor; çok hızlı nefes alıyorum.

"Dur," .

Yapamam; böylesi daha iyi olacak. "Annen bile.."

"Annemin ne düşündüğü umurumda değil," diye tersliyor. "Ama ben..."

Bana doğru yaklaşıyor ve yüksek gövdesi ve ateş saçan gözleri beni . "Elbiseni çıkar." Sesi her zamankinden daha derinden geliyor ve öfkesinin kaynadığını hissedebiliyorum.

"Ryder," diyorum usulca. Mantıklı düşünmesi gerekiyor.

"Elbiseni çıkar," .

Ne düşündüğünü anlamaya çalışarak, "Onu tekmeden ," diyorum. "İnsanlar düşünecek ki.."

"Az önce sana insanların ne düşündüğünü umursamadığımı söyledim," diyor sıkıca.

"Ben de istemiyorum ama senin başına bela açan kadın olmak istemiyorum." O gitmeme izin vermezse ben nasıl çekip gidecek gücü kendimde bulacağım? Ona olan hislerim beni güçsüz kılıyor. Ve her ne kadar ona aşık olsam da, o kadın olmak istemiyorum.

Bana doğru yaklaşıyor, göğsünü göğsüme bastırıyor ve kalbinin benimkiyle eşleşecek şekilde çarptığını hissedebiliyorum. Sağ elini kaldırdı ve saçlarımın arasına soktu. "Bu konuşma bitmiştir." Sesi hâlâ sert ve gözleri hâlâ sert.

Ağzımı açacak oluyorum ama sol elini kaldırıp bir parmağını dudaklarımın üzerine koyuyor. "Yapma, tatlım." Sesinde bir uyarı var ve ben yutkunuyorum.

Parmağı dudaklarımdan çekiliyor, eli saçlarımı sıkıyor ve başımı geriye doğru çekiyor. Parmakları siyah elbisemin üst kısmına takılmadan önce boynumda ve göğsümde geziniyor. Tırnağı göğsümün üst kısmında geziniyor. "Son bir kez." Yutkunuyorum, başımı arkaya doğru tuttuğu için zorlanıyorum. "Çıkar. Çıkar. Elbiseni. Elbiseni." Her kelime bir hırıltı.

Beni bırakıyor ve ben de nefes nefese kalarak ondan uzaklaşıyorum. Kapıya bakıyorum. Bu yat rıhtıma yanaştığında . Eve gitmeli ve onun arkadaşlarıyla kaynaşmasına izin vermeliyim.

Ona dönüp bakıyorum ve gözleri benimkileri delip geçiyor. Sanki ne düşündüğümü görebiliyor. Başka bir şey söylemeden aşağı uzanıyor ve siyah kemerini çözüyor. Amım anında gerildi. Yavaşça kumaştan çekip çıkarıyor ve parmak eklemlerinin etrafına sarıyor. Gözlerim ihtiyaçla onu izliyor.

"Aynen öyle, tatlım. Bu senin için." Yumruğunu sıkıyor ve kemer yavaşça elinin etrafından çözülüyor. Elinden sarkarken nefesim boğazımda .

Ondan bir adım daha geri çekiliyorum, niyetimi sorguladığımı düşünmesini istiyorum. Ama düşünmüyorum. Gitmek isteseydim, giderdim.

Yutkunuyorum ve siyah elbisemin eteklerine uzanıyorum. Elbiseyi kaldırıp başımın üzerine koyduğumda orada duruyor. Onu odanın diğer tarafına fırlatıyorum ve derin bir nefes alıyorum. Gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. "Pantolonumu çöz," diye emrediyor.

Aramızdaki mesafeyi kapatarak on adım atıyorum ve düğmesini ve fermuarını çözerken aşağı bakıyorum. Pantolon ayak bileklerine kadar düşüyor ve beyaz pantolonunu çıkarmadan önce ayakkabılarını tekmeliyor.

"Gömleğim." Sesi daha sert. Sanki bana bir ders vermek için beni duvara yapıştırıp sikmemek için kendini zor tutuyor. *Lütfen yap. Öğrenmemin tek yolu bu.*

Onun yerine çenemi kapalı tutup dediğini yapıyorum. Önce ilk düğmeyi, sonra da ikincisini açıyorum. Derin nefesler alırken pürüzsüz ve sert göğsü yükselip alçalıyor. Ellerini iki yanına indiriyor ve gözlerinin içine bakmasam da bakışlarının içimde bir delik açtığını hissedebiliyorum.

Kemeri yatağın üzerine atıyor ve elini omzuma koyuyor. Beni yavaşça döndürüyor ve eli tenimi o kadar yakıyor ki inliyorum. Hiçbir şey söylemiyor, sadece sütyenimi çözüyor. "Yatağa uzan," diye fısıldıyor kulağıma ve içimden bir ürperti geçiyor.

Çok yavaş hareket ediyorum ama altın ve gümüş yastıklarla kaplı büyük boy yatağa doğru ilerliyorum. Kalın altın yorganın üzerine sürünüyorum ve başım yatak başlığına gelecek şekilde sırt üstü uzanıyorum. "Hayır," diyor ve ben duruyorum. Yatağın ucunu işaret ediyor. "Yüzüstü yat," diye talimat veriyor.

Yatağın ucuna doğru sürünüyorum ve başımı normalde ayaklarımın olması gereken yere koyuyorum. Ağır nefes alıyorum ve kalbim küt küt atıyor. Üzerinde sadece boxer'ıyla yatağın ayak ucuna doğru yürüyor. Elleriyle omuzlarımı kavırıyor ve beni öne doğru çekiyor, başım yataktan aşağı sarkmış, çıplak ayaklarına bakıyorum. " kal."

Konuşmamak için gözlerimi kapatıyorum ve dudağımı ısırıyorum. Ona üzgün olduğumu söylememek için. Bana kızgın mı? Olmadığını söyledi ama olmak zorunda. Vicki'yi gemiden atmasının sebebi benim. O çok kibirli ve güçlü davrandı, ben de bir pislik gibi davrandım. Onu dövmekle tehdit ettim. Onu dövecektim. Onu utandırmış olmalıydım.

"Dur!" diyor sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi. Gözlerimi daha sıkı kapatıyorum.

O yanıma tırmanırken yatak eğiliyor. İki kolumu da kavırıyor ve bileklerimden arkamda çaprazlıyor. Soğuk derinin onları sıkıca sardığını hissettiğimde inliyorum. Toka kalçalarımın arasında uzanıyor. Yataktan kalkıyor ve ben ağır başımı kaldırıp onu izliyorum. Daha küçük bir kapıya doğru yürüyor ve içeri giriyor. Bunun dolap olduğunu fark ediyorum. Etrafa bakmak için boynumu zorluyorum ama tek gördüğüm yerdeki kıyafetlerimiz. Odanın kapısını kilitleyip kilitlemediğini merak ederek bir an paniğe kapılıyorum. Birinin bizi basmasını gerçekten istemiyorum.

Tekrar içeri giriyor ve bu sefer elinde ip var. Tek kelime etmeden sol ayak bileğimi tutup kendine doğru çekiyor, ipi sarıyor, bir halka yapıyor ve ayağımı geçiriyor. Sonra eğiliyor ve bir şekilde yatağa bağlıyor. Aynı şeyi diğerine de yapıyor. Bacaklarım açık, ellerim arkamda ve nefes nefese kalmış durumdayım. Her çırpınışımda ip derimi sıkıyor, ısırıyor.

Bu hoşuma gidiyor.

Önümde durdu. Benimle göz hizasına gelecek şekilde eğiliyor. Sağ eliyle yüzümü çenemden tutarken gözlerine bakıyorum. Sol eliyle sarı saçlarımı geriye itiyor. Terliyorum ve titriyorum.

Hiçbir şey söylemiyor, sadece yüzümü okşuyor. Ve kalbim çılgınca atıyor. Birkaç saniye sonra çenemi bırakıyor ve ben başımı yukarıda tutmak için zorlanıyorum. Saniyeler sonra, gözlerimin etrafına yumuşak ve siyah bir şey sararak görüşümü engelliyor.

Çaresizce kıvranıyorum ve şimdi karanlığın içinde nefes nefese kalıyorum. "Ryder..." İnledim.

"Hiç bu kadar çaresiz kaldın mı Ashlyn?"

Başımı sallıyorum ve bu başımı döndürüyor. Düzensiz bir nefes çekerken ağzım açık kalıyor. Amım sırlıklam ve kalçalarımı sıkmaya çalışıyorum, ama yapamıyorum çünkü çok uzaklara çekilmişler.

"Böyle çok güzel görünüyorsun, tatlım." Elleri saçlarımda, gözlerimi kapatan şeyi hareket ettirmemeye dikkat ederek. Bedenimden bir ürperti geçiyor. "Seninle zaman geçirirken vücudunun titremesine ."

Tekrar o kelimeye odaklanmak istiyorum -aşk- ama şehvetim beni ele geçiriyor. Bileklerimdeki deri kemeri çekiştiriyorum. "Lütfen..." Kelimede boğuluyorum, tam bir cümle kuramıyorum.

"Ağzını aç," diye emrediyor, elleri saçlarımda sıkılaşıp kafa derimi karıncalandırırken. Hiç düşünmeden yapıyorum. "Daha geniş," diye homurdanıyor ve ben de izin verdiği kadar geniş açıyorum. Sonra sikişinin başını dudaklarımda hissediyorum. Ağzımın içine çekmek için daha da uzanıyorum ama ayak bileklerim buna da izin vermiyor. Hayal kırıklığı içinde homurdanıyorum.

"Çok açsınız kraliçem," diyor ve onaylayan gülümsemesini duyabiliyorum.

Nefes nefese kalıyorum, kollarım arkamdan sıkıca bağlandığı için yanıyor. uzandığım için göğsüm daralıyor ve saçlarımdan tuttuğu için boynum ağrıyor. Ama bunların hiçbirisi önemli değil. Önemli olan bacaklarımdaki zonklama. "Seni görmek istiyorum," diyorum umutsuzca

"Hayır," diye basit bir cevap veriyor. "Bu gece ne göreceğinize, ne duyacağınıza ve ne hissedeceğinize ben karar vereceğim." Sözleri karşısında inliyorum. "O güzel küçük ağzını sıkmeye hazırlanıyorum, tatlım. Ve ben ve sen yuttuktan sonra, külotunla ağzını tıkayacağım..." Nefesim kesildi. "Sonra arkama yaslanıp seni kıvrandırırken izlerken bir içki içeceğim. Sana dokunacağım. Sonra sana sarılacağım. Başka kimsenin bir önemi olmadığını anlayana kadar seni öpeceğim. Anladın mı?"

Yutkunuyorum. "Evet."

BÖLÜM YİRMİ ALTI

RYDER

Teknemdeki yatağımda yan yatmış bir şekilde uzanıyorum. Ashlyn yanımda yatıyor. Uyuyor. Geceki olaylar hâlâ aklımda. Vicki'ye söylediklerimden pişman değilim. Unutamadığım şey, Vicki'nin ona söylediklerinden sonra Ashlyn'in bana nasıl baktığı. Ona gerçekten inanmıştı. Bir an için bile olsa yeterince iyi olmadığını düşünmesine izin verdi. Bu kadının sahip olduğunu gördüğüm tek şey özgüvendi ve bu özgüvenin paramparça olması için Vicki'nin birkaç cümlesi yetti.

Elimi yüzünün yan tarafında gezdiriyorum. Bana doğru dönmüştü, gözleri hâlâ kapalıydı ve nefes alıp veriyordu. Vicki'nin durumu sinir bozucuydu ve yersizdi ama bunu düzeltmeyi başardım. Ama düzeltemediğim başka bir sorun var. Kontrol edemediğim başka bir mesele. Bradley. Onu aradığında, telefonunu alıp okyanusa atmak istedim. Ama kıskanç bir adam gibi görünmekten kaçındım. Ona telefondakinin kim olduğunu asla sormadım ama telefonuna baktığında gülümsemesinden bunu anladım. Ona ne söylediğini duyamıyordum ama sonunu duyabiliyordum. Ona şu anda yaşadığı yerin New York olduğunu söyledi. Ne düşündüğünü biliyorum. Onu özlediğini biliyorum. Bir hafta sonumuzdan sonra ben de onu özledim ve o onun.

Onu seviyor.

Bunu kabul etmiyor çünkü duyguları olmadan seks yapabileceklerine gerçekten inanıyor. Bir erkeğin onunla birlikte olup ona aşık olmayacağını düşünüyorsa delidir.

Parmak uçlarımı tekrar yüzünün yan tarafında gezdirmek için uzanıyorum. Yumuşak teni dokunduğumda sıcak oluyor. Parmaklarım onun üzerinde devam ediyor.

Çene çizgisinden boynuna kadar; yorganı iterek çıplak göğsünü bana gösteriyorum. Başını bana çevirerek derin derin nefes alıyor. Gözleri kapalı ve kesinlikle çok güzel görünüyor.

Parmaklarımı yumuşak, pembe meme ucunun üzerinde hafifçe gezdiriyorum. Küçük bir çimdik atıyorum ve o da uzun bir nefes vererek yer değiştiriyor.

Elimi göğsünde gezdiriyorum ve aynısını diğer göğsüne yapıyorum. Bu sefer yer değiştirdiğinde gözleri fal taşı gibi açılıyor. Benimkilere kilitleniyorlar ve ben de ona gülümsüyorum. "Çok güzelsin," diye fısıldıyorum.

Gözlerini kapatırken yumuşak bir gülümsemeyle gülümsüyor. "Eğer beni uyandıracaksan, buna değse iyi olur." Sesi bir fısıltı gibi.

Kıkırdıyorum. "Bugün hâlâ benim doğum günüm." Telefonuma baktığımda saatin gece yarısına çeyrek kaldığını ve annemden on cevapsız arama olduğunu görüyorum. Şüphesiz ne olduğunu sormak için. Telefonu tamamen kapatıyorum. "On beş dakikam daha var."

Gözleri bu kez kapalı kalıyor. "Doğum günün iki hafta önceydi," diye hatırlatıyor bana. "Bu yüzden hayallerini yıkmaktan nefret ediyorum ama bu bahane işe yaramayacak."

Kolumu yanına doladım ve onu kendime çektim. "O zaman bunu tamamen seninle ilgili yapmama ne dersin?" Elim yukarı kalkıyor ve sarı saçlarını yüzünden itiyor. Gözleri kapalı kalıyor ama dudaklarını yalıyor.

"Giderek ısınıyorsun," diye şaka yapıyor.

Yuvarlanıyorum ve koyu kahverengi çekmeceyi açıyorum. Kutuyu açtım ve ona aldığım hediyeği çıkardım, kutuyu onun göremeyeceği bir yere bıraktım. Dün limana giderken biraz alışveriş yapmıştım ve hediye alacağım tek kişi oydu.

Yüzümü ona dönüyorum ve o gözleri kapalı bir şekilde devam ediyor. Baktığımı hissetmiş olmalı çünkü birkaç uzun saniye sonra gözleri açılıyor. Birkaç kez göz kırpmıyor.

Gülümsüyorum. "Gerçekten ne kadar yorgun olduğumu bilseydin uyumama izin verirdiniz," diye inliyor.

Sol bileğini kaldırıyorum ve kemerimin bıraktığı izleri inceliyorum. dudaklarına götürüyorum ve nazikçe öpüyorum. "Şikayet ettiğini duymadım.

daha önce."

Homurdanıyor. "Ağzın tıkalıyken şikayet etmek zor."

"Doğru," diyorum gülümseyerek. Sikimi çıkardıktan sonra külotunu ağzına tıkmıştım. "Hoşuna gitti."

Yüzüne yumuşak bir gülümseme yayılıyor. "Asla söylemeyeceğim."

Doğrulup elimde tuttuğumu görmediği bileziği çözdüğümde usulca gülüyor. Bileğine doluyorum ve kahkahası kesiliyor. Telaşla ayağa kalkıyor ve yüzündeki şaşkınlıkla bileziğe bakıyor.

Vahşi ve çılgın sarı saçlarını yüzünden çekip kulağının arkasına sıkıştırıyorum. "Ryder." Adımı fısıldıyor. "Nedir bu?" Gözleri yukarı bakıyor ve benimkilerle buluşuyor.

"Bu senin hediyen."

Başını sallamaya başlar. "İhtiyacım yok.."

"Biliyorum," diyorum, onu yatağa geri iterek. Başını kaldırıp bana bakıyor. "Sana bir şey getirmeme ihtiyacın olmadığını biliyorum. Ama ben istedim," diyorum yüzünü avuçlayarak. "Sana beni düşünmeni sağlayacak bir şey vermek istedim."

"Hep seni düşünüyorum." Alt dudağını ısıırıyor ve sanki bunu söylemek istememiş gibi yanakları kızarıyor.

Ona gülümsüyorum. "Utanma tatlım. Benim de tek düşündüğüm sensin."

ASHLYN

Ryder'ın yatında altın kaplama olduğundan emin olduğum merdivenlerden çıkıp güneş ışığına çıkıyorum. Gözlerim güneşe alışana kadar birkaç kez gözlerimi kırpıştırıyorum. Alışınca da gördüklerim karşısında donup kalıyorum. Jaycent ve Becca yatağın arka tarafında duruyorlar. Adamın elleri Becca'nın zaten dağınık olan saçlarında ve dudakları Becca' dudaklarında. Şaşırmamalıyım, ne yaptıklarını biliyorum ama yine de. Ryder'ın onları her an yakalayabileceği gerçeğine rağmen bu kadar açık olmalarına şaşıyorum.

Sanki bir film oynuyormuş gibi arkama yaslanıp izliyorum. Küpeştenin yanında duruyorlar, güneş vuruyor. Kim bilir nereye doğru yol alan yatın arkasından gelen dalgaların sesi. Sağ taraflarında iki çim sandalye ve sandalyeleri gölgede bırakan parlak kırmızı bir şemsiye var.

Adam onu parmaklıklara doğru iterken dikkatimi çekiyorlar. Saçındaki eli kalçasına düşüyor. Kalçasına doğru kaldırıyor.

"Güzel bir sabah, değil mi?" Beni duyabilecekleri kadar yüksek sesle söylüyorum. Panama City'de rastgele yabancıları izlemeyi umursamıyorum ama en iyi arkadaşımın gizli sevgilisinin kardeşinin yatında sevişmelerini izleyemem.

Hızla uzaklaşıyorlar ve Becca elinin tersiyle dudaklarını siliyor. Jaycent benden başka bir yere bakarken öksürüyor.

"Becca, kahvaltı için ne pişirebileceğime bakacağım. Bana yardım etmek ister misin?"

Jaycent'ten uzaklaşıp yanımdan geçerken sadece başını sallıyor. Arkamı dönüp onu takip ediyorum çünkü açıkçası mutfak neredede olduğunu bilmiyorum. Beyaz deri koltuklar, altın rengi yastıklar ve arkalarına örtülmüş yumuşak kahverengi bir battaniyenin bulunduğu bir oturma alanına doğru yürüyoruz. Pahalı kahverengi bir alan halısı çıplak ayaklarımda iyi hissettiriyor.

Dairesel bir penceresi olan küçük bir kapıdan giriyoruz ve mutfak olduğunu tahmin ettiğim yere girerken insanların konuşmalarını duyuyorum.

Bir köşeyi dönüyorum ve üç kadınla bir erkeğin etrafta dikildiğini görüyorum; bir kadının elleri buzdolabında, diğerininki dolapta. Bir adam ocağı yakıyor.

"Çık dışarı," dedim.

Hepsi bana dönüyor, yüzlerinde şaşkınlık ifadesi var. Başparmağımla arkamdaki kapıyı işaret ediyorum. "Çık dışarı," diyorum. "Bugünlük gidiyorsun."

Sanırım onay için Becca'ya bakıyorlar. Ellerimi çırpıttım ve dağıldılar.

Becca'nın daha önce onun hakkında konuştuğunu duymuştum. Büyüme şekilleri. Dadılar, aşçılar ve hizmetçiler. Ama hiç bu kadarını düşünmemiştim. Ama şimdi görüyorum ki, umurumda değil.

Paslanmaz buzdolabını açıyorum ve Becca yanıma geliyor. Yüzünü ahşap adaya dönüyor ve sırtını tezgâha yaslıyor. Ağır ağır iç geçiriyor.

"Ballsy," diyorum, bir kutu yumurta çıkararak.

"Bunu saklamak giderek zorlaşıyor." İç çekiyor. "Hadi canım." Gülmekten kendimi alıkoyuyorum.

"Ryder'a söylemek istiyor," diye fısıldıyor.

"Ve sen hazır değil misin?" Beyaz boyalı dolaptan bir kâse aldım ve kenarına yumurta kırmaya başladım.

Başını iki yana sallar. "Ry çok kızacak." Derin bir nefes alır. "Ama Jaycent sürekli bu konuyu açıyor. Her saniye. Eğer ertelemeye devam edersem, çekip gidebilir."

Bu yüzden mi açıktaydılar? Çünkü Ryder'ın bilmesini istiyor. "Bundan şüpheliyim," diyorum, bir yumurta daha kırarak.

"İncitmek istemiyorum Ry. Ama Jaycent ve ben birlikte olabilmeliyiz. Jaycent, Ry'ın onayına ihtiyacı varmış gibi konuşuyor," diye homurdanıyor.

"Belki de öyledir." Ama onları açıkta yakalamasına izin vermek muhtemelen bunu yapmanın en iyi yolu değil.

"Ben bilmiyorum," diye tersliyor ve kaşlarım kalkıyor. Becca yumuşak başlı biri. Sesini yükseltmiyor. Bir elini saçlarının arasında gezdiriyor. "Zamanın tükenmekte olduğunu hissediyorum." Sesindeki çaresizliği duyabiliyorum.

"Bana süt getirebilir misin lütfen?" Hayal kırıklığını hafifletmeye çalışarak soruyorum.

Başını sallıyor ve buzdolabına girmek için tezgahı itiyor. Sütü ondan almak için uzandığımda eli bileğime dolanıyor. Ryder'ın kemerini bağladığı hassas deriyi sıktığında nefesim kesiliyor. Gevşiyor ve birkaç saniye boyunca kızarmış izlere bakıyor. Sonra bana bakıyor ve ben de gülümsüyorum. "Ne?"

Başını sallıyor ve gözlerini indiriyor. Ryder'la seks hayatımızı sorsaydı ona anlatırdım ama bunun asla yapamayacağımız bir konuşma olduğundan eminim. "Bunu ne zaman aldın?" diye soruyor, hâlâ bileğime bakarak.

"Dün gece."

"Bilezik," diyor sanki açıklığa kavuşturması gerekiyormuş gibi. "Dün gece," diye tekrarlıyorum.

bırakıyor ve ben de bana aldığı bileziğe bakarak gülümsüyorum. Tam bana göre. Ortasında bir kalp etiketi olan som gümüşten bir tılsım bilekliği. Kalp etiketinin solundaki tılsım, *A* harfi yazılı dairesel bir tılsım. Kalp etiketinin karşı tarafında ise üzerinde *R* harfi bulunan başka bir yuvarlak takı var. Diğer gümüş takılara bakıyorum. Açık bir kitap var. Çünkü *okumayı seviyorum*, diyor. Bir diğeri taç, çünkü *sen benim kraliçemsin* diyor.

"Çok güzel," diyor Becca.

"Katılıyorum."

"Ama yine de Tiffany'deki her şey öyle."

Elim düştü ve ona baktım. "Tiffany's mi?" Başını sallıyor. "Tiffany's and Company mi?"

Yavaşça başını sallıyor. "Evet." Başımı sallamaya başladım. Uzanıp bileklerimi tutuyor ve bileziği kalbin olduğu yere doğru çeviriyor. Ters çeviriyor ve orada küçük harflerle *Tiffany & Co.* yazıyor.

"Bana nereden geldiğini söylemedi," diyorum hırlayarak. "Para hakkında ne hissettiğimi biliyor-"

"Ashlyn." Elini koluma koyarak sözümü kesti. "Sana bir şey söylemek istiyorum ama onun tarafını tuttuğumu düşünmeni istemiyorum."

Kaşlarım kalkıyor. "Onun tarafı mı?"

"Ry ve benim geldiğimizi anlamalısınız. Ailelerimiz hiç olmadı. Babam iyi niyetli ve annem de sadece herkesin onu görmesini istiyor." Sanki anlayamıyormuş gibi kaşlarını çatıyor.

Bu. "Ry birine değer verdiğini nasıl göstereceğini bilmiyor."

"Becca."

"Sadece bekle. Son dört yılda senden ve ailenden çok Şey ğrendim. Sevginin neye benzediğini anladım. Birinin bir sarılmanın tüm gününüzü değiştirebileceğini söylemesini anlıyorum. Ama Ry hâlâ bunun bir Şey olduğunu bilmiyor. O da babam gibi. Para günü kurtarır. Sana o bileziği almış olabilir ama en saf niyetlerle aldığını biliyorum."

"Ne demek istiyorsun?" Ellerimi tacın üzerinde gezdirerek soruyorum.

Kraliçem.

"Bildiği tek Şeyi yaptığı için ona kızmayın diyorum."

BÖLÜM YIRMI YEDİ

RYDER

Gözlerim açılıyor ve Ashlyn'in olması gereken yere uzanıyorum ama boşluktan başka bir şey hissetmiyorum. Sağ tarafıma baktığımda yalnız olduğumu görüyorum. Dün gece ona yaptıklarımı anımsayarak yatağa geri düşüyorum. Yan tarafıma dönüyorum ve sertleşmiş sikimi hissederek inliyorum. Yaptıklarımızdan dolayı acıyordu. Onu nasıl aldığımı. Ve istiyorum ki

Tekrar yap.

"Ashlyn?" Adını mırıldanıyorum. Cevap vermediğinde, artık yatak odasında benimle olmadığını anlıyorum.

Yorganı tekmeleyip ayağa kalkıyorum. Onu aramak için etrafta dolaşmaya başlamadan önce bu işi halletmem gerekecek.

On beş dakika sonra merdivenlerden yukarı çıkıyorum. Güneş beni kör ediyor, bu yüzden güneş gözlüklerimi takıyorum. Önce Jaycent'i görüyorum, teknenin arkasında suya bakıyor. "Günaydın."

"Günaydın," diyor bir elini saçlarında gezdirerek. Gözleri güvertede kalıyor ve ayaklarını sürüyerek yürüyor.

"Her şey yolunda mı?" İyi olmadığını bile bile soruyorum.

Ellerini şortunun ön ceplerine yerleştiriyor. "Seninle konuşmam gerek," diyor yavaşça.

"Tamam," diyorum kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak. Bu ne hakkında olabilir ki?

Ağzını açacak oluyor ama bir kadın sesi kesiyor. "Ry."

Kız kardeşimin bana doğru geldiğini görmek için ona bakıyorum. Yüzünde bir gülümseme var ama Jaycent'e baktığı anda gülümsemesi kayboluyor.

"Ashlyn nerede?" Kız kardeşimin yanında olduğunu görmeyince soruyorum. "Mutfakta kahvaltı hazırlıyor."

"Neden?" Ben soruyorum.

"Çünkü o istedi," diye basit bir cevap veriyor.

Onları güvertede yalnız bırakıp mutfağa iniyorum ve güneşten uzaklaşınca gözlüklerimi çıkarıyorum.

Onu mutfakta ocağın üzerinde domuz pastırması pişirirken buldum.

"Bunu yapmaları için insanlara para ödüyorum, biliyor musun?" Tezgâha yaslanarak söylüyorum.

Arkasını döndü ve gözlerini bana dikti. Sırtımı dikleştirdim. "Ne?"

Bileğini kaldırıyor ve ben nefes veriyorum. O *biliyor*.

"Görmeyeceğimi mi sandın?"

"Öyle umuyordum," diyorum dürüstçe.

Öfkelendi. "Ryder, bana bir şeyler almanı istemiyorum."

"Çok kötü," diyorum ve o da . Gülümsüyorum ve ona doğru yürüyorum. "Yapmayacağım pek çok şey var ama yapacağım tek şey paramı uygun gördüğüm şekilde harcamak. Ve bunu senin için harcamak istiyorum."

Omuzları düşüyor. "Sevmediğimden değil, ama bununla rekabet edemem."

"Bu bir yarışma değil," diyorum usulca.

Kollarını boynuma doluyor, ben de onu tezgâhın arkasına itiyorum.

"Pastırmam yanacak."

"Bırak," dedim ona.

Ellerimi tezgâhın üzerine koyup onu içeri hapsediyorum. "Bana bir şey almanı istemiyorum. Tek istediğim sensin." Gözleri sanki yalan mı söylüyorum yoksa ciddi miyim anlamaya çalışıyormuş gibi benimkileri arıyor. ", " diyorum ona. "Sen. Ben. İsteddiğim şey bu."

Sonunda gülümsüyor.

Kızlar tekmeden benden çok daha erken ayrıldılar. Rohnny gelip onları aldı ve ben de Milton'a bazı evrak işlerini halletmesi için beni ofise götürmesini söyledim. Günümün çoğunu orada geçirdim ve hala annemden kaçmaya çalışarak telefonumu çok nadiren kontrol ettim. I

biliyorum ama ondan ne kadar az haber alırsam o kadar iyi.

Daireme girdim ve doğruca odama gittim. Gömleğimi çıkardım, ayakkabılarımı tekmeledim ve yatağıma uzandım. Ashlyn'e döndüğümü ve bana gelmesini söyleyen kısa bir mesaj gönderiyorum.

Telefonumu göğsüme koyup cevap vermesini ya da kapımı  almasını bekliyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

Tavandan tabana pencerelerimi sarsan gök gürültüsünün sesiyle uyanıyorum. Odamın ne kadar karanlık olduğunu görünce kaşlarını  atıyorum. Doğrulup esniyorum ve göğsümden kucağıma düşen telefonumu alıyorum. Telefonumdaki saat akşam dokuzu biraz geçtiğini gösteriyor.    saattir uyuyorum. Gök gürültüsü tekrar patlıyor ve ardından odam şimşeklerle aydınlanıyor.

Mesajlarımı açıyorum ve Ashlyn    saat önce ona gönderdiğim mesajı okumamış bile. Yorganı üzerimden atıp dolabıma doğru yürüdüm. Üzerime bir tişört ve yeni bir çift mavi ekose şort geçiriyorum ve onun dairesine gidip onu almaya karar veriyorum.

Dairesine gidip içeri giriyorum; kız kardeşim bana bir anahtar verdi, yüzden neden kullanamayacağımı anlamıyorum.

 eri giriyorum ve kız kardeşimi mutfakta gömleksiz bir adamla görünce hemen duruyorum. "Merhaba?" Onu bir aşağı bir yukarı süzerken soruyorum.

Beni görünce Becca'nın gözleri açılıyor. "Ryder," diye ciyaklıyor şaşkınlıkla. Sonra gözleri koridora kaydı.

"Abla," diyorum adama dönüp bakarak. Kız kardeşim benim bilmediğim biriyle mi çıkıyor? "Ben Ryder," diyorum ona bir adım daha yaklaşarak. "Becca'nın kardeşi," diyorum elimi uzatırken.

"Selam dostum," diyor elini elime koyarken mutlu bir şekilde. "Tanıştığımıza memnun oldum. Ben ..."

"Selam bebeğim," diye araya çok iyi tanıdığım bir ses girdi. "Bu gece ne yapmak istiyorsun?"

Ashlyn çıkarken dönüp koridora bakıyorum. Mutfakta durduğumu görünce durdu. Başlığımı  ıkarıyorum.

Yüzümü ona döndüğümde elimi adamınkinden çekiyorum. Gözlerim onu yukarıdan aşağıya süzüyor ve neden üzerinde başka hiçbir şey yokken bir erkeğin büyük boy tişörtünü giydiğini anlamaya çalışıyor.

Kiminle konuşuyordu? Burada olduğumu bilmiyordu.

"Ne yapmak istersen," diyor gömleksiz adam ve ben ona bakıyorum.

"Bebeğim?" Ona dönüp bakarak söylüyorum.

Mavi gözleri açılıyor ve yutkunuyor. "Ryder. Burada ne işin var?" diye soruyor, sorumu duymazdan gelerek.

"Aşağı indim çünkü mesajımı görmezden geldin" diyorum. Hâlâ neler olduğunu anlamaya çalışıyorum ama bundan hoşlanmayacağımı şimdiden biliyorum.

Gözlerim çıplak bacaklarına gidiyor ve onlar gibi, lanet amını zar zor örten tişörtünü çekiştiriyor. Aklım bana mutfağındaki adam yüzünden bu şekilde giyindiğini söylüyor ama her zerrem bunun doğru olmadığını söylemek istiyor. Olamaz. Olamaz mı?

"Özür dilerim, telefonum kapalı," diyor aceleyle.

Mutfaktaki adam elmasından bir ısırık almadan önce, "Önümüzdeki üç gün boyunca uzak dursanız iyi olur prenses," diyor.

Ashlyn'in gözleri önce ona, sonra bana dönüyor. Derin bir nefes alırken göğsü inip kalkıyor. Adamla yüzleşmek için dönüyorum, çenem geriliyor ve göğsüm çarpıyor. "Özür dilerim ama siz kimsiniz?" Talep ediyorum.

Gülümsemesi kayboluyor ve sesimin değişmesiyle kaşlarını çatıyor. "Ben Bradley," sanki kim olduğunu bilmem gerekiyormuş gibi adını söylüyor ve bilmemden nefret ediyorum.

Çenem geriliyor ve ona dönüp bakarken ellerim yanımda yumruk oluyor. Üç haftadır seviştiğim ve sadece bir kez bir kadın için böyle hissetmemeliyim. Onun üzerinde hakkı olmadığı gibi benim de üzerinde hakkım yok. *Ama onun var.* Onunla benim üzerimde yıllarca zaman geçirdi. Bu onun en iyi arkadaşı. Öte yandan ben, onun tanımak istemediği bir adamım. Sadece beni becermek istiyor, hepsi bu. Her erkek en azından bunun için minnettar olmalı.

ama ben istemiyorum. Bu beni sinirlendiriyor. Daha fazlasını istiyorum ve bunu ona söyledim. Yine de , onun yedeği. Eğer burada yaşasaydı, bana iki kere bile .

Ensemde boncuk boncuk ter hissediyorum ve çıplak bacaklarına bakarken göğsüm nefes almamı zorlaştıracak sıkışıyor. Zihnime bir görüntü giriyor ve onunla savaşmaya çalışıyorum ama beni tüketiyor.

Kadın yatağında çıplak. Adam onun üstünde, bacakları adamın beline sarılmış. Elleri kalçasını kavriyor. İnlerken başını geriye atıyor. "Bradley..." Ağzı açık kalıyor ve adam içine girerken pazularını kavriyor...

Vücudum kıskançlıkla ısınıyor. Sıcak bir öfke. Onu paylaşmayı reddediyorum. Onun güzel mavi gözleriyle karşılaşıyorum ve endişeyi görüyorum. Bana doğru bir adım attı. "Ryder..." Sesi kesiliyor ve boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Bir adım daha atıyor, geri çekilmeye çalışıyorum ama bacaklarım çapaya dönüşüyor. Beni aşağı çekiyor. Hiç şansım yoktu. Florida'da ona asla dokunmamalıydım. Bu benim ilk hatamdı. İkincisi ise onunla bir şansım olduğunu düşünmemdi.

Onunla tanıştığımdan beri fırtına gibi olduğunu biliyordum. Aynı anda hem felaket hem de güzel. Sanki amacı sadece intikam . Ve her fırtına gibi, çoğu kişi onun yok etme isteğini hafife aldı. Ama ben hafife almadım. Neler yapabileceğini biliyordum ama yine de yağmurda dans etmeye hazır bir şekilde fırtınanın içine doğru yürüdüm. Onun gazabının nasıl hissettireceğini bilmek istedim. Şimdi biliyorum ve bu yıkıcı.

Başka bir şey söylemeden bacaklarımı hareket ettiriyor, dönüyor ve kapıyı arkamdan çarparak çıkıyorum.

ASHLYN

Kahretsin! Kahretsin! Lanet olsun!

Orada olduğum yerde donmuş bir şekilde durmuş, az önce olanları ve neden kadar kötü hissettiğimi anlamaya çalışıyorum. Ryder ve ben

yapmak sadece sekstir. Bunu ikimiz de biliyoruz. Ama çok kızgın görünüyordu. Yoksa kalbi mi kırılmıştı? Belki de bu . Çok boktan hissediyorum.

"Onun nesi var?" Bradley elmasından bir ısırık daha alarak soruyor ve bu benim düşüncelerimi bölüyor.

Arkamı dönüp yatak odama koşuyorum. Kalbim göğsümde sertçe atıyor ve nefesim ağırlaşıyor. Yatağımın ucunda duran eşofman altımı çekiştiriyorum ve dolabımdan bir çift parmak arası terlik alıyorum. Kimseye ne yaptığımı açıklamadan dairenin içinden geçip ön kapıdan çıkıyorum.

Asansörün kapıları kapanmaya başladığında koridora koşuyorum. "Ryder!" Onu gördüğümde bağırdım.

Koyu yeşil gözleri yavaşça telefonundan bana bakıyor ve kalbim duruyor. Arkalarındaki öfke göğsüme çarpıyor. Dudakları ince bir çizgi halinde ve vücudu gergin. Bunu ona ben yaptım. Onu incittim. Bunun olmasını hiç istememiştim. Beni görmezden gelerek telefonuna bakıyor ve ben de sanki sonunda yeniden nefes alabileceğim gibi derin bir nefes çekiyorum. "Bekle," diye sesleniyorum asansöre doğru koşarken. Kapıların kapanmasını engellemek için hiçbir girişimde bulunmuyor ama ben tam kapılar kapanırken içeri atlamayı başarıyorum.

"Ryder, lütfen. Açıklamama izin ver," diyorum nefesimi toplamaya çalışarak.

"Açıklayacak ne var?" diye soruyor telefonunu cebine koyarken ve biz düşerken katları saymak için yukarı bakarken.

Derin bir nefes daha çekiyorum. "Ben yapmadım-"

"Biliyorsun, ne söyleyeceğinin bir önemi yok," diye sözümü kesti. "Anladım."

Savunmaya geçercesine "Hayır," diyorum. Neden kendimi bok gibi hissediyorum? Neden Bradley'nin buraya gelmesi bir hataymış gibi hissediyorum? Nedenini biliyorum! Çünkü Ryder'a aşık oldum. Bunu ona söylemek için ağzımı açıyorum ama fırsatım olmuyor.

"Kendine sakla," diyor, hâlâ bana bakmayı reddederek. "Anlıyorum Ashlyn. O senin en iyi arkadaşın. Seviştiğin kişi." . Kulağa çok edepsiz geliyor.

Söyle ona! Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "O benim en iyi arkadaşım, ama ..."

"Siz farklısınız." Sözlerimi bana geri fırlatıyor. "Bunu söylemiştin." Hâlâ bana bakamadan bir kez başını sallıyor.

Ondan yayılan sıcaklığı hissedebiliyorum ve ona dokunmak için uzanıyorum. Elimin altında vücudunun gerildiğini hissediyorum ve ona sarılmak istiyorum. Onu öpmek. Ona istediğim kişinin o olduğunu söylemek istiyorum ama beni anlayacak mı? Onun gördükleri ve benim söylediklerim çok farklı şeyler.

Asansör çalışıyor ve aynalı kapılar kayarak açılıyor. Göğsüm sıkışıyor. Zamanım tükeniyor. Onu takip ediyorum, yataktan yeni kalkmış gibi görünüyorum, oysa o rahat giyinmiş ve hala gördüğüm en güzel adam. Lobide onu takip ediyorum, ne söyleyeceğimi düşünmeye çalışıyorum. Neler olup bittiğinden ya da bunları nasıl ele alacağımdan bile emin değilken kendimi nasıl açıklayacağımı.

Kapıya yaklaştığımızda, umutsuzluğa kapıldım. Uzanıp kolunu tutuyorum ve onu durdurmak için çekiyorum. Elimin altında kasları gerildi. Arkasını dönüyor ve koyu yeşil gözleri benimkilere bakarken sertleşiyor. "Neden buradasın Ashlyn?" diye çıkışıyor ve sesi lobide yankılanıyor.

Sesinin ardındaki güç karşısında irkildim. "Özür dilemek istiyorum." *Ne için?* Yanlış bir şey yapmadım. Ama yapmadım mı? Yanlış hissediyorum. Çok, çok yanlış.

Kolunu tuttuğum yerden çekti. "Kim olduğun için özür dilemene gerek yok." *Ouch!*

Kollarımı kendime sarıyorum, üşüyorum. Onun sıcak ellerini üzerimde istiyorum. Her zaman yaptığı gibi uzanıp yanağıma dokunmasını istiyorum. "Bu ne anlama geliyor?" Boğazım düğümlenirken fısıldıyorum.

Yüzünde herhangi bir umut belirtisi aradım. Sadece üç kelimeyle onu yok etti.

"Sadece bir sikiş!" diyor umursamazca, arkasını dönüyor ve çift camlı kapıdan çıkıyor.

Binanın merdivenlerinden inerken telefonunu çıkarmasını izlerken orada durup kendime sarılıyorum. Gözyaşlarım gözlerimi tehdit ediyor ve kalp atış hızımı yavaşlatmak için nefesimi dengelemeye çalışıyorum. İnsanlar beni izlerken ne kadar süre orada durduğumu bilmiyorum. Ama onlar umurumda değil. Tek umursadığım Ryder. Ben o kız değilim. Aldatan kız. Erkeklerle oynayan kız. Ne istediğimi ve ne vermeye hazır olduğumu açıkça belirtiyorum ama Ryder farklıydı. Farklı. Bana başka hiçbir erkeğin hissettirmediği bir şey hissettiriyor.

Siyah cipinin kaldırırma izlerken boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve arkasına bakma zahmetine bile girmeden araca tırmanıyor. Karanlık geceyi şimşekler dolduruyor ve Escalade uzaklaşırken uzaktan gök gürültüsünü duyuyorum.

Başımı eğiyorum, arkamı dönüyorum ve zihnim milyonlarca farklı yöne koşarken daireme geri dönüyorum. Kızgınım; ona, kendime ve Bradley'e. Ama nasıl çevirdiğim önemli değil, bu benim hatam. Ryder'la ilişkiye girdim. Becca'nın kardeşi olduğunu öğrendikten sonra onunla bir daha asla yatmamalıydım. Ama seks kadar güzeldi. Ve sonra piknik. Sonra teknesindeki gecemiz. Hepsi çok fazlaydı. Ve birlikte geçirdiğimiz her lanet gün. Her birinin benim için bir anlamı var.

Asansörden inip dairemize giriyorum. Becca ve Bradley hâlâ mutfakta duruyorlardı ama şimdi Jaycent de onlara katılmıştı. Tanrıya şükür Ryder onu Becca'nın odasında giyinirken görmemiş. Bu tamamen farklı bir bok fırtınası olabilirdi.

"Bu da neydi şimdi?" Bradley kahverengi gözlerini biraz daha kısarak soruyor.

Jaycent ve Becca tavanda bakılacak ilginç bir şey varmış gibi davranmaya başlar.

Yatak odasına "Bu konuda konuşmak istemiyorum," diye mırıldanıyorum. Sıcak bir duş ve ardından bir fincan kahve istiyorum. Belki içine biraz Kahlua eklerim. Ne de olsa bugün Pazar.

Yatak odama girdim ve kapıyı kapattım. Bradley arkamdan girerken kapı hemen açılıyor. "Bu konu hakkında konuşmak istiyorum," diyor.

Harry yatağıma atlayıp büyükannemin ona diktiği siyah beyaz kazağıyla yastığımın üzerine uzanırken miyavlıyor. "Şimdi olmaz," diyorum, arkamı dönüp ona bakma zahmetine girmeden.

"Evet, şimdi," diyor ve sesinden sinirlenmeye başladığını duyabiliyorum. Ondan bir şey sakladığımı düşünüyor.

Dönüp onunla yüzleşiyorum. "Ne fark eder ki?" Kendimi tutamıyorum. Konuşmak istediğim adam beni görmezden geliyor. Benimle konuşmasını istemediğim kişi ise bunun peşini bırakmıyor.

"Çünkü o adam sanki sen ona aitmişsin gibi davrandı ve senin yarı giyinik olmandan ve bana bebeğim demenden hoşlanmadı," diye tersledi. İçimi çekiyorum ve bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Onunla yatıyor muydun Ashlyn?" diye soruyor.

Midemin bulandığını hissediyorum. Sadece sorma şekli bile ona ihanet etmişim gibi hissettiriyor ama etmedim. Biz özel değiliz. O sadece benim arkadaşım. "Evet," diyorum dürüstçe. Hiçbir zaman yalancı olarak bilinmedim.

Orada duruyor, koyu kahverengi gözleri bana bakıyor. Bana tiksinti ve öfkeyle bakıyorlar. "Ne zaman?"

"Ne zaman?"

"Onunla ilk ne zaman yattın?" diye bağıyor, ellerini yumruk yaparak yanına indiriyor.

"Panama City'de," diye fısıldadım.

Bana sırtını dönüyor ve bir elini sarı saçlarında gezdiriyor. "Buna inanamıyorum," diye tıslıyor.

"Neden olmasın?" . Bradley bana karşı daha önce hiç böyle davranmamıştı. "Onunla yatmamın nesi yanlış?" Sesimi yükselterek soruyorum.

"Neden olmasın?" diye homurdanıyor ve yüzünü bana dönüyor. "Bu Becca'nın kardeşi."

"Bunu bilmiyordum." *Sonra.*

"Yani kim olduğunu öğrendikten sonra onunla yatmayı bıraktığını mı söylüyorsun?" diye soruyor, gözleri beni bir kez aşağı yukarı süzüyor ve dudağı tiksintiyle geri çekiliyor.

Alt dudağımı ısıyorum ve sanki deliymişim gibi yüksek sesle gülüyor. "İnanılmaz," diye mırıldanıyor.

"Beni yargılıyor musun?" Talep ediyorum. "Çünkü aynı hafta sonu bir kadınla yattın."

Bana bakarken gözleri açılıyor ve uzun bir iç çekiyor. "O kadar mı körsün sen?"

"Affedersiniz?" Şak diye söyledim.

Bana doğru bir adım atıyor ve ellerini yüzümün iki yanına koyuyor. Soğuklar ve Ryder'ın bana dokunduğunda hissettiklerine hiç benzemiyorlar. "Seni yargılamıyorum," diyor sesi yumuşayarak.

"O zaman ne yapıyorsun?"

Kahverengi gözleri yumuşuyor ve omuzları çöküyor. "Seattle'a geri dön," diyerek konuyu değiştiriyor.

Ondan uzaklaşıyorum. "Seattle'la uğraşmayı bırakacak mısın? Artık burada yaşıyorum Bradley," diye homurdanıyorum.

"Ama ben bilmiyorum," diyor.

"Ne demek istiyorsun?" Bu işi bir an önce bitirmek için bağıriyorum. Başım çatlıyor. Göğsüm ağrıyor.

"Demek istediğim, hiç yemek yiyemeyecek ya da uyuyamayacak kadar kötü bir şeyi mi?" Özlüyorum ama bu o değil. Az önce benden uzaklaşan adam için. "Çünkü yapamam prenses." Uzanıp parmaklarının arkasını yanağımda gezdiriyor. Yabancı geliyorlar. Bir zamanlar olsa dizlerimin bağı çözülürdü ama Ryder'ın yumuşak, sıcak elleri değiller. "Seni özledim bebeğim. Hem de çok. Sen yanımda olmadan bir gün daha yaşayamam."

"Bradley," diye fısıldıyorum, hâlâ burada neler olduğunu anlamaya çalışıyorum. Biz bu şekilde konuşmayız. Birbirimizle şakalaşırız. Sevişiriz. Yaptığımız şey bu.

Dudaklarını benimkilere doğru indiriyor ve dokunmadan önce doğru fısıldıyor. "Seni seviyorum Ashlyn. Seni her şeyden çok seviyorum.

başka bir erkeğin yapabileceği bir şey değil. Benimle eve gelmen ve bunu sana kanıtlamama izin vermen için sana yalvarıyorum."

Ona bakıyorum, gözlerim fal taşı gibi açılmış ve kalbim hızla çarpıyor. *Seni seviyorum* mu? Seni seviyorum deriz ama bu şekilde değil. Birbirimiz olmadan yaşayamayız gibi değil.

İnsanların aşkın nasıl bir duygu olduğunu anlattıkları gibi midemde kelebekler uçuşmuyor ya da heyecandan tüylerim diken diken olmuyor. Bunun yerine, ağır nefes alıyorum ve kalbim çarpıyor çünkü az önce ne olduğunu anlıyorum. Az önce en iyi arkadaşımı kaybettim.

"Neden, Bradley?" Ondan uzaklaşırken soruyorum.

Eli yanına düşer ve gergin bir şekilde yutkunur. Çünkü o da biliyor. "Neden ne?"

"Bunu neden söyledin?" Sesim titreyerek soruyorum.

"Nasıl yapamazsın?" diye karşı çıkıyor. "Üç yıldır en iyi arkadaşız Ashlyn."

"Evet. Arkadaşlar," diyorum vücudumun sesime uyacak şekilde titremeye başladığını hissederken.

"Üç yıldan sonra beni sadece bu şekilde mi gördüğünü söylüyorsun?" diye soruyor başını yana eğerek.

"Evet Bradley," diyorum dürüstçe ve ona doğru bir adım atıyorum. Sağ elini tutup sıkıyorum. "Sen benim en iyi arkadaşımsın ve başka bir şey olmayı planlamıyorum."

Başını sallarken elini yavaşça benimkinden çekiyor. Artık gözlerimin içine bakamıyor. "Anlıyorum." Bana sırtını dönerek arkasını döndü. Eğilip yatak odamın zemininden hâlâ dolu olan çantalarını alıyor ve odamdan çıkıyor.

"Bradley?" Dairenin içinde onu takip ederken sesleniyorum. Mutfakta öpüşen Jaycent ve Becca'ya pek dikkat etmiyorum. "Nereye gidiyorsun?" Bildiğim halde sormadan edemiyorum.

Kapının önünde duruyor ve bana bakmak için vücudunu çevirmeden önce kolu tutuyor. Kaşları birbirine yaklaşıyor ve gözlerindeki hüznü görüyorum. "Az önce sana seni sevdiğimi söyledim ve sen bana

Ben sadece senin arkadaşınım ve nereye gittiğimi soruyorsun." Sanki o da neler olduğunu anlamaya çalışıyormuş gibi yavaşça söylüyor.

Yutkunuyorum. "Bradley. Seni kaybetmek istemiyorum," diyorum dürüstçe.

Gözlerini benden kaçırıyor ve sanki bencillik edip çok şey istiyormuşum gibi çenesi keskinleşiyor. "Ben de sadece arkadaşın olmak istemedim. Ama hepimiz istediğimizi elde edemeyiz." Sonra arkasını dönüyor ve kapıyı usulca arkasından kapatarak dışarı çıkıyor.

Orada durup bir kez daha neler olduğunu anlamaya çalışıyorum. İki adamın beni nasıl terk ettiğini.

Becca dirseğini karnına vurup öksürmesine neden olmadan önce Jaycent'in "Bu çok garipti," diye mırıldandığını duyuyorum.

Arkamı dönüyorum, uzun bir nefes alıyorum ve yatak odama doğru yürüyorum. Kahveyi boş ver. Banyo yapmak ve sonra da uyumak istiyorum. Bu gün bitmek zorunda. Odama girip kapıyı kapattım ve bedenimi odama yasladım. Uzun bir nefes sarı saçlarımin gevşek tellerini etrafa savuruyorum. "Bu nasıl oldu?" Kendime soruyorum.

Nerede hata yaptım? Nasıl yaptım...?

"Ashlyn?" Becca'nın yumuşak sesini duyuyorum ve sonra kapım çalınıyor.

Gözlerimi hızla siliyorum; yaşlar henüz dökülmedi ama dökülmek üzereler. Dönüp kapıyı açıyorum. Koyu yeşil gözlerine bakıyorum ve bana Ryder'inkileri hatırlatıyorlar. Bana bakışları karşısında göğsüm sıkışıyor. Sanki odadaki tek kadın benmişim gibi. "İçeri girebilir miyim?" diye sordu.

Yoldan çekiliyorum ve onun için kapıyı sonuna kadar açıyorum. Dağınık yatağımın ucuna oturuyor ve ben de kapıyı kapatıyorum. Olduğum yerde kalıyorum. "İyi misin?"

Bu soruyu düşünüyorum. *İyi miyim?* Hayır, . En iyi arkadaşlarımdan birini ve aşık olduğum bir adamı kaybettim. "Kafam karıştı," diye itiraf ediyorum usulca.

"Ne oldu?" diye soruyor.

Ryder'ın giydiğim gömleğine bakıyorum ve iç çekiyorum. "Bilmiyorum. Ryder'a Bradley ile aramızda hiçbir şey olmadığını anlatmaya çalıştım ama bile istemedi." Bradley ortaya çıktı

Bu öğleden sonra Harry ile yattan döndükten sonra sızdık. Benimle aynı yatakta yattı ama hiçbir şey olmadı. Öpüşmedik bile.

"Onu incittin," diyor basitçe. "Ben de incindim," diye çıkışıyorum.

Kaşlarını çatıyor. "Ryder mı Bradley mi?"

"İkisi de," diye itiraf ediyorum. "Bradley'nin benim en iyi arkadaşım olması gerekiyordu. Hiç kurallarımız olmadı. Bir anlayışımız vardı. Ve Ryder... Koyduğumuz her kuralı çiğnedik."

Gülümsüyor ve ellerini kucağına koyuyor. "Senin için onunla konuşabilirim."

Başımı salladım. " etmeyin." Sözlerim karşısında gülümsemesi kayboluyor. "O kendi kararını verdi. Tıpkı benim Bradley ile verdiğim gibi. İkisi de gitti," diyorum, boğazım düğümleniyor.

"Dur!" diye bağıyor. "Bradley ile yaşadığınız şeyle kardeşimle yaşadığınız şey aynıymış gibi konuşmayı kes."

"Farklı olduğunu biliyorum," diye bağırmak üzereydim.

"Öyle," diye düzeltti beni. "Her şey bitmiş gibi konuşmayı bırak."

"O gitti." Kelimeleri yüksek sesle söyleyince ilk gözyaşım damlıyor ve boğazım düğümleniyor. "Çekip gitti."

"Git ve onu kovala."

"Bunu ben yaptım." Daha fazla gözyaşı dökülüyor. "Ryder dinlemek istemedi," diye bağıyorum. "Neden bana bağıırıyorsun?" diye soruyor.

Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum, omuzlarım yenilgiyle çöküyor ve hırıltılı bir nefes çekiyorum. "Özür dilerim," sesim ancak bir fısıltıya dönüşüyor.

"," diyor usulca.

"I Sadece yalnız kalmak istiyorum." Boğazımdaki sıkışıklığı gidermeye çalışarak yutkunuyorum.

Ayağa kalktı, bana doğru yürüdü, beni kucakladı ve ben de kokladım. "Konuşmaya ihtiyacın olursa burada olduğumu bil yeter."

Başımı salladım. "Teşekkür ." Sonra banyoya girip kapıyı arkamdan kapatıyorum ve yapıyorum. Ryder'ın gömleğini çıkarıp

hayal kırıklığı içinde yere attı. Bana bakarken gözlerindeki acıyı gördüm, Panama'daki gömleği olduğunu bile fark etmemişti. Tezgâhtan telefonumu aldım ve kendimi açıklama umuduyla açtım. Benimle konuşmak istemiyorsa en azından bir mesajla anlamasını sağlayabilirim.

Açıldığında, bir mesajım olduğunu bildiren anlık ding sesini duyuyorum. Kalbim daha hızlı atıyor ve Ryder'dan geldiğini fark ederek gülümsüyorum. Gözlerim mesajı tararken, kalbim anında paramparça oluyor.

Gel benimle yat.

mesaj buydu. Bradley'nin burada olduğunu öğrenmeden önce bana gönderdiği mesaj buydu. Göğsüm sıkışıyor. *Nasıl bu kadar aptal olabildim?* Bana söylediği şeyi hatırlıyorum *da*, ben *sadece bir düzüşmeydim!* Neden ikimiz de daha fazlası için bu kadar çabalıyorduk? Neden öylece bırakmadım? İşte tam da bu yüzden onunla bunu yapmak istemedim. Birine acı çektirmek istemedim. Ve eğer kendime karşı dürüst olursam, ben de böyle hissetmeyi hiç istemedim.

Söylediğim hiçbir şeyin bir fark yaratmayacağını bildiğim için göğsüm sanki bir mengene tarafından sıkılıyormuş gibi hissediyorum.

Sadece bir sikiş!

Sözleri canımı yaktı. Doğru olsun ya da olmasın, bundan daha fazlası olduğumuzu düşünmüştüm. Bu yüzden bana bu sözleri söylemesi, düşündüğümde daha fazla canımı yaktı. Ondan ne kadar uzaklaşmak istesem de bana izin vermemişti. Orada olduğunu fark etmediğim tüm duvarları yıkmıştı. Yere baktığımda, daha dün gece bana verdiği bileziği gördüm ve hemen çıkardım. Bana ne kadar özel ve paha biçilmez hissettirdiğini hatırlatmasını istemiyordum. Küvetin kenarına koyarken yanaklarımdan aşağı akmaya devam ediyor. Boğazımdaki yumruyu yutmaya çalışıyorum ama nefes alamayacak kadar büyüyor.

Elimi göğsüme koyarak gözlerimi kapatıyorum. Kesik kesik bir nefes çekerken, bir hıçkırık serbest kalmakla tehdit ediyor. Gözyaşlarım daha hızlı akarken gözlerim kasılıyor ve onları yıkamak için kendimi suya bırakıyorum. Eğer kimse görmüyorsa, o zaman gerçek değildir. Hiçbir zaman böyle bir kız olmak istemedim, bir erkeğe bağlanan ya da drama neden olan. Ryder'ı bulduğumda her şey değişti; Romeo'mu. Ve bir aşk hikâyesi sandığım şey, aslında bir trajediymiş.

Sadece kaybolmak istiyorum.

Nefes nefese, bedenim suyun derinliklerine ve başımın üzerine batıyor. Artık var olmak istemiyorum.

Belki de şeye sahip olamazsın.

SON

Çok Yakında 2017: Özverili

YAZAR HAKKINDA

Shantel, Teksas doğumlu bir kızdır ve şu anda Tulsa, Oklahoma'da lise aşkı, harika ve destekleyici bir koca ve beş yaşındaki küçük prensesleriyle birlikte yaşamaktadır. İyi bir kitapla kanepede kucaklaşarak vakit geçirmeyi seviyor.

Undescribable serisinin Amazon Çok Satan yazarıdır ve şu anda dördüncü kitabı Unforgettable üzerinde çalışmaktadır.

23 Eylül'de yayınlanacak. Evde oturan bir eş ve anne olduğu için kendini son derece şanslı sayıyor. Konserlere ve sinemaya gitmek yapmayı en sevdiği şeylerden sadece birkaçı. Kahveden nefret ediyor ama şarabı seviyor. O ve kocası hem kolej hem de NFL olmak üzere büyük futbol hayranları. Ve her hafta ayakkabı alışverişi yaparak yüksek topuk bağımlılığını beslemek zorunda.

Yazma tutkusu olmasına rağmen, ailesi onun için en önemli şeydir. Akşamlarını evde kocası ve kızının yanı sıra kedisi ve köpeğiyle geçirmeyi seviyor.

Yazar ve kitapları hakkında daha fazla bilgi için şu adresi ziyaret edebilirsiniz:

Shantel Tessier ile iletişime geçmek için:

E-posta ShantelTessierauthor@gmail.com

Web sitesi: shanteltessierauthor.com

Facebook: @ShantelTessierAuthor

Shantel Tessier'in diğer kitapları

BM Serisi: *Tarif Edilemez*

Dayanılmaz Kontrol

Edilemez

*Unutulmaz
Değiştirilemez
Öngörülemez*

*Tahmin
Edilemez
Hayal
Edilemez*

Yedi Ölümcül Günah Serisi:

*Bağımlılık
Takıntısı
İtiraf çok yakında*

Bağımsızlar:

DASH

Tüm kitaplar KU'da ücretsiz olarak
mevcuttur

Çalma Listesi

Safesuit'ten "Never Stop (düğün versiyonu)" Safesuit'ten

"Anywhere But Here"

*X Ambassadors'tan "Unsteady" "Stand
By You" Rachel Platten*

"Don't Let Me Down" The Chain Smokers

Jasmine Thompson'dan "Like I'm Gonna Lose You" Justin

Bieber'dan "Sorry"

"Sweet Child O' Mine" Guns N' Roses

"Mercy" Shawn Mendes

"Drop In the Ocean" Ron Pope "Let

It Go" James Bay "Sparks Fly"

Taylor Swift

TEŞEKKÜRLER

Öncelikle Kelly Tucker'a teşekkür etmek istiyorum. Tanıdığım en düzenli insan. Onu çıldırtıyorum ama o bunu seviyor ve ben de onu seviyorum. O bir kızın sahip olabileceği en iyi asistan ve onsuz çıldırırdım.

Melissa Teo'ya grafiklere yardım ettiği ve kış tekmeleyen grubum Sinful Side'ı kurduğu için teşekkür etmek istiyorum. Harikasın prenses!

Harika editörüm Jenny Sims'e teşekkür etmek istiyorum. Seni çok seviyorum kızım. Tüm yardımların için teşekkür ederim. Gerçekten minnettarım.

Bu muhteşem fotoğraf için fotoğrafçı Golden Czermak'a teşekkür etmek istiyorum.

Kapak modelim Ripp Baker'a teşekkür etmek istiyorum. Fotoğraflarından birini kullanmama izin verdiğin için teşekkür ederim.

Perfect Pear Creative'den Sommer Stein'a bana böyle güzel bir kapak yaptığı için teşekkür etmek istiyorum. Seni seviyorum prenses ve tekrar teşekkürler.

Sevgili betalarım Genice Cassidy, Stephanie Anderson-Cochran, Gemma Garcia, Amanda Hall, Jessica Lewis, Genevieve Wilkerson-Migala, Leslie Sims, Melissa Teo ve Kelly Tucker'a teşekkür etmek istiyorum. Kitabımı okumak için zaman ayırdığınız ve önerileriniz için çok teşekkür ederim.

Entourage'ıma pezevenklik için teşekkür etmek istiyorum ve bu sürtükleri seviyorum! Bu sevimli hanımlar grubu pezevenklikte ve beni güldürmede harikalar. Dünyanın öbür ucunda yaşayan biriyle bu kadar yakın olabilmeniz inanılmaz. Bu kızlar benim kız kardeşlerim ve onları çok seviyorum.

Kitaplarımı duyuran ve yazar sayfamı paylaşan tüm aileme; böyle destekleyici bir aileye sahip olduğum için çok şanslıyım. Hepsini çok seviyorum.

Ve olarak, okuyucularım. Şans verdiğiniz ve kitaplarımı okumak istediğiniz için teşekkür ederim. Umarım hepiniz onları benim kadar seversiniz.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

